

Giới thiệu Phượng Thiên Đế Thần

Nàng là sinh viên năm hai khoa y năng động hoạt bát khiến nhiều người yêu thích nhưng trong một lần tham gia sinh hoạt của trường bị chôn vùi trong núi dẫn đến linh hồn nàng xuyên không vào dị giới vào xác của tiểu thư phế vật của thanh vân thành.

Nàng dù là phế vật nhưng địa vị lại là đích nữ duy nhất của Lăng gia - một trong tứ đại gia tộc La Thiên Quốc. Độc phát tác, thân thể yếu đuối không có thể chống đỡ.

Cùng xem nàng sẽ đối phó như thế nào với những người đã hãm hại nàng qua truyện Phượng Thiên Đế Thần.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 1: Trùng sinh dị giới

Nhanh lên ở đây có người sống

- Tôi đây bên này có người

...

Khu đồ nát sau động đất vang lên những tiếng kêu gọi của đội cứu hộ. Cứu hộ trận động đất này có đủ ngành từ quân đội, an ninh, y dược, giao thông. . .
. Ngành nào huy động được đều huy động. Nhất là sinh viên các trường đại học.

- Mau tới đây, khe nứt này có người còn sống

Nghe tiếng gọi, Liên Y xách theo băng ca và hộp thuốc chạy tới, mấy chiến sĩ phòng cháy đang cố gắng đỡ đỡ đồ nát để cứu người bị kẹt trong vết nứt mặt đất do trận động đất gây ra.

Reeenngggg. . .

Tiếng chuông báo động vang lên, chưa kịp hiểu chuyện gì thì một cơn chấn động mạnh mẽ lại xảy ra. Khe nứt nơi Liên Y đang đứng gần nhanh chóng mở rộng và cắn nuốt tất cả. Liên Y thấy mình rơi xuống khe nứt và chìm vào khoảng không vô tận không có ánh sáng.

Trong căn phòng nhỏ, người nằm trên giường khẽ "ưm" một tiếng, lông mi dài run rẩy nhẹ nhàng mở ra. Nhìn lên trần nhà thật xa lạ "đây là đâu?"

Liên Y nhớ nàng đã chết trong trận động đất kinh hoàng 7,6 độ richter nha, vậy đây là đâu?

Một cơn đau đầu bỗng kéo đến, trí nhớ xa lạ cưỡng ép tràn vào trong đầu nàng.

Đây là Phượng Thiên Đại lục. La Thiên Quốc. Thanh Vân Thành.

Nàng cũng tên là Lăng Liên Y, 10 tuổi, có cha tên là Lăng Ngạo Thiên, mẹ là Phượng Ngọc Linh, chưa từng nhìn thấy cha mẹ mình, phế vật nổi tiếng Thanh Vân thành, lại còn bị mệnh danh là sắc nữ vì ngày ngày đuổi theo một tên họ Mộ Dung. Không tu luyện được huyền khí, dù là đích nữ duy nhất của Lăng gia nhưng từ nhỏ không được sống tại gia tộc ở kinh thành- Thiên Thánh Thành mà bị đưa về một tòa thành nhỏ cách kinh thành ngàn dặm - Thanh Vân Thành. Nàng đã chết vì độc phát. Đây là lần phát tác mạnh nhất trong suốt mười năm qua.

Kí ức dần dung hợp, Liên Y nhắm rãi mở mắt. Không ngờ nàng lại xuyên không. Nhẹ nhàng hồi tưởng những kí ức kia, nàng thật giận, không biết kẻ độc ác nào lại hạ độc một cô bé thứ độc khủng khiếp ấy - lưu ly độc. Nàng học y, hơn nữa thích nghiên cứu đông y cả dược và độc dược nên chỉ thoáng đánh giá sơ thể cùng kí ức của tiểu Liên Y nàng liền biết độc dược này là gì. Lưu ly độc, tên thật đẹp nhưng thứ này làm kinh mạch nhận thật lớn tổn thương, cứ mỗi tháng vào ngày trăng tròn sẽ phát độc, lần sau thống khổ hơn lần trước. Cô bé này chịu đựng được thống khổ như vậy vì thường xuyên tu luyện mặc dù tu luyện không hiệu quả, huyền khí chẳng thể lưu lại nhưng kinh mạch vững chắc hơn một chút. Có điều lần phát độc hôm qua vượt quá sự chịu đựng nên nàng cứ thể mà chết đi.

Trong lòng dâng lên một nỗi oán hận, có lẽ là chấp nhất của cô bé đi vì ước nguyện lớn nhất trong đời em là được thấy cha mẹ em. Dù tất cả mọi người nói họ đã chết nhưng em tin họ vẫn sống. "Tiểu Liên y hãy yên nghỉ đi, ta sẽ thay em làm những điều em muốn" Liên Y thầm nhủ.

Từ giờ nàng là Lăng Liên Y. Nàng nhất định trân trọng cuộc sống này.

Mở cửa, ánh sáng chiếu vào làm nàng nheo mắt. Trước mắt là một khoảng sân cùng vườn hoa được cắt tỉa. Tuy không tu luyện được, nhận hết kinh bi của mọi người vì thể giới này cường giả vì tôn a, nhưng nàng vẫn nhận được trợ cấp từ gia tộc. Hơn nữa ba người theo nàng về Thanh Vân Thành trước kia là người hầu của cha nàng cho nên đối với nàng rất chiều chuộng.

Liên Y nổi tiếng phé vật, còn là cực phẩm phé vật hảo sắc thành tính vì nàng ngày ngày đều đuổi theo Mộ Dung nhị thiếu gia, 14 tuổi, Mộ Dung Lãnh - một trong ngũ đại công tử Thanh Vân Thành, cả về dung mạo hay tu luyện đều khá tốt. Nhưng sự thật là có một lần nàng chạm mặt hắn trên phố, bị người ta giấu cột, lại làm rơi ngọc bội duy nhất mà mẹ nàng để lại cho nàng. Tên đó liền lấy đi, vậy mới có chuyện nàng ngày ngày đi tìm hắn.

- Tiểu thư, ngài tỉnh rồi.

Đang miên man suy nghĩ, một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, đánh thức nàng.

- Lâm thăm, sớm. Lưu thúc cùng Lưu thăm đâu rồi ?

Nàng quay đầu nhìn người phụ nữ đang mang chậu nước về phía mình. Đây là một phụ nữ thoát nhìn thật dịu dàng, dễ gần a. Đây là người từng là nha hoàn bên cạnh cha nàng. Aiz, nàng chỉ biết có vậy a.

- A, tiểu thư, hôm nay vợ chồng Lưu thúc đưa tiểu tử Lưu Thương đi tham gia khảo hạch huyền khí a, nếu may mắn hắn có thể được vào Từ Tinh học viện. Họ nhờ ta nói với ngài cho họ nghỉ một ngày a. - Lâm thăm cười nói.

- Được, ta biết rồi.

Như nhớ ra điều gì, Lâm thăm nhìn Liên Y, ánh mắt mang theo áy náy :

- Tiểu thư ngài cũng đừng thương tâm a, không tu luyện thì không tu luyện, chúng ta cứ sống cuộc sống bình yên cũng rất tốt a. Bà sợ là đã chạm vào vết thương của tiểu thư a, nên vội vàng khuyên nhủ. Những năm này bà biết tiểu thư vẫn chưa buông tha cho nhưng đều không có thành công. Aiz, tiểu thư mệnh khổ a, có phụ thân là thiên tài tu luyện của La Thiên Quốc, mẫu thân là một người có xuất thân thần bí nhưng nhất định cũng không kém, lại chẳng hiểu sao tiểu thư sinh ra lại không thể tu luyện. Ngày đó, chuyện xảy ra nàng cũng mờ mịt vì nàng chẳng qua chỉ là một nha hoàn, cả nhà nàng được thiếu gia cùng thiếu phu nhân cứu giúp nên nàng thế trung thành cùng bọn họ. Sau này, tiểu thư chưa đầy tuổi được Lưu thúc cùng Lưu thăm đem về gia tộc, lại được xác định không thể tu luyện thì gia chủ Lăng gia chính là gia gia của nàng đã đem nàng tới nơi này, ba người họ vì nợ thiếu gia mà cam nguyện tới đây cùng nàng. Họ đều cố gắng chiều cô tiểu thư.

- Ta không sao, Lâm thăm, ta muốn ra ngoài, thăm giúp ta tìm một bộ quần áo nam được không? - Liên Y mỉm cười nói với Lâm thăm, nàng thấy thật ấm áp khi Lâm thăm an ủi nàng.

- Tiểu thư, ngài lại muốn tìm Mộ Dung nhị thiếu gia sao? Tiểu thư ngài đừng đi a, thật không tốt mà - Lâm thăm hét hoảng. Nàng cũng không biết chuyện nên cũng cho rằng Liên Y là thích Mộ Dung Lãnh, nàng cũng biết người ta đồn đại tiểu thư như thế nào, nàng thật lo lắng.

- Lâm thăm, ta không tìm hắn, ta có chuyện nên muốn ra ngoài a.

Liên Y cười, nàng biết Lâm thăm nghĩ gì a.

- Tiểu thư thật không tìm hắn a? Lâm thăm nghi ngờ

- Thật, thăm tìm giúp ta một bộ nam trang a. Liên Y cười cười.

- Được, tiểu thư ngài rửa mặt, ăn điểm tâm, ta đi tìm cho ngài. Lâm thăm cũng không hỏi Liên Y tại sao muốn mặc nam trang. Chỉ cần nàng không đi tìm tên Mộ Dung gia kia là được rồi.

Liên Y rửa mặt, ăn điểm tâm, nàng thấy trong phòng có giấy bút, liền ngồi viết viết, vẽ vẽ nửa canh giờ thì Lâm thăm quay lại, cầm theo bộ nam trang màu xanh nhạt.

- Tiểu thư, y phục ngài muốn đây. Đây là y phục của Lưu Thương, bộ này vừa với tiểu thư a, nhưng nó chỉ là vải thô. Lâm thăm có chút áy náy. Nàng đã tìm nhưng chỉ có bộ này thích hợp.

- Được rồi, không sao, thăm cứ để đây cho ta. Liên Y gật đầu nói.

- Được, tiểu thư .

Lâm thăm đặt y phục lên bàn nhỏ, nhìn Liên Y đang chăm chú viết thì xoay người ra ngoài. Nàng thấy hôm nay tiểu thư có gì đó thật khác nhưng không biết khác ở đâu.

Liên Y đặt bút xuống, hài lòng nhìn lại mấy tờ giấy đầy chữ cùng hình vẽ. Thay y phục, sau đó ngồi trước gương nàng liền sững sờ. Trong gương là một khuôn mặt mi thanh mục tú, dù hơi gầy và nhợt nhạt do trúng độc nhưng nàng vẫn rất xinh đẹp. Kiếp trước, nàng chỉ được xem là dễ nhìn thôi, kiếp này không ngờ nàng lại có thể thành mỹ nữ. Cảm khái thì cảm khái, nhưng động tác của nàng không chậm. Bộc tóc kiểu nam tử , lại vẽ mày dài và đậm hơn, trang điểm lại một chút trong gương liền hiện ra một thiếu niên thanh tú. May mắn trong phòng có đồ trang điểm nếu không thật đúng là thật khó để hóa trang.

Cầm mấy tờ giấy cùng túi kim tệ cho vào tay áo. Liên Y mở cửa phòng, liền thấy Lâm thăm đang đứng trong sân. Thấy Liên Y bước ra, Lâm thăm liền sững sờ

- Tiểu . . . tiểu thư ?

- Ủ, ta ra ngoài trước. Liên y gật đầu, rồi đi ra phía cửa viện. Để lại Lâm thâm đang ngơ ngác.

Nếu không phải nàng đứng trước phòng tiểu thư nàng thật sẽ không nhận ra. Nhưng mặc nam trang tiểu thư thật giống thiếu gia đến bảy phần. Dù mặc trên người chỉ là vải thô nhưng chẳng thể giấu được khí chất của nàng. Nhìn bóng lưng xa xa phảng phất như thiếu gia năm ấy, Lưu thâm lệ nóng doanh tròng, tiểu thư nhất định thay đổi, tiểu thư nhất định không phải phế vật vì nàng là nữ nhi của thiếu gia và thiếu phu nhân.

Lưu thâm không biết những điều nàng nghĩ nhất định thành sự thật, hơn nữa còn là một ngày không xa. Mà nàng, cùng rất nhiều người khác cũng nhờ đó mà thay đổi thật nhiều, thật nhiều . . . Vòng quay của số phận đang lặng lẽ thay đổi . . .

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 2: Giải độc

Lăng Liên Y bước ra khỏi viện, liền đi về phía đông thành. Thành thị nơi này kiến trúc thật khác lạ, nó gần giống mấy thành thị trong phim cổ trang mà nàng xem nhưng lại pha thêm một ít phong cách châu Âu thời trung cổ. Nhưng về cơ bản là khá sầm uất. Y phục nàng mặc thật giống mấy cái phim cổ trang nhưng mà phóng khoáng tự do hơn.

Đi gần nửa canh giờ, nàng tới trước cửa một tiểu viện. Đây là nơi luyện khí sư nổi tiếng Thanh Vân thành La đại sư - La Viễn ở. Đưa tay gõ cửa, dất chỉ, cánh cửa mở ra, một thiếu niên khoảng 15 , 16 tuổi bước ra hỏi :

- vị công tử này, là ngài gõ cửa ? Dù trên người Liên Y không một tia huyền khí dao động, lại đang mặc vải thô, nhưng hắn đã gặp rất nhiều người, nên nhìn ra khí chất bất phàm trên người tiểu thiếu niên có vẻ nhỏ tuổi hơn mình.

- Đúng, ta muốn nhờ La đại sư luyện chế giúp ta mấy thứ vũ khí. Liên Y cười đáp.

- vậy mời công tử theo ta, sư phụ đang ở bên trong.

Bước qua khoảng sân, Liên Y cùng người hầu kia đi qua một căn phòng, vừa tới ngưỡng cửa, Liên Y đã cảm thấy khí nóng thật mạnh.

- sư phụ, vị tiểu công tử này muốn nhờ ngài làm vũ khí. Thiếu niên cung kính chấp tay nói với vị lão giả đang chăm chú nhìn ngọn lửa trong lò luyện.

- vị công tử này muốn làm vũ khí như thế nào? La đại sư hỏi Liên Y trong khi mắt vẫn chăm chú vào ngọn lửa.

- La đại sư, vãn bối muốn nhờ ngài làm giúp ta luyện một bộ ngân châm. Ta có mang theo bản vẽ. Liên Y chấp tay nói.

Đúng vậy, khi này ở nhà nàng cặm cụi vẽ chính là một bộ ngân châm.

- Ngân châm? Công tử có thể cho ta xem bản vẽ không ? Ánh mắt La đại sư lóe lên. Ông gặp nhiều người dùng vũ khí nhưng chưa gặp ai dùng ngân châm làm vũ khí, ngân châm không phải chỉ để may áo sao. (ông nhầm với kim may áo á).

- Được.

La đại sư nhận bản vẽ từ tay Liên Y liền kinh ngạc, không phải bởi vì ngân châm phải yêu cầu tinh xảo mà là cách trình bày bản vẽ rất lạ nhưng người ta xem liền hiểu. Kì quái.

- Bản vẽ này công tử từ đâu mà có ?

- Là ta vẽ, La đại sư có chuyện gì về bản vẽ sao?

- không có gì, ta chỉ tùy tiện hỏi một chút.

- La đại sư, ngài có thể giúp ta ?

- Được, nhưng ta có một điều kiện, mong công tử đáp ứng, coi như đó là tiền thù lao.

- La đại sư, mời nói. Trong mắt Liên Y hiện lên vẻ khó hiểu.

- công tử không cần căng thẳng, ta chỉ muốn công tử nói cho ta cách vẽ này mà thôi.

La đại sư cười nói.

- chỉ có vậy thôi sao ? Liên Y nghi ngờ hỏi, bởi vì vũ khí La đại sư làm thường phải trải công cao, nàng không nghĩ tới La Viễn miễn phí cho nàng chỉ vì cách vẽ bản vẽ này.

- đúng, chỉ cần thế. La Viễn thoải mái nói. Ông không thiếu tiền. Thật ra ông rất tùy hứng, ông thấy thật hứng thú với cách vẽ này, nếu biết thì sau này bất kì thứ vũ khí nào cũng có thể vẽ hoàn mỹ trước khi bước vào luyện chế, sẽ tránh được sai sót.

- được, cảm ơn La đại sư.

Liên Y đồng ý. Đúng lúc nàng không có nhiều tiền a. Cách vẽ của nàng chính là vẽ 3D toàn bộ ngân châm cùng với kết hợp vẽ chi tiết từng phần ngân châm, thật tỉ mỉ.

Nói cho La sư phụ cách vẽ xong, Liên Y liền cáo từ. La Sư phụ hẹn nàng hai ngày sau đến lấy ngân châm.

Ra khỏi viện của La Viễn, Liên Y đi về phía luyện dược phường chỉ cách nơi này một con phố.

Đang nhìn ngắm cảnh phố xá vừa quen vừa lạ thì bỗng thấy một lão giả bán hàng rong, nàng liếc mắt nhìn thì thấy bày bán một miếng ngọc bội đen tuyền quen thuộc. Kia chẳng phải là ngọc bội mà mẹ nàng để lại cho nàng rồi bị tên Mộ Dung Lãnh cướp đi hay sao. Sao nó lại ở đây?

- xin chào, cho ta hỏi vì sao ông có miếng ngọc này ? Liên y tới bên sạp hàng hỏi ông lão.

- a , là ta nhặt được ở ngoài thành a, công tử nếu ngài thích ta liền để nó cho ngài. Ông lão thấy có người hỏi thì nhanh chóng trả lời. Ông bán hàng mấy ngày ở đây mà chẳng ai mua cả.

Nhặt ở ngoài thành ? Liên Y nhú mày. Tên Mộ Dung Lãnh khôn kiếp, dám ném đi ngọc bội của nàng, nhưng lại ngày ngày mặc nàng đuổi theo đòi ngọc bội, hại nàng thành trò cười cho cả Thanh Vân thành. Hừ, món nợ này nàng nhớ kĩ.

Liên y thấy bên cạnh miếng ngọc còn có một chiếc nhẫn xin màu, hoa văn mờ hết nhưng nàng lấy làm kì quái khi thấy chiếc nhẫn mờ hồ phát sáng nhưng nhìn lại liền không thấy.

- ông lão ta lấy miếng ngọc này a. Liên y cảm niếng ngọc của mình lên.

- được công tử, miếng ngọc đó 1 ngân tệ. Ông lão cười nói, cuối cùng cũng có người mua hàng a. Lão nhất định kiểm lời a.

- 1 ngân tệ? Quá đắt, hừ, ta không mua nữa. Liên Y lạnh mặt, một bộ muốn rời đi.

- công tử, chờ một chút, thế này đi, ngài lấy miếng ngọc cùng chiếc nhẫn này a. Chỉ một ngân tệ thôi. Ông lão nói với Liên Y, tay chỉ vào chiếc nhẫn xin màu kia.

- Hừ, chiếc nhẫn xấu xí này? Liên Y hừ một cái.

- Công tử, 98 đồng tệ. Chiếc nhẫn cùng miếng ngọc. Ta chẳng thể bớt nữa.

Ông lão lau mồ hôi. Tiểu tử này nhìn 10 , 11 tuổi mà sao ánh mắt lợi hại như vậy chẳng thể gạt.

- 95 đồng tệ hai cái thì ta lấy.

- Aiz, tổ tông của tôi, được rồi, bán cho ngài a.

Liên y đưa tiền cho ông lão, cầm miếng ngọc cùng chiếc nhẫn xoay người rời đi mặt nở nụ cười vui vẻ.

Liên Y không biết hành động này của nàng lọt vào mắt một người chăm chú nhìn nàng nãy giờ

từ lâu hai của tửu lâu đối diện.

- Thần, người nhìn gì a?

Hoa Thiên Diễm hỏi nam tử đeo mặt nạ bạc che nửa khuôn mặt mặc một thân tử y quý khí bức người đối diện mình.

- không có gì, chỉ là thấy một tiểu hồ ly mà thôi. Chúng ta đi thôi. Nam tử trả lời.

- À. Hoa Thiên Diễm gật đầu cũng không có chú ý thấy độ cong nhẹ nơi khoe miệng nam tử kia.

Dừng chân trước dược quán lớn nhất luyện dược phường. Liên Y cảm nhận mùi thuốc nhẹ nhàng trong không khí thật thoải mái. Đối với y học, Liên Y chính là một mảnh cuồng si a.

Vào dược quán, Liên Y liền gặp một nam tử trung niên đang cúi đầu xem xét dược liệu. Liên Y liền tới hỏi :

- Xin hỏi đại thúc, ta muốn mua được liệu thì làm thế nào?

Vị đại thúc ngẩng lên thấy Liên Y thì sững sốt vì nàng chỉ khoảng 10 , 11 tuổi nhưng khí chất lại bất đồng.

- vị tiểu công tử này muốn mua được liệu gì ?

- ta mua được liệu trên danh sách này a - Liên Y đưa cho hắn danh sách được liệu nàng viết.

Đại thúc nhìn danh sách một lượt, chợt sững sốt hỏi :

- Công tử muốn mua Lam tinh thảo ?

- Đúng vậy, chẳng lẽ không có sao ?

- A, không phải, chúng ta mới nhập được liệu mới, có Lam tinh thảo nhưng giá hơi đắt một chút.

Vị đại thúc nhìn Liên Y ái ngại, dù nàng khí chất không tầm thường nhưng lại mặc vài thô a.

Liên Y thấy đại thúc nhìn mình liền hiểu, nàng cười nói :

- Ngài yên tâm, ta biết giá được liệu, cứ lấy cho ta.

- ần, vậy xin chờ một lát . Vị đại thúc xấu hổ sờ sờ mũi, chạy đi lấy được liệu.

Một lát ông cầm ra một bọc được liệu lớn cùng một hộp gấm nhỏ.

- Công tử, đây là được liệu ngài cần, trong hộp này là Lam tinh thảo.

Liên y mở được liệu ra xem, hài lòng gật đầu một cái.

- toàn bộ của ta hết bao nhiêu tiền ? Liên Y hỏi.

- 20kim tệ, 3 ngân tệ lẻ 40đồng tệ. Vì ngài mua nhiều chúng ta bớt cho ngài 40 đồng tệ.

Vị đại thúc nói.

- Được cảm ơn đại thúc.

Liên Y đưa tiền cho vị đại thúc, mang được liệu về nhà. Hôm nay nàng mang 30 kim tệ cùng 50 ngân tệ với 200 đồng tệ, vì không phải trả tiền ngân châm nên nàng còn 10kim tệ 47ngân tệ cùng 105 đồng tệ. Aiz, thật nghèo. Dù mỗi tháng nàng được chu cấp 15kim tệ nhưng nếu mua được liệu thì thật không đủ. Nàng phải mau giải độc rồi nghĩ cách kiếm tiền thôi.

Hai ngày sau, nàng tới lấy bộ ngân châm tại chỗ La sư phụ. Ngoài bộ kim đầy đủ (gồm : hào châm, trường châm và phong châm. Bộ đầy đủ của Liên Y là 99 cây. Mỗi loại 33 cây) nàng còn làm một bộ khuyết thiếu, tất cả đều là hào châm có hơn 200 cây hào châm.

Đêm. Tại phòng Liên Y, nàng đang ngồi trên giường, vừa uống bát thuốc kích thích độc tố phát tác, chỉ khi độc phát mới có thể bức độc. Độc phát làm Liên Y vô cùng thông khổ, nhưng nàng vẫn phải cố gắng giữ vững thanh tĩnh để đâm từng cây kim chính xác vào các huyệt vị. May mắn là dù rất thích đông y và cũng rất giỏi đông y nhưng nàng cũng học thêm ngoại khoa và nghiên cứu pháp y nên tâm trí của Liên Y mạnh hơn người bình thường nhiều lắm. Nửa giờ sau, thân thể đau đớn như đao cắt, Liên Y phun ra một búng máu đen, đôi tay run rẩy bưng bát thuốc còn lại lên uống. Bát thuốc này làm tiêu trừ hết độc còn trong cơ thể đồng thời gia cố kinh mạch của nàng. Đây là tác dụng của Lam tinh thảo. Uống hết thuốc, Liên Y liền chìm vào hôn mê.

Nàng không chú ý khi mà nàng phun máu thì có vài giọt đã rơi trên ngọc bội cùng chiếc nhẫn cũ nàng mua hôm trước. Ánh sáng nhu hòa từ miếng ngọc mang nàng bao bọc, trên miếng ngọc xuất hiện hình ảnh một con phượng hoàng sống động. Đồng thời chiếc nhẫn nứt vỡ rồi hiện ra hình ảnh vốn có là một chiếc nhẫn ngọc đỏ rực như lửa mang phong cách cổ xưa nhưng vô cùng đẹp mắt, xoay tròn trong không trung rồi tự đeo vào ngón tay út của nàng, nó tự lớn nhỏ để vừa tay nàng. Toàn bộ chuyện này Liên Y không nhìn thấy. Hiện giờ nàng đang đắm chìm trong thế giới khác. Thật thống khổ. Liên Y thấy toàn thân đau đớn như có ngàn con trùng bò ta trong xương cốt và kinh mạch. Chúng kháng cự vì bị bắt buộc ra ngoài nhưng vô hiệu. Nành thật muốn hét lên nhưng như có người đang chặn họng nàng làm nàng không nói được. Chợt có một ánh sáng nhu hòa xoa dịu đau đớn của nàng. Liên Y cảm thấy nó là thứ ánh sáng kì diệu nhất, ấm áp nhất, làm cho chân mày nhũn nhặn vì đau đớn của nàng từ từ giãn ra. Liên Y an ổn ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 3: Thiên sát ngọc bội và Thiên huyền giới chỉ

Cả một đêm này, ánh sáng nhu hòa từ hắc ngọc tỏa ra không chỉ xoa dịu cơn đau đớn thống khổ của Liên Y mà nó còn thấm vào từng kinh mạch, đã thông các huyết vị bế tắc vì bị Lưu ly độc làm tổn thương trước đó.

Sáng, gió dịu dàng thổi, ánh sáng le lói qua cửa sổ chiếu vào phòng. Liên Y nhẹ nhàng mở mắt. Nàng còn sống. Đây là điều Liên Y khẳng định sau khi mở mắt. Trải qua đau đớn đêm qua, nỗi thống khổ làm nàng thật muốn tự sát. Nàng chỉ một lần trải qua đã thấy thống khổ như thế vậy mà suốt 10 năm liền, tiểu Liên Y làm thế nào trải qua, còn không để cho người xung quanh biết được. Nghị lực, tâm trí cũng như sự kiên cường của em làm nàng không chỉ thấy bội phục, mà còn đau lòng và càng căm giận kẻ hạ độc. Nàng nhất định không tha cho kẻ đó. Nhất định.

Xuống giường, lau dọn đồng hồ đêm qua tạo thành và đi tắm. Liên Y không thể chịu thêm được mùi máu độc khắp nơi trên người thể này. May mắn là phòng này có phòng tắm liền bên, không phải ra ngoài. Kể ra một người không tu luyện như nàng mà có thể được đãi ngộ tốt như vậy, chứng tỏ gia tộc đối nàng không tệ.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, Liên Y quay lại phòng với mái tóc ướt nhẹp. Cúi đầu tìm khăn lau tóc, Liên Y bỗng thấy trên ngón tay út bàn tay trái mang một chiếc nhẫn. Là thật. Ai đeo nhẫn cho nàng, nàng nhớ là mình không hề có nhẫn a.

Nhìn kĩ chiếc nhẫn, Liên Y thấy thật quen thuộc. A, hoa văn này không phải giống hoa văn trên chiếc nhẫn mà nàng mua hôm trước hay sao nhưng mà tinh xảo hơn nhiều lắm. Liên Y tìm chiếc nhẫn thì không thấy, vậy chẳng lẽ đây là chiếc nhẫn hôm trước? Được rồi, vậy đây mới thật là nó đi. Nhưng tại sao nó tự đeo vào tay nàng a. Chiếc nhẫn làm Liên Y nhớ đến miếng ngọc bội của mẫu thân nàng để lại. Nàng liền tháo miếng ngọc đeo trên cổ xuống. Liên Y thấy miếng ngọc thì giật mình. Thật đẹp. Nó không phải là miếng hắc ngọc bình thường, mà trên miếng ngọc xuất hiện hình một con phượng hoàng đỏ rực thật sinh động. Trên miếng ngọc tỏa ánh sáng thật nhu hòa, ấm áp. Thật giống ánh sáng đêm qua nàng mơ thấy khi đang chịu đau đớn. Chẳng lẽ miếng ngọc giúp nàng. Quá thần kì rồi. Làm thế nào mà lại xảy ra chuyện này a. Liên Y nhìn chiếc nhẫn rồi lại nhìn miếng ngọc.

Bỗng nhớ đến chẳng lẽ là lấy máu nhận chủ trong truyền thuyết. Nhưng nàng có nhớ máu lên hai cái này đâu. A, chẳng lẽ là do hôm qua nàng phun máu vào chúng? "Đứng rồi, đồ đàn, giờ mới nghĩ ra hả" Một giọng nói trầm trầm vang lên làm Liên Y giật bắn mình. "ai đang nói, người là ai?" Liên Y nhìn khắp nơi cảnh giác. "không phải tìm, ta ở trong chiếc nhẫn a" giọng nói lại vang lên. "hả, ở trong chiếc nhẫn?" Liên Y thật kinh ngạc lắm. "đứng, mí vào đây" giọng nói lại vang lên. "ta vào bằng cách nào a?" "người chỉ cần nghĩ đến là được a, đồ đàn".

Tâm niệm vừa động, Liên Y thấy mình đang ở trong một không gian giống một căn phòng nhưng nó rộng gấp 7 đến 8 lần phòng nàng a. Trong phòng có mấy chiếc bàn lớn nhỏ trên đó có những chiếc hộp kín. Nhìn khắp phòng Liên Y thấy một con bạch hổ đang nằm, người nó phát ra ánh sáng như hào quang. "bạch hổ, là người nói chuyện với ta a?" Liên Y hỏi. "hừ, không đến nỗi ngu lắm, chính là ta nói với người." Con hổ hừ một cái. "ách, vậy bạch hổ đây là đâu a, tại sao người ở đây?" "không được gọi ta bạch hổ. Ta là ngân bạch phi hổ vương uy vũ, anh tuấn. Tên là Phong Ngân." Phong Ngân gầm lên. "ách, vậy được rồi, Phong Ngân, đây là đâu, sao người ở đây?" Liên Y nín cười hỏi, nàng thế đây là lần đầu tiên nàng thấy một con hổ tự kì như vậy. "Đây là Huyền Thiên giới chi, ở đây một tháng bằng ở bên ngoài một ngày a.

Còn ta là bị thương trong một trận chiến sau đó chẳng hiểu sao linh hồn bị hút vào đây. Đã hơn một ngàn năm rồi. Phong Ngân xa xăm nói. Nó cô độc không biết bao lâu, cả ngàn năm nay chưa có ai vào được đây. "Hơn một ngàn năm bên ngoài vậy trong này chẳng phải đã là mấy trăm vạn năm rồi sao?" Liên Y thật sâu kinh ngạc. Nàng nhận thấy nét cô đơn thoáng qua trong mắt Phong Ngân. Aiz, tội nghiệp nó phải sống một mình lâu như vậy. Nghĩ vậy, Liên Y tiến lại gần Phong Ngân một chút, nàng muốn thân cận nó, cảm thấy nó cô đơn giống nàng a. Kiếp trước nàng mồ côi, mọi thứ tự cô gắng, tự phấn đấu, kiếp này có cha mẹ mà cũng chẳng nhìn thấy bao giờ.

Mấy người Lưu thúc, Lâm thăm thân cận nhưng vẫn mang theo xa cách thân phận. Tới gần Phong Ngân, nàng ngồi xuống bên cạnh, chớp mắt hỏi "huyền thiên giới chi này của ai vậy? Ai tạo ra nó?" "hừ, giờ nó nhận người làm chủ thì nó là của người a, còn ai tạo ra nó thì ta làm sao biết. Nơi đây khắp nơi là phong ấn, ta ở đây cả ngàn năm mà cũng chịu thôi, có lẽ chỉ có chủ nhân của nó mở được a?" Phong Ngân không nhanh không chậm nói.

"A, phong ấn? Vậy như người nói là ta có thể mở được?" "Ừ nhưng không phải bây giờ, người yếu như vậy, đừng nói là mở phong ấn, chỉ chạm vào phong ấn thôi cũng không được" Phong Ngân khinh thường. Liên y gục đầu, lại là thực lực, nàng nhất định tu luyện tốt. Trong lòng Liên Y âm thầm thề. Chợt Bạch Ngân nhìn Liên Y thật sâu một cái, "người làm sao mà có Thiên Sát Ngọc Bội?" "Thiên Sát ngọc bội, là cái gì a?" Liên Y khó hiểu hỏi. "đồ đàn chính là thứ người đeo trên cổ a" "cái này là Thiên Sát ngọc bội à?" Ta không biết nó là gì, cái này là mẫu thân ta để lại cho ta "Liên Y giờ miếng ngọc ra. "người xem như vậy, miếng ngọc này nhận người, ta thấy sinh mệnh pháp trận trên miếng ngọc rất mạnh, nó sẽ giúp người tu luyện, hơn nữa sẽ là thứ cứu mạng người." Phong Ngân nhìn nhận nói. "thứ cứu mạng?" mắt Liên Y vụt sáng. "Đúng, sinh mệnh pháp trận sẽ giúp người khôi phục nhanh hơn khi bị thương, cùng với nếu người chỉ còn một hơi thở nó cũng sẽ có thể giúp người khôi phục" Phong Ngân chậm rãi nói, ánh mắt nhìn Liên Y một bộ 'người không có kiến thức'.

Liên Y sờ sờ mũi, nàng đúng là không biết a. Nghĩ lại lời Phong Ngân, Liên Y cười vui vẻ, nàng thế nhưng nhất được bảo a, cả Huyền Thiên giới chi cùng Huyết Sát ngọc bội đều là bảo bối nghịch thiên a. "a, phải rồi, người nói ngọc bội có thể giúp tu luyện sao, vậy cảnh giới nào cũng được sao?" Liên Y chớp mắt hỏi. "Hừ, mơ tưởng, nó chỉ có tác dụng với người dưới Huyền Thiên cảnh thôi" Phong Ngân khinh bỉ nói. "Ha, vậy những thứ hộp kia ta có thể xem không?" Liên Y nhìn Phong Ngân. "ừ, người là chủ nhân nơi này thì chúng cũng là của người a" Phong Ngân một bộ nhìn kẻ ngốc nói với Liên Y.

Liên Y vui vẻ chạy tới bên mấy cái bàn, mở hộp nhỏ nhất ra, bên trong có một cuốn sách mỏng, cầm lên xem, bỗng cuốn sách phát ra kim quang trên bìa da cuốn sách hiện lên dòng chữ vàng chói mắt: cuồng long bí quyết. Bốn chữ vàng phát sáng trôi nổi như kim long uốn lượn rồi bắn vào mi tâm của Liên Y, cuốn sách trên tay nàng biến mất. Trong đầu Liên Y vang lên tiếng long ngâm, rồi hiện lên một loạt động tác tu luyện như thước phim quay chậm.

Ngồi xuống điều tức và nhập tâm mà chú ý học đi" chưa kịp kinh ngạc thì tiếng Phong Ngân vang lên. Liên Y liền ngồi xuống theo lời Phong Ngân, "dứt bỏ tạp niệm, dụng tâm chú ý" Phong Ngân hướng dẫn Liên Y phương pháp. Hắn cũng rất ngạc nhiên, không biết bao lần hắn xem xét hết những thứ trong căn phòng này nhưng chưa bao giờ xảy ra những điều như vậy. Có lẽ chỉ có chủ nhân của Thiên Huyền giới chi mới có thể mở ra được như vậy đi. Hắn nhất định chờ mong biểu hiện của nàng, có dự cảm nàng sẽ mang đến một hồi phonh vân trên đại lục Phượng Thiên này.

Mất trọn một ngày (bên ngoài chưa tới nửa canh giờ), Liên Y mới tiếp thu xong Cuồng long bí quyết. Bộ bí quyết này khi thành thực sẽ giúp nàng có kinh mạch mở rộng gấp nhiều lần, cũng như dẻo dai như long cân (gân rồng)

cao, nó sẽ càng biến hóa cho phù hợp. Liên y cười cười, ánh mắt cong cong thành hình trăng non. Liên y nhìn trên bàn còn có tận năm hộp a, không biết trong mấy hộp này có gì a. Hộp nhỏ nhất đã nghịch thiên như vậy rồi. Liên Y lần lượt mở các hộp khác ra, nàng liền sững sốt, trong 5 chiếc hộp thì có 3 chiếc đều chứa đan phương cùng phương pháp luyện đan cực phẩm. Đan phương có tới hơn một trăm tờ a. Là một kẻ yếu y học hơn tính mạng, những đan phương này đối với nàng còn quý hơn công pháp vũ kĩ a. Nén kích động, Liên y mở hộp thứ 4 ra, trong đó có một cuốn công pháp cùng một cuốn vũ kĩ. Thứ này trong mắt Liên Y không bằng đan phương nhưng với tình trạng " phế vật " hiện tại thì lại như trời hạn gặp mưa rào a. Để sang một bên, Liên Y mở chiếc hộp lớn nhất, nàng thật kinh hi vì trong chiếc hộp này là một đan lô tinh xảo, bên ngoài khắc hình tứ đại thần thú : thanh long, bạch hổ, huyền vũ cùng chu tước. Thật sinh động. Đan lô không biết làm bằng gì nhưng phát ra ánh sáng nhu hòa ấm áp. Lần này Phong Ngân cũng triệt để rung động, hẳn cũng không ngờ trong chiếc hộp này lại là Chư thần đỉnh. Hẳn nhớ trước khi bị hút vào đây có một người nói với hắn " chủ nhân của Bạch Hổ thần quân - là thần trong các loài Bạch Hổ là chủ nhân của Chư thần đỉnh." Hẳn từng nhìn thấy bản vẽ Chư Thần đỉnh cách đây ngàn năm, thật không ngờ hôm nay lại được thấy Chư thần đỉnh.

Liên Y đang muốn chạm vào đan lô trước mặt thì tiếng gọi cửa vang lên bên ngoài :

- tiểu thư, ngài dậy chưa, có thư từ kinh thành gửi tới a. Là giọng Lâm thâm. Liên Y nhìn đan lô một cái, sau đó nói với Phong Ngân : " ta ra ngoài trước, sẽ gặp người sau a ". Nói xong liền lác mình ra khỏi không gian.

Dắt chị, cánh cửa mở ra, Liên Y thấy Lâm thâm đang nôn nóng đi lại trước cửa phòng, liền nói "Lâm thâm, người vào đi, có chuyện gì a?" "Tiểu thư, gia tộc gửi thư tới nói mùa thu sang năm gia tộc sẽ tổ chức đại hội thường niên, mọi năm người không dự cũng không sao nhưng năm nay người phải về vì ngoài đại hội thì năm nay là năm chọn ra tân thiếu chủ cho gia tộc sau 10 năm bỏ trống. Tiểu thư, phải làm sao bây giờ ?" Lâm thâm lo lắng nói.

Cha nàng, Lăng Ngạo Thiên, đã từng là thiên tài nổi danh, thiếu chủ Lăng gia. 15 tuổi đã đạt tới huyền vương tam tinh đỉnh phong. Là điều mà trăm năm qua không người đạt được, mà nàng lại là kẻ không thể tu luyện, nổi tiếng phế vật. Có lẽ vì thế mà mới xảy ra chuyện này. Hừ, nàng nếu như không tới sẽ bị nói là rùa đen rút đầu, là cái cớ nhục nhã cha. Còn nếu nàng tới vì cha không có ở gia tộc, nàng phải thay cha nhận khiêu chiến theo quy củ, là " phế vật " thì nàng đánh làm sao a. Hừ, giỏi cho cái bản tính này.

Nhưng mà nàng đã không phải Lăng Liên Y yếu ớt, nàng nhất định làm những kẻ đó phải thất vọng. Liên Y rót một ly trà, chậm rãi uống, sau đó ngẩng lên nói với Lâm thâm: " gửi thư hồi âm, mùa thu năm sau ta nhất định hồi gia tộc " "hả, tiểu thư, nhưng mà. . ." Lâm thâm lắp bắp kinh hãi, nhưng nhìn ánh mắt tĩnh lặng của tiểu thư, bà liền nuốt xuống lời muốn nói, gật nhẹ đầu, bước ra ngoài. Liên Y tính toán, bây giờ mới là mùa xuân, trong khi đại hội kia phải giữa thu mới diễn ra vậy từ nay đến đó còn năm rưỡi, nàng nhất định chăm chỉ tu luyện, nhất định cho bọn họ phải " kinh hi ".

Nàng sẽ không để kẻ nào đoạt vị trí của cha nàng. Đôi mắt tĩnh lặng lóe lên ánh sáng lạnh lẽo rồi nhanh chóng biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 4: Bức thư cha nương luôn yêu con

Đêm, tại phòng mình, Liên Y ngồi xếp bằng trên giường, nhẹ nhàng niệm bí quyết cùng dẫn khí đi khắp kinh mạch. Liên Y phát hiện đan điền của nàng đang tích tụ dần từng dòng huyền khí mà không bị tản đi như trước.

Nàng thật vui vẻ, Liên Y biết mình đã giải được độc nhưng mà vẫn lo lắng liệu mình có thể hay không tu luyện. Liên Y vui vẻ, tiếp tục gia tăng hấp thu huyền khí, Huyết Sát ngọc bội sáng lên, giúp huyền khí xung quanh Liên Y nồng đậm gấp bội. Nếu có ai ở đây thì nhất định kinh ngạc lắm vì tất cả huyền khí thường tập trung nhưng mà tu luyện giả chỉ hấp thu được một tia nhỏ yếu hơn nữa sẽ là tia có màu sắc nhất định đại diện cho nguyên tố mà họ tu luyện được.

Mỗi người chỉ có thể tu luyện một loại nguyên tố thôi. Mười năm mới xuất hiện một người song hệ nguyên tố chính là đã được gọi thiên tài rồi, năm mươi năm mới có một người tam hệ nguyên tố được ca tụng kì tài, trăm năm mới có một người tứ hệ nguyên tố làm người ta sợ hãi than yêu nghiệt. Nhưng cả ngàn năm qua, không phải nói là vạn năm qua cũng chưa gặp một kẻ nào tu luyện ngũ hệ chứ đừng nói là thất hệ a.

Đúng vậy, Liên Y chính là hấp thu toàn bộ huyền khí hơn nữa do nàng trải qua cải tạo của Lam tinh thảo phối cùng độc lưu ly mà kinh mạch dẻo dai hơn nhiều nên dù hấp thu tất cả bảy tia huyền khí thì kinh mạch vẫn chấp nhận được áp lực. Bên trong Thiên Huyền giới chỉ, Phong Ngân đang tròn mắt há mồm mà nhìn, hẳn cũng nghĩ chủ nhân Thiên Huyền giới chỉ cùng Thiên Sát ngọc bội nhất định là yêu nghiệt, nhưng cũng chỉ nghĩ nàng sẽ là tứ hệ thôi.

Thật không ngờ lại là thất hệ. Thật là yêu nghiệt trong yêu nghiệt. Hơn nữa nàng hấp thu huyền khí không chỉ qua kinh mạch mà còn qua từng lỗ chân lông. Cơ thể có cả vạn lỗ chân lông, một nơi thì rất nhỏ nhưng hấp thu như thế này thì giống như ngàn suối đổ về sông, trăm sông tạo biển lớn. Đây thì không phải chỉ nhanh gấp đôi người thường đâu mà phải là gấp mười mấy hai mươi lần a. Hẳn nghĩ đến nếu nàng trải qua tẩy kinh phạt tủy thì không biết sẽ kinh khủng như thế nào nữa. Aiz, người so với người thật tức chết người mà. Phong Ngân trong lòng cảm thán (tg: mi có phải là người đầu, mi là hồ a. PN: *gầm gừ* người muốn nói gì ? Muốn ta ăn người. Tg: *xách dép*).

Liên Y hoàn toàn không biết những điều này, nàng chỉ cảm thấy tứ chi bách hải tràn ngập huyền khí, thân thể như được gột rửa, tràn đầy lực lượng, mọi

tế bào điên cuồng hấp thu lực lượng huyền khí. Cả một đêm này Liên Y đắm chìm vào tu luyện, đến khi cảm thấy lực lượng gần như bão hòa nàng liền mở mắt, phun ra một ngụm trọc khí. Dục tốc bất đạt. Nàng hiểu đạo lý này. Cơ thể nàng cần làm quen với một lượng lớn huyền khí. " chúc mừng người đã đạt lục cấp" tiếng Phong Ngân vang lên.

Hắn biết nàng yêu nghiệt nhưng trong một đêm từ kẻ không có huyền khí mà đạt lục cấp như thế là hắn thấy lần đầu a. Liên Y cũng rất kinh ngạc không ngờ mình lại đạt lục cấp " cảm ơn người Phong Ngân " Liên Y cười vui vẻ. "Nhưng người cứ tu luyện như thế không được, cấp bậc không được cùng cổ a." Tiếng Phong Ngân vang lên lần nữa. Hắn đối nàng có tán thưởng, chờ mong lại thấy nàng tự mò mẫm sẽ rất cực khổ, trên con đường tu luyện gian khổ này nàng sẽ chẳng biết làm thế nào. Thôi thì hắn làm người tốt, hướng dẫn nàng vậy. Hắn vĩ đại a. (tg: đồ tự kỉ . PN: hừ * liếc mắt * . tg: *xách dép*)

Nghe Phong Ngân nói thế, Liên Y liền trầm tư, nàng đúng là không chỉ hấp thu huyền khí như vậy, vì dù có tăng cấp nhưng nền móng không vững chắc thì nàng tăng cấp vô dụng. " ta phải làm sao a? " Liên Y hỏi Phong Ngân. Dù là thiên tài trong y học nhưng tu luyện thì nàng là kẻ mù chữ, nàng chỉ biết chút ít lưu trong trí nhớ tiểu Liên Y a. " người phải luyện thể a. Tu luyện giả thân thể yếu ớt là sai lầm a, chỉ cần luyện tập thì cũng có thể cường hóa thân thể. Với người không phải có cuồng long bí quyết hay sao, phải tu luyện cho tốt.

Hồ tộc chúng ta cường hãn nhưng so lực lượng thì long tộc là bậc thầy a. Dù người luyện cũng không thể thành long nhưng ít nhất sẽ có một phần nhỏ bé lực lượng của long. Đối với nhân loại đã là vô giá a. " Phong Ngân chậm rãi nói. " chỉ thế là được ? " Liên Y chớp mắt. " hừ, ngu ngốc, tất nhiên là không. Người phải chiến đấu a, chỉ trải qua chiến đấu người mới có thể trưởng thành."

Phong Ngân hừ một cái. " lại nói, nếu người không tới tiên thiên thì đừng mong luyện đan dù là đan dược thấp cấp a" Phong Ngân bồi thêm một câu. Hắn tin đây là động lực mạnh nhất đối với Liên Y. Xem cách nàng nâng niu đan phương cẩn thận thì hắn biết nàng yêu y thuật chứ không phải là ham mê tiền tài những đan phương đó mang lại.

Mỗi đan phương ấy đều là đan phương thất truyền từ lâu. Một cái nếu xuất hiện thì sẽ mang chấn động đại lục a. Huống chi ở đây có hơn trăm cái. Hắn nhớ không lầm là 176 cái. (Trước đây rành, không ngủ, không tu luyện hắn đếm đan phương giết thì giờ a).

Nghe Phong Ngân nói, Liên Y mới nhớ ra, chỉ khi lên tới tiên thiên nàng mới được luyện đan a. Mà để luyện được đan dược phẩm chất cùng cấp bậc càng cao thì thực lực phải càng cao mới mới được a.

Suy nghĩ một hồi, Liên Y quyết định tới ngọn núi ngoại thành để tu luyện.

Ở đó vừa có ma thú cấp thấp cho nàng luyện tập vừa là nơi luyện thể rất tốt. " Phong Ngân đa tạ người chỉ bảo, nếu người có yêu cầu gì thì cứ nói, ta sẽ báo đáp a " " hừ, người yếu như vậy thì giúp cái gì. Nhưng mà nếu người nói vậy thì khi chém giết ma thú người có thể cho ta ma tinh không? " Phong Ngân cố làm vẻ không sao cả nói."

Được a, nhưng người lấy nó làm gì ? " " ta là bạch ngân phi hồ vương có huyết thống thuần chủng gần nhất với Bạch Hồ Thần quân nên dù có linh hồn thì vẫn có thể khôi phục bản thể, với điều kiện là phải hấp thu đủ ma tinh a". " ra vậy, được toàn bộ cho người. Ta cũng đâu hấp thu ma tinh được đâu. " Liên Y kinh ngạc nói. Phong Ngân có thể khôi phục bản thể vậy thì nàng sẽ toàn lực giúp hắn a. " người không luyện tiếu ? Ma tinh bán cũng được tiền lắm nha " giọng trầm trầm của Phong Ngân vang lên. " hi, ta sẽ cố gắng tới tiên thiên rồi học luyện đan, bán đan dược lát tiền a " Liên Y cười vui vẻ nghĩ về tương lai tốt đẹp.

Phong Ngân không nói gì nhưng ý cười hiện lên trong mắt. Xem ra những ngày sau của hắn sẽ rất thú vị a.

Nghĩ là làm, Liên Y liền ra ngoài, mở cửa nàng gặp Lưu Thâm đang quét lá rụng trong sân. " tiểu thư sớm, ngài đợi ta mang nước rửa mặt cho ngài" thấy Liên Y, Lưu Thâm lên tiếng. " ần, Lâm thăm ở đâu vậy ?" Liên Y gật đầu, hỏi. " tiểu thư, nàng ấy đang làm điểm tâm. Một lát sẽ mang tới cho ngài a. " " được, đứng rồi, Lưu Thâm vào Tử Tinh học viện rồi sao ?" Liên Y nhớ là mấy hôm trước Lưu Thâm và Lưu thúc mang Lưu Thâm tham gia khảo hạch a. " tạ tiểu thư quan tâm, tiểu tử kia đậu vào hệ thủy của Tử tinh học viện. Hiện đang học lớp trung cấp" Lưu Thâm cười nói, mang theo tự hào của người mẹ.

Lớp trung cấp dành cho người có huyền khí cao cấp và tiên thiên. Lưu Thâm hiện đã là thất cấp đỉnh phong rồi. Với người thường như họ thì ở tuổi 12 mà đã đạt được như vậy đã rất tốt. "Tốt, chúc mừng thăm" Liên Y cười cười. Như nhớ ra điều gì, Lưu Thâm ngưng ngưng nói " tiểu thư, ta không..." " được rồi, không sao a, ta không để ý a " Liên Y xua tay, nàng biết Lưu Thâm nghĩ gì a. Một dòng nước ấm xẹt qua, nàng biết họ quan tâm nàng, mấy năm qua đều chiều cổ nạnh. Dù mọi người khinh bỉ nàng họ vẫn đứng về phía nàng a. " thăm lấy nước cho ta, nhân tiện nói Lâm thăm tới gặp ta nha " Liên Y nói với Lưu Thâm rồi vào phòng.

Nàng đóng cửa, tâm niệm vừa động đã ở trước mặt Phong Ngân " Phong Ngân người có biết ta thuộc hệ nào không?" Liên Y hỏi. " hừ người tự mình xem đi." Phong Ngân nói. Liên Y liền xếp bằng, tĩnh tâm nhìn vào thức hải. Nàng từ đem qua đã phát hiện ra khả năng nội thị mà thường phải từ tiên thiên mới làm được. Chăm chú nhìn vào thức hải Liên Y liền giật mình kinh hãi.

Nàng biết người thường chỉ có một màu huyền khí đại diện cho hệ huyền khí người đó tu luyện, thiên tài thì là song hệ cả đại lục có vài ngàn, kì tài là tam hệ cả đại lục chỉ có vài trăm, mà yêu nghiệt như cha nàng tứ hệ thì chỉ đếm chưa hết một bàn tay. Thế mà bây giờ nàng thấy gì a, trong thức hải là bảy dải huyền khí vân vũ, cô đọng. Bảy a. Có đỏ rực - hỏa hệ, màu lam thăm thẳm - thủy hệ, vàng kim chói lọi - kim hệ, nâu vàng - thổ hệ, màu xanh mát mẻ - mộc hệ, trong suốt - phong hệ, từ sắc bá đạo - lôi hệ. Trời a. Nàng là thiên tài a. Ha ha ha. " Phong Ngân ta là thất hệ a, ha ha ha " Liên Y mở mắt chạy tới bên Phong Ngân khoe khoang. " hừ ngu ngốc "

Phong Ngân không thèm nhìn Liên Y, hắn mới không thèm công nhận là hắn ghen tị với nàng a. Liên Y vui vẻ ra khỏi không gian Huyền Thiên giới chỉ. Ở trong đó cả canh giờ mà bên ngoài chưa tới một khắc. " tiểu thư, ngài rửa mặt rồi ăn sáng a " tiếng Lâm thăm vang lên bên ngoài. Mở cửa cho Lâm thăm, Liên Y cười vui vẻ. " tiểu thư qua rửa mặt ..." đang nói thì bà thấy nụ cười vui vẻ trên mặt Liên Y liền sùng sốt. Đã bao lâu nàng không thấy tiểu thư vui

về như vậy.

Những năm qua số lần tiểu thư cười rất ít, lại mỗi lần chỉ là cười nhạt, xa cách. Tiểu thư thay đổi rồi. Thấy Lâm thăm liền thất thần, Liên Y sờ mặt "Lâm thăm mặt ta có nhọ hả" "a, không không" Lâm thăm xoa tay. Liên Y nhìn Lâm thăm nghi hoặc, rồi đi rửa mặt sau đó ngồi ào bàn ăn điểm tâm. Tay nghề của Lâm thăm luôn tốt a. Liên Y ăn vui vẻ.

Hôm nay tâm trạng nàng đặc biệt tốt a. "tiểu thư, ngài tìm ta có chuyện gì vậy" thấy nàng ăn xong, Lâm thăm liền hỏi. Mấy hôm nay tiểu thư ít ra ngoài, lại nói nhiều cười nhiều hơn. Tiểu thư không thể tu luyện. Nên nàng chỉ mong tiểu thư cứ bình bình đạm đạm vui vẻ mà sống, sau đó gả cho một người yêu thương nàng là tốt rồi. Nếu không gả thì bọn họ sẽ bảo vệ nàng đến khi chết. "Lâm thăm, ta muốn ra ngoài 1 tháng.

Thăm chuẩn bị giúp ta một ít đồ ăn cùng vật dụng bình thường được không?" Liên Y nhàn nhạt nói với Lâm thăm. Nàng nói nhẹ nhàng nhưng vào tai Lâm thăm lại giống như pháo nổ oanh oanh. "tiểu thư, ngài định đi đâu a, sao lại đi một tháng, tiểu thư ngài lại không có huyền khí ra ngoài sẽ rất nguy hiểm a. "nàng sợ hãi rồi. Tiểu thư muốn đi đâu a. Tiểu thư gần đây kì quái thì cũng thôi đi nhưng hồ nháo muốn ra ngoài thế này thì không được. "tiểu . . ."

Lâm thăm đang định khuyên nhủ thì trợn mắt kinh ngạc, há hốc miệng đến có thể vừa một quả trứng gà a. Nàng thấy trên tay tiểu thư là một ngọn lửa huyền khí đang nhảy nhót. Đúng là hòa nguyên tố a. "tiểu thư, ngài, ngài. . ." Lâm thăm hí hửng mà khóc, lấp bắp không nói nên lời. Tiểu thư có thể tu luyện, tiểu thư không phải phế vật. Thật tốt quá. Những kẻ đó sẽ chẳng thể đánh đổ được vị trí của tiểu thư. "tiểu thư, ngài chờ một chút, ta lấy thứ này cho ngài"

Lâm thăm như nhớ ra điều gì liền hấp tấp chạy đi. Một lát nàng cầm một chiếc hộp gấm tinh xảo tới "tiểu thư, đây là thiếu gia và thiếu phụ nhân đưa cho ta nói khi nào ngài tu luyện được thì sẽ đưa cho ngài. Nếu ngài không thể thì không cần đưa cho ngài. Nay ngài đã tu luyện được nên ta lấy nó tới". "cha nương ta để lại sao?" Liên Y run run hỏi, lúc này nàng cũng không khống chế được cảm xúc. Run run mở ra hộp gấm, bên trong đặt công pháp và vũ khí, thật kì lạ là đặt bảy quyển công pháp, bảy quyển vũ khí mà lại ứng với bảy nguyên tố của nàng.

Nhắc hết mấy quyển sách qua một bên, Liên Y thật kích động khi thấy đáy hộp là một phong thư. Hít thật sâu một hơi, nàng thật cẩn thận mở thư. Đọc hết bức thư, từng giọt, từng giọt nước mắt của Liên Y cứ thi nhau rơi xuống. "Lâm thăm, thăm ra ngoài đi. Ta muốn ở một mình. "Liên Y gục đầu nói. Lâm thăm mấp má môi muốn nói lại thôi, nhìn Liên Y rồi bước chân ra ngoài, đóng cửa phòng cho Liên Y. Liên Y lại nhẹ nhàng cẩn trọng cầm bức thư đọc lại một lần nữa như sợ bỏ sót chữ nào.

"gửi tiểu Y Nhi của cha.

Điều đầu tiên cha muốn nói là cha và nương rất yêu con.

Khi con cầm trên tay bức thư này là khi hai nửa linh hồn của con hợp nhất. Cha nói điều này con có lẽ sẽ kinh hãi nhưng đó là sự thật. Khi kẻ thù đuổi giết, con chỉ được một tuổi, chúng hạ độc khắp nơi và cả nhà ba người chúng ta đều trúng độc. Ta và nương con không thể giải được độc của con nên ta quyết định dùng cấm pháp mang một nửa linh hồn con đến một thế giới khác. Thời gian ở đó nhanh gấp đôi nơi này. Ta cùng nương con dùng toàn bộ công lực bảo vệ linh hồn con an toàn tới đó. Còn một nửa linh hồn cùng thân thể vẫn tại nơi này. Chỉ khi tới thời điểm một trong hai phần linh hồn gặp nguy hiểm thì chúng tự tìm nhau dung hợp thì con mới có thể có khả năng tu luyện. Dù khả năng đó rất nhỏ bé. Chúng ta không thể giải được độc của con nên đã đem Thiên Sát ngọc bội cho con, nó sẽ giúp con giảm bớt thống khổ. . ."

Bức thư rất dài, rất dài, Liên Y đọc một lần lại một lần. Thì ra là nàng không phải cô nhi, chưa khi nào là cô nhi. Là cha nương muốn bảo vệ nàng nên mới thế. Không ai hiểu cảm giác sống 20 năm không có người thân sẽ như thế nào. Có chuyện vui hay buồn thì cũng một mình. Liên Y từng rất hâm mộ những gia đình hạnh phúc tay nắm tay đi chơi, đi ăn. Những ngày đoàn viên, các bạn trong kí túc đều vui vẻ về nhà, còn nàng thì không biết về đâu. . . Thì ra đều không phải, tất cả là do cha nương bảo vệ nàng. Nàng có cha nương, có thân nhân, có người yêu thương. Hơn nữa đúng là họ không chết. Họ còn sống. Cha nàng không nói họ ở đâu, không nói chuyện xảy ra như thế nào, nhưng kẻ thù của nàng là Thánh môn. Nàng nhất định tu luyện thật tốt nhất định có ngày san bằng Thánh môn. Sát khí hiện lên trong mắt Liên Y. Phong Ngân trong giới chỉ cảm nhận được sát ý của Liên Y liền nói "cha nương người nói với người chuyện này là để người không còn bóng ma ngăn cản tu luyện chứ không phải để người đâm đầu vào trả thù làm sai lệch con đường tu luyện. Với lại cha người cũng đã nói phải đạt tới huyền tôn thì mới có thể gây ảnh hưởng đến Thánh môn. Huyền tôn người có biết đó là cảnh giới gì không? Ngay cả thời kì đỉnh phong của ta ở nghìn năm trước cũng chưa thể đạt tới. Người tốt nhất nên dứt bỏ mấy suy nghĩ không thực tế kia mà tập trung tu luyện đi. "giọng Phong Ngân nhàn nhạt như gáo nước lạnh dội lên sát ý ngùn ngụt của Liên Y. Nàng đứng là phải tu luyện, tu luyện a.

"Phong Ngân, mong người có thể giúp ta. "Liên Y kiên định nói với Phong Ngân. "người khẳng định muốn tiếp nhận huấn luyện của ta?" "đúng" Liên Y gật đầu. "Sẽ rất thống khổ, người có thể sẽ chết, người vẫn muốn?" Phong Ngân ánh mắt lạnh lẽo hỏi. "Ta muốn mạnh mẽ" Liên Y muốn mạnh mẽ, nếu không thể vượt qua huấn luyện thì nàng cũng sẽ chết. Nàng muốn gặp cha nương vậy thì nàng phải cố gắng. Thống khổ mấy cũng chịu được. Chết trong huấn luyện hay chết vì bị kẻ thù giết thì cũng là chết thôi. "vậy được, người chuẩn bị đi" Phong Ngân nhàn nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 5: Phong ba mua vũ khí. Hàn Nguyệt kiếm

Sau khi đồng ý với Phong Ngân, Liên Y liền ra ngoài. Nàng cần mua một ít đồ ăn, được liệu để chuẩn bị cho chuyến đi tuy rằng mọi sự chuẩn bị đều không đủ. Tuy không thể luyện đan nhưng nàng hiện tại có thể làm một ít độc phẩm phòng thân

Lần này ra ngoài nàng không thay nam trang, nên khi vừa ở trên phố liền tạo ra oanh động. Đã mấy ngày liền nàng không có xuất hiện cũng không có đuổi theo Mộ Dung Lãnh nên bây giờ thấy nàng, người ta liền chỉ trỏ. Liên Y bỏ ngoài tai mọi lời châm chọc, đơn giản vì ai nói mặc họ, chẳng liên quan đến nàng a. Liên Y một mạch tới luyện được phương.

Ông quân sự không làm khó nàng. Dù biết nàng là "phế vật nổi tiếng" nhưng mà nàng có tiền a. Với nàng chỉ mua được liệu chứ cũng chẳng gây ảnh hưởng gì cho được quân cả. Liên Y mua một đồng lớn được liệu, tốn mất 15 kim tệ. Số tiền này đủ cho nhà bình thường sống một năm a.

Sau khi mua xong được liệu, Liên Y tìm nơi không người rồi đưa hết được liệu vào không gian. Nàng không thể để người ta biết sự tồn tại của Thiên huyền giới chỉ nếu không nhất định mang họa. Liên Y mua một ít lương khô, thịt tươi, mấy thứ này nàng cầm trên tay về nhà nhờ Lâm thâm làm thịt kho, thịt rang muối, thịt xé trộn dấm ớt,... Lâm thâm làm mấy thứ này cực ngon. Lâm thâm thấy nàng mang thịt về thì cười lắc đầu. Nàng nghĩ tiểu thư đi dạo thôi không ngờ là đi mua thịt lại mua nhiều nữa, cho này phải 10 cân a (1 cân = 0.5kg hiện đại).

Liên Y mặc Lâm thâm cầm thịt, nàng chạy về phòng, đóng cửa. Nàng phải luyện bột phấn. Có phấn ngứa là phấn làm người ta dính phải sẽ nhanh chóng nổi bóng nước càng gãi càng lan, càng gãi càng ngứa gãi tới huyết nhục mờ hồ, đau đớn mà chết. Phấn xưa còn trùng a, nàng không muốn muỗi rừng đốt nhất là muỗi ở đại lục này chứa cả nọc độc. Phấn dụ động vật, phấn hủy dung, phấn gây mê, kim sang được. . .

Liên Y ở trong không gian Thiên huyền giới chỉ chế hết thứ này thứ khác. Tổng cộng hơn 20 loại phấn cùng 8 loại dược và độc dược. Phong Ngân cứ chăm chú nhìn nàng làm. Thình thoảng lại hỏi nàng tác dụng loại phấn nàng chế. Cuối cùng hẳn kết luận không thể đắc tội nữ nhân, đặc biệt là nữ nhân biết chế dược, người sẽ chẳng biết thứ người hít vào là cái gì a.

Chế dược xong, Liên Y liền ngồi luôn trong không gian nghiên cứu công pháp và vĩ kỹ cha nàng để lại. Cha nói khi nương nàng vừa sinh nàng ra, nương đã dùng bí pháp để nhận biết nguyên tố tu luyện của nàng nên cha nương đều biết nàng là thất hệ.

Cha đã tự tập công pháp cùng vĩ kỹ phù hợp từng loại nguyên tố cho nàng. Và tất cả đều là thiên giai công pháp. Cha không nói nhưng nàng biết cha mất rất nhiều công sức mới tìm được. Mấy gia tộc Thanh Vân thành này có một cuốn địa giai thôi đã là vật trân gia rồi chứ không nói tới thiên giai.

Liên Y đang chăm chú xem thì giọng nói trầm trầm của Phong Ngân vang lên "vũ khí của ngươi trong những ngày tới là gì?" "Vũ khí? Ta dùng ngân châm a" Liên Y ngẩng đầu khỏi đóng công pháp. "ngân châm? Vậy ngươi xẻ thịt thú bằng ngân châm? Ngươi cho là khi ngươi hết thức ăn ta sẽ cho ngươi về lấy thịt?" Phong Ngân lạnh lẽo nói. A, nàng đúng là không nghĩ tới điều này a. Vậy nàng phải đi mua vũ khí rồi, nếu mua không được thì lại phải nhờ La đại sư vậy. Nghĩ thế Liên Y liền ra khỏi không gian.

Liên Y tới Vạn khí các, đây là nơi bán nhiều vũ khí nhất Thanh Vân thành a. Liên Y đang muốn

đi dạo một vòng thì giọng nói của Phong Ngân vang lên "thanh chủy thủ thứ hai ở dãy thứ năm hàng thứ tư từ trái sang có linh khí nồng đậm nhất". T

heo lời Phong Ngân, Liên Y liền thấy một thanh chủy thủ cũ kỹ nhưng mang phong cách cổ xưa a nhưng mà rất cũ kỹ. Liên Y rất tin tưởng Phong Ngân nên trông bề ngoài nó xấu xí thì nàng vẫn mua. Đem thanh chủy thủ lấy xuống, Liên Y thấy một luồng khí lạnh lẽo tràn vào từng ngõ ngách trên cơ thể.

Theo bản năng Liên Y thúc dục huyền khí chống lại. "đừng mạnh mẽ chống cự, dẫn nó dọc kinh mạch đi." Phong Ngân nói. Liên Y khẽ ổn định lại, nhẹ nhàng dùng huyền khí chải chuốt luồng khí kia rồi dẫn nó tới đan điền.

Nửa khắc trôi qua mà Liên Y thấy như một tháng vậy. Cuối cùng luồng khí kia cũng quy thuận. Liếc nhìn xung quanh, may mắn không có người chú ý nàng. Liên Y cầm thanh chủy thủ mang đến quầy thanh toán. Thanh chủy thủ hết 1 kim tệ. Đang muốn lấy tiền thì một giọng nói trào phúng vang lên "ai yêu, xem đây là ai, phế vật cũng đến vạn khí các, có phải heo nái sắp leo cây rồi không?" Người đi cùng cười ha ha.

Liên Y chẳng nhìn cũng biết là ai. Nàng chẳng buồn để. Thanh toán xong, Liên Y cầm chủy thủ muốn nhấc chân ra ngoài thì có người chặn đường nàng. "bản tiểu thư nói chuyện với người, người dám không đáp?" Vương Nhược Nhược - 12 tuổi đại tiểu thư Vương gia một trong ba gia tộc lớn nhất Thanh Vân thành. Là kẻ ngày ngày bám theo Mộ Dung Lãnh lấy lòng hắn. Là một trong tứ đại mỹ nhân Thanh Vân thành, trước đây luôn bắt nạt Liên Y.

Hừ, Liên Y nhích người nàng không thích phiền toái nhưng phiền toái tìm nàng a. "ngươi nói với ta?" Liên Y chớp chớp mắt hỏi. Lúc này cả Vương Nhược Nhược, Mộ Dung Lãnh cùng mấy tên công tử ca đi cùng đều chú ý tới Liên Y.

Nàng một thân bạch y đứng đó, mái tóc dài buộc bằng dải lụa xanh nhạt, không trang điểm, cả người phát ra khí chất không liên quan đến tuổi hay cấp bậc. Ngũ quan xinh đẹp, tuy còn nhỏ nhưng nhất định sau này sẽ là mỹ nhân.

Đám công tử ca cùng Mộ Dung Lãnh trong mắt hiện lên kinh diễm, mới mấy ngày không thấy mà nàng đã thay đổi như vậy. Vương Nhược Nhược oán hận nhìn Liên Y. Tất cả là tại a đoạt hết sự chú ý của mọi người. "là ta nói với ngươi, ngươi dám không trả lời ta" trong mắt Vương Nhược Nhược thì Liên Y chỉ là con nhà bình thường thôi, vì ở tiểu viện nhỏ như vậy mà. Thanh Vân thành lại chẳng có cái Lăng gia nào cả. "ồ thì ta là người nói với ta, xin lỗi, ta lại cứ tưởng con cháu nhà ai xông ra sủa loạn, phun một mồm toàn phân. Ngượng ngùng, ta không biết ngươi nói a." Liên Y cười cười đáp. "ngươi, ngươi. . ."

Vương Nhược Nhược chỉ vào mặt Liên Y nửa ngày không nói nên lời. Cùng lúc này ở tửu lâu đối diện có hai đôi mắt đang nhìn sang. "Thần, tiểu cô nương bạch y ấy đáng thật hay ha ha ha" Hoa Thiên Diễm cười ha ha nói với người đối diện. Lần đầu tiên thấy người có thể mắng chửi người mà khuôn mặt vẫn vẫn đậm phong khinh, thiên chân vô tà như thế. Hắn có lẽ phải tìm nàng thỉnh giáo a. Trong khi Hoa Thiên Diễm đang hưng trí bừng bừng thì người đối diện đang thâm thúy nhìn Liên Y, đây chẳng phải tiểu hồ ly sao. Lần trước nàng mặc nam trang nhưng hắn có thể nhận ra nàng là nữ vì nàng

dịch dung tốt nhưng lại không che dấu giọng nói.

"hừ, đồ phế vật không cha không mẹ không có giáo dưỡng, ngươi dám mắng ta" Vương Nhược Nhược tức giận mắng Liên Y. "ngươi nói gì, lặp lại lần nữa" Liên Y giọng lạnh lẽo vang lên. Vương Nhược Nhược rung mình một cái. "lặp lại thì lặp lại, ta nói ngươi là đồ phế vật cha mẹ chết hết nên không có giáo dưỡng, sao hả" Vương Nhược Nhược nàng mới không sợ, nàng thế nhưng là thất cấp sơ kì, đối phó một phế vật dư sức. Và lại trước đây phế vật này bị nói thế nhất định khóc lóc a.

Một cái bóng lóe lên người ta hoa mắt không kịp thấy gì thì đã thấy Liên Y đang dùng một tay bóp chặt yết hầu Vương Nhược Nhược, sát khí ngùn ngụt "có tin ta bóp chết ngươi không?" Lúc này khí thế nàng tỏa ra khiến không ai dám nói gì, Mộ Dung Lãnh liền nói "ngươi đừng nháo nữa, buông Nhược Nhược ra". "Mộ Dung Lãnh

Mộ Dung Lãnh, ngươi là người biết rõ nhất vì sao ta đuổi theo ngươi, ngươi lấy ngọc bội nương ta để cho ta rồi đem ném đi nhưng lại ngày ngày để ta đuổi theo đòi ngọc, làm trò cười cho thiên hạ, món nợ này ta nhớ kĩ."

Liên Y liếc mắt nhìn Mộ Dung Lãnh. Mộ Dung Lãnh thấy nàng nói thế thì mặt đỏ lên thẹn quá thành giận, lại liếc thấy Vương Nhược Nhược không thể hít thở, mặt đang dần tím tái. "Lăng Liên Y ngươi trước buông Nhược Nhược" đến bay giờ không ai nghĩ cũng chẳng ai dám nói nàng là phế vật. Phế vật mà bóp cổ thất cấp sơ kì vậy tất cả họ không bằng phế vật.

Mộ Dung Lãnh là tiên thiên trung kì nhưng hắn vừa bị nàng nói với lại hắn không thích Vương Nhược Nhược nên không ra tay. Hơn nữa hắn không thấy huyền khí của nàng dao động, không nhìn ra cấp bậc, nên kết luận nàng mạnh hơn hắn.

Hắn mới không ngu mà tìm đánh. Nhưng không thể để người ta nói gì nên hắn cũng khuyên hai câu. (tg: ngươi không ngu vì quá ngu). "hừ" Liên Y biết nàng hiện tại chưa rời Thanh Vân thành được nên nàng cũng không định giết Vương Nhược Nhược. Nhưng giáo huấn thì nhất định phải có. Nghĩ vậy Liên Y liền đá bay Vương Nhược Nhược ra khỏi cửa Vạn khí các.

Chậm rãi cất chủy thủ, lấy khăn tay lau bàn tay vừa bóp cổ Vương Nhược Nhược sau đó ném lên người nàng ta. "Vương Nhược Nhược, ngươi tốt nhất nhớ kĩ cho ta, nếu ta còn nghe một lời vũ nhục cha mẹ ta thì ta nhất định để ngươi sống không bằng chết" Liên Y lãnh lẽo gần từng tiếng. Lúc này nàng như nữ thần cao cao tại thượng nhìn xuống chúng sinh. Liếc mắt nhìn đám người Mộ Dung Lãnh như cảnh cáo. Liên Y tiêu sái rời đi. Cha mẹ là nghịch lân của nàng, trên đời này không ai có thể vũ nhục cha mẹ nàng cùng người nàng quan tâm.

Vương Nhược Nhược ngoan độc nhìn theo bóng lưng Liên Y. Mộ Dung Lãnh thất thần, có thứ gì đó nhẹ nhàng run lên trong lòng hắn. Mọi người sợ hãi trước khí thế của nàng. Hoa Thiên Diễm ngạc nhiên há hốc miệng "Thần, khí thế kia của nàng thật giống ngươi a" chăm chú nhìn bóng lưng Liên Y rồi xa Hoa Thiên Diễm cảm thán. Hàn Hạo Thần nhìn bóng lưng nàng, khòe miệng khẽ nhếch, hắn thì thầm "Lăng Liên Y". "hà, Thần, ngươi nói gì a?" Hoa Thiên Diễm quay lại.

Dù là bạn thân thiết với tên này mười mấy năm nay nhưng hắn cũng không biết tên này nghĩ gì. Chỉ biết 2 điều: Hàn Hạo Thần tùy ý, bá đạo và Hàn Hạo Thần tức giận thì chính là sẽ biến thành Ma Vương. (tg: nhà ngươi thật thất bại mà. HTD: mi muốn chết? . tg: * xách dép * ô ô ta thật khổ, ai cũng dọa ta). "Không có gì, chúng ta đi thôi" Hàn Hạo Thần không thèm nhìn Hoa Thiên Diễm đứng lên rồi đi. "Thần, chờ ta, ngươi thấy cấp bậc cô nương kia không, ta nhưng là không nhìn ra nha" Hoa Thiên Diễm bước nhanh theo. "Lục cấp đỉnh phong".

Lục cấp thôi, vậy mà khí thế kia ngang với một tên huyền thiên, thật sự là yêu nghiệt "Hoa Thiên Diễm cảm thán. Trong gia tộc bọn họ cũng không có ai ở tuổi này mà có khí thế như vậy. À, trừ Hàn Hạo Thần ra. Hắn là yêu nghiệt trong yêu nghiệt nha. Đúng là yêu nghiệt, Hàn Hạo Thần trong lòng cảm thán. Lần trước thấy nàng hắn khẳng định nàng chưa có huyền khí. Chỉ hai ba ngày nàng đã là lục cấp. Tốc độ này đến hắn cũng không bằng.

Nếu Liên Y ở đây nhất định ngạc nhiên vì Phong Ngân đã giúp nàng che dấu huyền khí vậy mà tên này vẫn biết được như vậy thực lực của hắn đã tới mức nào.

Liên Y về nhà, liền vào phòng, đóng cửa, lách mình vào không gian. "Phong Ngân, chủy thủ này sao lại có thể lạnh như vậy?" Liên Y tò mò hỏi. "ngươi trước hãy để nó nhận chủ đi" Phong Ngân nói. "Được" Liên Y dùng đầu nhọn của chủy thủ đâm vào ngón tay.

Cả thanh chủy thủ rỉ sét, chỉ có chỗ này sắc bén. Thanh chủy thủ nhanh chóng hấp thu giọt máu, Liên Y đang muốn rút tay lại thì thanh chủy thủ như có linh tính, bám chặt lấy ngón tay nàng, điên cuồng hấp thu huyền khí trong cơ thể nàng mà nàng thì không thể chống lại. Đến khi Liên Y khuôn mặt tái nhợt, sắp không thở được thì thanh chủy thủ buông nàng ra, xoay tròn trong không gian, một luồng kim quang tỏa ra thanh chủy thủ bắt đầu biến hóa dài ra thành một thanh kiếm. Lưỡi kiếm sắc bén, chuôi kiếm khảm ngọc hoa văn tinh xảo. Thanh kiếm bay về phía Liên Y, đưa tay đón nhận thanh kiếm, vừa chạm vào thì đầu nàng ửng lên, một cảnh tượng xa lạ đập vào mắt.

Nàng thấy mình đang đứng trước thiên quân vạn mã, bên cạnh là thanh kiếm. Nhưng nàng như vô hình với những người này vì Liên Y thấy họ đang nhìn về một vị tướng quân toàn thân đầm máu, tay cầm kiếm, ngồi trên lưng ngựa. Nhìn thanh kiếm trong tay vị tướng quân, lại nhìn thanh kiếm bên cạnh Liên Y hỏi "đây là chủ nhân trước của ngươi?" Thanh kiếm run lên như trả lời nàng.

Bỗng gió nổi lên, sát khí ngùn ngụt, vị tướng quân thúc ngựa xông vào giữa thiên quân vạn mã, chém giết như từ thần thu hái sinh mạng. Bị biết bao vết thương không làm người đó chùn bước. Bị dồn đến bờ vực sâu vạn trượng, người đó nhoen miệng cười "ta thà làm quỷ cũng sẽ không đầu hàng" cả người và kiếm cứ thế rơi xuống vực.

Chưa kịp cảm thán, cảnh tượng lại thay đổi, một chàng trai đang quỳ một gối tay cầm kiếm tay ôm một cô gái đang hấp hối nhìn về phía đám người truy đuổi họ. Cô gái phun một ngụm máu lớn, chưa kịp gọi hết tên chàng trai thì gục đầu, buông tay.

Ôm cô gái, nước mắt thay bằng huyết lệ, tận cùng bi thương, nhẹ nhàng đặt cô gái xuống, chàng trai cầm kiếm lao vào chém giết kẻ thù như tu la địa

ngọc. Khi tên cuối cùng gục xuống chàng trai giắt kiếm sau lưng, nhẹ nhàng ôm cô gái nhảy xuống vực thẳm, trên môi nở nụ cười. Cảnh tượng lại thay đổi thanh kiếm trôi nổi trong biển băng, cả mấy trăm năm, hấp thu huyền khí, hàn khí, sát khí bị mài mòn. Một hôm trôi dạt đến bờ biển nọ, được một cậu bé nhặt được

. Mười năm sau, cậu bé ấy thành một chàng trai uy vũ, đã dùng kiếm chém giết hải tặc, cứu toàn bộ dân làng. Cảnh tượng biến đổi, thanh kiếm tồn tại cả ngàn năm nó tự phong ấn đợi ngày tìm được chủ nhân thích hợp. Nó hấp thu linh khí cùng huyền khí. Tự có linh tính. Mãi đến hôm nay sau hơn ngàn năm chờ đợi nó chờ được chủ nhân mới.

Liên Y ra khỏi kí ức của thanh kiếm lão đảo ngồi xuống. Huyền khí bị thanh kiếm hút gần như không còn. Liên Y vội vàng điều tức, hấp thu huyền khí. Nàng phát hiện có thể ở đây tu luyện a. Phong Ngân thôi không nói cho nàng. Ở đây một tháng bên ngoài mới có một ngày, đây không phải máy gia tốc tu luyện thì là gì.

Liên Y đang tu luyện thì phát hiện ngoài bảy dải huyền khí nàng có thì xuất hiện một dải huyền khí màu lam như thủy nguyên tố nhưng nhạt hơn nhiều. "Phong Ngân, dải huyền khí màu lam nhạt này là có chuyện gì a "

Mở mắt, Liên Y liền hỏi Phong Ngân. "Đây là do Thứ Nguyệt kiếm hấp thu hàn khí, khi nhận ngươì thì sẽ truyền hàn khí cho ngươì. Hàn khí chính là biến dị thủy nguyên tố hay gọi là Băng nguyên tố.

Nhưng vì là nguyên tố cưỡng ép vào nên ngươì phải trải qua tiến hóa huyền khí mới có thể đưa băng nguyên tố bằng các nguyên tố khác. Còn nếu không muốn, ngươì có thể đánh nát nó. " Phong Ngân giải thích. "Tiến hóa huyền khí ? Ta phải làm sao để tiến hóa a, có thể mấy lần tiến hóa ?" Liên Y hỏi . "Ngươì cho tiến hóa huyền khí dễ như ăn cháo hã.

Nếu không phải ngươì có Hàn Nguyệt kiếm mang hàn khí dẫn dắt vào cơ thể thì ngươì có thể có hàn khí sao. Hừ " Phong Ngân dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn Liên Y. "Vậy ta phải làm sao a? " Liên Y ngượng ngùng hỏi. Nàng cho là nếu tiến hóa được thì nàng sẽ có nhiều nguyên tố hơn a. "Ngươì tốt nhất nên tiến hóa nguyên tố trước khi tới tiên thiên vì bây giờ chênh lệch nguyên tố không lớn sẽ dễ dàng cân bằng. Tốt nhất tới hàn băng động đi ". "Được ". "Sau khi tiến hóa ngươì sẽ huấn luyện.

Lúc đó tàn khốc hơn nhiều. " Phong Ngân nói. Liên Y gật gật đầu, cảm lên thanh kiếm, liền thấy thân kiếm có hai chữ Hàn Nguyệt uốn lượn xinh đẹp. Hàn Nguyệt, cảm ơn ngươì. Thấy Liên Y định mang Hàn Nguyệt kiếm ra ngoài thì Phong Ngân liền nói " ngươì nghĩ mình có thể giữ được kiếm chứ không mang họa sát thân ?" A, nàng quên mất điều này. Kẻ mang ngọc không có tội nhưng ngọc có tội a. Đánh định bỏ kiếm trong không gian thì Liên Y thấy thanh kiếm lóe lên, sau đó trên tay nàng là một thanh chủy thủ tầm thường như những thanh chủy thủ khác.

Liên Y vui vẻ vuốt ve thanh chủy thủ, nó liền run lên như lấy long nàng. Liếc Phong Ngân cười đắc ý. Liên Y lắc mình ra ngoài, mặc con hổ nào đó vẽ vòng tròn lăm lăm " kiếm thôi, nha đầu ngu ngốc thôi " nếu đám Ngân bạch phi hồ nhìn vương của chúng như thế này nhất định cách xa ba thước xua tay "ta không biết hã "

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 6: Tới băng động. Hấp thu hàn khí cứu tử nhất sinh

Liên Y tìm bản đồ tới băng động. May mắn trong thư phòng có. Băng động cách Thanh Vân thành ba trăm dặm về phía bắc. Nằm giữa bình nguyên Bạch Băng. Gấp lại bản đồ. Liên Y chuẩn bị một ít quần áo, đồ ăn và phải mua ngựa chiến a.

" Lưu thúc, Lưu thúc a " Liên Y qua sân của Lưu thúc - Lưu Thăng. "Tiểu thư ngài tìm ta có chuyện gì vậy " Lưu thúc cười hỏi Liên Y. Ông phụ trách kinh doanh 2 cửa hàng nhỏ mà gia tộc cho Liên Y tại Thanh Vân thành. Nhưng người ngoài không ai biết hai cửa hàng ấy của Liên Y.

Liên Y cũng chẳng quan tâm, trước đây nàng chán nản vì không thể tu luyện, bây giờ nàng có nhiều việc phải nghĩ quá rồi. " Lưu thúc, thúc giúp ta mua một con ngựa chiến ". "Tiểu thư, ta có nghe Lâm thẩm nói ngài sẽ ra ngoài nhưng mà ngài định đi đâu? Bên ngoài cao thủ nhiều như vậy, tiểu thư còn nhỏ mà, chúng ta sẽ lo lắng. Hay ta đi cùng ngài " Lưu thúc lo lắng nói. "Thúc đừng lo, ta sẽ không sao, thúc mua ngựa giúp ta là được, thúc không tin ta sao. Thúc chắc nghe chuyện hôm nay ở Vạn Khí các rồi mà "

. Lưu thúc đương nhiên biết chuyện sáng nay. Vạn khí các là một trong hai cửa hàng của Liên Y mà. Thế nên mới không có người xuống ngăn cản xung đột vì ông muốn tiểu thư trưởng thành hơn nữa ông muốn xem tiểu thư thay đổi như thế nào. Aiz, nhìn ánh mắt kiên định của tiểu thư y hệt thiếu gia năm đó, ông chẳng biết nói sao nữa. "Thôi được, ta sẽ mua ngựa cho ngài nhưng ngài phải nói muốn đi đâu mới được".

"Ta tới hàn băng động ở Bạch Băng bình nguyên"

Liên Y nhẹ nhàng nói nhưng lại giống thiên lôi giáng đùng đoàng bên tai Lưu thúc. Nửa ngày ông cũng không nói nên lời. "Thúc đừng lo, ta sẽ không sao, nhất định, ta hứa với thúc nhất định trở về mà " Liên Y cố gắng thuyết phục Lưu thúc.

Cuối cùng ông gật đầu, tiểu thư giống thiếu gia sẽ không phải vật trong ao. Lưu thúc mang tâm trạng nặng nề đi mua ngựa. Ông biết tiểu thư trúng độc không thể tu luyện chứ không phải trời sinh phế vật nhưng thứ độc này ông tìm mười năm không có thuốc giải. Nay tiểu thư tu luyện được chứng tỏ độc

hết. Có lẽ tiểu thư gặp kì ngộ a.

Thôi thì ông già rồi, ông không biết sẽ giúp được tiểu thư bao lâu nhưng ông sẽ dạy dỗ tốt con trai để hắn giúp tiểu thư. Ông trước chỉ là nô lệ may mắn được thiếu gia thu nhận, thiếu gia dạy ông tu luyện, cho ông được cuộc sống như bây giờ, cho ông gia đình. Ông nợ thiếu gia nhiều lắm.

Hôm sau, Liên Y lên đường từ sớm, nàng không muốn thấy nước mắt a. Nhưng nàng không biết Lưu thúc, Lưu thẩm, Lâm thẩm đứng hồi lâu ở cửa nhìn phương hướng nàng rồi đi. Mong ông trời phù hộ tiểu thư bình an.

Liên Y cưỡi ngựa một ngày một đêm thì tới rìa ngoài Bạch Băng bình nguyên. Dù mang áo khoác da thú thì nàng vẫn thấy lạnh. Thả ngựa đi gặm cỏ, Liên Y đi bộ vào bình nguyên. Nơi đây hoang vu không một bóng người.

Mùa này rất ít người tới đây vì ma thú hầu như đã rút hết vào trung tâm bình nguyên. Người săn bắt ma thú không muốn mất mạng nhỏ khi vào trung tâm. Mùa hè, ma thú ở đây mới xuất hiện nhiều. Liên Y đi mất một ngày mới tới hàn băng động. Hàn băng động cách khu trung tâm bình nguyên năm mươi dặm. Hàn khí nơi này rất mạnh.

Thật ra thì trung tâm bạch băng bình nguyên hoàn toàn không lạnh. Ngược lại vô cùng ấm áp. Nhưng muốn tới đó thì phải đi qua Hàn băng động dài năm mươi dặm này. Hừ, người mạnh đến mấy đi qua đây cũng bị hàn khí xâm thể mà chết. Trừ khi người có băng nguyên tố. "Người tới trung tâm động đi, hàn khí nơi đó mạnh nhất."

Phong Ngần lên tiếng. Liên Y vận huyền khí muốn cố gắng hàn khí xâm thể nhưng nàng kinh hãi phát hiện trừ băng nguyên tố cùng phong nguyên tố mọi nguyên tố khác đều bị cản nuốt. Đinh chỉ vận huyền khí, Liên Y cố gắng chạy, để cơ thể không bị đóng băng. Dù vận dụng phong nguyên tố nhưng nàng vẫn thấy cơ thể trì trệ dần vì hàn khí ngày càng mạnh. Lê từng bước khó nhọc, chống lại hàn khí cùng gió lốc, cuối cùng Liên Y cũng tới được trung tâm băng động. Hàn khí tràn ngập làm hô hấp cũng thấy đau buốt.

Nhấn nhẹn đau đớn, Liên Y ngồi xuống điều tức.

Bắt đầu hấp thu và chuyển hóa hàn khí. Con đau đánh úp lại. Hàn khí như những mũi dao sắc bén lạnh lẽo, phá nát kinh mạch của nàng làm, mà Thiên Sát ngọc bội không ngừng phát sáng điều trị vết thương cho nàng. Cứ như vậy hàn khí phá vỡ, ngọc bội lại làm lành. Bạch y nàng mặc trở thành huyết y. Liên Y đau đớn đến hôn mê. Trong đan điền hàn khí mạnh mẽ tràn vào, ma sát với các dòng nguyên tố khác. Ở đây, hàn khí chiếm ưu thế. Nó làm cho các dòng khí khác bị chèn ép. Mà Liên Y thì đã không thể không chế được.

Trong Thiên huyền giới chỉ, Phong Ngần thấy thật không ổn, hắn ra sức gọi Liên Y mà không được. Hắn cố gắng gọi. Phong Ngần hồi hận rồi. Hắn cứ nghĩ có Thiên Sát ngọc bội thì Liên Y sẽ giảm được nguy hiểm.

Nhưng bây giờ hàn khí sắp đóng băng nàng rồi, cả vùng băng xung quanh Liên Y toàn là máu. "Liên Y tỉnh lại!" "Liên Y người nói người phải mạnh mẽ cơ mà!" "Liên Y người muốn làm rửa đen rút đầu hay sao?" "Liên Y cha mẹ người đang đợi người cứu mà!" "Liên Y tỉnh lại cho ta!" Phong Ngần cố gắng truyền âm cho nàng, cố gắng gọi nàng.

Lớp băng bao phủ Liên Y ngày càng dày, đầu tiên từ chân, giờ đang nhanh chóng lan đến trái tim nàng rồi. Trong đan điền, hàn khí cắn nuốt những nguyên tố khác gần như không còn, chỉ còn lại từng đường mỏng manh.

Hàn Nguyệt kiếm bay lên, kiếm khí bao phủ Liên Y muốn ngăn cản hàn khí tiếp tục xâm lấn cũng bị đánh tan tã. Trước đây nó trôi nổi trên sông băng nhưng hàn băng nơi này mạnh gấp trăm lần sông băng. Nó không thể giúp được Liên Y.

Còn Liên Y, nàng hiện tại đang đắm chìm trong một thế giới khác. Nơi này rất lạnh, xung quanh toàn băng tuyết. Cả cơ thể nàng lạnh run. Nàng nhìn thấy mình ở hiện đại, lại nhìn thấy mình ở dị giới, cả hai nơi nàng đều là cô nhi, không cha không mẹ, chẳng ai yêu thương. Nàng thấy nàng nhận đủ mọi vũ nhục của bạn bè cùng tuổi.

Phế vật dị giới hay thiên tài hiện đại thì nàng cũng đều bị người ta ghét bỏ chỉ vì nàng không cha, không mẹ. Nàng thấy nàng năm mười bảy tuổi ở hiện đại, lấy hết dũng cảm nói thích một học trưởng trên nàng hai lớp. Người đó nhìn nàng khinh bỉ "kẻ không cha không mẹ cô có cái gì để tôi thích cô". Sau hôm ấy nàng thành trò cười cho cả trường. Nàng quyết định sẽ sống thật tốt cho tất cả phải ngưỡng mộ. Hai năm sau, người kia tìm nàng nói muốn nàng làm bạn gái. Nàng nói không. Hắn liền quay ngoắt "tôi để mất tới cô đã là phúc cho cô, cô còn làm giá?"

Nàng thấy mình đúng là mất mù nên ngày đó mới thích hắn.

Rồi nàng lại thấy nàng ở dị giới, bị người ta cười nhạo phế vật, bị Mộ Dung Lãnh lấy ngọc bội. Nàng đuổi theo mỗi ngày để đòi lại thì liền bị nói là sắc nữ. Cả Thanh Vân thành phi nhỏ nàng còn nhỏ mà suốt ngày đuổi theo nam nhân. Lưu thúc muốn trấn áp tin đồn nhưng không được. Càng trấn áp càng lan nhanh. Cuối cùng đành mặc kệ.

Liên Y thấy từng chuyện từng chuyện. Nàng sống hai kiếp người đều thật cô đơn. Liên Y đi mãi đi mãi. Nàng thấy có nguồn nhiệt ấm áp ở phía trước. Nàng phải qua đó, nàng đuổi theo nguồn nhiệt, nàng bước một bước, nguồn nhiệt lại xa nàng một bước.

Trong băng động, Liên Y đã bị đóng băng tới hai vai rồi. Phong Ngần điên cuồng gọi mà không được. Hắn thật hận mình chỉ là một linh hồn.

"Liên Y..." một giọng nói vang vọng khắp băng động. Phong Ngần nhìn lại thì thấy một bóng dáng cao lớn hót hã bay về phía Liên Y. "Liên Y, Liên Y...". "Hàn Hạo Thần trông thấy Liên Y một thân huyết y, khuôn mặt tái nhợt rỉ máu, cả cơ thể bị đóng băng đến vai, vùng băng quanh nàng bị máu nhuộm đỏ thì thật sâu kinh hãi rồi.

Tìm hấn như vỡ vụn. Khi hấn nghe thuộc hạ bẩm báo nàng đến Bạch Băng bình nguyên, hấn chỉ nghĩ nàng tới lịch lãm một chút nhưng hôm nay hấn bỗng thấy trái tim đau nhói như sắp mất đi thứ gì quan trọng. Hấn liền nghĩ đến nàng.

Hấn chạy đến Bạch Băng bình nguyên, thấy tên thuộc hạ hấn sai đi theo nàng đang ở ngoài bình nguyên đi tới đi lui. Hấn mới biết nàng thể nhưng vào bình nguyên sắp đầy một tháng mà vẫn chưa ra. Vứt tên thuộc hạ bên ngoài hấn bay thẳng vào băng động. Hấn khí nơi này chẳng thể làm hại hấn vì hấn trời sinh đã là Minh Hàn Thánh Thể. Băng nguyên tố là một trong số những nguyên tố hấn tu luyện.

Không nói hai lời, Hàn Hạo Thần muốn mang nàng đi nhưng mà Liên Y như mọc rễ trên băng, không di chuyển được.

Nam tử này là ai, thực lực lại sâu không lường được vì với thực lực hiện tại Phong Ngân cũng không dò được thực lực của nam tử này. Nhưng hấn thấy trong mắt nam tử này toàn bộ là lo lắng cho nhà đầu nên hấn chọn quan sát.

Hàn Hạo Thần vừa gọi Liên Y vừa đưa quang nguyên tố vào trị thương cho Liên Y. Lần này Phong Ngân khiếp sợ rồi, có quang nguyên tố, lại không bị ăn mòn thì nam tử này nhất định là trời sinh Minh Hàn Thánh Thể. Đây cũng là điều cả vạn năm thậm chí nhiều vạn năm mới gặp một người. Cũng như Liên Y là thất hệ vạn năm khó gặp thì Minh Hàn Thánh Thể cũng vậy. Đây rốt cuộc là thể đạo gì, sao lại có nhưng người yêu nghiệt như hai người này. Cuối cùng là có để cho người khác sống không.

Liên Y đang đuổi theo nguồn nhiệt thì thấy một ánh sáng nhu hòa lóe lên cùng với đó là tiếng gọi văng vẳng "Liên Y... " " Liên Y . . ." Giọng nói này thật xa lạ nhưng mà lại rất ấm áp làm Liên Y muốn đáp lại. Nàng rói rầm. Nên đi về nguồn nhiệt hay đi theo ánh sáng nha.

Phong Ngân thấy nam tử kia vừa gọi Liên Y vừa dùng quang nguyên tố chữa trị cho nàng thì băng bắt đầu ngừng lại không tiếp tục tiến lên. Thế là Phong Ngân cũng truyền âm cho Liên Y, tiếp tục gọi nàng bằng đủ mọi cách từ dụ dỗ đến khích bác.

Một ngày lại một ngày băng trên người Liên Y bắt đầu tan, những vết thương được quang nguyên tố chữa trị đang dần bình phục. Liên Y vẫn chưa mở mắt. Hàn Hạo Thần xếp bằng ngồi đối diện nàng nhẹ nhàng để quang nguyên tố chữa thương cho nàng. Nhìn Liên Y, hấn liền biết nàng chính là cường ép đưa hàn khí vào đan điền.

Chắc chắn nàng muốn nguyên tố tiến hóa mới làm vậy. Rốt cuộc nàng đã gặp chuyện gì mà một cô bé 10 tuổi phải gồng mình tu luyện bất kể sinh tử như vậy. Rốt cuộc Lăng gia đã làm gì mà để nàng ở nơi này điên cuồng tu luyện.

Hấn biết nàng là đích nữ duy nhất của Lăng gia nhất tộc La Thiên Quốc. Nhưng bị nói là phế vật, bị người người căm ghét. Thậm chí nếu không phải hàng tháng gia tộc gửi tiền chu cấp thì hấn đã cho rằng Lăng gia quên đi nàng.

Liên Y đứng giữa nguồn nhiệt ấm áp và ánh sáng nhu hòa. Nàng bỗng nghe thấy tiếng Phong Ngân. Hả, Phong Ngân. Liên Y giật mình tỉnh táo, nàng đang tu luyện, đang tiến hóa nguyên tố mà. Đây là đâu, giật mình nhìn về phía nguồn nhiệt, Liên Y kinh hãi thấy từng dòng dung nham nóng chảy, ùng ục sôi. Nàng dám đảm bảo nàng xuống đó sẽ thi cốt vô tồn.

Mặt đất nàng đang đứng run lên từng dòng, nham thạch bắt đầu cắn nuốt. Liên Y chạy thật nhanh theo tiếng gọi cùng ánh sáng. Nàng không thể chết, nàng phải cứu cha mẹ, nàng không thể chết. Liên y chạy mãi, chạy mãi. Lốp băng trên người nàng dần rút đi. Hàn khí trong đan điền dần ngưng tụ thành một dải màu lam nhạt.

Các nguyên tố khác dần được lấp đầy. Tám dải nguyên tố ngưng tụ, bằng nhau, uốn lượn trong đan điền. Khi băng tan hết thì Liên Y cũng bạo tăng thực lực.

Lục cấp đỉnh phong

Thất cấp sơ kì

Thất cấp trung kì

Thất cấp đỉnh phong

Bát cấp sơ kì

Bát cấp trung kì

Bát cấp đỉnh phong

Cửu cấp sơ kì

Tới đây tốc độ tăng cấp chậm lại. Cả Phong Ngân cùng Hàn Hạo Thần đều kinh hãi. Có ai thăng cấp như thế này không. Những tưởng Liên Y sẽ dừng tại cửu cấp nhưng mà sau đó huyền khí lại bùng lên lần nữa

Cửu cấp trung kì

Cửu cấp đỉnh phong

Tiên thiên

Tiên thiên sơ kì

Tiên thiên trung kì

Liên Y cực lực áp chế. Nàng không thể thẳng cấp nữa nếu tiếp tục cấp bậc của nàng sẽ không vững chắc. Từng giọt mồ hôi rỉ ra trên trán nàng. Hàn Hạo Thần nhìn nàng tán thưởng. Biết dừng đúng lúc, không ham thẳng cấp trong khi thực lực chưa được củng cố

Một canh giờ sau, Liên Y mở mắt. Nàng liền giật mình vì thấy một nam tử tuấn mĩ vô song, một thân tử bào quý khí bức người, một đôi mắt màu lam sâu thẳm thẳm, một đầu tóc đen tùy ý buộc bằng dải lụa, thật là cực phẩm yêu nghiệt, đang nhìn mình chăm chăm. "Liên Y, nàng tỉnh, có chỗ nào không thoải mái" Hàn Hạo Thần thấy nàng mở mắt lại lẳng lặng nhìn mình, liền sờ sờ mũi hỏi nàng. "ngươi biết ta ? " Liên Y hỏi.

Nàng nhớ chưa bao giờ gặp người này mà Thanh Vân thành cũng không có người này. Nhưng giọng nói này, đúng rồi chính là khi nàng đang đuổi theo nguồn nhiệt thì giọng nói này vang lên cùng ánh sáng nhu hòa đem nàng thức tỉnh. "Là ngươi cứu ta " Liên Y khẳng định nói. Hàn Hạo Thần gật đầu. Hân không ngạc nhiên. Nàng tất nhiên đoán ra. " ta là Hàn Hạo Thần, đúng là ta cứu nàng. Nhưng nàng không cần để trong lòng " Hàn Hạo Thần nhẹ nhàng nói. "Không, hiện tại ta không có gì cảm tạ ngươi, nhưng ơn cứu mạng ta nhất định báo. Sau này ngươi có việc gì, chỉ cần giúp được ta sẽ giúp ".

Hàn Hạo Thần nhìn nàng bỗng cười nói " ta chỉ muốn nàng lấy thân báo đáp, làm sao bây giờ ?". " Hà ?" Liên Y miệng há to đến nỗi nhét được cả quả trứng. Thấy biểu cảm đáng yêu của nàng, Hàn Hạo Thần liền cúi xuống hôn lên trán nàng một cái. Ghé sát tai nàng thì thầm ái muội " nương tử, vì phu nhất định chờ nàng " rồi ha ha cười bay mất, chẳng thấy bóng dáng, chỉ còn vọng lại tiếng cười. Liên Y lấy lại tinh thần thì đã không thấy người đâu. Nàng tức giận mắng " ta rút lời hứa, Hàn Hạo Thần chết tiệt " nhưng mà hai má Liên Y nóng lên

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 7: Về nhà. Tẩy kinh phạt tủy

Sau khi Hàn Hạo Thần rời đi, Liên Y nhìn một thân huyết y của mình mà phát sợ. Nhanh chóng dùng thủy nguyên tố tắm sau đó thay một bộ đồ mới. Dùng hỏa nguyên tố tiêu hủy sạch sẽ nơi này Liên Y mới rời đi.

Ra khỏi Bạch Băng bình nguyên, Liên Y thấy thoải mái hẳn. Trong bình nguyên ngoài trắng xóa lại là băng lam. Thật nhức hết cả mắt. Liên Y thấy ngựa của mình vẫn đang gặm cỏ thì vui mừng. Nàng cứ nghĩ nó chạy rồi cơ (tg: có chặn ngựa miễn phí mà, nó chạy thì có người đền, lo gì. Hứ * ôm giấy bút ngoe nguẩy bỏ đi *). Liên Y cười ngựa đến một thành trấn gần đấy, vì theo Phong Ngân tu luyện cũng nên nghỉ ngơi, nếu không sẽ tẩu hỏa nhập ma. Đến khách điểm nhỏ, đưa ngựa cho tiểu nhị, Liên Y liền vào trong. Nàng mặc một thân nam trang, cả người là áo lông thú, đội mũ lông thú, vừa bước vào liền thu hút ánh nhìn. Nhưng rất nhanh họ lại tiếp tục câu chuyện. Liên Y gọi thức ăn và bầu rượu nhỏ, ném cho tiểu nhị năm ngân tệ để hắn cho ngựa ăn và dọn phòng giúp nàng. Liên Y chọn một bàn trống góc phòng chờ thức ăn. Liên nghe thấy người bên cạnh nói " các ngươi có biết chưa, mùa đông sang năm La Thiên Quốc chúng ta sẽ tổ chức đại hội thi đấu của các học viện cùng với con em các đại gia tộc tham gia a. Là Huyền Thánh đại hội. " "thật sao, ngươi nghe ai nói vậy " " là đại ca của băng hữu của nhị ca con đường bá bên em vợ của bà cô của em dâu vợ ta, làm trong phủ của Thượng thư bộ lễ nói a." (Tg: toát mồ hôi với cái quan hệ) " nghe nói phần thưởng là sẽ được tới Thánh Môn " . . .

Liên Y lẳng lặng nghe. Hừ, Huyền Thánh đại hội. Thánh Môn. Xem ra nàng nhất định tham gia nha.

Sáng hôm sau, Liên Y ăn điểm tâm xong liền lên ngựa về nhà. Ở Bạch Băng bình nguyên đang là mùa đông trong nơi này mới sắp vào thu. May mắn nơi này cùng kinh thành giống nhau. Nếu không thì nàng liền khổ rồi. Liên Y tới cửa viện thì sững sốt, nàng thấy Lâm thâm cùng Lưu thâm đang đứng ở cửa. " sao hai người lại đứng đây ?" Vừa xuống ngựa vừa hỏi. Hai người cười nói " chúng ta chờ ngài a, ngài đi một tháng 12 ngày, ngày nào chúng ta cũng lo lắng ". Liên Y thấy một dòng nước ẩm chảy qua. Có người lo lắng cho mình cảm giác thật tốt. " được rồi, chúng ta vào nhà thôi, Lâm thâm ta đói bụng rồi " Liên Y cười vui vẻ.

Liên Y về Phòng, ngã xuống giường. Vẫn là ở nhà tốt nhất.

Tối hôm ấy, Lâm thâm làm một bàn tiệc nhỏ mừng Liên Y bình an trở về. Bốn người vây quanh bàn ăn thật vui vẻ. Cùng nghe Lưu thúc kể chuyện thú vị trong thành. Chưa bao giờ, Liên Y được quây quần vui vẻ ăn cơm như thế này.

Đêm. Liên Y đang tu luyện thì một cơn đau đánh úp lại. Chết tiệt. Là tẩy kinh phạt tủy. Nàng áp chế thẳng cấp nên áp chế luôn tẩy kinh phạt tủy. Hôm nay tu luyện làm nguyên tố xao động, tẩy kinh phạt tủy vì thế mà cũng bị kích thích.

Mà không biết nàng rốt cuộc kiếp trước tạo nghiệt gì mà chỉ có hai tháng mà nàng đã đi dao quý môn quan hai lần và đây là lần thứ ba. Không kịp cảm thán. Con đau tê tâm phế liệt làm nàng muốn ngất đi.

Từng lớp da nứt nẻ, từng đường kinh mạch bị phá vỡ, từng đoạn xương cốt bị vỡ nát. Hai lần đau đớn trước đây chỉ là kinh mạch bị tổn thương nhưng giờ đây tẩy kinh phạt tủy chính là sẽ thoát thai hoán cốt nên không chỉ kinh mạch mà cốt tủy cũng sẽ chịu chung số phận.

Từng lớp tạm chất thoát ra. Từng tế bào bị phá vỡ rồi lập lại. Phong Ngân nhìn Liên Y cắn răng mà chịu đựng, không hề rên một tiếng thì hắn cũng phải

bội phục. Trải qua tẩy kinh phạt tùy thì tu luyện giả mới chính thức bước vào con đường tu luyện. Nhưng mà những đau đớn phải trải qua khi tẩy kinh phạt tùy không phải ai cũng có thể chịu được. Cứ mười tu luyện giả trải qua tẩy kinh phạt tùy thì có đến sáu người chết khi không kịp hoàn thành vì quá đau đớn. Có đan dược làm giảm bớt thống khổ trong quá trình này nhưng sẽ để lại di chứng nên hắn không nói cho Liên Y.

Tế bào cứ phá vỡ lại tái tạo, tái tạo lại phá vỡ không biết bao lâu làm cho Liên Y không dưới một lần muốn một đao kết liễu cho đỡ phải thống khổ như thế này. Nhưng tia lí trí còn sót lại nói nàng không thể bỏ cuộc, chỉ một chút đau đớn cũng không chịu được thì nàng làm sao có thể cứu cha mẹ. Hai tiểu Liên Y một răng nanh cánh dơi, một đội vòng thánh cánh thiên thần cứ đầu đá trong đầu nàng. Một xui nàng kết liễu, một cổ vũ nàng vượt qua.

Đã sáu canh giờ rồi (1 canh = 2 tiếng), Liên Y vẫn chưa có dấu hiệu kết thúc tẩy kinh phạt tùy.

Mười hai canh giờ trôi qua quá trình vẫn diễn ra.

Phong Ngân thật sốt ruột, đến ma thú như bọn họ cũng không trải qua quá trình tẩy kinh phạt tùy dài như vậy. Hắn biết tẩy kinh phạt tùy càng lâu thì càng có lợi cho tu luyện. Nhưng mà chưa nghe nói ai tẩy kinh phạt tùy hơn mười hai canh giờ a.

Liên Y ngất đi mấy lần và lại bị đau đớn làm tỉnh lại.

Cuối cùng thêm mười hai canh giờ nữa, cơn đau có dấu hiệu giảm bớt. Từng kinh mạch bắt đầu liền lại, da thịt khôi phục, xương cốt nối liền. Da nàng trắng hồng hơn, mịn như bạch ngọc. Kinh mạch mở rộng gấp ba lần, trở nên dẻo dai bền vững hơn. Sau khi mọi vết thương khép lại, Liên Y vẫn chưa mở mắt. Huyền khí trong thiên địa ào ạt tràn vào từng đường kinh mạch, từng lỗ chân lông, từng tế bào của nàng.

Tiên thiên trung kì

Tiên thiên đỉnh phong

Ngự thiên cảnh

Ngự lăng thiên cảnh

Ngự thiên trung kì

Ngự thiên đỉnh phong

Huyền khí đạt Ngự thiên đỉnh phong thì có dấu hiệu bão hòa. Liên Y liền dứt khoát đỉnh chỉ thẳng cấp, cực lực áp chế. Cuối cùng nàng dừng lại ở Ngự Thiên đỉnh phong

Phong Ngân không nói nên lời rồi. Trước đây có ai trên đời này nói với hắn tẩy kinh phạt tùy dài hai mươi tư canh giờ thì hắn sẽ một cước chạp chết kẻ đó. Hảo huyền. Nếu ai nói với hắn ai trong vòng hai tháng từ không có huyền khí đạt Ngự Thiên đỉnh phong thì hắn sẽ tru diệt kẻ đó. Người nằm mơ há. Thế mà bây giờ trước mắt hắn có cả hai. Hắn không biết dùng từ gì để gọi nàng nữa. Yêu nghiệt. Quý tài. Biến thái. Nhưng hắn lại chờ mong. Chờ mong đại lục này vì nàng mà nổi lên sóng gió.

Liên Y mở mắt. Khóe miệng nhếch lên. Ngự thiên đỉnh phong. Nàng lại gần thêm một bước tới gần với yêu cầu của cha. Gần thêm một bước trên đường tìm cha mẹ. Bỗng một mùi tanh hôi xộc vào mũi, Liên Y nhìn đồng hồ vận máu và tạp chất đen xì trên người mà muốn ói. Chạy ngay đi tắm, cùng với gọi Lâm thâm dọn phòng dùm. Liên Y tắm bốn lần liền, mất hơn hai canh giờ mới xong.

"Liên Y, phong ấn mở ra" giọng Phong Ngân kích động gọi Liên Y. Cởi cửa cẩn thận, Liên Y lách mình vào không gian, vừa nhìn liền sững sờ

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Thiên huyền không gian

Liên Y nhìn đại môn phong ấn mở ra, bốn chữ 'Thiên huyền không gian' nhẹ nhàng bay múa rồi tán ra kim quang biến mất. Trước mắt Liên Y là không gian rộng lớn, có hồ, có đồng cỏ, ... Thiên a, rốt cục là vị thần nào tạo ra không gian này.

Liên Y phát hiện nơi nàng đứng là tầng dưới cùng của một tòa tháp chín tầng. Nhìn cầu thang xoắn ốc dẫn lên trên đến tầng hai, Liên Y liền bước lên. Cầu thang chỉ dẫn đến lầu hai thì ngừng như vậy hiện tại thực lực của nàng chỉ có thể mở được một tầng thôi.

Liên Y mở cửa, liền thấy trong phòng là Chư Thần đỉnh đang đặt trên bàn. Bên cạnh đặt ngay ngắn một tấm giấy da.

Tới Tiên Thiên là có thể học luyện đan, vậy mà nàng đã là Ngự Thiên mà cũng chưa từng luyện đan. Cầm lên miếng da, một loạt hình ảnh cường ép tràn vào đầu khiến nàng đau nhức. Vội vàng điều tức, Liên Y thấy hình ảnh kia là một bóng người đang luyện đan. Từ chọn dược liệu, khống chế hỏa hầu, . .

Liên Y cứ chăm chú theo dõi quá trình luyện chế. Từng loại đan dược cứ thế được tái hiện trong đầu nàng. Một tháng. Liên Y chìm trong tiếp thu và học tập luyện đan. May mắn nơi này một tháng bằng bên ngoài một ngày chứ nếu không thì mấy người Lâm thâm sẽ nhón nhác tìm nàng mất.

Liên Y mở mắt. Không thể tin được luyện đan lại kì diệu như vậy. "Người tình" giọng nói trầm trầm của Phong Ngân vang lên. "Phong Ngân, người...". Liên Y sững sờ không nói nên lời. Trước mắt nàng là một mỹ nam tử, cao lớn. Một mái tóc bạch kim, một đôi mắt màu hồ phách, ngũ quan tuấn mỹ, tinh xảo. Một thân bạch y tùy ý nhưng nhìn hắt tỏa ra khí thế đế vương tôn quý. "Người... người là... Phong Ngân" Liên Y lắp bắp. "Hừ, người cho là ai?" Phong Ngân hừ lạnh. Hắn buồn bực. Rất buồn bực. Phong ấn mở ra, hân phát hiện trong không gian huyền khí trở nên tinh khiết và nồng đậm gấp trăm lần. Hơn nữa trong huyền khí mang một tia như có như không hồi phục chi lực. Phải, chính là hồi phục chi lực đã biến mất mười vạn năm trước.

Tại sao lại nghĩ là hồi phục chi lực mà không phải quang nguyên tố vì hắn là linh hồn, quang nguyên tố không thể chữa trị vậy mà hắn lại trực tiếp hồi phục lại có thể hóa hình dù bây giờ thân thể hắn chưa khôi phục nhưng linh hồn hoàn toàn được khôi phục, công lực đã khôi phục đến Huyền Vương lục cấp. Chỉ cần khôi đến Huyền quân là hắn có thể khôi phục thân thể. Hắn vui mừng tìm nàng nói thì thấy nàng ngồi đó nhắm mắt. Gọi không được. Tới khi nàng tỉnh thì lại nhìn hắn kì quái. Thật buồn bực.

Liên Y không hiểu tại sao Phong Ngân lạnh mặt với nàng. Con hồ kì quái. Liên Y đứng dậy đi lấy dược liệu, nàng muốn luyện đan a. Lần trước mua dược liệu vẫn còn nhiều lắm. Phong Nhân thấy nàng không thèm nhìn mình lại đi lấy dược liệu thì mặt càng thối.

"Người biết khống chế nguyên tố, biết khống chế hỏa hầu?" Phong Ngân dò cho nàng gáo nước lạnh. "Hừ, người tốt nhất nên chuẩn bị huấn luyện, sau ba tháng nếu đạt yêu cầu của ta thì hãy nghĩ đến luyện đan" Phong Ngân nhàn nhạt nói. Nói ra không ai tin, nhưng đúng là nàng chưa học khống chế huyền khí, nhất là nàng lại là bát hệ. Khống chế và sử dụng khó hơn người thường. Nếu không khống chế tốt thì một thân tu vi của nàng cũng bỏ đi.

"Được" Liên Y gật đầu, nàng biết nặng nề a.

"Người đã là Ngự thiên rồi, nên tới núi nhỏ không có tác dụng, lần này chúng ta đi tới bên ngoài Mê Vụ Chi Lâm." Phong Ngân lại nói. Ở bên ngoài này ma thú mạnh nhất là huyền thiên cửu tinh. Nên với thực lực của nàng sẽ không gặp nhiều nguy hiểm. Hơn nữa còn có hắn ở đây.

Liên Y lắc mình ra không gian, nàng phải nói với mấy người Lâm thâm một tiếng.

Sau khi chuẩn bị một chút, Liên Y liền nhắm hướng Mê Vụ Chi Lâm mà đi. Liên Y định ngự không cơ nhưng mà Phong Ngân nói nàng không được dùng huyền khí phải đi bộ đến Mê Vụ Chi Lâm. Tên này không cho nàng kháng nghị. Hắn phong bế huyền khí của nàng luôn rồi. Liên Y chẳng thể làm gì được. Ai bảo nàng yếu hơn hắn nhiều như vậy. Liên Y giận lắm. Nhất định có ngày nàng mạnh hơn hắn. Sẽ đánh hắn rã rời đầy đất. Phong Ngân nhìn mặt nàng thì biết nàng nghĩ gì. Hừ hừ sợ nàng sao. Nhưng mà chính hắn cũng không có phát hiện khóe miệng hắn cong lên nhẹ nhàng.

Mất mười ngày trời dạo lợi suối thì Liên Y mới tới được Mê Vụ Chi Lâm. Mỗi ngày Phong Ngân chỉ cho nàng nghỉ hai canh giờ. Lúc đó nàng sẽ nghỉ ngơi và ăn. Hiện giờ nàng không cần ngồi hàng giờ tu luyện vì sau khi tẩy kinh phạt tùy thì nàng mọi lúc mọi nơi hấp thụ huyền khí qua lỗ chân lông, kinh mạch, huyết vị. Cứ có huyền khí là nàng hấp thụ. Khổ nỗi nàng bị phong bế huyền khí nên dù hấp thụ bao nhiêu thì nàng ăn một như thường, bàn chân vẫn phồng rộp, rớm máu. Phong Ngân tàn nhẫn. Liên Y rủa thầm. Nhưng nàng biết hắn muốn tốt cho nàng nên dù khổ vẫn không thể kêu.

Tu luyện giả trời sinh yếu đuối. Thật ra không phải vậy. Là do họ quá phụ thuộc vào huyền khí mà thôi, gặp khó khăn là dùng huyền khí. Nhưng Phong Ngân hỏi Liên Y nếu như huyền khí sử dụng hết, đan dược không còn, vũ khí bị mất vậy thì nàng làm sao thắng kẻ thù khi hắn có lực lượng mạnh hơn nàng. Con đường của nàng rất dài, rất dài nàng không thể nào đảm bảo sẽ không gặp kẻ thù mạnh hơn mình vì thế cho nên nàng phải chuẩn bị mọi thứ.

Những ngày sau đó, ở ngọn núi bên ngoài Mê Vụ Chi Lâm, có một thiếu nữ trên tay chân buộc đá, cố sức leo lên đỉnh núi cao nhất. Cứ buổi sáng leo núi, buổi tối Liên Y sẽ vào Thiên Huyền giới học tập vũ kĩ, công pháp, khống chế nguyên tố, và học luyện đan.

Đáng nói nhất là lần nàng khống chế ngự không, bị chưa thành thực nên đang bay thì Liên Y bị rơi xuống, may mắn Phong Ngân kịp đỡ nàng. Còn luyện đan thì Liên Y đang học luyện đan dược dễ nhất trong số các đan phương - thanh tâm đan, loại đan dược giúp người ta bình tĩnh, thấy an ổn, tác dụng như một thuốc an thần. Thế nhưng mà nàng luyện mười lần hỏng cả mười, làm Liên Y rất buồn bực. Phong Ngân lại thường xuyên chê bai.

Sau hai tháng không dùng huyền khí mà chỉ dùng đơn thuần lực lượng, Liên Y bây giờ đã có thể thoải mái mang theo một trăm cân mà vẫn chạy bằng băng leo lên núi rồi lại xuống núi. Phong Ngân bề ngoài dè bieu, chê bai nhưng thật ra trong nội tâm hắn thật sâu bị nàng thuyết phục. Liên Y chịu khó, Liên Y kiên cường, Liên Y điên cuồng tu luyện, Liên Y... Hắn từng gặp rất nhiều người, nhưng không ai làm cho hắn thật sâu rung động như vậy. Không chỉ là kì tích xảy ra trên người nàng mà quan trọng là tính cách và con người nàng.

Trong Thiên Huyền không gian, một trận đan hương nhẹ nhàng truyền đến chỗ Phong Ngân. "A, Phong Ngân, ta thành công rồi, ta luyện được Thanh tâm đan rồi, ha ha ha" Liên Y vui vẻ chạy tới bên cạnh Phong Ngân giơ ra ba viên đan dược to tròn, sáng bóng màu vàng nhạt như nắng. "thượng đẳng phẩm chất, không tệ"

Phong Ngân nhàn nhạt nói. Liên Y mới mặc kệ. Cái người này chẳng bao giờ khen nàng, hôm nay hắn nói được như thế đã là tốt lắm rồi. Kì thật Phong Ngân rất vui vì nàng thành công, cũng rất tán thưởng nàng nhưng mà hắn không muốn nàng tự đắc nên làm mặt lạnh chê bai, dần dần thành thói quen. Mới hai tháng, nòng luyện thể, luyện công pháp, vũ kĩ, tu luyện huyền khí, lại còn học luyện đan. Vậy mà ở mặt nào cũng đều đạt tiến bộ lớn.

"Người chuẩn bị đi, chúng ta sẽ tiến vào Mê Vụ chi lâm" tiếng Phong Ngân truyền đến. "Vào Mê Vụ Chi Lâm?" "Đúng, người muốn biết thực lực như thế nào thì phải thực chiến mới được". Huấn luyện như thế đủ rồi, Liên Y bây giờ thiếu chính là kinh nghiệm chiến đấu. Dù hắn cùng nàng đánh nhưng vẫn khác biệt thực tế. Ít nhất đánh với hắn nàng không bị nguy hiểm tính mạng, như vậy nàng rất khó tiến bộ. Liên Y hiểu điều này, tuy nàng đã đánh với ma thú nhưng chúng nó quá yếu gần như là nàng chém giết. Muốn tiến bộ thì nàng phải đánh cùng mà thú ngang cấp hoặc hơn cấp a.

Lần này, Phong Ngân dùng thần thức, chỉ dẫn Liên Y đến một hang động. Liên Y chưa kịp hỏi thì đã bị cánh tượng trước mắt là khiếp sợ. Một đàn thiết nghĩ đang lao về phía nàng. Cả ngàn vạn con thiết nghĩ. "Ta phong bế cửa hang rồi, chỉ khi ngươi chém giết hết đàn thiết nghĩ này mới ra được" Phong Ngân nhàn nhạt nói. Liên Y thẳm rủa một tiếng, bắt đầu tập trung, huyền hóa cuồng long bí quyết. Từ ngày luyện cuồng long bí quyết, nàng đã đạt tầng thứ nhất cự long thảo, huyền hóa ra đôi tay có một tầng ánh sáng ngọc bích như long thảo.

Liên Y lao vào đàn thiết nghĩ linh hoạt tránh né những đôi cánh sắc bén cùng những chiếc càn nhọn hoắt. Khốn kiếp. Kiến gì mà khủng bố. To như con mèo thì thôi đi, còn có cánh cũng thôi đi, lại sắc như đao cứng như thép, lại nhiều như vậy. Quanh Liên Y là vô số xác những con thiết nghĩ chất thành núi nhỏ. Trên người quần áo bị cắt rách như cái bang, có những vết thương đang rỉ máu.

Đám thiết nghĩ này chỉ đạt tiên thiên sơ kì, một số là trung kì cùng đỉnh phong nhưng nó nhiều như vậy mà nàng lại bị áp chế thực lực xuống ngự thiên sơ kì. Đánh với cả vạn con như thế này thì cũng một chết.

Hai canh giờ sau, Liên Y cầm kiếm chém chết con thiết nghĩ cuối cùng xong thì nằm bịch xuống đất vì mệt mỏi, đau nhức.

Àm!

Một tiếng nổ vang lên, một con thiết nghĩ khổng lồ giương cánh nhìn Liên Y đầy giận dữ. "Đây mới là đối thủ của ngươi - Thiết nghĩ chúa" giọng Phong Ngân nhàn nhạt truyền đến. Đồng thời phong bế huyền khí của nàng được giải khai. Con thiết nghĩ này to lớn, Cao đến hai trượng, đôi cánh sắc bén, càn to lớn nhọn hoắt, cả người toàn gai nhọn, y như bộ giáp sắt. Điểm yếu duy nhất là lớp da mềm ở cổ nhưng chỗ nàng được nó bảo vệ rất tốt.

Vừa canh chừng từng đao nhọn của nó, nàng vừa tìm cách đâm vào phía dưới cổ nó. Từng kiếm chém lên bộ giáp sắt đều tóe lửa và bị bật ra. Liên Y quyết định thu kiếm, dùng lực lượng đơn thuần đánh với nó. Đám chém ta, liên đề ngươi làm bao cát. Liên Y thi triển cuồng long bí quyết, trên tay xuất hiện tầng sáng lực lượng màu ngọc bích. Từng quyền mạng theo gió lốc đâm thẳng lên người con thiết nghĩ chúa. Lúc đầu nó rất khinh thường, hừ, nhân loại ngu xuẩn, lại muốn so lực lượng cùng nó. Nhưng rất nhanh nó nhận ra nhân loại này thật biến thái. Liên Y dùng phong nguyên tố đến cực hạn tránh né công kích của thiết nghĩ rồi cho nó một trận mưa quyền choáng váng.

Con thiết nghĩ chúa hối hận rồi. Từ bao giờ mà nhân loại mạnh như vậy. Nếu biết trước như này nó việc gì phải đi ra a. Đám thiết nghĩ kia chết nó sẽ sinh ra đám khác. Bây giờ thì hay rồi đi ra để bị ngược, mạng nhỏ cũng khó giữ. Ô ô ô.

Một canh giờ sau, Liên Y mệt mỏi ngồi nhìn xác con thiết nghĩ bị đánh chết bẹp dúm, suy nghĩ lấy ma tinh như thế nào. "ngu xuẩn, dùng hỏa nguyên tố đốt hết chúng thì sẽ còn ma tinh thôi" Phong Ngân khinh bỉ nói.

Liên Y cũng thấy như thế là tốt nhất. Chứ vạn con thiết nghĩ nàng moi đến bao giờ. Dù hiện giờ những ma tinh này Phong Ngân không dùng (vì cấp bậc ma tinh thấp quá) nhưng nàng có thể bán nha.

Sau khi thu hồi, nhìn núi nhỏ ma tinh trong không gian Liên Y cũng choáng váng. Cả viên ma tinh to chỉ bằng hạt đậu tương như đều tròn, sáng bóng đen tuyền như hắc châu châu. Có viên ma tinh to nhất của thiết nghĩ chúa thì lớn hơn quả trứng gà một chút. Ha, đem thứ này bán cũng được nha. Giá 1 viên nhỏ này là 1 kim tệ. Ôi chỗ này là núi kim tệ a. Ha ha. Liên Y vui vẻ nghĩ rồi ngủ mất, quên luôn việc tính sổ Phong Ngân.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 9

Từ Lan hoa

Liên Y ngủ mất hai ngày hai đêm mới tỉnh. Huyền khí trong không gian đã làm liền những vết thương của nàng. Nghịch thiên a, Liên Y lại một lần nữa cảm thán.

"Ngươi tỉnh?" Tiếng Phong Ngân truyền đến. Liên Y quay đầu nhìn thì thấy Phong Ngân một thân nguyệt nha trường bào đang ngồi bên dưới mái hiên Huyền Thiên tháp nhả uống trà. Nhìn hần y như trích tiên. Nếu Hàn Hạo Thần như tà mị bá đạo vĩ đại như thần thì Phong Ngân lại phóng khoáng lạnh nhạt như trích tiên. Không biết tên khốn kiếp kia biến đâu mất. A, sao nàng lại nghĩ đến hần. Liên Y nhủ mảy lắc lắc đầu.

"Ngươi sao thế?" Phong Ngân kì quái hỏi. Nàng tỉnh dậy thì nhìn hần thất thần, sau đó lại nhủ mảy rồi rầm rồi lại lắc đầu. Thật khó hiểu.

"A, không có gì, ta . . ." Liên Y đang nói thì phát hiện huyền khí dao động, nàng phải thẳng cấp.

Nhanh chóng ra khỏi không gian, ngồi xuống nền hang động của thiết nghĩ. Liên Y bắt đầu điên cuồng hấp thu huyền khí. Từ ngự thiên thành huyền thiên, huyền khí bắt đầu biến đổi từ dạng khí sang dạng rắn. Từng tinh cầu sẽ được hình thành do huyền khí cô đọng, đồng thời sẽ được tinh lọc toàn bộ tạp chất.

Huyền khí tạo thành từng lốc xoáy theo ngũ huyệt tràn vào đan điền. Nhanh chóng huyền khí xung quanh nàng cạn kiệt. Sau đó huyền khí xung quanh nàng năm mươi dặm bắt đầu bị hấp thu sạch sẽ. Vẫn chưa dừng lại, huyền khí xung quanh hai trăm dặm cũng bị hấp thu. Liên Y không biết lần thăng cấp

này của nàng đã tạo ra oanh động cùng sợ hãi như thế nào.

Hiện giờ, Liên Y đang chăm chú nhìn huyền khí từng chút một ngưng tụ. Một tinh cầu tạo thành, nó rõ nét lại mang theo hoa văn của tám nguyên tố. Tinh cầu thứ hai xuất hiện, xếp cạnh tinh cầu thứ nhất. Tinh cầu thứ ba xuất hiện được một nửa thì huyền khí gần như đã bão hòa. Liên Y đình chỉ hấp thu huyền khí. Nhẹ nhàng điều tức ổn định tu vi. Liên Y mở mắt. Huyền thiên tam cảnh sơ kì.

Thờ ra ngủm trọ khí. Liên Y đứng dậy rời khỏi hang động, tiếp tục đi về phía sâu trong Mê Vụ Chi Lâm.

Liên Y tận lực thu liễm uy áp huyền thiên cảnh. Nàng càng đi sâu vào rừng thì sương mù càng dày đặc. Mê Vụ Chi Lâm còn có tên khác là Từ Vọng Chi Lâm vì sương mù dày đặc làm cho người nào đi lạc sẽ không thấy lối ra trong khi ma thú khắp nơi. Dưới huyền thiên đi vào sâu thì ti lệ sống sót gần như bằng không. May mắn Liên Y bây giờ là Huyền thiên tam cảnh sơ kì.

"Người mất hai tháng rồi, chỉ còn một tháng tại đây nữa thôi, tận dụng cho tốt" giọng Phong Ngân truyền đến. Hẳn cho nàng ba tháng tại đây, dù mới có hai tháng nhưng nàng luyện tập thu hoạch nhiều hơn những gì cần yếu cầu, hẳn vẫn quyết định để nàng ở lại thêm một tháng tại sâu bên trong rừng vì hẳn có cảm giác nàng sẽ gặp kì ngộ.

Liên Y đáp ứng. Ở một nơi quá lâu cũng sẽ chẳng giúp ích gì cho nàng. Huống chi nàng còn có một kế hoạch cần phải làm để chống lại Thánh môn.

Liên Y đi mười ngày trong rừng tiến gần đến dải đất trung tâm. Trong mười ngày nàng gặp không ít ma thú nhưng đều chỉ là ma thú từ huyền thiên nhất cảnh trở xuống nên bị nàng dễ dàng giải quyết thu một đồng lớn ma tinh đủ mọi màu sắc.

Hiện tại ma thú ở đây thấy nàng là đi đường vòng. Chúng truyền tai nhau về một tiểu sát thần khủng bố. Không thấy ma thú Liên Y thật buồn bực. Nàng nghiền thu thập ma tinh rồi nhả. Phải làm sao a. Hơn nửa hôm trước nàng thăng cấp thì cấm chế lại mở ra tầng thứ hai toàn bộ là đan phương làm Liên Y cười mấy ngày không khép miệng. Phong Ngân ngoài mặt khinh bỉ nhưng trong lòng thì cũng thay nàng vui vẻ. Trong đồng đan phương này có đến phân nửa là dùng ma tinh làm một trong những thành phần tạo nên đan dược làm cho Liên Y cùng Phong Ngân thật kinh ngạc. Thế nhân chỉ biết dùng ma tinh làm trang sức trong khi ở đây ma tinh lại dùng luyện đan hơn nữa đan dược tạo ra có công hiệu mạnh hơn gấp nhiều lần cùng loại đan đó mà không có ma tinh. Liên Y nghĩ đến nhiều ma tinh bị đem làm trang sức mà đau lòng.

Trong không khí truyền đến một hương thơm mỏng manh, Liên Y liền dừng lại. Hít một hơi thật sâu. Hương thơm thật thoải mái. Nó làm nàng thấy huyền khí trong cơ thể như chuyển động nhanh hơn. Liên Y liền dứt khoát theo hướng mùi hương truyền đến đi tìm. Đi mất một canh giờ, Liên Y thấy mình đứng trước một hắc vực, điều đáng nói là lưng chừng vách núi là một mảnh Từ Lan hoa.

Lần này Phong Ngân cũng choáng váng rồi. Một gốc Từ Lan hoa ăn trực tiếp sẽ làm công lực tăng một cấp đối với người từ huyền thiên trở xuống. Hơn nữa từ tâm hồn đan dược liệu quan trọng nhất là từ lan hoa. Từ tâm hồn đan có thể làm cho người ta dù chỉ còn một hơi thở cũng sẽ có thể cứu hoàn toàn là nghịch thiên. Nhưng từ ngàn năm trước cũng đã không có người thấy thứ này rồi. Không ngờ hôm nay lại có nhiều như vậy.

"Liên Y, người may mắn rồi, đây chính là từ lan hoa" giọng Phong Ngân truyền có mang theo chút kích động.

"Từ lan hoa? Đây chính là từ lan hoa?" Liên Y thật sâu kinh ngạc. Trong không gian có sách mà Liên Y mua nói về dược liệu nhưng mà giới thiệu về từ lan hoa lại chỉ có vài dòng hơn nữa là một trong số những dược liệu không có hình vẽ.

"Gào....."

Một con cừ đầu xà khổng lồ từ vách núi đang bò lên, giật dử nhìn về phía Liên Y. Thủ hộ ma thú. Hơn nữa lại là cừ đầu xà !!!

"Thật không ngờ thủ hộ thú của từ lan hoa lại là cừ đầu xà, thảo nào nhiều năm qua từ lan hoa gần như tuyệt tích" giọng Phong Ngân nhàn nhạt truyền đến.

"con cừ đầu xà này rất mạnh, đã là huyền thiên lục cấp a" Liên Y thận trọng nói. "Đúng, muốn lấy được từ lan hoa người phải giết được nó. Nó có chín đầu chính là chín mạng. Người phải chém được hết chín đầu của nó mới được." giọng Phong Ngân truyền đến.

Liên Y hiểu. Nàng mới thăng cấp, dù mười ngày qua chém giết nhưng cấp bậc vẫn chưa ổn định được nhiều vì trong thời gian ngắn mà nàng thăng cấp bằng người ta luyện cả đời. Lần này gặp cừ đầu xà vừa vặn cho nàng luyện tập.

Nếu ai biết suy nghĩ của nàng thì nhất định sẽ nể to kẻ điên. Cừ đầu xà mà người cũng đem luyện tập không phải điên thì là gì ?

Liên Y chăm chú vào con cừ đầu xà trước mặt, nó thật như tòa núi lớn chắn trước mặt nàng. Vận dụng cuồng long bí quyết, một tầng sáng xanh ngọc hiện lên trên đôi tay của Liên Y. Cùng lúc đó cái đuôi của cừ đầu xà đập tới. Hừ nhân loại nhỏ bé, dám nhìn nó như vậy. Liên Y nhẹ nhàng tránh thoát, đồng thời cho cừ đầu xà một quyền. Thiết. Cánh tay Liên Y tê rần, không ngờ con cừ đầu xà này lại có lớp da như thép vậy. Đau tay quá.

Con cừ đầu xà thấy không đánh trúng nàng nhưng lại bị nàng cho một quyền thì triệt để tức giận. Nó ngửa đầu, chín cái đài cùng phun ra nước xoáy như vòi rồng khổng lồ lao về phía Liên Y.

Thủy hệ sao. Hừ. "Hải diễm vô cực" Liên Y quát lạnh. Phừng, một biển lửa bùng lên, làm bốc hơi cột nước đang tiến về phía Liên Y.

Liên Y rút ra Hàn Nguyệt kiếm. Ánh sáng lạnh lẽo như ánh trăng từ kiếm tỏa ra làm cho con cừ đầu xà run mình một cái. Vận dụng phong nguyên tố đến cực hạn, Liên Y bay lên chém một nhát dứt đầu con cừ đầu xà.

Rítítítít...

Cửu đầu xà rít một tiếng đau đớn. Nó mất đi một cái đầu, nhân loại kia chém của nó một cái đầu. Đáng chết. Nhân loại đáng chết. Cửu đầu xà vùng đuôi đánh về phía Liên Y. Tám cái đầu nhe những răng nanh nhọn hoắt muốn xé nát nàng.

"nửa canh giờ ngươi phải chém được hết những cái đầu kia, nếu không khi chiếc đầu kia mọc lại thì sức mạnh của nó sẽ tăng gấp đôi nha" Phong Ngân nhàn nhạt nói.

Nửa canh giờ. Hừ, Liên Y liên tục tránh né những chiếc răng nhọn hoắt. Bị cắn trúng thì sẽ xong đời vì kịch độc của nó nha.

Hỏa chi tiễn!

Băng chi tiễn!

Phong nhận!

Liên tiếp đánh ra từng đạo nguyên tố bất đồng nhưng đều mang tính sát thương mạnh mẽ. Liên tiếp đánh nát ba cái đầu nữa.

Phụt. Liên Y chém đứt cái đầu thứ năm.

Cửu đầu xà vừa tức giận vừa sợ hãi. Nó sống lâu như vậy mà chưa khi nào gặp nhân loại mạnh như vậy nhưng chưa gặp kẻ nào biến thái như vậy.

Không để cho cửu đầu xà kịp nghĩ một hóa cầu được Liên Y phóng ra xuyên qua miệng to như bồn máu của nó đồng thời thiêu rụi một cái đầu nữa. Chỉ còn ba cái đầu lớn nhất. Liên Y vận hết huyền khí phá vỡ tầng bảo vệ của ba cái đầu này. Đây là ba cái đầu chứa ba viên ma tinh của cửu đầu xà.

Cửu đầu xà vô cùng giận dữ, nó dồn nén uy áp huyền thiên lục cấp muốn đè nát Liên Y. Nhưng mà nó nhầm rồi. Một kẻ ngày ngày chịu uy áp huyền vương như Liên Y làm sao sẽ sợ một huyền thiên a.

Liên Y một tay nắm kiếm, một tay vận dụng phong nguyên tố. Người ta chỉ cho rằng phong nguyên tố chỉ có thể dùng trốn tránh nhưng mà Liên Y thấy những trận phong nhận, kiếm khí vô hình của phong nguyên tố có lực sát thương cực mạnh.

Khi Liên Y thi triển phong nhận đầu với Phong Ngân cũng làm hấn kinh ngạc không thôi. Đây cũng là lần duy nhất nàng đánh được Phong Ngân một chiêu. Aizz

Cửu đầu xà bị vây trong trận kiếm khí sắc bén cùng hàn khí lạnh lẽo của Hàn Nguyệt kiếm mà sợ hãi.

Phụt, phụt, phụt.

Ba cái đầu cùng lúc bị chém rụng. Liên Y thu kiếm. Hỏa thiêu cửu đầu xà thu lấy ba viên ma tinh màu lam trong suốt to tròn. Liên Y mới không quan tâm những thứ này, nàng bay xuống vực, may mắn không cây tử lan hoa nào bị hư hại.

Liên Y nhẹ nhàng cẩn thận đào từng gốc từng gốc tử lan hoa, đào bắt diệp nhạc hồ mất ba ngày ba đêm không nghỉ mới đào hết một ngàn bốn trăm tám mươi tám gốc tử lan hoa. Lại mất ba ngày trồng thành một mảnh trong không gian. Hàn nguyệt kiếm bị thành thứ xối đất a. Nó thật bị ai mà.

Phong Ngân cũng không có lời nào để nói a. May là nàng bây giờ không cần quan trọng ăn ngủ như người thường rồi. Khi trồng xong cây tử lan hoa cuối cùng, Liên Y đang thỏa mãn nhìn ngắm thì thấy Phong Ngân nhìn nàng như nhìn sinh vật lạ. Liên Y mới nhìn lại mình, một thân bạch y bị dính đầy máu me khô cùng bùn đất bẩn thỉu vô cùng, chắc chắn mặt nàng cũng thế. Liên Y á một tiếng chạy biến đi tắm rửa.

Phong Ngân nhìn theo bóng nàng, ánh mắt hiện lên ám áp mà hấn cũng không biết. Nhìn về đám tử lan hoa đang khoe sắc. Ừm, không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 10

Bán đan dược

Liên Y tắm giặt thật sạch, trước khi đi nàng đã mang vào trong không gian một bồn tắm thật lớn, nước thì trong không gian có hồ mà. Thay một thân bạch y mới sạch sẽ, đồng đồ rách nát kia bị nàng đốt trụi. Liên Y thấy may mắn vì quần áo ở đây không có thứ nào là sợi tổng hợp nếu không thì không gian của nàng bị ô nhiễm mất.

"Ngươi nên trở về thôi" thấy nàng đi tới gần, Phong Ngân đang uống trà liền nhàn nhạt nói.

Liên Y gật đầu. Nàng đi đã được gần ba tháng rồi đúng là nên trở về hơn nữa đồng được liệu mà nàng mua đã hết rồi cần mua để luyện đan được mới. Liên Y hiện tại đã luyện ra đan được tam cấp phẩm chất thượng đẳng rồi. Nàng muốn đột phá. Còn đan được trong không gian nàng không biết phẩm cấp là gì nhưng đã luyện được Thanh Tâm đan, Tụ Linh đan, Phục Thương đan cùng Hồi Khí đan rồi.

Ra khỏi không gian, Liên Y cũng không dùng phong nguyên tố mà nàng chỉ đi bộ bình thường để trở về. Như ý Phong Ngân thì đây là cách rèn luyện để không phải lúc nào cũng dựa vào huyền khí. Hơn nữa lúc đi nàng mất mười ngày đi bộ vậy hẳn muốn xem bây giờ nàng mất bao lâu.

Liên Y như lời Phong Ngân, cũng ngày nghỉ hai canh giờ, thời gian khác là đi bộ về thành, nàng chỉ mất ba ngày đã có mặt ở cổng Thanh Vân thành. Hơn nữa không hề chật vật, nhìn qua thì giống như đi tản bộ.

"Không tệ. Nhưng vẫn còn quá yếu" Phong Ngân nhàn nhạt nói. Liên Y mới mặc kệ hẳn. Hẳn nói như thế xem như đã thừa nhận nàng tiến bộ a.

Liên Y chậm rãi vào thành, nàng muốn đi tới Luyện được phường trước.

Chậm rãi đi trên đường, Liên Y thong thả nhìn ngắm phố xá. Nàng tới đây non nửa năm rồi, lúc nào cũng tu luyện, luyện được, cố gắng. Liên Y thấy một gia đình đang đi trên đường, ba người nắm tay vui vẻ, dù quần áo trên người họ là vải thô bình thường, Liên Y thật hâm mộ. Thấy trên đường bày bán thêm nhiều đèn lồng Liên Y cũng lấy làm kì quái.

"Cha ơi, nhà chúng ta năm nay cũng mua thêm một cái hoa đăng nha. Hôm nay đã là trung thu rồi. Có được không?" Cậu bé hâm mộ nhìn những chiếc đèn lồng đỏ xinh đẹp, nói với cha. Người cha rồi rảo nhìn con trai.

"Ông chủ, một chiếc hoa đăng này bao nhiêu vậy?" người cha hỏi người bán hàng.

"Chiếc nhỏ năm mươi đồng tệ. Chiếc lớn một ngàn tệ" ông chủ trả lời.

Người cha dốc hết túi tiền ra, đếm được bốn mươi đồng tệ. Còn chưa đủ a.

"Ông chủ có thể giảm giá một chút không?" Người cha dò hỏi.

"Không có tiền thì đi đi cho người ta bán hàng, đi đi" ông chủ không kiên nhẫn xua đuổi.

Đưa bé như thấy cha khó xử, liền lôi kéo tay cha: "cha, chúng ta đi thôi, con không cần hoa đăng".

"ông chủ, cho ta hai chiếc hoa đăng lớn" Liên Y nói với người bán hàng. Ông ta cười vui vẻ lấy cho nàng.

"Vị tiểu thư này, hoa đăng của ngài đây. Hết hai ngàn tệ"

Liên Y không nói hai lời đưa hai ngàn tệ. Nhận hoa đăng từ tay ông chủ, Liên Y đuổi theo cậu bé.

"Cho em này". Cậu bé ngạc nhiên lắm vì có một tí ti thật xinh đẹp đưa cho cậu hoa đăng. Mà hoa đăng lại rất đắt nha. Người cha thấy thế hốt hoảng: "vị tiểu thư này, chúng ta không thể nhận, chúng ta..."

"Người cứ nhận đi, không đáng giá mà, hơn nữa người cầm chỗ tiền này mua cho cậu bé thêm quần áo mới" nói xong không đợi hai người phản ứng. Liên Y đã nhét đèn lồng cùng một túi tiền vào tay người cha, rồi quay lưng đi. "Không cần cảm ơn ta. Ta chỉ thấy người thật giống cha ta nên muốn giúp thôi" dứt lời thì người cũng không thấy bóng. Đến khi người phụ nữ quay lại thấy hai cha con đang cầm đèn lồng cùng túi tiền đứng thất thần thì sững sờ. Nghe phu quân cùng con trai kể lại, nàng thấy thật bất ngờ, nhưng rất nhanh nàng liền vui vẻ, nàng có thể mua cho con vài bộ quần áo mới. Đến khi mở túi tiền, ba người càng kinh hãi, trong túi toàn ngân tệ cùng năm kim tệ. Số tiền này đủ cho họ sống hai năm. Cả nhà ba người quỳ lạy phương hướng mà Liên Y rời đi. Chuyện này thì Liên Y không biết. Đây chỉ là nốt nhạc đệm, rất nhanh bị nàng quên đi.

Liên Y đứng trước được quán lần trước. Được quán này tên Thụy Minh đường. Là được quán lớn nhất Thanh Vân thành.

Bước vào được quán, một tiểu nhị chạy tới: "xin hỏi tiểu thư mua được liệu hay đan được."

Phé vật Lăng Liên Y cả Thanh Vân thành đều biết, nhưng mấy tháng nay Liên Y không xuất hiện, hơn nữa bây giờ nàng thay đổi quá nhiều, trở nên xinh đẹp hơn, khí chất biến đổi. Hơn nữa cho dù nàng thu liễm khí thế nhưng mà đôi mắt tinh lạng sâu thẳm vẫn làm người ta không thể xem thường. Chẳng ai nghĩ nàng là Lăng Liên Y.

"Ta muốn gặp lão bản" Liên Y chậm rãi nói.

"Cái này, ngài có thể nói ngài gặp lão bản của chúng ta làm gì không?" Tiểu nhị sờ đầu. Vị tiểu thư này thật xinh đẹp nhưng hẳn chưa gặp bao giờ không biết là tiểu thư nhà ai. Nếu không có chuyện quan trọng mà đi tìm lão bản hẳn sẽ bị đá mông a.

"Người nói với hẳn, là có mối làm ăn lớn, không gặp sẽ hối hận" Liên Y nói.

Tên tiểu nhị thấy nàng nói vậy hơn nữa lại nghiêm túc. Hẳn phân vân. Nếu nàng lừa hẳn thì hẳn bị đá một cái thôi, nhưng nếu nàng nói thật, hẳn làm lỡ chuyện của ông chủ thì hẳn mất việc a. Nghĩ thế hẳn liền chạy đi tìm ông chủ.

Liên Y chờ đợi chưa đầy một khắc thì thấy tên tiểu nhị đi ra mời nàng lên lầu. Đi theo tiểu nhị, Liên Y tới một căn phòng rộng rãi có rất nhiều tủ, kệ mà

trên đó là những bình ngọc, hộp gấm tinh xảo.

"Tiểu thư có lẽ từ nơi khác đến nên không biết, đây là phòng bán đan dược của chúng tôi". Tiểu nhị thấy Liên Y nghi hoặc bèn giải thích. Liên Y gật đầu, trước đây nàng đúng là không từng tới nơi này.

"Ông chủ, đây là vị tiểu thư muốn gặp ngài" tiểu nhị nói với một vị đại thúc đang xem sổ sách.

"Tiểu thư là người nói muốn làm ăn với ta?" Vị đại thúc ngẩng đầu đánh giá Liên Y.

"Đúng". Liên Y gật đầu nói.

"Mời ngồi, vậy không biết tiểu thư muốn làm ăn gì?" Trong mắt đại thúc lóe lên hứng thú. Nàng thoạt nhìn 11, 12 tuổi nhưng đôi mắt tinh lạnh, khí phách bất phàm, bước chân kiên định. Hắn mong chờ điều nàng sắp nói.

"Ta bán đan dược". Liên Y nói

"Không biết tiểu thư muốn bán đan dược gì, bao nhiêu viên". Vị đại thúc lại hỏi. Hắn hơi thất vọng. Cứ nghĩ nàng mua dược liệu hay đan dược số lượng lớn. Hóa ra là bán đan dược. Chắc là có vài viên đan dược không cần dùng nên đem bán đây mà. Con cháu thế gia đều như vậy.

Liên Y cũng không biết mình có bao nhiêu đan dược, vì vậy nàng vung tay một cái, trên bàn liền xuất hiện hơn ba mươi bình ngọc. Làm cho cả vị đại thúc lẫn tiểu nhị kia tròn mắt, há mồm.

"Ngài... ngài muốn bán hết đan dược này?" Vị đại thúc lắp bắp. Chưa khi nào ông thấy ai bán nhiều bình đan dược một lúc như vậy. Liên Y gật đầu.

Vị đại thúc lần lượt mở các bình đan dược. Ông càng kinh ngạc, ông nghĩ mỗi bình chỉ có một hai viên đan dược thôi nhưng không ngờ ở đây mỗi bình là mười viên đan dược.

Mắt gần nửa canh giờ để lão bản kiểm tra hết đan dược.

"Tổng cộng có 33 bình đan dược, một bình mười viên, đan dược nhất phẩm 25 bình, nhị phẩm 6 bình, tam phẩm 2 bình. Tất cả đều là thượng đẳng nên ta trả 10 kim tệ một viên nhất phẩm, 25 kim tệ một viên nhị phẩm và bốn mươi kim tệ một viên tam phẩm. Tiểu thư thấy thế nào?"

"Được" Liên Y gật đầu.

"Vậy tổng cộng ngài có 4800 kim tệ, ngài đợi một chút ta sai người lấy kim tệ". Lão bản vui vẻ nói. Liên Y gật đầu. Nàng không ngờ lại bán được nhiều tiền như vậy. Cả đồng dược liệu mua mấy chục kim tệ vậy mà bán đan dược được gần năm ngàn kim tệ. Dược sư đúng là nghề hốt bạc. Thật ra Liên Y không biết, người khác một lần chỉ luyện được mười viên nhất phẩm đã kì tài nhưng nàng một lần luyện được hai mươi viên. Những đan dược khác cũng gấp đôi người khác (người so với người thật tức chết người).

"Đúng rồi ta muốn lấy dược liệu trên danh sách này." Liên Y chợt nói với lão bản.

Ông ta xem một chút rồi sai người đi lấy

"Vị tiểu thư thật quen mắt, không biết phương danh là?" Lão bản chợt nhớ ra còn chưa biết tên Liên Y liền xấu hổ mà hỏi.

"Ta là Lăng Liên Y". Liên Y không sao cả nói.

"Lăng Liên Y? Sao có thể? Lăng Liên Y không phải là...". Lão bản chợt dừng lại. Sao có thể a.

"Là phế vật". Liên Y nhẹ nhàng nói, ánh mắt vẫn trầm tĩnh như nước giống như người đang nói đến không phải nàng.

Sao có thể? Lão bản kinh ngạc rồi. Người ngồi trước mắt ông một thân bạch y, trầm tĩnh như nước, khí chất bất phàm, ánh mắt như nhìn thấu vạn vật, nào có chút nào giống phế vật chứ.

"Lăng tiểu thư quá lời rồi. Ta là Trác Mộc Dương, ta có thể hỏi đan dược của ngài từ đâu mà có không?" Trác Mộc Dương hỏi điều ông nghi vấn. Ông chỉ biết Liên Y là từ nơi khác đến. Tiểu viện nhỏ bé. Sao có nhiều đan như vậy.

"Xin lỗi ta không thể nói" Liên Y trả lời.

"Vậy sau này đan dược ngài vẫn bán cho chúng ta được không?" Trác Mộc Dương dò hỏi, nàng không nói đan dược từ đâu nhưng chắc chắn sau lưng nàng có một dược sư như vậy hẳn sẽ có thêm một nguồn đan dược hơn nữa lại đều là thượng đẳng, dù là nhất phẩm đan thì vẫn có vân vân tinh xảo.

"Được. Mà có thể giúp ta mua một ít bình ngọc để đựng đan dược không?" Liên Y đồng ý.

"Tốt, ta sẽ sai người chuẩn bị". Trác Mộc Dương vui vẻ nói.

"Ta mong Trác tiên bối có thể không nói ra bên ngoài là ta tới đây bán đan dược, có được không?" Liên Y nói với Trác Mộc Dương. Nàng không muốn tìm phiền toái.

Trác Mộc Dương gật đầu.

Rất nhanh, tiểu nhị mang ra từng bọc dược liệu lớn, khác nhau cùng hơn trăm bình ngọc. Dược liệu hết 80 kim tệ, còn bình ngọc thì nàng được tặng. Liên Y nhận lấy ném hết vào không gian. Trác Mộc Dương cùng tiểu nhị thấy vậy thì nghĩ nàng có nhẫn trữ vật thôi. Vì có nhiều con cháu thế gia cũng có nhẫn trữ vật. Nhưng như vậy xem ra thân thế của nàng không tầm thường.

Liên Y còn nhận được một thẻ khách quý của Thụy Minh hội quán. Đây là phòng đấu giá đan dược cùng nhiều thứ bảo vật của Thụy Minh đường. Liên Y vui vẻ nhận lấy. Thẻ này rất hiếm nha, cả Thanh Vân thành chỉ có gia chủ ba gia tộc Mộ Dung gia, Phương gia cùng Vương gia là có thôi. Một tấm là của Lưu thúc - các chủ (trên danh nghĩa) của Vạn khí các. Nàng là người thứ năm tại Thanh Vân thành có được tấm thẻ này a.

Liên Y rời Thụy Minh đường trở về nhà. Ha ha, giờ nàng đã là tiểu phú bà a. Nghĩ vậy Liên Y chạy đi mua hai chiếc đèn lồng thật xinh đẹp, mua thêm bánh trung thu, bánh ngọt đủ loại một bọc lớn. Liên Y vui vẻ đi như bay về nhà. Nàng nhớ mấy người Lâm thăm rồi.

Liên Y đập cửa mấy lần thì mới thấy cửa mở, là một thiếu niên khoảng mười hai, mười ba, ngũ quan thanh tú, có vài phần giống Lưu thúc. Hắn là Lưu Thương.

"Tiểu. . . tiểu thư?" Lưu Thương kinh ngạc nhìn thiếu nữ xinh đẹp trước mắt. Hắn sợ mình nhìn nhầm.

"Lưu Thương, người khỏe không, mọi người có nhà không, ta mua hoa đăng cùng bánh ngọt nha" Liên Y vui vẻ nhìn người trước mặt. Trước đây hắn rất hay bảo vệ nàng, dù hắn ít nói nhưng luôn như huynh trưởng mà quan tâm nàng nha (tg: *nói thầm* đồ thiếu ỉt, người ta thích mì, mì lại nghĩ người ta là huynh trưởng)

"Cha nương ta cùng Lâm thăm đang bên trong, biết ngài trở về họ nhất định vui vẻ. " Lưu Thương ngược ngượng cười. Hắn không dám nhìn nàng.

Liên Y không phát hiện ra khác lạ của hắn. Nàng vui vẻ mang đồ vào nhà.

"Lưu thúc, Lưu thăm, Lâm thăm, ta về rồi a."

Mấy người Lưu thúc đang ở dưới mái hiên chờ nàng. Họ đều giật mình khi thấy Liên Y, nàng xinh đẹp giống thiếu phu nhân, lại có khí chất của thiếu gia. Họ vui mừng khi thấy nàng trở về mạnh khỏe.

"Tiểu thư, ta cùng Lưu thăm sẽ làm tiệc tẩy trần cho ngài" Lâm thăm cười nói.

"Uh, Lâm thăm, ta mua rất nhiều bánh ngọt nha còn có cả hoa đăng. . ." Liên Y nói, tay giơ lên mấy bọc đồ.

Tối hôm đó là bữa tối vui vẻ nhất, ấm áp nhất từ trước đến nay của Liên Y. Chưa bao giờ nàng có bữa tiệc trung thu nào vui vẻ như vậy.

Mọi người cùng uống rượu, ăn bánh ngọt, ngắm trăng nghe Lưu thúc kể chuyện thú vị, lại nghe Liên Y cao hứng mà xướng ca.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Q.1 - Chương 11: Chương 11

Vô đề

Liên Y một đêm ngon giấc. Từ ngày tiếp nhận huấn luyện nàng chưa một lần ngủ cho ra ngủ. Chỉ hận không thể tu luyện thật nhiều. Bây giờ là Huyền thiên cảnh, cùng với thể chất và kinh mạch nhiều lần biến đổi, Liên Y bất kì khi nào đều tự tu luyện, cả khi ngủ thì thân thể vẫn tự động hấp thu huyền khí.

Mở cửa phòng, từng cơn gió nhẹ thổi ào làm Liên Y thấy thật thoải mái. Ừm. Không đâu bằng nhà mình.

Liên Y vui vẻ đi xuống phòng bếp. Nàng nghĩ thấy mùi thơm của bánh nướng a. Theo cấp bậc tăng lên, thì khiếu giác cùng thính giác của nàng cũng trở nên nhạy bén hơn. Hiện tại Liên Y đã có thể nghe thấy tiếng động của con côn trùng cách nàng một dặm a. Không chỉ thế, nàng có thể cảm nhận được huyền khí của người trong cùng một cảnh giới chứ không phải là trong cùng cấp bậc như những người khác.

Đi qua sân nhỏ của Lưu thúc, Liên Y thấy Lưu Thương đang luyện kiếm thì dừng bước quan sát. Kiếm pháp không tệ. Nếu được bồi dưỡng tốt nhất định sẽ có thành tựu. Liên Y trong lòng cảm thán.

Lưu Thương đang luyện kiếm thì cảm giác có người quan sát mình thì quay đầu lại.

"Tiểu thư, ngài sớm". Thấy là Liên Y hắn liền nở nụ cười chào hỏi.

"Uh, người nhưng là cứu cấp rồi sao? Sắp đột phá tiên thiên?" Liên Y cười hỏi Lưu Thương.

"Đúng vậy" Lưu Thương gật đầu. Hắn đã nghe cha nói về chuyện của tiểu thư. Nàng không phải phế vật như người ta đồn đại. Hơn nữa thực lực của nàng sâu không lường được. Cho nên hôm nay thấy nàng nhìn thấu thực lực của mình hắn không một chút kinh ngạc.

"Người cầm đan dược này, nó sẽ giúp người đột phá nhanh hơn" trên tay Liên Y xuất hiện một bình ngọc đưa cho Lưu Thương. Lưu Thương liền sững sờ.

"Không thể, tiểu thư, ta không thể nhận, đan dược quá trân quý rồi." Lưu Thương xua tay.

"Không có gì đâu, chỉ là một viên Thanh Tâm đan mà thôi. Khi người chuẩn bị tẩy kinh phạt tùy thì ăn nó là được. Nó sẽ giúp người định tâm vượt qua thống khổ" Liên Y nhét bình ngọc vào tay Lưu Thương. Cha mẹ hắn nhiều năm bảo hộ nàng, hắn ngày nhỏ cũng giúp nàng rất nhiều. Một viên đan này không đáng gì cả. Hơn nữa nàng muốn xem công dụng của Thanh Tâm đan như thế nào. (Tg: thì ra muốn biến hắn thành chuột bạch a)

Lưu Thương không biết làm sao, nghe nàng nói công dụng đan dược hắn cũng kinh hi vì tẩy kinh phạt tùy chỉ cần tâm không tĩnh lại bỏ cuộc thì cái giá phải trả là mất mạng a. Nhưng đan dược như vậy rất đáng quý hắn sao có thể nhận.

Như nhìn ra suy nghĩ của hắn, Liên Y cười vui vẻ, khuyên hắn một hồi. Cuối cùng Lưu Thương cẩn thận đem bình ngọc để vào trong túi cần khôn chờ tới khi tẩy kinh phạt tùy thì dùng.

"Đúng rồi, kiếm pháp của người rất tốt nhưng mà quá nhiều động tác dư thừa, cho ta mượn kiếm" Liên Y lại nói. Nhận kiếm từ tay Lưu Thương, nàng khẽ động. Một bài kiếm pháp hiện ra. Lưu Thương chăm chú theo dõi. Chỉ thấy nàng một thân bạch y thanh lãnh, ngũ quan tinh xảo, mái tóc dài đen mượt chỉ buộc hồ bằng một dải lụa xanh nhạt. Động tác múa kiếm gọn gàng, linh hoạt, không dư thừa, không hoa mỹ. Lưu Thương chăm chú nhìn nàng. Từ nhỏ hắn đã dõi theo nàng, nhưng hắn biết nàng và hắn là hai thế giới. Trước đây hắn vẫn ôm một phần hi vọng. Nhưng mà bây giờ những gì nàng biểu hiện dù chỉ để lộ một chút nhưng đã chứng tỏ nàng rất ưu tú, nàng càng cách xa hắn.

Liên Y thu kiếm, quay đầu hỏi:

"người nhớ được không?"

Lưu Thương giật mình tỉnh lại, xấu hổ gật gật đầu.

"Đa tạ tiểu thư chỉ điểm" Lưu Thương chấp tay nói. Liên Y cười đưa kiếm cho hắn:

"Được, vậy người luyện đi, ta đói bụng. Nếu không cùng ta đi ăn?"

"Ngài đi đi, ta ăn rồi." Lưu Thương nhận lại kiếm, từ tốn nói.

"Vậy ta đi đây" Liên Y xoay người đi về phòng bếp. Nàng thấy mùi thơm lấm nhá, con sâu ham ăn trong bụng đang bò a.

Nhìn bóng lưng Liên Y rời đi, Lưu Thương nắm chặt tay. Không thể sống vai với nàng vậy hắn sẽ cố gắng để có thể đứng phía sau nàng, giúp đỡ nàng

Nửa tháng sau.

Mấy ngày nay, Liên Y ở nhà không tu luyện thì chính là luyện đan. Nàng hiện tại chính là muốn luyện Tử tâm hồn chương đan. Tử lan hoa ở trong không gian phát triển thật mạnh giờ đã thành một mảnh lớn, Liên Y còn phát hiện ra những dược liệu nàng mua thể nhưng có thể hồi phục. Liên Y đem chúng trồng xuống chỉ mất mấy ngày chúng liền xanh tốt. Một tháng thời đã sinh sôi nảy nở thành một đám. Cứ như chúng đã sống ở nơi này lâu lắm vậy.

Phong Ngân cũng cảm thấy không gian này kì diệu.

"Phong Ngân, người nói nơi này có thể đem người chết thành người sống không?" Liên Y nhìn từng đám dược liệu ngây ngốc hỏi Phong Ngân.

Phong Ngân kinh hãi nhìn nàng vẻ mặt "người thật ngu ngốc". Liên Y cũng biết không thể, nàng từng đem một con gà bị nàng đánh chết vô đây nhưng đợi nửa ngày cũng không có gì xảy ra. Cuối cùng con gà thành món gà quay chui vào bụng nàng. Nơi đây chỉ có khả năng hồi sinh thực vật. Nhưng như thế là đủ rồi. Nàng sẽ nhân giống được nhiều loại dược liệu a.

Trong thời gian này, Lưu Thương đã đột phá tiên thiên đồng thời trải qua tẩy kinh phạt tùy. Kéo dài 6 canh giờ. Được xem như thiên phú rất tốt rồi. Liên Y kì quái vì sao hắn trải qua lại gần như vậy. (tg: hừ, có phải ai cũng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt như người đầu). Nhờ Thanh Tâm đan mà quá trình này có bao nhiêu thống khổ nhưng hắn không rên một tiếng. Lưu thúc đã rất vui mừng. 12 tuổi đạt tiên thiên trung kỳ, với tầng lớp dân chúng như họ xem như đã rất giỏi rồi. Sau khi đột phá hai ngày thì hắn liền về Tử Tinh học viện. Hắn phải cố gắng thật nhiều mới được. Hắn âm thầm thì phải đuổi theo nàng, không thể để nàng vượt qua hắn quá nhiều. (Tg: ta rất tiếc nhưng yêu nghiệt ấy vượt qua người xa lắm rồi).

Liên Y hiện giờ cứ vài hôm lại chạy đi mua dược liệu, rất là nhiều loại khác nhau, cơ hồ cứ có dược liệu nào nàng chưa có là nàng sẽ đi mua. Trong không gian đã xuất hiện một dược điền rộng lớn. Có rất nhiều loại dược liệu khác nhau. Liên Y muốn tìm nhiều loại dược liệu quý hiếm như hỏa long quả, kì lân quả, trù nhan quả, ngũ tinh thảo, thiên lan điều hoa, còn có huyết điểm hoa, vô ảnh thảo, bích băng liên... Phong Ngân nghe nàng nói huyền thoại một hồi mà toát mồ hôi. Nàng nghĩ những dược liệu ấy là rau cải trắng hả. Một thứ tùy tiện lấy ra cũng đủ gây sóng gió, khiến người ta điên cuồng mà

tranh đoạt rồi. Thậm chí có thứ chỉ là trong truyền thuyết chứ đã có ai thấy đâu.

Hôm nay, Liên Y lại đi qua Thụy Minh đường, lần trước dặn Trác thúc có tử trúc thảo, diễm hoàng thảo, tây tử thảo thì báo cho nàng. Máy thứ này đều là độc dược a.

Lấy xong dược liệu đồng thời bán không ít đan dược cấp thấp. Liên Y vui vẻ trở về. Nàng thật cảm thán là dược sư đúng là nghề hốt bạc a.

"Hừ, tiện nhân chính là tiện nhân, đồ phế vật lại dám quyến rũ Lãnh ca ca " một giọng nói chói tai vang lên. Nghe quen quen a. Liên Y nhìn đám đông trước mặt thấy một thiếu nữ mười ba, mười bốn đầu tóc hỗn độn quần áo rách nát bị đánh, mà người đánh nàng là cái con không tước thích vênh đuôi Vương Nhục Nhục. Bất quá lần này không có Mộ Dung Lãnh đi cùng cô ta.

Liên Y nhú mày, chán ghét nhìn một màn này.

Thiếu nữ kia mới chỉ là ngu cấp tất nhiên đánh không lại Vương Nhục Nhục đã là tiên thiên sơ kì.

"Tiểu thư, Mộ Dung nhị thiếu gia đang tới đây, ngài đừng đánh nữa " nha hoàn bên cạnh Vương Nhục Nhục ngăn cản nàng ta.

"Hừ, người tới đem nàng bán vào Hồng Xuân lâu cho ta. Một cái nha hoàn nho nhỏ dám muốn vượt qua ta? Muốn nam nhân vậy thì thành toàn nàng" Vương Nhục Nhục sai người đem cô nương kia đi.

Liên Y chẳng có hứng thú ra tay bởi vì nàng nhận ra cô gái kia chính là nha hoàn Tâm Nhi của Vương Nhục Nhục. Nha hoàn này trước đây dựa vào Vương Nhục Nhục khi dễ nàng không ít. Kết cục này nàng ta tự tìm.

Đang muốn xoay người rời đi thì thanh âm chanh chua thật chói tai vang lên làm Liên Y dừng bước:

"Lăng Liên Y, tiện nhân ngời đứng lại cho ta " Vương Nhục Nhục vừa nhìn thấy nàng, hỏa khí lại bùng lên. Nàng vẫn nhớ lần trước tiện nhân này đánh nàng a. Hừ, nàng giờ đã là tiên thiên sơ kì, 11 tuổi tiên thiên sơ kì chính là thiên tài a. Nàng mới không sợ phế vật kia.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 12: Thử độc

Liên Y quay lại nhìn Vương Nhục Nhục. Cái nhìn kia làm cho Vương Nhục Nhục rung mình một cái. Vương Nhục Nhục cố gắng trấn định, nàng là tiên thiên sơ kì, là thiên tài Thanh Vân thành làm sao có thể sợ hãi một phế vật chứ.

"Hừ, tiện nhân, mấy tháng nay ngươi trốn đi đâu, ngươi là sợ hãi bốn tiểu thư tìm ngươi tính sổ nên làm rùa đen rút đầu hả?" Nàng ta càng mắng càng hăng càng tự cho là đúng, chắc chắn là như vậy.

Càng ngày càng nhiều người vây quanh hai người. Mọi người cảm thán không hiểu tại sao cô nương xinh đẹp kia lại đắc tội Vương đại tiểu thư. Thật xui xẻo.

Bốp, bốp.

Hai âm thanh vang lên, mọi người chỉ thấy một cái bóng trắng lóe lên rồi nghe thấy tiếng thét như heo bị chọc tiết vang lên. Khi nhìn lại thì thấy Vương Nhục Nhục ngã trên đất, trên mặt là hai dấu tay đỏ chói mắt. Lại thấy Liên Y đang cầm khăn tỉ mỉ lau từng ngón tay.

"Xem ra, ngươi chưa quên giáo huấn lần trước a ?" Liên Y nhàn nhạt nói. Mọi người rung mình như thấy từng cơn gió lạnh thổi qua.

"Ngươi, ngươi . . . ngươi dám đánh ta " Vương Nhục Nhục chật vật đứng dậy.

"Có chuyện gì?" Một giọng nói vang lên, thu hút ánh nhìn của mọi người.

"Lãnh ca ca, tiện nhân kia nhưng là vô duyên vô cớ đánh ta, ngươi phải làm chủ cho ta " Vương Nhục Nhục thấy người đến là Mộ Dung Lãnh thì liền chạy đến bên hắn tỏ vẻ nũng nịu nói (tg: ọe, buồn nôn chết ta).

Mộ Dung Lãnh nhìn về phía Vương Nhục Nhục chỉ thấy một cô nương một thân bạch y thanh khiết, dung nhan tinh xảo, không mang trang sức gì cả, giống như tiên tử đi lạc nhân gian. Hắn nhìn nàng đến thất thần. Hắn không thể ngờ được người mà hắn chán ghét khinh thường trước đây bây giờ lại trở nên biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy.

"Lãnh ca ca, Lãnh ca ca . . ." Vương Nhục Nhục thấy Mộ Dung Lãnh thất thần nhìn Liên Y thì rất tức giận, lay lay cánh tay gọi hắn.

"A , không biết Nhục Nhục đã đắc tội gì với cô nương, mong cô nương thủ hạ lưu tình"

Liên Y cười nhạt, không lên tiếng, ánh mắt sâu thẳm khiến người ta không biết nàng nghĩ gì.

"Lãnh ca ca, nàng ta thể nhưng dám đánh ta. Huỳnh chặt hai tay nàng ta đi, ta sẽ gả cho huynh".

Vương Nhược Nhược như không tước xòe đuôi, hất mặt nói với Mộ Dung Lãnh.

Nàng ta biết hai nhà có hôn ước. Nhưng không nói rõ sẽ gả cho ai. Nàng ta biết Mộ Dung Lãnh thích nàng ta, cùng với sẽ tranh đoạt nàng ta với Mộ Dung Vân Thiên để có sự trợ giúp của Vương gia để ngồi lên vị trí thiếu chủ, qua hai mươi tuổi là có thể thành gia chủ. Nàng ta thích hưởng thụ người ta phải tranh giành nàng.

Có điều nàng ta không biết là Mộ Dung Lãnh chẳng ưa gì nàng ta. Hắn tỏ ra như vậy là mệnh lệnh gia tộc thôi.

"Lấy hai tay của ta? A, khẩu khí không nhỏ". Liên Y khẽ nheo mắt, cười. Nụ cười như tuyết liên nở rộ. Thật xinh đẹp.

"Hừ có gì không dám" Vương Nhược Nhược thấy mọi người kể cả Mộ Dung Lãnh đều ngậy ngốc nhìn Liên Y thì tức giận. Trước đây nàng luôn được gọi là đệ nhất mỹ nhân Thanh Vân thành, còn nàng ta chỉ là phế vật. Vậy mà bây giờ dường như ngược lại vậy.

Tất cả là do nàng ta. Nàng phải giết nàng ta. Vương Nhược Nhược như lâm vào điên cuồng. Nàng ta vận khí đem toàn bộ huyền khí tích tụ đánh một chưởng về phía Liên Y.

Mộ Dung Lãnh kinh hãi, xuất thủ muốn ngăn cản. Nhưng vẫn chậm nửa bước vì hắn cũng không hơn Vương Nhược Nhược bao nhiêu. Tất cả mọi người kinh hãi. Đều cho rằng Liên Y sẽ tránh không được. Nhưng mà . . .

Rầm!!!

Á á á . . .

Bụi mù tan đi, mọi người thấy Liên Y một thân bạch y sạch sẽ vẫn tùy ý đứng đó tươi cười, mà người xuất thủ - "thiên tài" Vương Nhược Nhược một thân y phục rách nát, búi tóc bị xõa tung, cánh tay đang chảy máu, hôn mê bất tỉnh nằm đó.

Rung động!

Quá rung động rồi!

Không ai có thể ngờ được một phế vật lại đánh thắng thiên tài. Mặc dù mấy tháng trước Liên Y từng thắng nàng ta nhưng ai cũng nghĩ chỉ là chuyện thiên phùng dạ đàm (chuyện nghị lễ một đêm - cổ tích, ảo tưởng) chứ chẳng ai nghĩ là thật. Dù có người chứng kiến nhưng mà Vương Nhược Nhược nói nàng dùng vũ khí cùng ám chiêu mới thắng, nên hầu như ai cũng cho rằng như vậy. Thế mà bây giờ, chỉ một cái phát tay, Liên Y đã đánh cho Vương Nhược Nhược hoa rơi nước chảy.

"Nhược Nhược, Nhược Nhược . . ." Mộ Dung Lãnh rối rít gọi. Hắn không ưa nàng ta nhưng không thể để nàng ta chết trước mặt hắn. Nếu không gia tộc hắn sẽ gặp rắc rối.

"Nàng ta chưa chết đâu. Người đem nàng ta về, sau khi nàng ta tỉnh thì nói với nàng ta là : trong mắt Lăng Liên Y ta, nàng ta căn bản chính là phế vật" Liên Y lạnh nhạt nói với Mộ Dung Lãnh. Sau đó nàng xoay người rời đi.

_____

Hôm đó, khi mang Vương Nhược Nhược về Vương gia thì gia chủ Vương gia cũng là phụ thân của nàng ta - Vương Bá Lam vô cùng tức giận. Ông ta muốn đi giết chết Liên Y nhưng mà được người bên cạnh nhắc nhở. Liên Y không sợ thế lực của Vương gia hơn nữa còn trẻ như vậy mà thực lực sâu không lường được chắc chắn phải có cao nhân chỉ dạy. Cho nên muốn giết nàng thì có nhiều cách chứ không nhất thiết bọn họ phải ra tay.

Vương Bá Lam suy nghĩ một hồi liền gật đầu. Trong mắt hiện lên một tia ngoan độc.

_____

Ban đêm.

Trong tiểu viện của Lăng Liên Y.

Một đám hắc y nhân nhẹ nhàng rơi xuống sân viện. Lâm thẩm, Lưu thúc, Lưu thẩm đồng thời mở mắt. Có người đến gần phòng tiểu thư. Ba người đang muốn ra ngoài thì một giọng nói vang lên : "không cần động. Ta tự giải quyết được". Giọng nói chính là của Liên Y. Ba người cả kinh, họ biết tiểu thư thâm tàng bất lộ nhưng không nghĩ nàng thế nhưng đã là Huyền thiên cảnh. Chỉ có Huyền thiên cảnh trở lên mới có thể truyền âm. Cảnh giới càng cao thì thân thức càng mở rộng, truyền âm càng xa.

Ba người kinh hãi thì kinh hãi nhưng rất nhanh lại vui mừng, cơ hồ hí cựa mà khóc. Nàng không hổ là nữ nhi của thiếu gia cùng thiếu phu nhân.

Mấy tên hắc y nhân còn không biết là tử thần đang chờ đợi bọn chúng. Không thấy ai ngăn cản, chúng tiến thẳng về phía phòng Liên Y.

"Bắt sống tiểu nha đầu đó, sau đó phế đan điền nàng ta, cho nàng ta mãi làm phế vật." Tên thủ lĩnh ra lệnh.

"Dạ, nhưng mà, đại ca, nghe nói nàng ta là tiểu mỹ nhân a..." một tên đàn em xoa tay, mắt hiện lên dâm sắc.

"Hừ, cứ làm hai việc kia xong thì các ngươi làm gì thì làm, nàng không chết là được, dù sao tiểu thư cũng muốn hành hạ nàng ta." tên thủ lĩnh không kiên nhẫn phát tay.

Liên Y nằm trong phòng nghe toàn bộ lời chúng, lửa giận ngùn ngụt. Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết chúng là ai. Hừ, khá lắm Vương Nhục Nhục.

Hắc y nhân có năm tên, toàn bộ đều là Ngự thiên cảnh. Trong đó tên cầm đầu là Ngự thiên đỉnh, mấy tên kia đều là Ngự thiên trung kỳ

Năm tên bay vào phòng Liên Y nhẹ nhàng không tiếng động. Chúng đang muốn lại gần giường của nàng thì đèn trong phòng vụt sáng, chúng liền hoảng hốt.

"Các vị là tìm ta sao?" Giọng nói nhẹ nhàng êm ái vang lên, nhưng không hiểu sao lại làm cho mấy tên hắc y nhân rùng mình. Ngước lên thì thấy một thiếu nữ khuyh thành một thân bạch y thanh thoát ngồi trên xà nhà nhìn bọn chúng. Bọn chúng phát hiện chẳng thể thấy được huyền khí dao động quanh nàng nhưng lại thấy áp lực như thái sơn áp đỉnh. Thật kinh khủng.

"Lăng Liên. . ." Tên đầu lĩnh đang muốn nói gì đó liền tắc thở, khuôn mặt hắc biến đen. Cả bốn tên kia cũng nhanh chóng lùi lại theo hấn.

Hừ, nàng mới không thêm ra tay. Chỉ cần một ít độc phấn là thừa sức giết hết bọn chúng.

"Lưu thúc " Liên Y truyền âm cho Lưu thúc.

Chưa đầy một phút, Lưu thúc liền xuất hiện ở cửa phòng Liên Y.

"Thúc đem mấy tên này treo trước đại môn Vương gia cho ta. Sau đó nhờ Lâm thẩm cùng Lưu thẩm quét sạch phòng dùm ta. Ta ra ngoài." Liên Y phân phó xong liền phi thân rời đi. Ra ngoài chỉ là cái cớ. Liên Y chính là tiến vào không gian thời.

"Vì sao không diệt luôn Vương gia " Phong Ngân thấy nàng vào liền hỏi. Hấn rất giận khi nghe mấy tên kia nói. Dù là chúng không làm gì được Liên Y nhưng mà quá đáng giận.

"ta hôm nay chỉ là muốn thử độc thôi. Còn Vương gia sao? Phải từ từ chơi đùa a." Liên Y cười cười. Ánh mắt cong cong như nguyệt nha làm tên nào đó nhìn ngây người.

Sáng hôm sau. Vương gia.

"Gia chủ, không tốt. Gia chủ. . ." Tên thị vệ hốt hải chạy vào gọi Vương Bá Lam.

"có chuyện gì mà âm ỉ như vậy?" Vương Bá Lam nạt tên thị vệ. Hấn hôm qua sai người đi, đến giờ vẫn chưa về. Mấy người đó là cao thủ mạnh nhất mà hấn bồi dưỡng, vì báo thù cho nữ nhi và phòng ngừa vạn nhất mới xuất động.

"Bẩm, gia . . . gia chủ, bên ngoài vô thanh vô tức xuất hiện năm cỗ thi thể hắc y nhân bị treo trước đại môn a." Tên thị vệ hồn hển nói

"Ngươi nói cái gì? Năm cỗ thi thể hắc y nhân?" Vương Bá Lam giật mình hỏi lại. Hấn có dự cảm không lành a.

"Mau, mau đưa ta đi xem" cơ hồ trong nháy mắt hấn khôi phục. Không có khả năng. Điều đó không có khả năng. Nàng làm sao có thể đánh lại năm người kia.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 13

Trên đời không có thuốc hồi hận!

Vương Bá Lam chạy nhanh ra đại môn, hi vọng những thi thể kia không phải người mà hấn phái đi. Nhưng mà, khi nhìn thấy năm thi thể hắc y nhân, hấn liền kinh hãi. Năm cỗ thi thể lạnh băng, khuôn mặt đen sì vì độc dược nhưng mà khuôn mặt kia không thể nhầm được chính là năm tên thuộc hạ của hấn. Năm tên Ngự thiên cảnh. Mấy bao lâu mới bồi dưỡng được. Vương Bá Lam vô cùng tức giận, đem uy áp Huyền Thiên nhị cảnh tỏa ra tạo thành từng trận gió lốc.

" đem đi hòa táng đi " Vương Bá Lam âm trầm ra lệnh.

"Dạ, gia chủ. " tên thị vệ cung kính đáp.

Hừ, khá lắm, vô thanh vô tức giết hết mấy cao thủ Ngự thiên cảnh. Xem ra hần là đánh giá thấp nàng ta a. Trong mắt lóe lên sát khí, không thể để nàng ta sống. Còn trẻ như vậy đã có thực lực này, nếu để nàng phát triển sẽ thành uy hiếp với Vương gia.

"Cho mời đại trưởng lão đến thư phòng" phân phó một câu, Vương Bá Lam phất áo rời đi. Hần phải lên kế hoạch diệt trừ nha đầu kia.

Trong không gian, một tiếng bùm lại vang lên. A, đã là tiếng nổ thứ hai mươi a. Liên Y lắc đầu. Lại lấy một phần dược liệu khác chuẩn bị luyện chế. Mấy ngày nay nàng cố gắng luyện chế Tử tâm hồn chướng đan. Chỉ cần có Tử tâm hồn chướng đan sẽ giúp Phong Ngân khôi phục thân thể nhanh hơn a.

" người tốt nhất nên nghỉ ngơi hồi phục huyền khí, hồi phục tinh thần, cứ liều mạng như vậy giải quyết được cái gì " giọng Phong Ngân truyền đến, nghe như trách cứ nhưng mà có thể nghe ra nhẹ nhàng đau lòng.

Khi biết Tử tâm hồn chướng đan có thể giúp hần tăng tốc độ khôi phục tu vi, bổ trợ cho quá trình phục hồi thân thể của hần thì nàng liền điên cuồng luyện chế, dù mỗi lần đều là đến phút cuối cùng đều bị hủy mất đi toàn bộ dược liệu trân quý mất đi một đồng tử lan hoa. May là nàng có được điển rồng cả mảnh tử lan hoa, chứ theo giá thị trường của tử lan hoa thì một gốc giá ngàn vàng cũng khó mua. Mà một lò luyện chế cần mười gốc a. Hai mươi lò chính là hai trăm gốc. Nếu người thường đã đau lòng đến chết. May mắn Liên Y có cả được điển rồng lớn tràn ngập tử lan hoa.

"Không được. Ta cảm giác thấy thiếu thiếu cái gì đó. Ta cố nắm bắt mà không được" Liên Y lắc đầu, chau mày nói.

"Dục tốc bất đạt. Người không cần gấp gấp luyện chế đan dược như vậy đâu" Phong Ngân nhẹ nhàng khuyên nhủ. Hần coi như biết nàng rất cố chấp, làm không được thì liền không dừng lại. Nhưng thấy nàng như vậy hần nhẹ nhàng đau lòng nhưng mà muốn nói lời dịu dàng lại không biết phải làm sao.

"Dục tốc bất đạt ? Dục tốc bất đạt ư ? " Liên Y làm bầm lời Phong Ngân.

"A, ta hiểu rồi, Phong Ngân cảm ơn người. " mắt Liên Y bỗng sáng lên, chạy tới ôm Phong Ngân một cái nhưng mà chỉ xuyên qua hần. Liên Y liền sững sờ.

" Phong Ngân, thật nhanh ta sẽ giúp người khôi phục thân thể, nhất định tin ta" Liên Y nhìn Phong Ngân kiên định nói.

"Uh, ta tin người" thấy ánh mắt của nàng, Phong Ngân gật đầu.

" được, ta đi luyện đan" dứt lời Liên Y lại xoay bước vào đan thất.

"Người không nghỉ ngơi ? " Phong Ngân hỏi với theo.

" không cần " nói xong cánh cửa đan thất liền đóng lại.

Phong Ngân bắt đầu cười. Hần chẳng thể giúp gì cho nàng, thôi tiếp tục tu luyện vậy. Phong Ngân ngồi giữa dược điền của Liên Y nhắm mắt mà tu luyện. Hần phát hiện tu luyện tại dược điền làm khả năng hấp thu huyền khí cùng độ tinh thuần của huyền khí đều tăng lên. Hần từng nói với Liên Y, cho nên ngoài luyện đan thì nàng cùng hần tu luyện tại dược điền này.

Nửa ngày trời qua, trong không khí truyền đến một trận đan hương nồng đậm, làm cho Phong Ngân cũng mở mắt. Là mùi thơm của Tử tâm hồn chướng đan, hơn nữa theo mùi thơm này phẩm chất phải là cực phẩm.

"Phong Ngân, Phong Ngân, ta thành công, ta thành công. . ." Liên Y tay cầm bình ngọc, vui vẻ chạy tới gần Phong Ngân, miệng không ngừng gọi. Nhìn nàng như vậy hần thấy thật ấm áp.

"Phong Ngân, ta luyện được rồi, hơn nữa là cực phẩm a. " Liên Y giọng bình ngọc trước mặt Phong Ngân.

" ta biết " Phong Ngân gật đầu, khẽ miệng khẽ nhếch lên độ cong rất nhẹ.

" vậy người mau dùng a. " Liên Y thúc dục. Nàng mong Phong Ngân có thể mau chóng khôi phục tu vi, hồi phục thân thể.

"Được." Thấy ánh mắt mong đợi của nàng, Phong Ngân liền không chút do dự mà gật đầu. Nhẹ nhàng cầm bình ngọc, đổ ra ba viên đan dược màu tím bạc, không chút do dự liền nuốt.

" ta cần bổ quan " Phong Ngân nhẹ nhàng nói với Liên Y.

"Uh, nhưng tại sao người không dùng hết đan dược ? Ta nhớ là phải dùng năm viên a ". Liên Y tò mò hỏi. Nàng luyện được vừa đủ năm viên a.

"Đây là đối với đan dược có phẩm chất thượng đẳng, còn đây là cực phẩm đan nên không cần năm viên" Phong Ngân nhẹ nhàng nói, mang theo chút gì đó ôn nhu mà chính hần cũng không biết.

Ngày hôm đó sau khi ra khỏi không gian, Liên Y liền nhận được thiệp mời của Thụy Minh Đường. Sắp có cuộc đấu giá diễn ra. Trong đó có nhiều dược liệu quý hiếm, đặc biệt còn có một gốc Cửu diệp hỏa lan hoa. Liên Y liền động tâm. Với dược liệu hay y thuật, Liên Y chân chính là một kẻ cuồng si.

Vương gia.

"Lão gia, ngài nhất định phải mua được Cửu diệp hỏa lan hoa. Chỉ cần có nó, Nhược Nhi liền khỏe lại, vôi thiên phú của Nhược Nhi nhất định sẽ tăng cấp" một phụ nhân xinh đẹp đang lôi kéo tay áo của Vương Bá Lam. Phải, phụ nhân ấy là đại phu nhân Vương gia, nương của Vương Nhược Nhược.

"Ta biết phải làm gì" trong mắt Vương Bá Lam lóe lên ánh sáng lạnh. Cửu diệp hỏa lan hoa đương nhiên muốn lấy đến tay nhưng dùng cho ai thì phải do hắn quyết định. Còn Nhược Nhi sao, hắn mới không sùng ái một phế vật. (Tg: ta phi, phụ thân mà như thế ?)

"Lão gia chúng ta nhất định phải giết Lăng Liên Y " đại phu nhân không thấy ánh mắt vừa dõng của chồng nên vẫn thao thao nói.

"ừ, tất nhiên phải giết ả, nếu không uy nghiêm của gia tộc sẽ bị người ta nhạo báng. " về điều này hắn đồng ý.

" vậy lần này phải người phải là huyền thiên cấp bậc sao?" Đại phu nhân hỏi. Lần trước phải năm tên ngự thiên cảnh vậy mà toàn quân bị diệt. Họ đoán nàng ít nhất phải có cao thủ huyền thiên cấp bậc bên cạnh. Nghĩ như vậy vì không ai cho rằng một đứa trẻ mười một tuổi lại là ngự thiên cường giả, chứ đừng nói đến huyền thiên.

"Đúng vậy, phải hai cao thủ huyền thiên đi. Hừ lần này chính là tru diệt cả cái tiểu viện đó. Ta xem nàng là chạy đi đâu. " Vương Bá Lam quyết định. Vương gia có bốn huyền thiên cao thủ. Trong đó hắn cao nhất. Đã đạt huyền thiên nhị cảnh đỉnh, còn ba người khác là huyền thiên nhất cảnh cùng một tên là huyền thiên nhị cảnh sơ kì.

"Như thế có quá nhiều hay không?" Đại phu nhân hỏi. Một tên huyền thiên cảnh tại Thanh Vân thành chính là đã có thể đi ngang rồi. Vậy mà phải hai người đi đối phó một tiểu nha đầu. Có phải làm quá hay không?

"ừ, ta muốn nha đầu đó chính là hội phi yên diệt ! " Vương Bá Lam hừ lạnh. Dám khiêu khích uy quyền của hắn tại Thanh Vân thành, tất cả đều phải chết.

Đêm hôm sau.

Liên Y đang tu luyện liền mở bừng mắt, phi thân ra ngoài.

"Không biết hai vị tại sao lại tới nhà của ta ?" Nhìn hai kẻ đang lảng không mà đứng Liên Y nhàn nhạt hỏi. Cùng lúc ấy, mấy người Lưu thúc cũng lảng không đứng bên cạnh Liên Y.

"Chắc, chắc. Không thể tưởng tượng được, chỉ là một tiểu viện nho nhỏ mà ẩn dấu bốn tên Ngự thiên cảnh " một trong hai người lên tiếng.

"Lăng Liên Y, dù là bốn tên ngự thiên, thì hôm nay cũng là tử kì của các ngươi". Tên còn lại lạnh lạnh nói.

"Vậy sao? Các ngươi là người Vương gia đi. Vương Bá Lam nhưng là dốc hết vốn liếng rồi" Liên Y nhàn nhạt nói làm hai người kia mao cốt tung nhiên.

"Hừ, ngươi thông minh như vậy lẽ ra phải biết là không nên chống lại Vương gia. Chịu chết đi. Hòa tiền" dứt lời hai người đánh về phía Liên Y.

Từ lúc thấy nàng họ liền run sợ, không có lí do gì liền run sợ. Cho nên họ muốn đánh nhanh, thoát khỏi không khí quỷ dị này.

"Lưu thúc, mấy người đi nghỉ đi, hai con chuột này giao cho ta là tốt rồi " Liên Y nói, ánh mắt nhìn về thế công của hai người kia.

"Được, tiểu thư phải cẩn thận" Lưu thúc lôi kéo hai người Lâm thâm đang muốn nói gì xuống dưới. Ông tin tưởng tiểu thư dư sức giải quyết hai người này.

Mất thấy bốn người còn một, lại nghe lời nói của Liên Y , hai người kia sắc mặt đen sì tức giận. Huyền thiên cao thủ là con chuột. Hừ, không giết nàng không thể giải được hận.

Liên Y thấy hòa tiền tới gần, trên môi liền nhếch lên một nụ cười mỉa mai, tay trái vung lên, một hỏa cầu to lớn liền cắn nuốt hai hòa tiền, lại lao nhanh về phía hai kẻ đang há hốc mồm kinh ngạc.

Liên Y ra tay thì họ liền nhận ra huyền khí ba động. Trời ạ. Huyền thiên cảnh! Hơn nữa lại mạnh hơn họ. Ít nhất là huyền thiên nhị cảnh. Mười một tuổi huyền thiên nhị cảnh! Đây là yêu nghiệt gì ?

Chưa kịp cảm thán, hỏa cầu khổng lồ lao nhanh về phía bọn họ, làm hai người chạy vật né tránh.

"Hừ, Diễm hải phần thiên" Liên Y hừ lạnh. Xung quanh hai người hỏa diễm đầy trời, chẳng thể né tránh, bị biển lửa bao vây. Hai người muốn bay cao hơn để tránh nhưng thực lực có hạn, bay tới đâu, hỏa diễm đuổi tới đó.

Cả Thanh Vân thành bị động tĩnh lớn làm cho sợ hãi. Không ai dám ra khỏi nhà, nhưng không ai muốn bỏ lỡ, nên đều hé mắt dõi theo trận đánh

---

Mộ Dung gia.

"Lãnh nhi, nàng ta chính là người từng theo đuổi con - Lãng Liên Y ?" Mộ Dung Thế Hoa nhìn tiểu nhi từ hỏi.

"Phụ thân, là nàng, nhưng nàng không phải đuổi theo con, mà là theo ngọc bội của nàng" Mộ Dung Lãnh đáp. Không hiểu vì sao khi nói những lời này hần thấy nhẹ nhẽu mất mát.

"Ân ". Ánh mắt Mộ Dung Thế Hoa lóe lên thâm thúy, đáng tiếc Mộ Dung Lãnh không có nhìn đến

---

"Các ngươi chạy không thoát. Nên kết thúc trò chơi a. " Liên Y nhàn nhạt nói. Một trận phong nhận mang theo sát khí ngùn ngụt xuyên qua biển lửa, cắt hai người kia thành thịt vụn. Lại bị diễm hải thiêu trụi thi cốt vô tồn.

"Tiểu thư, người không sao chứ ?" Thấy Liên Y xuống, mấy người Lưu thúc hỏi.

"Ta không sao. Lưu thúc, thúc đi cùng ta. Hừ, Vương gia nên biến mất a" Liên Y cười lạnh. Nụ cười thị huyết đầy sát khí.

Vương gia.

Vương Bá Lam chưa hết kinh hoàng khi hai cao thủ huyền thiên thế nhưng thất thủ, hần quá coi thường nàng.

"Vương Bá Lam, đi ra cho ta ". Giọng nói của Liên Y vang vọng mọi ngõ ngách trong Vương gia.

"Không biết, Lãng cô nương nhưng vì sao tới đây ?" Vương Bá Lam xuất hiện trên bầu trời, nhìn về phía Liên Y. Mười một tuổi thế nhưng là Huyền Thiên cảnh. Quá kinh hãi rồi. Không thể để nàng sống. Nàng nhất định uy hiếp đến Vương gia.

"Tại sao ta ở đây thì ta nghĩ Vương gia chủ phải rõ hơn ta chứ " Liên Y tựa tiểu phi tiểu nói.

"Lãng Liên Y ngươi đừng quá phận" trong lòng Vương Bá Lam dâng lên một cỗ dự cảm bất hảo.

"Ha ha ha, quá phận ? Năm lần bảy lượt muốn giết ta thì cũng thôi đi. Thế nhưng lại còn muốn giết thúc thúc của ta, phá hủy nhà ta. Ngươi lại nói ta quá phận ?" Liên Y cười dài.

"Ngươi..." Vương Bá Lam nghẹn họng. Hần bắt đầu hối hận rồi. Không nên, hần không nên trêu chọc nàng.

"Ngươi thích giết thân nhân người khác như vậy, thích phá hủy nhà người khác như vậy. Vậy thì ta cho ngươi ném thử tư vị mất đi thân nhân, mất đi nhà cửa a. " Liên Y cười, thật dịu dàng, thật xinh đẹp, giống như điều nàng nói chỉ là hôm nay ngươi ăn cơm chưa thế nhưng làm Vương Bá Lam thấy lạnh lẽo, y như ác ma.

"Hừ, nghe con không sợ cộc. Ngươi đừng quá cuồng vọng." Vương Bá Lam tức giận nói.

"Lưu thúc, giúp ta trông chừng, ta không muốn con chuột nào chạy thoát" Liên Y quay đầu nói.

"Tiểu thư yên tâm đi" Lưu thúc gật đầu. Tiểu thư cần mài dũa thêm. Con đường mà tiểu thư phải đi rất gian khổ. Không phải thành ác ma nhưng cũng không thể mềm lòng yếu đuối. Đối kè thù chính là phải tàn nhẫn.

"Lãng Liên Y, đi chết đi. " một thanh đao tạo từ huyền khí bổ về phía Liên Y.

"Huyền khí hóa hình sao? Hừ" Liên Y kết ấn, một hỏa lang khổng lồ lao xuống trạch viện Vương gia, điên cuồng thiêu đốt, tàn sát. Nàng hoàn toàn không đem thanh đao kia để vào mắt. Khi thanh đao tới gần, Liên Y liền chém ra một kiếm tách đôi thanh đao.

" không thể nào, không thể nào. . ." Vương Bá Lam hoảng sợ, một thanh đao tạo từ huyền khí lần sao có thể bị chẻ đôi như vậy. Không thể nào !!!

"Không gì là không thể, Vương gia chủ." Liên Y câu môi cười lạnh.

Aaaaaa

Bên dưới Vương gia trạch viện thế nhưng đang bị hỏa thiêu, không kẻ nào thoát được hỏa lang. Muốn chạy trốn liền đụng phải vách tường vô hình của Lưu thúc.

"Huyền thiên thất . . . thất cảnh" Vương Bá Lam lấp bắp kinh hãi. Rốt cục hắn đã đắc tộc người nào. Nhìn trạch viện đang bị hủy diệt, hắn thật sâu hối hận, đáng tiếc trên đời không có hồi hận được

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 14

Ta tàn nhẫn thì sao?

Toàn bộ Thanh Vân thành đều chú ý động tĩnh từ Vương gia. Hai cao thủ Huyền thiên cảnh vây công, hơn nữa một trong hai người là cao thủ Huyền thiên thất cảnh. Huyền thiên thất cảnh!!! Cả Thanh Vân thành cao thủ mạnh nhất chỉ đạt Huyền thiên ngũ cảnh chính là gia chủ Dương gia - gia tộc đứng đầu Thanh Vân thành. Vậy mà bây giờ lại toát ra một cái cao thủ Huyền thiên thất cảnh, không ai dám đi đầu khiêu chiến cao thủ. Vương gia rốt cuộc đã đắc tội ai mà dẫn họa diệt tộc như vậy?

Lưu thúc nhẹ nhàng phát ra uy áp, tạo bình chương, ngăn cản người Vương gia chạy trốn.

Liên Y đem hỏa nguyên tố phát huy cực hạn, đánh Vương Bá Lam không thành hình người toàn thân cao thấp bị đốt cháy.

"Nhược Nhược, đi mau, mẫu thân mang con đi, Lăng Liên Y giết đến đây rồi. " đại phu nhân chạy vào phòng Vương Nhược Nhược, đem nàng ta nâng dậy.

"Mẫu thân, người mê sảng rồi, cái gì mà Lăng Liên Y giết tới nơi, tiện nhân đó làm sao dám tới đây " Vương Nhược Nhược sùng sốt nói. Tiện nhân kia lại dám tới, cũng không sợ phụ thân lột da nàng ?

"Con không . . "

Oanh! Âm! Âm . . .

Đại phu nhân đang định nói thì một hỏa cầu đánh trúng nóc phòng Vương Nhược Nhược làm căn phòng sụp đổ cùng bốc cháy.

"A a a....,mẫu thân, cứu con,... " Vương Nhược Nhược la hét.

"Lăng Liên Y, người thật ác độc " Vương Bá Lam run rẩy nói. Mười một tuổi không chỉ thực lực biến thái, vậy mà dám xuống tay độc ác, diệt tộc người ta. Dù tàn nhẫn, đủ ngoan tâm, đủ độc ác cũng đủ yêu nghiệt.

Độc ác sao? Sống hai đời. Ở hiện đại nàng thật hiền lành, cũng thật tốt bụng nhưng rồi sao, vẫn bị người khác xem thường. Ở cô nhi viện bị bắt nạt, đi học bị bắt nạt, . . .nàng toàn phải tự mình lau từng vết thương. Ở nơi này, bị khi dễ đủ đường, bị độc được hành hạ. Nàng làm gì nên tội mà phải gánh chịu như vậy. Ở nơi này, thật khó khăn mới có người quan tâm nàng, vậy mà lại vì nàng mà Vương gia muốn giết họ. Hừ, vậy thì nàng sẽ khiến kẻ đó xuống địa ngục.

Độc ác cũng được. Tàn nhẫn cũng thế. Nàng phải cường đại, vì bảo hộ người thân của nàng mà cường đại. Nàng phải tàn nhẫn. Vì không thể để người thân lâm vào nguy hiểm. Muốn trách thì trách họ chạm vào nghịch lân của nàng.

Liên Y câu môi cười, rơi vào trong mắt Vương Bá Lam chính là nụ cười của ma quỷ. Hai tay kết ấn, áp lực khổng lồ tràn ngập Vương gia.

"Hải diễm phân thiên" Liên Y quát lạnh một tiếng.

Phùng!

Cả Vương gia chìm trong biển lửa, ngọn lửa cao khủng khiếp như từ không khí mọc ra thiêu đốt tất cả mọi thứ.

Hải diễm phân thiên là chiêu thứ hai trong công pháp tu luyện hỏa nguyên tố mà phụ thân Lăng Ngạo Thiên để lại cho nàng. Chẳng biết cấp bậc nhưng khẳng định là không thấp.

Vương Bá Lam hiện tại vô cùng thống khổ, tuyệt vọng. Một đêm, chỉ một đêm mà sự nghiệp bao năm gây dựng của hắn bị sụp đổ hoàn toàn. Trong mắt hắn hiện lên ngoan sắc. Hắn phải giết nàng, giết nàng.

Phanh!!!

"Hừ, người muốn tự bạo sao? Không dễ như vậy đâu". Lưu Thúc Nhàn nhạt nói. Vung một tay liền đánh bay Vương Bá Lam. Ông cũng không phải thiện lương nha, muốn kéo theo đê mê thịt? Nằm mơ. Một chương này nhìn đơn giản nhưng chính là đã phế bỏ đan điền của Vương Bá Lam. Huyền khí từng như đê vỡ thoát khỏi đan điền của hắn.

"Không, không . . ." Vương Bá Lam tuyệt vọng gào thét. Hắn không muốn là phế vật, không muốn.

Mặc kệ hắn, Lưu Thúc quay đầu nói với Liên Y:

"tiểu thư, nên kết thúc thôi"

"Được" Liên Y ném ra một hỏa cầu lớn gấp mười lần hỏa cầu bình thường. Ngọn lửa bao trùm toàn bộ trạch viện Vương gia. Mọi thứ thành tro bụi.

Hôm sau

Khấp ngộ lớn ngộ nhỏ Thanh Vân thành đều bàn tán về họa diệt môn của Vương gia. Dân chúng bình thường không biết ai làm nhưng những đại gia tộc thì biết. Có điều, ngay trong đêm, gia chủ các đại gia tộc Thanh Vân thành đều triệu tập con cháu, đệ tử, không hẹn mà hợp, nội dung chính là không cần trêu chọc Lăng Liên Y, tốt nhất nên có quan hệ tốt với nàng.

Nhân vật chính của chúng ta thì đang trong không gian tu luyện, hoàn toàn không quan tâm. Đêm qua trở về nàng thấy huyền khí dao động, có vẻ như muốn đột phá nên khi trở về, Liên Y liền vào không gian. Từ khi trở về từ Mê Vụ chi lâm, đã là một tháng vậy mà nàng vẫn chậm chạp không đột phá hôm nay nàng phải nắm bắt cơ hội này. (Tg: ta đi chết, đi chết. Hơn nửa năm thời gian mà bằng người ta luyện cả đời người người còn không vừa lòng)

Ba ngày sau, Liên Y mở mắt, thở ra một ngụm trọc khí.

Huyền thiên tứ cảnh trung kì!

Cuối cùng cũng đến Huyền thiên tứ cảnh. Liên Y phát hiện năng tăng lên tu vi thì không gian như rộng thêm ra một ít, nhưng mà đại môn thứ ba vẫn chưa mở.

Thoáng nhìn qua Phong Ngân đang nhắm mắt. Đã bảy ngày từ khi dùng tử tâm hồn chương đan, Phong Ngân vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại nhưng mà hào quang quanh thân hắn đang nhạt đi, thân thể càng trở nên rõ ràng hơn.

May mắn đây là Huyền thiên giới chỉ, huyền khí nồng đậm, thời gian chênh lệch, 1 ngày bên ngoài bằng 1 tháng nơi này, nếu không thì Phong Ngân hay nàng đều không thể nhanh như vậy tăng lên tu vi, càng không thể ngưng tụ hồi phục chân thân.

Lắc mình ra khỏi không gian, hiện tại là ban đêm, Liên Y không nghỉ ngơi, liền nằm xuống ngủ. Dù tu luyện làm người ta ngày càng thoải mái, nhưng mà vẫn không thể như giấc ngủ được. Hơn nữa, Liên Y bây giờ đều là tự hành tu luyện, kể cả ngủ, vì vậy không ảnh hưởng gì cả. Một mạch ngủ đến giờ ngọ. Liên Y tỉnh dậy vì tiếng gọi cửa của Lưu Thúc.

"Lưu Thúc, có chuyện gì vậy ? " Liên Y mở cửa, thấy Lưu Thúc đang đứng bên ngoài, nàng liền tránh để ông vào.

"Tiểu thư, tối nay có bán đấu giá ở Thụy Minh đường, ngài có muốn tới không, ta có một tấm thiếp mời. " Lưu Thúc ngồi xuống nói.

"A, tối nay? Thúc không nói ta cũng quên. Ta cũng có thiếp mời a " Liên Y a một tiếng.

"Tiểu thư có thiếp mời?" Lưu Thúc kinh ngạc hỏi.

" Ờ, đây là thiếp mời của ta " Liên Y nhún vai không sao cả giờ ra tắm thiếp tình xảo màu vàng kim.

"Hoàng kim thiếp?" Lưu Thúc khiếp sợ a. Phải biết là người sở hữu hoàng kim thiếp nhưng chính là khách nhân đặc biệt tôn quý của Thụy Minh Đường. Có hoàng kim thiếp thì không cần ngồi ở sảnh mà có phòng riêng. Phòng đều là phòng chữ Thiên. Cả Thanh Vân thành cũng chưa có người nào có được tấm thiếp này. Ông cũng có thiếp nhưng chỉ là hồng thiếp. Thiếp này có phòng nhưng chỉ là phòng chữ Địa. Còn một loại thiếp nữa là lam thiếp - thiếp này chỉ có chỗ ngồi trong đại sảnh a. Lưu Thúc biết Liên Y hay đi mua được liệu nhưng cũng không biết nàng mua làm gì và lấy tiền ở đâu để mua. Tiểu thư không nói, ông cũng không hỏi vì đây đã là quy củ. Nhưng không ngờ tiểu thư lại có quan hệ sâu xa với Thụy Minh Đường như vậy.

" Lưu Thúc, thúc sao vậy ?" Liên Y thấy Lưu Thúc thất thần liền gọi.

" a, không, không có gì " Lưu Thúc giật mình, xua tay.

"Lưu Thúc, đây là Tử tâm hồn chương đan, thúc ăn đi, sẽ giúp thúc đột phá bình chương " Liên Y đưa cho Lưu Thúc một bình ngọc đựng một viên Tử tâm hồn chương đan.

"Tiểu, tiểu thư. . .ngài, ngài ..." Lưu Thúc cả lẫn cả nửa ngày mà không nói nên lời. Đây không khác gì sấm sét giữa trời quang rồi.

"Tiểu thư, đan dược này quá trân quý rồi, ta . . ."

"Đan dược này là ta luyện chế, nên thúc cứ dùng đi" Liên Y ngắt lời của Lưu Thúc.

"Này, là tiểu thư luyện, nhưng mà ngài đâu phải luyện đan sư ?"

Này so với biết Liên Y có đan dược trân quý còn muốn kinh hãi hơn a. Đây là đan dược đã tuyệt tích cả trăm năm a. Lưu Thúc trăm sự rối rắm, bị Liên Y làm cho hồ đồ rồi.

"Thúc không cần để ý đâu. Nhưng là thúc biết con đường ta đi, biết kẻ thù ta phải đối mặt rất cường đại. Cho nên ta cần thúc giúp đỡ ta. Mà điều kiện quan trọng là thúc phải tăng lên thực lực. " Liên Y nhìn thấy rối rắm của Lưu Thúc nên liền nói luôn.

"Được" không suy nghĩ, chỉ nghe lời này của Liên Y thì Lưu Thúc liền gật đầu. Ông muốn giúp tiểu thư, mấy năm nay thực lực không tăng trưởng, những tưởng đời này chỉ đành dừng lại ở Huyền thiên thất cảnh. Vậy mà giờ đây ông có thể tăng lên thực lực.

"Tiểu thư, ta nhất định không phụ tin tưởng của ngài " Lưu Thúc kiên định nói.

"Uh, còn đây là Tụ linh đan, nó giúp Lâm thâm cùng Lưu thâm tăng lên tu vi" Liên Y đưa bình ngọc khác cho Lưu Thúc. Hai người kia chỉ là ngự thiên đỉnh phong, không thể dùng Tử tâm hồn chưởng đan. Nhưng tụ linh đan lại có thể dùng.

Lưu Thúc cung kính nhận thuốc. Ông không hỏi tại sao tiểu thư biết luyện đan, cũng không có hỏi tiểu thư luyện đan khi nào vì đây là bí mật của tiểu thư, là thuộc hạ thì ông thế tò mò. Ông chỉ cần tin tưởng nàng là được.

" tiểu thư vậy chúng ta thời gian này liên hệ quan." Lưu Thúc nói.

"Được. Mười ngày. Ta cho mọi người mười ngày để đột phá. Sau mười ngày ta có việc giao cho mọi người. Có được hay không ?" Liên Y nhìn Lưu Thúc nói.

"Chúng ta sẽ cố gắng " Lưu Thúc gật đầu.

Ban đêm

Phòng đấu giá - Thụy Minh đường

Một thiếu niên mi thanh mục tú, một thân bạch y, dù không hoa lệ nhưng khí chất bất phàm vẫn khiến người ta phải nhìn nhiều vài lần.

"Công tử, ngài có thiệp mời?" tên tiểu nhị cung kính hỏi.

"Thiệp mời của ta " Liên Y dơ ra tấm thiệp mời hoàng kim. Phải tiểu công tử ấy chính là Liên Y. Mọi người thấy một tiểu công tử thế nhưng có hoàng kim thiệp thì kinh hãi, nhỏ giọng nghị luận. Không biết hẳn là ai, thân phận gì.

"Mời ngài theo tiểu nhân." tên tiểu nhị thấy hoàng kim thiệp thì càng thêm cung kính dẫn đường cho Liên Y lên phòng chữ thiên số hai.

Phòng chữ thiên quả nhiên mọi thứ đều là thượng đẳng.

"Công tử, xin chờ một lát, sẽ có tỳ nữ mang trà và điểm tâm cho ngài. Trong phòng có danh sách vật phẩm sẽ đấu giá ngày hôm nay. Ngài muốn báo giá thì hãy rung chuông nhỏ bên kia. Công tử có yêu cầu gì không ạ?" tiểu nhị giới thiệu một chút liền cung kính hỏi.

"Ta có thể gấp Trác thúc ?" Liên Y hỏi.

"Để tiểu nhân mời lão bản, bởi vì khách nhân không thể vào bên trong, đây là quy củ, xin hỏi công tử là ?" tiểu nhị nghi hoặc.

"Ta họ Lăng" Liên Y nói.

"Lăng công tử ngài chờ một lát, tiểu nhân giúp ngài truyền lời". Tên tiểu nhị đóng cửa rồi nhanh chóng đi tìm lão bản.

"Công tử, nô tỳ mang điểm tâm và trà cho ngài" Liên Y đang suy nghĩ thì ngoài cửa vang lên giọng nói.

"Vào đi" Liên Y nhận nhặt nói.

"Mời công tử" một tỳ nữ khoảng hai mươi cung kính dâng trà cho Liên Y

"Ngươi để đó và ra ngoài đi".

"Dạ công tử".

Tỳ nữ đi ra cũng giúp Liên Y đóng cửa phòng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 15: Đấu giá (1)

Không đến nửa khắc, có tiếng gõ cửa. Liên Y mở cửa liền thấy Trác Mục Dương cùng tên tiểu nhị đang đứng ngoài cửa.

"Trác thúc, mời vào, ta có chuyện muốn nói với ngài." Liên Y ôm quyền khẽ nói.

"Người đi xuống đi." Trác Mục Dương quay sang tên tiểu nhị. Tên đó biết thân phận cung kính rồi đi.

"Chúng ta vào phòng nói chuyện" hắn quay sang Liên Y nói.

"Thúc ngồi đi. Ta có chuyện muốn hỏi."

"Lăng công tử mời nói." Trác Mục Dương rất biết ý mà thay đổi cách gọi.

"Đây là Tử tâm hồn chướng đan, ta có thể đem đấu giá không?" Liên Y lấy ra một bình ngọc.

"Tử... tử tâm hồn chướng đan?" Trác Mục Dương lắp bắp kinh hãi. Làm sao có thể, tử lan hoa tuyệt tích, độ quý hiếm không thấp hơn Cửu diệp hỏa lan hoa chút nào. Tử tâm hồn chướng đan lại khó luyện vô cùng, hơn nữa phải có mười gốc mới được một lò luyện. Tốn kém vô cùng. Hơn nữa còn không có đảm bảo sẽ thành công. Cho nên tử tâm hồn chướng đan giá cả chính là trên trời ạ. Làm sao mà Lăng Liên Y lại có được? Rốt cuộc nàng ta là ai?

"Đúng, đây là tử tâm hồn chướng đan. Ta muốn trao đổi với thúc." Liên Y gật đầu.

"Trao đổi?" Trác Mục Dương nghi hoặc.

"Uh, ta muốn cửu diệp hỏa lan hoa. Dùng viên đan dược này đổi lấy cửu diệp hỏa lan hoa. Thế nào?" Liên Y nói.

"Cái này, aiz, không hợp quy củ. Chúng ta đã đem cửu diệp hỏa lan hoa ra ngoài, nếu bây giờ thu lại nhất định sẽ bị người ta chỉ trích. Thế này đi, ta đem đan dược này đấu giá luôn trong buổi đấu giá hôm nay. Lăng công tử nghĩ sao?" Trác Mục Dương khos xử nói.

"A, ta quên mất quy củ này. Thế cũng được. Phiên Trác thúc rồi!" Liên Y nói.

"Tốt, vậy ta có thể đánh giá phẩm chất đan dược hay không?" Trác Mục Dương nhẹ nhàng thờ phào một hồi. May mắn nàng đồng ý. Thực ra nếu như mà chưa công bố vật phẩm đấu giá thì hoàn toàn có thể trao đổi. Nhưng đã đem công bố nếu làm vậy thì không ít người phẫn nộ. Như vậy thì thật không tốt lắm. Dù ông không sợ nhưng cũng không ai nguyện ý có thêm kẻ thù. Dù sao thì có nhiều khách quý vì cửu diệp hỏa lan hoa mà đến.

"Được" Liên Y gật đầu.

"Đây là... cực... cực phẩm...?" Trác Mục Dương cả lăm nửa ngày cũng không nói nên lời. Làm sao có thể. Cực phẩm a. Là cực phẩm a. Trời ạ. Không ngờ đời này ông có thể thấy cực phẩm đan. Cả trăm năm nay thế nhân đã không còn thấy cực phẩm đan, chứ đừng nói là thấy cực phẩm tử tâm hồn chướng đan.

"Lăng công tử ngài rốt cuộc là ai a?" Trác Mục Dương vô thức hỏi.

"Haha, không đến mức kinh hãi như vậy chứ." Liên Y cười cười.

"công tử, thảo nào ngài lại đem đổi lấy cửu diệp hỏa lan hoa. Nếu đổi thì đúng là chúng ta tiện nghi lớn." Trác Mục Dương cười khò. Đáng tiếc ông không đồng ý. (Bản chất thương nhân của ông lại nổi lên).

"Trác thúc muốn đổi ý?" Liên Y cười cười.

"Không, một lời đã nói không thể thay đổi. Ta sẽ giúp công tử đấu giá đan dược này." Trác Mục Dương lắc đầu. Làm ăn trọng nhất là chữ tín. Ông không thể lật lọng được.

"vậy nhờ thúc rồi!" Liên Y cười.

Đại sảnh

Một cô gái xinh đẹp, toàn thân hồng y kiêu diễm bước lên đài.

"Lâm Nguyệt kính chào quý vị. Không để quý vị chờ lâu, buổi đấu giá của chúng ta sắp bắt đầu. Tuy nhiên có một vật phẩm mới được đưa tới nhất định làm quý vị bất ngờ. " Lâm Nguyệt cười nói.

Huyền thiên nhất cảnh. Không ngờ một người làm trong Thụy Minh Đường lại là huyền thiên nhất cảnh. Xem ra thế lực Thụy Minh Đường không tầm thường chút nào a. Đôi mắt Liên Y lóe lên một chút sâu xa rồi liền biến mất.

"Lâm Nguyệt tiểu thư, không biết vật phẩm mới là gì a?" một tên công tử ca ngồi hàng ghế đầu tiên trong đại sảnh nói.

"A, Diêu công tử, vật phẩm này còn trân quý hơn so với cửu điệp hỏa lan hoa a." Lâm Nguyệt cười khê.

"Trân quý hơn cửu điệp hỏa lan hoa? Làm sao có thể ? Là thứ gì a ?" một người khác nói.

"Vật phẩm ấy sẽ được đấu giá cuối cùng. Nhất định không làm quý vị thất vọng " Lâm Nguyệt thần bí hề hề nói.

Reeennggg.

"Bây giờ chúng ta bắt đầu buổi đấu giá hôm nay. Quy củ vẫn như vậy. Ai trả giá cao hơn thì sẽ giành được vật phẩm, mỗi lần tăng giá ít nhất là một trăm kim tệ. Những vật phẩm đặc biệt sẽ được thông báo mức tăng giá " Lâm Nguyệt nghe thấy tiếng chuông thông báo giờ đấu giá liền nói.

"Vật phẩm thứ nhất : Thứ long đao. Vũ khí thượng phẩm. Mức giá khởi điểm là một ngàn kim tệ". Lâm Nguyệt lật tấm vải che vật phẩm đầu tiên.

"Một ngàn hai trăm kim tệ"

"Một ngàn năm trăm kim tệ "

.....

Liên Y không hứng thú theo dõi cuộc đấu giá. Dù sao thì vũ khí nàng đã có Hàn Nguyệt kiếm, đan dược thì nàng không có cần. Nàng tự luyện được a. Còn dược liệu thì chỉ có một gốc cửu điệp hỏa lan hoa. Thật chẳng có gì hay.

Liên Y nhàm chán, liền thả ra thần thức dò xét xung quanh. Vì là luyện đan sư nên thần thức của Liên Y không dừng ở Huyền thiên tứ cảnh mà đã vượt xa cảnh giới này, thậm chí sắp đạt đến Huyền thiên cửu cảnh rồi.

Không dò xét thì thôi vừa dò xét liền thấy mấy căn phòng chữ thiên không có ai, trừ phòng nàng. Mấy phòng chữ địa thực lực mạnh nhất là phòng chữ địa thứ ba, có một người là huyền thiên ngũ cảnh, các phòng khác chỉ đạt huyền thiên tam cảnh, nhị cảnh thôi.

"Sau đây là vật phẩm thứ mười. " giọng Lâm Nguyệt vang lên. Chiếc khăn che được mở ra. Một chiếc hộp đen kịt, làm bằng sắt đã hoen rỉ, cực kì xấu xí.

Liên Y qua màn che nhìn thấy chiếc hộp liền thấy kì quái, chiếc hộp dường như phát sáng, hiện lên những hoa văn kì dị xung quanh. Nhưng có vẻ như không ai nhận thấy điều này.

"Mức giá khởi điểm là 1000 kim tệ " Lâm Nguyệt nhẹ nhàng nói. Chiếc hộp này đấu giá nhiều lần vẫn không ai mua. Aiz. Lần này có lẽ cũng vậy a.

"1100 kim tệ. " giọng nói thanh lãnh của Liên Y vang lên. Vì để cải trang, Liên Y đã uống một loại dược làm mất đi giọng nói vốn có. Cho nên người nghe tuyệt đối sẽ cho là đây là giọng một thiếu niên chứ không phải giọng nói một cô nương.

Lâm Nguyệt sững sốt, vậy mà có người trả giá? Lại là vị khách quý duy nhất ở phòng chữ Thiên ?

Mọi người cũng sững sốt. Không nghĩ vị quý nhân ở phòng chữ Thiên sẽ mua chiếc hộp. Nhưng nghĩ lại thì là giọng một thiếu niên, chắc là do gia thế khổng lồ nên nổi tính tình hoàn khổ đi mua một chiếc hộp bỏ đi a.

" 1100 kim tệ lần thứ nhất."

"1100 kim tệ lần thứ hai. "

"1100 kim tệ lần thứ ba. Chiếc hộp thuộc về vị khách phòng chữ thiên thứ hai ".

"Sau đây..."

"Lâm Nguyệt tiểu thư, . . ." một tên tiểu nhị hét hải chạy vào cắt ngang lời Lâm Nguyệt. Hắn nói nhỏ gì đó làm Lâm Nguyệt giật mình nhìn hắn.

"Xin các vị chờ trong chốc lát. Lâm Nguyệt có việc phải đi, rất nhanh sẽ trở lại." Lâm Nguyệt cáo lỗi xong liền không chờ đợi mà phi thân ra ngoài.

Người khác không biết tên tiểu nhị nói gì nhưng Liên Y thì biết. Hắn nói "thiếu gia tới đây". Tên tiểu nhị bình thường này không ngờ lại là Huyền thiên nhị cảnh. Bình thường hắn che dấu thật tốt. Có lẽ là bí pháp. Nếu không phải là khi này hắn sợ người khác nghe được liên phong tỏa huyền khí thì Liên Y đã chẳng thể phát hiện.

Xem ra vị thiếu gia này mới chính là chủ nhân chân chính của Thụy Minh đường a. Liên Y lên đi theo Lâm Nguyệt.

Là hắn! Liên Y không thể nhìn thấy khuôn mặt người đến vì hắn đeo một chiếc mặt nạ bạc che nửa khuôn mặt nhưng nàng nhận ra khí tức của người đến. Một trong ba người vừa đến là Hàn Hạo Thần! Thật không ngờ hắn lại ở đây.

"thiếu gia, Hàn thiếu gia, Hoa thiếu gia" Lâm Nguyệt nhún người thi lễ với ba người.

"Vị bằng hữu nhưng là có chuyện muốn nói với chúng ta?" bỏ qua một bên Lâm Nguyệt đang thi lễ, người được Lâm Nguyệt gọi thiếu gia một thân thanh y tuấn nhã, khiến người đối diện luôn thấy thoải mái nhưng lại chẳng thể kinh thường nhìn về chỗ nấp của Liên Y nói.

Lâm Nguyệt kinh hãi, nàng là Huyền thiên nhất cảnh vậy mà lại không phát hiện. Nếu là địch vậy đã có thể gây bất lợi đối với thiếu gia.

"Ta chẳng qua chỉ đi ngang qua mà thôi, tuyệt không có ý gì". Biết người kia mạnh hơn mình nên Liên Y cũng chẳng lên lút nữa.

Là nàng! Dù một thân nam trang, khuôn mặt cùng giọng nói đều khác nhưng đôi mắt tĩnh lặng, trong suốt như hồ thu kia không lẫn vào đâu được. Trong lòng Hàn Hạo Thần kêu gào vui sướng. Không ngờ vừa tới nơi này mà nhanh như vậy đã có thể thấy nàng a. May mắn hắn đeo mặt nạ, nếu không nhìn biểu tình của hắn lúc này nhất định hai người kia sẽ há hốc mồm a. Từ khi nào mà khuôn mặt như băng lãnh ngàn năm lại biết cười a. Thật là trời đổ tuyết đỏ cũng không khác biệt lắm.

"Người theo dõi ta? Người là ai?" Không đợi ba người kia lên tiếng, Lâm Nguyệt đã phóng uy áp về phía Liên Y. Nàng ta thấy Liên Y liền không thoải mái. Người đó nhìn khoảng mười một, mười hai nhưng đôi mắt vô hi, vô bi như lão nhân trải qua hết thảy hồng trần, tĩnh lặng như hồ thu, phảng phất nhìn thấu mọi thứ làm nàng ta thật không thoải mái.

Liên Y thoải mái đứng đó làm Lâm Nguyệt kinh hãi. "Hắn" rốt cục là ai?

Hàn Hạo Thần cùng Hoa Thiên Diễm nhíu mày. Từ khi nào mà người của Viêm vô pháp vô thiên như vậy? Chủ tử đang nói nô tài liền xen vào?(đây là Hoa Thiên Diễm nghĩ). Dám phóng uy áp với Tiểu Y Nhi? Nàng ta chán sống? (đây là Hàn Hạo Thần). Còn thanh y nam tử lại hứng thú nhìn Liên Y. Mười một mười hai tuổi đã đạt Huyền thiên cảnh? "Hắn" là ai?

"tham kiến thiếu gia, Hàn thiếu gia, Hoa thiếu gia. Lão nô tới chậm" đang lúc gương cung bật kiếm thì giọng của Trác Mộc Dương truyền tới.

"Trác thúc hảo, không cần đa lễ" thanh y nam tử cười ảm áp.

"Trác thúc, hắn là ai?" Hoa Thiên Diễm hỏi.

"Hắn chắc chắn là tiểu mao tặc" không đợi Trác Mộc Dương lên tiếng, Lâm Nguyệt liền cướp lời. (tg: ta ghét nữ phụ này lắm, aiz. Nàng ta bị bại não a)

"từ bao giờ mà người của Viêm vô pháp vô thiên như vậy? Chủ tử đang nói, nô tài liền chen vào?" Hoa Thiên Diễm lạnh lùng nói. Bình thường nhìn hắn một thân hồng y, cả lo pháp phơ, ngả nón, yêu mị nhưng nguy hiểm như hoa anh túc. Nhưng khi hắn tức giận thì chính là sát thần. Hắn ghét nhất là kiểu nữ nhân như Lâm Nguyệt. Phấn son phát khiếp, lại ảo tưởng không biết thân phận.

"Lâm Nguyệt đáng chết, thiếu gia tha mạng. . ." nàng ta bùng tỉnh, sao lại ngắt lời Hoa thiếu gia? Nàng ta không muốn rơi vào tay sát thần này.

"Đây là Lăng công tử mà lão nô đã nói" Trác Mộc Dương cẩn thận nói.

"tại hạ Lăng Y Ngạo, xin chào các vị" Liên Y ôm quyền cười cười.

"ngươi chính là người muốn bán Tử tâm hồn chương đan?" lam y nam tử hỏi. Trác Mộc Dương nói với họ là có người bán Tử tâm hồn chương đan nên họ liền nhanh chóng tới đây. Không ngờ người bán là một thiếu niên.

"Đúng là ta muốn bán" Liên Y xác nhận.

"Ta nghĩ chúng ta nên tìm nơi nói chứ không phải là cứ đứng ở đây" thấy Hoa Thiên Diễm cùng lam y nam tử muốn nói gì đó, Hàn Hạo Thần từ nãy giờ không lên tiếng liền ngăn lại.

"Là lão nô lỗ mãng, các vị thiếu gia, phòng chủ thiên thứ nhất vẫn dành cho các vị". Trác Mộc Dương vỗ trán, làm động tác mời. Máy người liền đi về phía phòng đấu giá.

"Người quay lại phòng đấu giá đi." thả mấy tôn thần đi rồi, ông quay về phía Lâm Nguyệt còn đang quỳ nơi đó nói.

"Vâng, Trác thúc." Lâm Nguyệt đứng dậy. Trong mắt lóe lên hận ý. Tất cả là tại Lăng Y Ngạo nàng mới luống cuống trước mặt thiếu gia. Nàng sẽ không để hắn yên.

Q.1 - Chương 16: Đấu giá (2)

Phòng chữ thiên thứ nhất ngay cạnh phòng Liên Y. Nhưng khi vào phòng Liên Y mới biết chênh lệch của nó. Căn phòng rộng gấp rưỡi phòng nàng, bài trí xa hoa, tinh xảo. Bàn lớn giữa phòng đã đặt các loại điểm tâm và trà.

Năm người vào phòng, ngồi phân biệt quanh bàn lớn. Một ti nữ bưng trà cho từng người. Sau đó không tiếng động lui xuống.

Liên Y chậm rãi thổi trà, khẽ nhấp. Nàng không vội.

Thấy vậy, Trác Mộc Dương liền đứng lên nói.

"Lăng công tử, đây là thiếu gia nhà chúng ta" ông nhìn về phía nam tử thanh y.

"Ta là Dạ Mặc Viêm" nam tử lam y bất ngờ nói làm Trác Mộc Dương sững sốt. Thân phận của công tử người bình thường không thể biết vậy mà hắn lại nói tên thật với Liên Y.

"Ta là Hoa Thiên Diễm" nam tử mặc hồng y Hoa Thiên Diễm ngà ngón ta mị nói.

"Không cần ta phải nói tên lại nh?" Hàn Hạo Thần tà tà nhìn Liên Y. Làm hai người bạn chí cốt của hắn giật mình. Nàng cùng Thần quen biết?

"Hừ. Hàn Hạo Thần" Liên Y buồn bực không thôi. Nam nhân này làm nàng thấy thật đáng ghét. Nàng vẫn chưa quên chuyện hắn dám hôn nàng đầu. Đáng ghét. Liên Y nhìn hắn bằng ánh mắt hình viên đạn còn hắn lại liếc nhìn nàng, khoe miệng khẽ nhếch, biểu thị tâm tình của hắn thật không sai làm cho ba người kia sững sốt. Cái hồn thể ma vượn giết người không chớp mắt, cái tảng băng ngàn năm kia vậy mà cũng biết cười? Này so với trời đỏ tuyết đỏ cũng không khác biệt lắm. Dạ Mặc Viêm không nói nhưng cũng nhìn sang hai người.

"Hai người nhận thức?" Hoa Thiên Diễm tò mò hỏi. Hầu như mọi người quen của Hàn Hạo Thần hắn đều biết nhưng mà không có tiểu tử này a. Hai người này khi nào thì nhận thức a.

"Ta là Lăng Liên Y. Đã từng gặp hắn một lần tại Bạch Băng bình nguyên" thấy Hàn Hạo Thần định nói gì Liên Y liền giành nói trước. Hàn Hạo Thần nhìn nàng, như suy nghĩ điều gì cũng không có phản đối.

"Lăng . . . Lăng Liên Y ? Chính là cái phế vật kia ?" Hoa Thiên Diễm phun trà trong miệng ngao ngao lấp bắp.

"Phế vật? Hừ" Liên Y vung tay một cái một đạo phong nhận phóng tới Hoa Thiên Diễm, hắn né tránh, nhưng không ngờ đạo phong nhận thứ hai đã đón đường hắn, chém rụng một lọn tóc của hắn.

"Huyền thiên cảnh?" cả ba người sững sốt. Trác Mộc Dương đã biết tu vi của Liên Y nên không quá bất ngờ nhưng cũng thật rung động. Phong nguyên tổ! Không ngờ phong nguyên tổ còn có thể sắc bén như vậy. Lần trước diệt Vương gia ai cũng thấy nàng dùng hóa nguyên tổ vậy mà bây giờ có phong nguyên tổ. Nàng thể nhưng là mang hai nguyên tổ. Là thiên tài a.

Ba người kia cũng không chú ý tình hình thành Thanh Vân những ngày qua nên không biết chuyện Liên Y làm. Với họ, một thành trấn như mất muối này không có gì đáng cho họ quan tâm, nếu không phải hôm nay Trác Mộc Dương dùng thủy tinh thạch khảm cấp yêu cầu gấp họ thì họ cũng không biết Thanh Vân thành vậy mà có thứ đan dược thất truyền Từ tâm hồn chướng đan hơn nữa lại là phẩm chất cực phẩm. Vậy là họ liền ném công việc một bên, dùng truyền tống trận chạy tới đây. Giờ thấy người bán đan dược lại một người được xưng phế vật, thể nhưng khí thế kia, tốc độ kia, nếu nàng là phế vật vậy trên đời không có thiên tài. Khi Liên Y đánh về phía Hoa Thiên Diễm, họ có thể thấy áp lực mà nàng tỏa ra. Dù không có tu vi bằng bọn họ nhưng khí thế tuyệt không thua kém.

"Người dám đánh bọn thiếu gia?" Hoa Thiên Diễm gào lên. Dám cắt tóc của hắn.

"Hừ, nếu dám gọi ta phế vật lần nữa, ta đảm bảo không phải tóc đầu, lần sau sẽ chính là đầu người sẽ chuyển nhà." Liên Y híp mắt nguy hiểm nói.

"Nực cười, bản thiếu lại sợ người" Hoa Thiên Diễm hừ lạnh, phát ra uy áp muốn phá vỡ khí thế của Liên Y.

"Huyền thiên cửu cảnh? Mới như thế đã muốn thắng ta?" Liên Y khinh thường, tăng gấp đôi uy áp. Hằng ngày chịu uy áp của Phong Ngân giờ đây uy áp của Hoa Thiên Diễm không có gì ảnh hưởng đối với nàng a.

"Làm sao có thể a?" Hoa Thiên Diễm sững sốt thấy Liên Y hoàn hảo không hao tổn gì trước mặt hắn. Không chỉ Hoa Thiên Diễm mà ba người kia cũng thế. Hoa Thiên Diễm không thấy rõ cấp bậc của nàng nhưng Hàn Hạo Thần cùng Dạ Mặc Viêm lại khác. Họ biết Liên Y mới chỉ là Huyền Thiên tứ cảnh trung kỳ thôi. Vậy mà đứng trước uy áp của Hoa Thiên Diễm lại thoải mái như vậy. Đủ thú vị.

"Điểm, thu uy áp đi" đến lúc này Hàn Hạo Thần mới lên tiếng. Tiểu hồ ly mới mấy tháng không gặp vậy mà tu vi đã đến mức này. Mười một tuổi đạt Huyền Thiên tứ cảnh trong gia tộc bọn họ cũng không phải không có nhưng mà trong nửa năm từ không một tia huyền khí đạt đến cảnh giới này thì đúng là hẳn cũng phải cam bá hạ phong. Tiểu hồ ly xem ra có thật nhiều bí ẩn.

"Hừ" Hoa Thiên Điểm bực bội thu hồi uy áp. Từ lúc sinh ra, mười bốn năm nay hẳn chưa gặp yêu nghiệt nào như vậy. (Tất nhiên trừ hai tên siêu cấp yêu nghiệt ngồi kia * Hoa Thiên Điểm nói thầm*).

"Mấy vị tìm ta cũng không phải chỉ để thăm dò tu vi của ta đi" Liên Y nhàn nhạt nói. Nàng chán ghét mấy tên này. Tuổi không lớn hơn nàng bao nhiêu nhưng thân thân bí bí, ra vẻ lạnh lùng lại còn so chiều. Nàng muốn giết bọn họ thì chỉ cần tung ít độc phấn là đủ đem họ về tây thiên rồi. Hừ.

"Đan dược mà cô nương bán hẳn là cô nương tự mình luyện chế đi" không phải câu hỏi mà là khẳng định. Lời này của Dạ Mặc Viêm làm động tác uống trà của Liên Y khẽ dừng lại.

"Tại sao ta phải nói cùng ngươi?" đặt ly trà, Liên Y nhàn nhạt nói. Đôi mắt sâu thẳm tĩnh lặng nhìn Dạ Mặc Viêm. Tên này thật khó lường. Nàng không thấy tu vi của hắn, không nắm bắt được suy nghĩ của hắn. Nhìn bề ngoài hắn thật ôn hòa nhưng đôi mắt hắn lại chân chính nói lên hắn thật lạnh lùng cũng thật khó đối phó. Khác hoàn toàn tên yêu nhân đáng ghét Hoa Thiên Điểm kia.

"Một dược sư mới có thể cùng lúc bán nhiều đan dược, cùng lúc mua nhiều dược liệu, càng không chớp mắt đem đan dược trân quý bán ra". Dạ Mặc Viêm nhìn Liên Y nói. Hẳn từng cho rằng nàng có thể đạt cơ duyên mới đem đan dược bán. Nhưng mà nghe Trác thúc nói nàng vì Cửu điệp hỏa lan hoa đem từ tâm hồn chương đan đi đổi. Cửu điệp hỏa lan hoa rất tốt. Nhưng một viên cực phẩm từ tâm hồn chương đan trân quý hơn nhiều. Trừ luyện đan sư không ai đem trao đổi lỗ vốn như vậy.

"Lăng Liên Y người luyện thì nói luyện, không luyện thì nói không luyện, sao lại phải úp mở như vậy." thấy Liên Y không nói, Hoa Thiên Điểm liền gáp a.

"Điểm!" Hàn Hạo Thần khẽ quát. Hoa Thiên Điểm vội ngậm miệng.

"Tiểu hồ ly, chúng ta cần tìm luyện đan sư có thể chữa bệnh cho tiểu muội của Viêm. Phải tìm được vị dược sư có thể luyện Cửu chuyển phong linh đan mới chữa khỏi cho muội muội hắn. Mà vị dược liệu quan trọng nhất trong đó là cửu điệp hỏa lan hoa. Cho nên dùng cửu điệp hỏa lan hoa để ra vị dược sư kia." Hàn Hạo Thần quay về phía Liên Y nhẹ giọng nói. Ba người kia há hốc nhìn hắn.

"Thần, . . . Thần, . . . người thế nhưng nói với nàng?" chuyện này là bí mật a. Hoa Thiên Điểm muốn hôn mê rồi. Thần hôm nay làm sao vậy? Dạ Mặc Viêm cũng nhìn Hàn Hạo Thần. Thần đang làm gì? Có thể nói với nàng chuyện này? Nàng đáng tin? Trác Mục Dương không dám xem nhưng chuyện của tiểu thư hắn cũng biết một hai nhưng người ngoài không thể biết. Nếu chẳng may những kẻ kia biết vậy tiểu thư thật khó bảo toàn.

Liên Y nhìn Hàn Hạo Thần. Liên Y lâm vào trầm tư.

"Nàng luyện cũng tốt, vị luyện đan sư sau lưng nàng luyện cũng tốt. Chúng ta chỉ mong tìm được người cứu Thanh Nhi". Hàn Hạo Thần thấy nàng không nói gì liền nói tiếp.

"Đúng, ta cũng chỉ muốn tìm được người cứu muội muội". Dạ Mặc Viêm nói. Muội muội hắn bệnh tật quán thân, không thể tu luyện. Rất nhiều luyện đan sư danh tiếng xem xét cho nàng đều nói nàng trời sinh phế vật. Nhưng mà hắn không tin. Một lần lão sư của hắn thấy muội hắn liền nói nàng có vẻ trúng độc nên không thể tu luyện, hoàn toàn không phải trời sinh phế vật. Nhưng hắn âm thầm tra xét mãi cũng không thấy là độc gì. Càng chưa tra được là ai. Mấu thân hắn rong huyết khi sinh muội muội.

Hắn cũng hoài nghi nhưng khi tra xét thì tất cả những người có mặt lúc đó đều biến mất không dấu vết. Lão sư lại nói chỉ có Cửu chuyển phong linh đan mới cứu được muội muội hắn. Nhưng cửu chuyển phong linh đan không phải muốn luyện là được, vì đan phương đan dược này đã thất truyền.

Hôm nay Trác thúc báo cho hắn Lăng Liên Y bán cực phẩm Từ tâm hồn chương đan hẳn liền hi vọng. Vì hai đan dược này đều thất truyền vậy mà giờ lại xuất hiện vậy phải chăng muội muội hắn có cơ hội?

Liên Y ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không nghĩ đến là như vậy. Có nên giúp không? Liên Y rối rắm nghĩ. Thực lực của nàng xa xa không đủ. Nửa năm nữa là đại hội gia tộc rồi. Nàng phải nắm chắc tu luyện nhưng Hàn Hạo Thần từng giúp nàng a, nàng là người có ân tất báo. Dù là chuyện của Dạ Mặc Viêm nhưng Liên Y thấy hắn nói với nàng vậy có lẽ là hắn muốn nàng giúp a.

Thấy Liên Y suy nghĩ Hoa Thiên Điểm muốn nói gì nhưng bị hai tên bạn chí cốt nhìn liền thành thật ngậm miệng.

"Là ta luyện nhưng mà ta không dám chắc sẽ luyện được Cửu chuyển phong linh đan ". Hồi lâu Liên Y liền nói

"Thật sự là người luyện? Cực phẩm đan cũng là người luyện?" Hoa Thiên Điểm không tin hỏi lại. Mười một tuổi luyện ra cực phẩm đan ? Vậy thì nàng phải luyện từ trong bụng mẹ hả ? Vậy những lão bắt từ ở Dược Đường không phải bị tức chết.

"Cô nương nói vậy là cô nương có đan phương Cửu chuyển phong linh đan?" Dạ Mặc Viêm nắm bắt được mấu chốt. Trên đời không thiếu yêu nghiệt. Mười một tuổi luyện đan đạt cực phẩm cũng không phải là quá kinh hãi. Dù sao những yêu nghiệt hơn hắn đã thấy rồi (DMV: chính là tên Thần á. Hẳn chính là siêu cấp yêu nghiệt).

Nghe lời nói của Dạ Mặc Viêm thì Liên Y liền biết là bọn họ không có biết được đan phương của Cửu chuyển phong linh đan. Đan dược này quan trọng là phải có Cửu điệp hỏa lan hoa, nhưng phải có thêm ma tinh của Hỏa kim sư nữa. Đây mới là mấu chốt quyết định thành bại của cả quá trình.

"Luyện Cửu chuyển phong linh đan không phải chỉ mỗi Cửu diệp hỏa lan hoa là đủ mà còn cần ma tinh của Hỏa kim sư. Hơn nữa con Hỏa kim sư này phải đạt Huyền thiên thất cảnh trở lên a." Liên Y chẳng muốn vòng vo, dứt khoát nói với họ. Nàng chẳng thể đi tìm Hỏa kim sư mà lấy ma tinh a.

"Dùng ma tinh luyện đan? " cả ba người ngạc nhiên không dứt.

"Uh, sẽ làm phẩm chất đan được tăng lên một thành, mức độ thành công tăng lên hai thành" Liên Y gật đầu nói.

Bốn người kia ngơ ngác nhìn nhau. Dù không phải luyện đan sư nhưng mà họ cũng chưa bao giờ nghe nói điều này. Dùng ma tinh luyện đan thật sự sẽ được ?

"Lăng tiểu thư, ngài nói thật ?" Trác Mộc Dương cũng coi như quen thuộc với Liên Y, tuy hai người chỉ tiếp xúc trong việc trao đổi và mua bán đan dược cùng dược liệu nhưng ông tin Liên Y không phải người khoe khoang hay nói những chuyện không chắc chắn. Nhưng mà điều này cũng đã phá vỡ nhận thức từ trước đến nay rồi.

"ta biết mọi người rất khó tin nhưng đây là thật." Liên Y không sao cả nói.

"Vậy Lăng cô nương có mấy phần nắm chắc ?" Dạ Mặc Viêm hỏi. Hắn đặt cược vào ánh mắt của mình. Cũng tin Thần. Hôm nay thái độ của Thần cho thấy Thần tin cô gái này vậy thì hắn cũng sẽ tin tưởng.

"Ba thành".

"Ba thành? Vậy mà có thể nói là biết được đan phương sao? Người đang lừa gạt hả?" Hoa Thiên Diễm ngoa ngoa kêu lên.

Dạ Mặc Viêm cùng Trác Mộc Dương cũng trầm xuống. Ba thành đúng là hơi thấp.

Chỉ có Hàn Hạo Thần vẫn bình tĩnh nhìn nàng.

"Được, vậy mong cô nương có thể giúp ta." Dạ Mặc Viêm nhìn Liên Y nói.

"Nha, tại sao ta lại phải giúp người?" Liên Y tựa tiểu phi tiểu nhìn hắn.

"Người..."

"Cô nương..."

"Lăng tiểu thư..."

Dạ Mặc Viêm, Hoa Thiên Diễm cùng Trác Mộc Dương đều sừng sốt. Hoa Thiên Diễm còn tức giận nữa nhưng rất nhanh họ lại chẳng thể nói gì. Phải người ta tại sao lại phải giúp chứ. Bọn họ không thân không quen.

"Tiểu hồ ly, bốn đóa Cửu diệp hỏa lan hoa. Như thế nào?" giọng Hàn Hạo Thần vang lên. Tiểu hồ ly đúng là tiểu hồ ly. Không mua bán lỗ vốn bao giờ.

Liên Y nhướng mày nhìn hắn. Chưa kịp nói thì Hoa Thiên Diễm lại chen vào.

"Thần, sao có thể đưa cho nàng ta cả bốn đóa chứ. Nàng ta luyện không được thì chúng ta đi đâu tìm a." Viêm vì lo lắng cho Thanh Nhi nên cứ có hi vọng là hắn sẽ thử. Nhưng mà Thần luôn lý trí, bình tĩnh nhất vậy mà hôm nay cũng dễ dàng tin người như vậy. Hắn không sợ bị lừa. Hoa Thiên Diễm hắn mới không tin một kẻ mười một tuổi đã có thể luyện chế được thất phẩm Cửu chuyển phong linh đan. Hừ nàng ta mà luyện được thì không khác trời đổ mưa đồ a.

"Diễm!" Hàn Hạo Thần khế quát. Hắn không muốn bất kì ai xúc phạm Liên Y. Không hiểu sao mà hắn không muốn ai nói Liên Y, dù là bằng hữu của hắn cũng thế.

"Thần, người rốt cục làm sao a. Tại sao lại tin nàng ta?" Hoa Thiên Diễm cũng nổi giận. Thần lại vì một nha đầu không thân không quen mà quát hắn. Nha đầu này cho Thần bùa mê gì a.

Liên Y cũng ngạc nhiên nhìn Hàn Hạo Thần. Không ngờ hắn lại tin nàng như vậy. Aizz. Nàng đồng ý là điều kiện hắn đưa ra thật làm nàng động tâm.

"Người làm sao có được nhiều Cửu diệp hỏa lan hoa như vậy?" Liên Y nghi hoặc. Đây cũng không phải cái trắng a.

"Cửu diệp hỏa lan hoa luôn mọc thành bụi. Khi hoa thành thực thì cùng lúc là chín đóa. Trừ đóa đang chuẩn bị đấu giá ngoài kia thì chúng ta chỉ còn bốn đóa mà thôi." Hàn Hạo Thần chậm rãi nói.

Liên Y cúi đầu suy nghĩ.

"Vật phẩm tiếp theo trong buổi đấu giá hôm nay là Cửu diệp hỏa lan hoa. Giá khởi điểm một vạn kim tệ." giọng nói mê hoặc của Lâm Nguyệt vang lên

trong sảnh đấu giá.

"Một vạn hai ngàn kim tệ".

"Một vạn năm ngàn kim tệ".

"Hai vạn kim tệ".

.

.

.

Mức giá cứ thẳng mãi, chẳng mấy chốc đã bay lên năm vạn kim tệ.

Trong phòng năm người đều trầm mặc, bốn người nhìn một người làm cho không khí thật quý dị.

"Mười vạn kim tệ". Một giọng nói mạnh mẽ vang lên từ phòng chữ Địa thứ nhất.

Cả đại sảnh xôn xao. Mười vạn kim tệ. Trời ạ. Mười vạn kim tệ đủ để chết bọn họ a.

Mấy người trong phòng cũng ngạc nhiên, vừa ra tay liền là mười vạn kim tệ. Xem ra lai lịch đối phương không nhỏ.

"Trắc thúc, phòng đây là ai?" Dạ Mặc Viêm hỏi.

"Thiếu gia, là Từ công tử của Liêm Hoa thành - Từ Nhiên Minh." Trắc thúc nhanh chóng trả lời.

"Từ Nhiên Minh? Chẳng lẽ là Từ Nhiên Minh của Dược Tông?" Hoa Thiên Diễm hỏi.

Hàn Hạo Thần cùng Dạ Mặc Viêm đều trầm mặc. Nhưng trầm mặc chính là đại biểu việc Hoa Thiên Diễm nói đúng.

"Ta nhớ không lầm bốn đóa Cửu diệp hỏa lan hoa kia thì đã có hai đóa bị Dược tông mua được." Hàn Hạo Thần nhàn nhạt nói.

"Xem ra hôm nay Dược tông lại đạt được a." Dạ Mặc Viêm khẽ nói.

"Các ngươi không có hảo cảm với Dược Tông?" thấy thái độ này của mấy người, Liên Y liền hỏi.

"Uh, bọn họ từ chối luyện đan giúp chúng ta. Hơn nữa, độc của muội muội có thể là xuất phát từ Dược tông." Dạ Mặc Viêm nói.

"Thế sao? Hừ. Mười lăm vạn kim tệ." Liên Y nghe Dạ Mặc Viêm nói liền nghĩ Dược Tông có lẽ cũng không tốt đẹp như thế gian thường nghĩ. Nàng liền rung chuông, báo giá.

"Ngươi muốn mua? Cũng không cần tăng nhiều như vậy a." Hoa Thiên Diễm ngạc nhiên.

Hàn Hạo Thần, Dạ Mặc Viêm cùng Trắc Mộc Dương cũng nhìn về Liên Y.

"Hắn muốn mua mà. Nhưng giá bao nhiêu là do chúng ta quyết định" Liên Y giả hoạt cười một tiếng.

Trong đại sảnh.

Mười lăm vạn kim tệ.

Trời ạ. Tăng một lúc năm vạn kim tệ.

Lâm Nguyệt cũng bất ngờ. Đây không phải phòng thiếu gia hay sao?

"Mười sáu vạn kim tệ" giọng của Từ Nhiên Minh lại vang lên.

"Hai mươi vạn" Liên Y lười biếng nói.

"Hai mốt vạn" Từ Nhiên Minh cắn răng. Hắn hôm nay chỉ mang ba mươi vạn kim tệ. Bình thường chỉ mười lăm vạn là mua được Cửu diệp hỏa lan hoa rồi. Không biết phòng chữ thiên kia là ai. Lại tranh đoạt cùng hắn.

"Hai lăm vạn" Giọng Liên Y lại vang lên.

Cả đại sảnh lặng ngắt, theo dõi cuộc tranh đoạt. Không ai dám xen vào vì những phòng kia đều là những vị khách tôn quý, đặc biệt thân phận rất lớn. Họ đắc tội không nổi.

"Hai tám vạn" Từ Nhiên Minh lạnh lẽo nói.

"Hai tám vạn kim tệ lần thứ nhất."

"Hai tám vạn kim tệ lần thứ hai".

"Hai tám vạn kim tệ lần thứ ba".

"Cửu điệp hòa lan hoa thuộc về vị khách phòng chữ địa thứ nhất".

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 17: Đấu giá (3)

Từ Nhiên Minh dù mua được Cửu điệp hòa lan hoa nhưng cũng vô cùng giận dữ. So với hai đóa lần trước mà hai vị sư huynh mua được thì hắn đã mua đắt gấp đôi. Thật đáng hận a.

Trong phòng chữ Thiên thứ nhất.

Bốn người tròn mắt nhìn Liên Y. Trời ạ. Bán một đóa Cửu điệp hòa lan hoa được hai mươi tám vạn kim tệ. Đây chính là giá trên trời a.

Hoa Thiên Diễm đơ mắt năm giây liền cười to không ngừng.

"Ha ha ha, Từ Nhiên Minh ăn khổ mà không nói được. Lãng Liên Y, bản thiếu quyết định không ghét người nữa. " Hoa Thiên Diễm nhìn về phía Liên Y ánh mắt sáng lấp lánh. Hắn chính là như vậy. Yêu ghét rất đơn giản.

Hàn Hạo Thần cùng Dạ Mặc Viêm cũng tràn ngập ý cười. Tiểu hồ ly / Lãng cô nương không ngờ cũng phúc hắc như vậy.

Trác Mục Dương càng khoa trương hơn. Hắn sùng bái nhìn Liên Y. Nàng không chỉ xinh đẹp, luyện đan tốt, thiên phú hảo mà còn thật phúc hắc. Ân. Phúc hắc thật tốt. Thật hợp với thiếu gia nhà hắn. Trác Mục Dương bắt đầu đánh bàn tính muốn tác hợp cho hai người.

Liên Y bị nhìn chăm chăm thì cũng ngượng ngùng. Nàng cũng chỉ muốn đùa một chút thôi. Thật sự chỉ một chút a. Có cần khoa trương như vậy không.

"Lãng cô nương, chuyện của muội muội ta. . ."

"Ta muốn gặp nàng trước. " Liên Y đánh gãy lời của Dạ Mặc Viêm.

"Ta muốn xem nàng trúng độc gì. Ta có nhiều phương pháp giải độc. Không nhất định là phải dùng đan dược. " không đợi mọi người nói Liên Y liền nói tiếp.

Dạ Mặc Viêm trầm mặc.

"Nàng có phương pháp giải độc khác ?" Hàn Hạo Thần hỏi.

"Người có thể giải được độc của Tiểu Thanh ?" Hoa Thiên Diễm cũng sáp lại hỏi. Hắn chính là như vậy. Nhận định không ghét ai hắn liền như bình thường.

"Ta phải xem bệnh cho nàng mới được. Dù sao thì bắt đúng bệnh mới có thể kê đúng thuốc a." Liên Y nghiêm túc nói.

"Được." Dạ Mặc Viêm khẽ gật đầu. Hắn đánh cược vào mắt nhìn người của mình. Hắn tin Liên Y dù không thể hiện nhiều nhưng khí chất cùng đôi mắt của nàng làm cho người khác tự giác mà tin tưởng nàng.

Liên Y ngạc nhiên nhìn hắn. Không ngờ hắn lại chịu tin nàng như vậy.

"Nhưng mà bốn đóa. . ." Liên Y nói, trong mắt hiện lên tia giao hoạt.

"Chỉ cần có biện pháp cứu muội muội thì nó là của người ". Dạ Mặc Viêm nói. Người khác điên cuồng vì mấy đóa hoa nhưng hắn thì không. Bằng tự bản thân tăng lên thực lực thì vẫn luôn tốt hơn là nhờ được vật. Nếu Liên Y biết nhất định bội phục hắn. Trên đời ai cũng mong muốn nhanh chóng tăng tu vi, điên cuồng dùng được vật. Thế nhưng lại không biết rằng đan dược làm tăng lên thực lực nhưng không củng cố thực lực. Chỉ có không ngừng tu luyện, chiến đấu, lĩnh ngộ thì mới tăng thực lực chân chính.

Đại sảnh.

"Sau đây là vật phẩm cuối cùng của ngày hôm nay, cực phẩm Tử tâm hồn chương đan. Giá khởi điểm mười vạn kim tệ. Tăng giá ít nhất năm ngàn kim tệ một lần. " giọng nói của Lâm Nguyệt vừa dứt đại sảnh liền bùng nổ.

"Cực phẩm đan ? Ta không nghe nhầm chứ "

"Tử tâm hồn chương đan? Đan dược đã tuyệt tích ?"

"Mười vạn kim tệ là giá khởi điểm? Giá trên trời a."

"Người về lấy kim tệ. Huy động toàn bộ kim tệ trong nhà ".

...

Mọi người nhao nhao nói, người chạy về nhà lấy kim tệ dưới chân như mang lôi sinh phong. Trời ạ. Tử tâm hồn chương đan! Lại là cực phẩm! Không chỉ tăng lên tu vi mà còn có thể thanh lọc tạp chất làm cho huyền khí càng thêm tinh thuần.

"Mười một vạn kim tệ. " giọng nói hữu lực truyền ra từ phòng chữ địa thứ nhất. Tử Nhiên Minh thật không ngờ tại đây lại gặp được Cực phẩm tử tâm hồn chương đan. Hắn phải sai tên tùy tùng nhanh chóng dùng truyền tống trận về Liêm Hoa thành mang thêm kim tệ. Hắn nhất định phải mua được. Tu vi của hắn dừng ở Huyền thiên lục cảnh mấy năm rồi. Hắn không tăng tu vi đồng nghĩa với không thể tăng được trình độ luyện đan. Hắn không thể để mấy tên sư huynh đệ bỏ lại được. Hơn nữa sắp đến ngày tranh vị trí thiếu chủ Dược tông. Hắn không thể để tên kia qua mặt.

"Mười hai vạn kim tệ" . giọng nói nhẹ nhàng vang lên từ phòng chữ địa thứ tư.

"Mười lăm vạn kim tệ " lần này là phòng chữ địa thứ sáu.

"Hai mươi vạn kim tệ "

...

Giá cả bay nhanh lên đến ba mươi vạn kim tệ. Tử Nhiên Minh sắc mặt âm trầm dọa người. Ba mươi vạn kim tệ. Hắn cũng không có nhiều tiền như vậy.

Trong phòng.

"Chắc, một viên đan dược đã bán được nhiều kim tệ như vậy. Luyện dược sư là nghề hót bạc a." Hoa Thiên Diễm tà tà nhìn Liên Y.

"Hừ, người có biết mất bao lâu ta mới luyện được một lò đan dược không hả ?" Liên Y ném cho Hoa Thiên Diễm một ánh mắt xem thường.

"Năm mươi vạn kim tệ" giọng nói truyền ra từ phòng chữ địa thứ mười. Giọng nói vừa rơi xuống thì cả đại sảnh liền im lặng. Năm mươi vạn kim tệ. Trời ạ. Trong đầu mọi người hiện lên từng kim tệ bay bay tụ thành núi nhỏ, đảm bảo đề chết bọn họ a.

"Năm mươi vạn kim tệ lần thứ nhất."

"Năm mươi vạn kim tệ lần thứ hai."

"Năm mươi vạn kim tệ lần thứ ba. Cực phẩm tử tâm hồn chương đan thuộc về vị khách phòng chữ địa thứ mười. "

"Trắc thúc, phòng thứ mười kia là ai?" Hoa Thiên Diễm trầm trầm hỏi.

"Là một thương nhân đến từ Mặc Ngọc thành. Hắn có thiệp mời vì có một lần giao dịch với chúng ta tại kinh thành lên đến mười vạn kim tệ " Trắc thúc hơi suy nghĩ một lát rồi nói.

"Xem ra, thân phận của hắn không bình thường a " Dạ Mặc Viêm khẽ nói.

"Ân. Năm mươi vạn kim tệ. Haha có ý tứ ". Hoa Thiên Diễm khẽ cười. Trong mắt hiện lên tinh quang. Năm mươi vạn kim tệ đối bọn hắn mà nói không phải quá nhiều. Nhưng tại tiểu thành như nơi này mà nói chính là khổng lồ. Một người vô thanh vô tức xuất hiện nơi này. Mắt không nhắm liền bỏ năm mươi vạn kim tệ mua một viên đan dược. Thật không bình thường. Chuyện người có năm mươi vạn kim tệ và chuyện người dùng năm mươi vạn kim tệ mua đan dược là hoàn toàn khác nhau.

"Hắn sâu không lường được." Trắc Mộc Dương cũng trầm mặc. Hắn không ngờ trong địa bàn hắn quản lý lại xuất hiện một nhân vật như vậy. Nếu là bạn thì không sao nhưng nếu là địch vậy kia thật nguy hiểm.

"Huyền Vương lục cảnh ". Liên Y cùng Hàn Hạo Thần đồng thanh. Hai người kinh ngạc nhìn sang đối phương. Ba người kia cũng kinh ngạc nhìn sang. Hàn Hạo Thần thì có thể lý giải vì dù sao hắn đã đạt Huyền vương thất cảnh. Nhưng Liên Y mới chỉ đạt Huyền thiên tứ cảnh, vậy mà cũng có thể nhìn ra? Xem ra thực lực của nàng đã cao hơn bọn hắn tưởng.

"A, ta nghĩ ta nên đi lấy tiền cùng vật phẩm ta đã đấu giá a" . Liên Y sờ sờ mũi. Đúng là tiện miệng. Không dừng nói tu vi tên kia làm gì để dẫn người

khác nghỉ ngơi.

"Uh, Lăng tiểu thư chờ một lát ta sẽ phân phó người mang sang phòng này cho ngài. " nói dứt lời Trác Mộc Dương liền đi ra ngoài để lại bốn người ngồi trong phòng từng người theo đuổi suy nghĩ của mình.

"Khi nào thì cô nương có thể gặp muội muội ta ?" Dạ Mặc Viêm lên tiếng phá vỡ không khí trầm mặc.

"ta nghĩ càng sớm càng tốt. Ngay ngày mai cũng có thể." Liên Y nói. Gặp sớm một ngày sẽ trị sớm một ngày, cô bé đỡ khổ một ngày.

"Uh, vậy ngày mai ta mang muội muội tới chỗ cô nương. " Dạ Mặc Viêm nghĩ nghĩ liền quyết định.

"Được". Liên Y gật đầu.

Liên Y về nhà liền phát hiện mấy người Lưu thức đang bế quan. Nàng liền lách mình vào không gian.

Liên Y đem bốn đóa Cửu diệp hỏa lan hoa trồng vào một mảnh trong không gian. Quả nhiên Cửu diệp hỏa lan hoa liền vươn mình, dùng tốc độ mắt thường có thể thấy để mọc rễ, thân, lá bám vào lòng đất. Chỉ hai canh giờ sau ba đóa cửu diệp hỏa lan hoa đã hoàn toàn thích ứng giống như chúng vốn dĩ ở nơi này. Hơn nữa Liên Y phát hiện, vốn dĩ cửu diệp hỏa lan hoa phải sống tại nơi luôn luôn có hỏa diễm thiêu đốt vậy mà ở đây chúng sinh trưởng bình thường như những thảo dược khác. Thật thần kì.

Liên Y thoáng nhìn về phía Phong Ngân đang nhắm mắt. Nàng chẳng thể thấy được chân thân của hắn, chỉ thấy nơi đó là một vùng ánh sáng lóa mắt đang không ngừng biến hóa bao vây một bóng dáng mờ nhạt. Không biết khi nào thì hắn mới hoàn thành a. May mắn huyền khí nơi này đủ cho hắn bế quan. Nghĩ vậy Liên Y cũng liền ngồi xuống bên cạnh được điện tu luyện. Hôm nay nàng nhìn thấy mấy người Hàn Hạo Thần liền thấy áp lực. Bọn họ chính là thiên tài a. Nàng còn quá yếu. Phải tăng lên thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 18: Dạ Thanh Ca

Liên Y ngồi trong không gian một ngày liền ra ngoài. Hôm nay Dạ Mặc Viêm sẽ mang muội muội hắn tới đây. Gia tộc của ba người bọn hắn nhất định rất cường đại nhưng kèm theo đó những đấu đá, tranh đoạt càng thêm tàn khốc.

Dạ gia.

"Ca, người tới rồi ". Một cô bé sáu bảy tuổi rất đáng yêu cười vui vẻ nắm lấy bàn tay to của Dạ Mặc Viêm.

"Uh, Thanh Nhi hôm nay đi cùng ca nha. Ca tìm được người có thể trị được bệnh của Thanh Nhi ". Dạ Mặc Viêm ôn nhu nói với Dạ Thanh Ca.

"Ca, ca không cần lo lắng. Thanh Nhi không sao. Trị được hay không thì Thanh Nhi cũng sẽ sống tốt mà. " Dạ Thanh Ca khẽ cười. Bảy tuổi nhưng sống trong đại gia tộc, lại còn nổi danh "phế vật" nên Dạ Thanh Ca sớm hiểu biết hơn. Nàng may mắn vì mình có ca ca tốt luôn che chở nên những người kia cũng không thể khi dễ bé. Dù vậy chuyện bị chửi mắng thì vẫn có nhưng bé chẳng thể nói cùng ca ca. Ca ca đã có quá nhiều việc phải lo lắng. Nàng cũng may mắn có phụ thân không ghét bỏ. Ân, tất nhiên phụ thân không thân thiết như những thứ tỷ muội trong nhà.

"Thanh Nhi, ca nhất định trị khỏi bệnh cho muội". Thấy muội muội hiểu chuyện lẽ ra hắn phải vui mừng, thế nhưng hắn lại càng thêm đau lòng. Muội muội là đích nữ Dạ gia, thế nhưng lại không có được đối đãi của đích nữ. Nếu không phải hắn khắp nơi bảo hộ thì không biết muội muội còn phải chịu ủy khuất cùng khi dễ đến mức nào.

"Được. Thanh Nhi tin tưởng ca ca ". Dạ Thanh Ca hí mắt cười nói với Dạ Mặc Viêm.

"Vậy đi thôi ".

"đi bây giờ sao ? Vậy bên phụ thân cùng phu nhân ?" Dạ Thanh Ca lo lắng hỏi. Nàng không muốn gây thêm khó khăn cho ca ca. Dù sao thì phu nhân kia cùng những ca ca, đệ đệ cùng cha khác mẹ đã gây ra đủ khó khăn, ngăn cản ca ca bao lần rồi.

"không cần lo lắng bọn họ. Ta sẽ nói với phụ thân sau ". Dạ Mặc Viêm không quan tâm nhiều như vậy. Hừ. Hắn chưa tìm bọn họ tính sổ là vì chưa đủ chứng cứ cùng với thực lực của hắn chưa đủ cường đại. Nhất định có ngày hắn sẽ làm bọn chúng phải trả lại gấp trăm ngàn lần những gì bọn chúng gây ra cho mẫu thân cùng muội muội.

Dạ Thanh Ca nắm chặt tay Dạ Mặc Viêm. Nàng không muốn ca ca lo lắng. Những người đó thế lực quá lớn. Ca ca sẽ gặp nguy hiểm.

Như nhìn ra lo lắng của Dạ Thanh Ca, Dạ Mặc Viêm ôn nhu xoa đầu nàng, thu liễm hết thảy sát khí.

"Chúng ta đi thôi, không nên để người đó chờ lâu".

"Vâng, ca ca."

Hai huynh muội vừa mới tới tiền viện liền gặp một nhóm người đang đi lại. Đi đằng trước là một nữ tử khoảng ba mươi tuổi, một thân trang phục hoa lệ, tóc búi kiểu phụ nhân. Phía sau nàng ta là một đám nữ nhân oanh oanh yến yến đem nàng ta nịnh hót vui vẻ.

"Ồi, đại thiếu gia cùng tứ tiểu thư đây là muốn đi đâu a?" phụ nhân mở miệng, thật dịu dàng tươi cười nhìn về phía hai huynh muội.

"Nhi phụ nhân tốt". Dạ Thanh Ca khẽ nhún mình đang muốn thi lễ thì bị một cánh tay kéo lại. Nàng ngược nhìn ca ca.

"Từ khi nào chuyện của ta tới lượt một đi nương đến quán rồi?" Dạ Mặc Viêm khí thế lãnh liệt nhìn về phía phụ nhân. Mấy tháng nay hắn không ở nhà, nàng ta liền muốn Thanh Nhi hành lễ? Nàng ta chán sống?

"Ta..."

"tốt nhất các ngươi tránh đường cho bản thiếu, nếu không đừng trách ta" Dạ Mặc Viêm trong mắt lóe lên hàn mang cắt lòi của Hình Thủy Nhu. Nếu không phải sau lưng nàng ta là Hình gia quyền thế ngấp trời thì hắn đã sớm đem nàng ta băm nhừ để uy cầu.

Dạ Mặc Viêm bế muội muội ra khỏi đại môn Dạ gia, không thêm để ý ánh mắt oán độc của Hình Thủy Nhu.

Liên Y vừa ra khỏi không gian thì liền nhận thấy không khí ba động một chút.

"Đến rồi thì vào đi. Ta không thích kẻ nào ngồi trên nóc nhà ta". Liên Y nhàn nhạt nói.

"Không ngờ vẫn bị nàng phát hiện a. Quả nhiên tiểu hồ ly không tầm thường". Giọng nói đầy tà khí của Hàn Hạo Thần vang lên. Một thoáng liền thấy hắn xuất hiện trước mặt Liên Y. Hắn vẫn một thân hắc y có điều khuôn mặt tuấn mỹ vô trù không bị che lấp bởi mặt nạ hiện lên tia cười như có như không làm Liên Y ngây ngốc nhìn hắn.

"Ha ha, tiểu hồ ly, nàng bị ta mê hoặc rồi sao?" Hàn Hạo Thần vui vẻ nhìn Liên Y.

"Hừ. Ngươi nằm mơ. Sao chỉ có mình ngươi?". Liên Y mới không nhận đây.

"có lẽ gần tới tên kia mới có thể qua được." Hàn Hạo Thần thấy nàng khôi phục vẻ lạnh nhạt hỏi chuyện chính thì cũng nghiêm chỉnh trả lời.

"Uh, vậy ngươi có việc?" Liên Y liếc nhìn hắn.

"ta nhớ nàng nha, gặp nàng không được?" Hàn Hạo Thần nhìn nàng, ánh mắt cong cong như nguyệt nha.

Hừ. Tên yêu nghiệt này. Liên Y nhìn về mặt hắn liền hận không thể đâm hắn một cái. Làm cái gì mà đắc ý thành như vậy.

"ta không rảnh tiếp đón ngươi. Hừ." Liên Y không kiên nhẫn phát tay.

"nàng chán ghét ta như vậy?" thấy vẻ mặt Liên Y, Hàn Hạo Thần liền cảm thấy mất mát. Hắn chỉ muốn nàng chú ý tới hắn một chút nên thường chọc ghẹo nàng a. Hắn cũng không biết mình tại sao lại chú ý đến nàng. Mới đầu là tò mò, sau đó là bất khả tư nghị, khi điều tra về nàng thì hắn lại nhận ra hắn đau lòng.

"Ta..."

"Lăng cô nương." giọng của Dạ Mặc Viêm truyền đến.

Ha người cùng quay đầu thì thấy Dạ Mặc Viêm đang nắm tay một cô bé cùng với Hoa Thiên Diễm đứng ở đại môn.

Chết tiệt. Sao nàng không cảm giác thấy chút nào. Mỗi lần ở gần tên yêu nghiệt này nàng liền không tự giác mà buông phòng bị. Liên Y trong lòng buồn bực.

"ngươi tới rồi? Đây là muội muội ngươi?" Liên Y rất nhanh ném vấn đề rồi rảo kia ra sau đầu. Bước tới chào đón ba người kia.

Ba người ngẩn ngơ nhìn cô gái trước mắt. Một thân nguyệt nha, mái tóc tùy ý buông sau đầu, chỉ dùng một dải lụa xanh ngọc buộc hờ. Khuôn mặt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, mắt phượng nheo nheo, trên môi nở nụ cười ấm áp. Trong mắt Dạ Mặc Viêm mang theo gì đó mà chính hắn cũng không rõ.

"Ngươi... ngươi thật là nữ tử?" Hoa Thiên Diễm lắp bắp. Dù biết nàng là nữ, nhưng mà ngày hôm qua, khí thế kia, trí tuệ kia, phong thái kia nam tử còn ít có chứ đừng nói là nữ tử.

"Hừ. Sao tên kia nói phải buổi tối các người mới tới mà ?" Liên Y mới không thèm để ý tên nhân yêu dở hơi kia, nàng quay sang hỏi Dạ Mặc Viêm.

"Uh, lẽ ra là như vậy nhưng ta hủy một số việc để tới. Dù sao thì chữa bệnh cho muội muội quan trọng hơn". Hắn khẽ cười.

"Đây là muội muội ta. Dạ Thanh Ca. Thanh Nhi đây là Liên Y tỷ tỷ ". Dạ Mặc Viêm giới thiệu.

"Tỷ tỷ xinh đẹp hảo. Ta là Dạ Thanh Ca. Tỷ có thể gọi ta Thanh Nhi " Dạ Thanh Ca giương đôi mắt to tròn lúng liếng cười với Liên Y.

" Chào Thanh Nhi, ta là Lăng Liên Y. Muội gọi ta thế nào cũng được " Liên Y cười nhìn cô bé. Nàng thấy thích cô bé này. Một đôi mắt trong suốt sạch sẽ thật khiến người ta thoải mái.

" Lăng Liên Y, người cứ định để chúng ta ở ngoài ?" Hoa Thiên Diễm kêu gào.

" ta quên mất, mọi người vào trong đi. Còn Hoa thiếu ngài có lẽ chướng mắt nơi này thì có thể không vào." Liên Y làm tư thế mời.

" ai nói ta không vào chứ. " Hoa Thiên Diễm bất mãn lắm lắm. Nhưng nơi này đúng là nhỏ thật. Cả tiểu viện còn chưa bằng nổi một góc sân nhà hắn. Cơ mà hắn chỉ dám nói thầm trong bụng thôi chứ Lăng Liên Y mà biết nhất định sẽ đuổi hắn ra khỏi đây a.

Vào phòng khách mọi người đã thấy Hàn Hạo Thần thanh thoi ngồi uống trà.

" Thần ca ca tốt " Thanh Ca nhu thuận chào hắn.

" Ân " Hàn Hạo Thần gật đầu một cái xem như chào hỏi.

Thanh Ca cũng không có mất hứng. Thần ca ca trừ khi đối với ca ca cùng Diễm ca ca thì đối ai cũng lạnh lùng. Thần ca ca ân một tiếng xem như không tệ rồi. Có những người huynh ấy thậm chí không buồn liếc mắt.

" Thần, người tới thật sớm. " Hoa Thiên Diễm cũng không khách khí ngồi xuống ghế bên cạnh Hàn Hạo Thần, tự mình rót một ly trà.

" oa, không ngờ nơi này cũng có trà ngon như vậy. Trà này là người pha ? " Hoa Thiên Diễm nhìn Liên Y.

" không, trà là hần pha. " nàng không hay uống trà. Hơn nữa mấy hôm nay Lâm thẩm bế quan lại càng không có người pha. Chắc lúc này tên yêu nghiệt kia pha rồi.

Hoa Thiên Diễm bất khả tư nghị nhìn Hàn Hạo Thần. Hắn không nghe lầm chứ ? Hàn Hạo Thần pha trà ? Hôm nay mặt trời mọc ngược hả ?

Nhận thấy ánh mắt của Hoa Thiên Diễm, Hàn Hạo Thần nhàn nhạt nhìn hắn, ánh mắt mang theo cảnh cáo. Thấy vậy Hoa Thiên Diễm vội ngậm miệng, thành thật ngồi uống trà.

Dạ Mặc Viêm bất đắc dĩ nhìn hai huynh đệ tốt của mình. Nhưng mà Thần có vẻ rất quen thuộc với Lăng cô nương ?

" Được rồi, hai người các người ngồi im cho ta. Thanh Nhi, qua đây, ta xem bệnh cho muội ". Liên Y trừng mắt nhìn hai người kia một cái. Sau đó tươi cười vươn tay về phía Dạ Thanh Ca.

" Liên Y tỷ tỷ, tỷ biết xem bệnh ?" Dạ Thanh Ca ngạc nhiên nhìn Liên Y. Vị tỷ tỷ này thoát nhìn chỉ hơn nàng mấy tuổi. Bệnh của nàng rất nhiều danh y đã xem nhưng chữa không nổi. Vậy mà ca ca lại nhờ vị tỷ tỷ này xem bệnh. Có nhầm không ?

" ân, là ca ca muội nhờ ta xem cho muội. Tin tưởng ta. " Liên Y nhìn thấy nghi hoặc trong mắt Thanh Ca. Nàng cũng không muốn giải thích nhiều. Hết thấy đều muốn dùng hành động chứng minh.

" được. Thanh Nhi tin tỷ tỷ. " Dạ Thanh Ca cười tươi gật đầu.

Liên Y nắm tay cô bé ngồi xuống ghế bên cạnh mình. Chuẩn bị bắt mạch. Lúc Liên Y vừa định đặt tay lên mạch tượng của cô bé thì Dạ Thanh Ca bất ngờ nói :

" tỷ tỷ, nếu tỷ tỷ không tìm ra bệnh cũng không sao. Thanh Nhi nhất định sẽ sống tốt. "

Liên Y nhìn thẳng vào đôi mắt trong suốt, sạch sẽ của Dạ Thanh Ca. Trong mắt không có sợ hãi, không có khiếp nhược, không có ủy khuất. Chỉ có vui vẻ, chỉ có tin tưởng, chỉ có an tâm.

" Thanh Ca, tin tưởng ta. Ta nhất định chữa khỏi cho muội. " Liên Y hạ quyết tâm rồi. Nàng nhất định phải chữa được cho cô bé. Một cô bé tốt đẹp, đáng yêu như vậy nhất định không thể chết.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 19: Chẩn đoán

Liên Y mất nửa canh giờ để thăm dò toàn bộ kinh mạch trong cơ thể Dạ Thanh Ca. Đôi mày của nàng nhíu thật chặt. Ba người kia nhìn phản ứng của Liên Y liền lo lắng. Chẳng lẽ rất nguy hiểm sao ?

"Lăng cô nương, muội muội ta thế nào ?" Dạ Mặc Viêm thấy Liên Y buông tay liền hỏi. Hoa Thiên Diễm cùng Hàn Hạo Thần cũng nhìn về phía nàng.

"Thanh Nhi có phải trên trán muội sẽ xuất hiện một đóa mạn châu sa hoa bên thái dương phải vào đêm mười lăm hàng tháng hay không ? Hôn nữa, toàn thân muội thấy đau đớn nhưng chỉ nửa khắc liền không còn ?" Liên Y nhìn Dạ Thanh Ca.

"đúng vậy, tỷ tỷ. Sao tỷ biết ? Điều này ca ca cũng không biết mà." Dạ Thanh Ca nhìn Liên Y.

"Thanh Nhi, tại sao không nói với ca ca ?" Dạ Mặc Viêm nhìn Thanh Nhi mang theo vẻ nhẹ tức giận.

"Thanh Nhi không muốn ca ca quá lo lắng. Hôn nữa Thanh Nhi không đau. Thật đấy. Thanh Nhi không cố ý muốn giấu ca ca." Dạ Thanh Ca thấy Dạ Mặc Viêm tức giận liền ôm cánh tay hắn, lắc lắc nói.

"Liên Y, vậy người có thể chữa được cho Thanh Nhi ?" Hoa Thiên Diễm nhìn Liên Y. Hắn không ngờ nàng chỉ xem mạch của Thanh Nhi liền có thể biết được bệnh tình của Thanh Nhi. Chứng tỏ y thuật của nàng hơn hẳn mấy lão bất tử kia.

"ngày mẫu thân người sinh Thanh Nhi, người ở đâu ?" Liên Y không trả lời Hoa Thiên Diễm mà quay sang Dạ Mặc Viêm hỏi.

"ta ở học viện, khi ta trở về, muội muội đang được bà vú bé, còn mẫu thân đã mất vì băng huyết". Dạ Mặc Viêm âm trầm nói. Hắn rất nghi ngờ về cái chết của mẫu thân. Nhưng không tìm được dấu vết nào. Hôn nữa hắn luôn phải khắp nơi bảo vệ bản thân cùng muội muội tránh khỏi âm toán của người đàn bà độc ác Hình Thủy Nhu kia nên dấu vết cứ mất dần. Đến bây giờ thì hầu như không còn dấu vết nào hữu dụng.

"ta nghĩ mẫu thân người vẫn còn sống. Ngày đó người chết không phải mẫu thân người". Liên Y tung ra một quả bom.

"Thật sự ? Làm sao cô nương / nàng / người / tỷ tỷ biết ?" cả bốn người đồng thanh hỏi.

"bởi vì Thanh Nhi không bị bệnh." Liên Y không nhanh không chậm nói.

"cái này thì liên quan gì ? Khoan đã, người nói Thanh Nhi không bị bệnh ? Đây là sao ?" Hoa Thiên Diễm nhảy dựng. Tất cả mọi người cũng đồng loạt nhìn Liên Y.

"Thanh Nhi thật sự không bị bệnh. Mà là trúng độc. Độc này trúng từ khi trong bụng mẹ. Là Mạn châu mẩu tử độc." Liên Y giải thích.

"Mạn châu mẩu tử độc ? Đây là độc gì ?" Hàn Hạo Thần nhíu mày. Lấy kiến thức của hắn cũng không biết là độc gì.

"mạn châu mẩu tử độc là độc làm cho người trúng độc chịu đau đớn tận cốt tủy vào ngày mười lăm mỗi tháng. Chắc chắn khi mẫu thân người mang thai Thanh Nhi đã bị đầu độc. Khi sinh Thanh Nhi độc tố tự động chạy sang cơ thể muội ấy. Mẫu thân người mang mẩu tử độc, còn Thanh Nhi mang tử độc. Mẩu tử độc có thể áp chế tử độc, không cho tử độc phát tác. Mỗi khi độc phát nhất định ăn mòn kinh mạch. Thế nhưng khi ta thăm dò kinh mạch của Thanh Nhi lại thấy kinh mạch muội ấy trừ bị thương tổn thì không bị ăn mòn. Chắc chắn mẩu tử độc đã áp chế tử độc. Vậy nên ta mới nói mẫu thân người còn sống". Liên Y chậm rãi nói.

Nàng thật bội phục cùng cảm động mẫu thân của Dạ Mặc Viêm. Chịu đựng mẩu tử độc dày vò, lại còn cực lực áp chế tử độc phát tác. Tình thương của mẫu thân thật vĩ đại. Mẫu thân của nàng nhất định cũng thương nàng như vậy. Liên Y tin tưởng nếu như mẫu thân nàng thì chắc chắn người cũng như vậy.

"Tỷ tỷ, tỷ nói là sự thật ? Mẫu thân muội vẫn còn sống ?" Dạ Thanh Ca đôi mắt sáng lấp lánh nhìn Liên Y.

"đúng vậy" Liên Y gật đầu. "mẫu thân muội không chỉ còn sống mà còn cực kỳ, cực kỳ yêu thương muội".

"Lăng cô nương, nói vậy có thể giải được độc của Thanh Nhi hay không ?" Dạ Mặc Viêm hỏi.

"hiện tại ta chỉ có thể áp chế độc được trong cơ thể Thanh Nhi để muội ấy có thể tu luyện. Còn muốn giải độc thì phải chờ tới khi tìm được mẫu thân người". Liên Y trầm ngâm nói.

"tại sao phải chờ đến lúc tìm được mẫu thân ta ?" Dạ Mặc Viêm không có quá nhiều hiểu biết về độc nên cũng thực nghi hoặc.

"mẩu tử độc này phải đồng thời giải. Nếu chỉ giải trên một người thì độc trong cơ thể người còn lại sẽ không bị thứ gì áp chế, sẽ biến thành kịch độc chí mạng. Kết quả chính là người kia sẽ thi cốt vô tồn". Liên Y nặng nề nói. Kẻ hạ độc thật sự vô cùng độc ác.

"thi cốt vô tồn ?" tất cả mọi người kinh hãi. Nhưng rất nhanh trong mắt mấy tên nam nhân kia liền hiện lên hàn quang, nhất là Dạ Mặc Viêm, sát khí lạnh lẽo ngập trời. Lại dám độc hại mẫu thân hắn như vậy, làm hại muội muội hắn như vậy. Nhất định hắn sẽ khiến những kẻ đó phải hối hận vì đã sinh ra trên cõi đời này.

"ca, muối không sao ". Dạ Thanh Ca ôm ca ca đang tỏa sát khí của nàng.

" Thanh Nhi, là ca ca không tốt , ca ca không bảo vệ được muối ". Dạ Mặc Viêm đem Dạ Thanh Ca ôm chặt.

" ca, người đừng tự trách. Hơn nữa tỷ tỷ nói mẫu thân còn sống. Chúng ta phải tìm mẫu thân nữa. " Dạ Thanh Ca gắng rời đi lực chú ý của ca ca. Nàng không muốn ca ca tự trách. Ca ca những năm này đã cố gắng gồng mình lên để tu luyện, lại khắp nơi lo lắng bảo vệ nàng và tránh ám toán của đám người kia. Đã đủ vất vả lắm.

" ân, chúng ta sẽ tìm mẫu thân " Dạ Mặc Viêm làm sao không hiểu suy nghĩ của tiểu muối của hắn chứ. Muối muối nhu thuận như vậy lại càng làm hắn đau lòng.

"Được rồi, có gì nói sau. Thanh Nhi muối đi theo ta. Ta sẽ giúp muối áp chế độc tố đồng thời giúp muối chữa trị kinh mạch đã tổn thương. Tin tưởng không quá mười ngày sẽ chữa trị hết chỗ kinh mạch đã bị thương. Sau đó muối có thể tu luyện ". Liên Y ngắt ngang hai huynh muội kia. Nàng không phải nhận, nàng thật ghen tị a. Nàng ở thế kỉ 21 hay ở nơi này đều là một mình. Cả cha mẹ còn chưa có thấy chứ đừng nói là huynh muội.

"Lăng cô nương, đa tạ " Dạ Mặc Viêm đứng dậy ôm quyền thật sâu thi lễ. Ân tình này hắn nhất định báo đáp.

" không có chuyện gì. Ta thật thích Thanh Nhi. Ta nhất định trị bệnh cho Thanh Nhi. " Liên Y mỉm cười.

" tỷ tỷ, Thanh Nhi đa tạ tỷ ". Dạ Thanh Ca học theo ca ca. Nàng thật thích tỷ tỷ xinh đẹp a. Tỷ tỷ có y thuật thật giỏi.

" được rồi, dừng trì hoãn nữa. Thanh Nhi muối theo ta. Mấy người các người ở nơi này chờ a. " Liên Y kéo Liên Y về phía phòng mình. Để ba tên nam nhân trong phòng.

" Viêm, xem ra người phải điều tra lại rồi " Hàn Hạo Thần trầm ngâm.

"Ta vẫn không hiểu, tại sao những kẻ đó lại để mẫu thân của Viêm còn sống a ?" Hoa Thiên Diễm nghi hoặc. Nếu muốn giết vậy tại sao lại hạ loại độc này a.

" Diễm, có đôi khi sống so với chết lại càng đáng sợ " Hàn Hạo Thần khẽ liếc hắn.

" vì muối muối là điểm yếu của ta. " Dạ Mặc Viêm nói đúng điểm mấu chốt. Không có muối muối vậy thì hắn sẽ chính là không có điểm yếu. Những người đó sẽ chẳng thể làm gì hắn. Giới cho một cái bàn tính. Hắn khẳng định mẫu thân hắn trong tay đám người đó. Muối muối lại là điểm bọn chúng nắm lấy muốn kiềm chế hắn. Tốt, rất tốt. Trong mắt hắn hiện lên đạo hàn mang lạnh lẽo.

Trong phòng.

Liên Y xuất ra bao ngân châm tinh xảo của nàng.

" Thanh Nhi, giờ ta sẽ giúp muối phong tỏa áp chế độc tố. Sẽ đau đớn một chút. Nếu không chịu nổi muối có thể nói với ta. Ta sẽ cho muối ngủ. Nhưng như vậy quá trình áp chế sẽ lâu hơn một chút. " Liên Y nhẹ nhàng nói.

" Liên tỷ tỷ, tỷ đừng lo. Muối sẽ chịu được mà. Tỷ bắt đầu đi. " Trong mắt Dạ Thanh Ca hiện lên kiên định. Nàng không sợ. Nàng phải chịu đựng. Một chút đau đớn chịu không được vậy thì làm sao có thể tìm mẫu thân, làm sao cứu mẫu thân.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 20: Tới Thần Minh Vực

Ba ngày sau.

" làm sao lại lâu như vậy ? Hay đã xảy ra chuyện gì ? " Hoa Thiên Diễm đi đi lại lại không biết là lần thứ bao nhiêu rồi.

Liên Y cùng Dạ Thanh Ca vào phòng đã ba ngày ba đêm rồi. Từ đó đến giờ cửa phòng chưa từng mở ra. Liên Y thì không sao, nhưng Dạ Thanh Ca không có tu luyện mà ba ngày không ăn uống thì làm sao chịu nổi. Ba người đợi ở đây ba ngày, chẳng có nằm ngủ cũng chẳng có ăn uống gì. Với thực lực bây giờ thì những nhu cầu ấy không quá cần thiết.

"ngươi ngồi yên đi. Phải tin tưởng Liên Y " Hàn Hạo Thần nhàn nhạt nhìn huynh đệ tốt của mình.

" Thần nói đúng a. Diễm ngươi đứng đi lại nữa. Ta tin Lăng cô nương. " Dạ Mặc Viêm cũng không khỏi lên tiếng. (tg : chẹp, không tin nàng thì các ngươi cũng đâu làm được gì a)

"Thần, ngươi có vẻ rất quen biết với nàng a ?" Hoa Thiên Diễm không có tức giận. Ngược lại hân tở về bát quái nhìn huynh đệ tốt của mình. Cái tên này nha, có bao giờ gần nữ nhân hay dụ dăng với các nàng đâu. Thế nhưng lại cười với Liên Y. Nghĩ đến đây hân liền thấy khó chịu. Không có lý do liên khó chịu vậy.

Hàn Hạo Thần không biết tâm trạng phức tạp của Hoa Thiên Diễm. Mà có biết tên đó buồn bực thì hân cũng mặc kệ. Ai biết tên đó phát điên cái gì. Nhưng mà huynh đệ hỏi thì hân cũng nói.

" ta có gặp qua nàng vài lần ".

" nha, chỉ có vậy ? " Hoa Thiên Diễm hơi thất vọng một tí. Hân biết Hàn Hạo Thần chỉ nói một nửa, nhưng là hân lại chẳng thể làm gì.

" họ ra rồi. " Đang ngồi bên cạnh, Dạ Mặc Viêm bỗng nhiên nói. Hân liền đứng dậy sai bước về phía phòng Liên Y.

Hai người kia cũng cảm nhận được kết giới đã triệt tiêu. Như vậy là bọn họ đã ra ngoài nha. Hai người cũng nhanh chóng chạy theo Dạ Mặc Viêm.

" chi nha "

Cánh cửa phòng Liên Y mở ra, một thiếu nữ tuyệt mỹ một thân bạch y bước ra, theo sau là một cô bé như tinh linh một thân phấn y. Cô bé có đôi mắt to tròn , linh động , đặc biệt bên trên trán như ở giữa hai đầu mày của cô bé có một đóa mạn châu sa hoa đỏ như máu, thật xinh đẹp.

Ba người sững sờ nhìn một lớn một nhỏ.

" ca ca " Dạ Thanh Ca vui vẻ chạy tới ôm chầm lấy ca ca nàng.

Dạ Mặc Viêm mỉm cười tiếp được muội muội. Nhưng hân rất nhanh liền kinh ngạc. Muội muội thế nhưng đã đạt Thất cấp ! Ba ngày đã đạt Thất cấp ?

" muội đạt thất cấp ?" Dạ Mặc Viêm có chút không tin tưởng. Đây cũng quá nghịch thiên đi.

" ân , ca ca, là tỷ tỷ giúp muội tập luyện khí. Tỷ tỷ thật giỏi. Muội cũng không còn là phế vật. Muội có thể bảo vệ ca ca ". Dạ Thanh Ca vui vẻ nói.

" ừ. Thanh Nhi lợi hại. Nhưng ca ca bảo vệ muội là tốt rồi. " Dạ Mặc Viêm sủng nịnh nhìn muội muội bảo bối.

" Lăng cô nương, đa tạ ". Hân nhất định khắc cốt铭 tâm ân tình này của nàng.

" được rồi không cần khách sáo, chúng ta . . . "

Àmmmm !!!!

Một tiếng nổ vang lên ngắt lời Liên Y. Mọi người quay đầu nhìn. Liên tình tường cảm nhận huyền khí đang bạo dũng hướng về một sân nhỏ trong tiểu viện của Liên Y. Có người muốn đột phá. Hơn nữa là đột phá Huyền Vương a.

" Lưu thúc đột phá " khoe miệng Liên Y giương lên tươi cười. Mới bốn ngày a. Vậy mà Lưu thúc đã đột phá. Ha ha. Hiệu quả tốt hơn so với nàng nghĩ a.

Mất nửa canh giờ Lưu thúc mới hoàn thành đột phá cùng cùng cố tu vi. Đồng thời khi Lưu thúc hoàn thành đột phá thì Lưu thẩm cùng Lâm thẩm cũng đột phá Huyền thiên cảnh.

Ba cánh cửa phòng đồng thời mở ra, ba người bước ra. Vì tu vi tịnh tiến nên nhìn họ như trẻ ra vài tuổi, chỉ giống như hai lăm hai sáu tuổi. Ba người nhìn về phía Liên Y mang theo vô hạn sùng kính.

" Lưu Thăng / Lâm Như Vũ / Lưu Hà Mai bái kiến chủ tử " ba người đồng loạt quỳ gối trước Liên Y. Bọn họ chân chính đem Liên Y trở thành chủ tử. Sẵn sàng vì nàng làm bất kì điều gì.

" mọi người đứng lên đi. " Liên Y không ngăn cản bọn họ. Nàng cần bắt đầu kế hoạch của mình, cần xây dựng lực lượng cường đại.

" tiểu thư, các vị này là . . . " ba người theo Liên Y vào phòng thì thấy mấy người Dạ Mặc Viêm.

" đây là bằng hữu của ta Dạ Mặc Viêm, Hàn Hạo Thần, Hoa Thiên Diễm còn đây là muội muội Dạ Thanh Ca ". Liên Y lần lượt nói.

" các vị tốt. " ba người ôm quyền thi lễ. Bằng hữu của tiểu thư thật sự sâu không lường được. Lưu thúc âm thầm hút một ngụm khí lạnh. Ông không thể thấy được tu vi của từng người dù ông đã là Huyền vương nhất cảnh. Thật sự là Trường Giang sóng trước đề sóng sau.

"Tiểu thư, thuộc hạ ra ngoài giải quyết công việc trước. " Luru Thăng khẽ khom người. Mấy hôm bế quan, Vạn Khí Các ông không tới được, giờ phải đi qua.

" ần, thúc đi đi " Liên Y không tiện nhiều lời, liền gật đầu.

" tiểu thư, các vị công tử, chúng thuộc hạ đi làm điểm tâm. " Lâm Như Vũ, Luru Hà Mai cũng lui xuống.

Liên Y nhìn về phía mấy người Dạ Mặc Viêm, bọn họ không có cảm thấy mất tự nhiên khi nàng không nhiều lời. Dù sao thì bọn họ cũng chưa thân thiết đến mức hoàn toàn tin tưởng.

" ta có chuyện vẫn muốn hỏi mấy người ". Liên Y mở miệng phá vỡ không khí trầm mặc.

" người hỏi đi ". Hoa Thiên Diễm ngả người vào ghế, tà mị nhìn nàng.

" lần trước các người tìm thấy Cửu điệp hòa lan hoa ở đâu ?" Liên Y nghi vấn.

" chúng ta là tới Thần Minh Vực ". Hàn Hạo Thần nhìn nàng.

" cô nương muốn đi ?" Dạ Thiên Diễm trực tiếp hỏi.

" người điên hả. Với thực lực hiện tại người đi chính là chịu chết. " Hoa Thiên Diễm nhảy dựng.

" chịu chết ? Nguy hiểm luôn đi cùng kì ngộ ". Liên Y không phủ nhận a. Nàng đúng là muốn đi đến đó. Nàng cần trưởng thành. Bây giờ đã là tháng mười rồi. Chỉ còn đúng một năm nữa là sẽ diễn ra đại hội gia tộc. Nàng phải đột phá Huyền Vương trước ngày diễn ra đại hội. Không thể nghi ngờ, Thần Minh Vực chính là nơi nàng cần đến rèn luyện.

" Người có biết, chưa có kẻ nào dưới Huyền Thiên thất cảnh còn sống mà ra khỏi đó hay không ? Người đi đơn thuần là tìm chết a. " Hoa Thiên Diễm nhìn nàng. Hắn không có bộ dạng ngả ngón nữa mà chính là thật nghiêm túc nhìn nàng.

" ha ha, đi hay không đi đều phải chết. Vậy vì sao không đi ? Ít nhất đi thì có khả năng ta sẽ sống lâu hơn ?" Liên Y cười cười nhìn hắn.

Mấy người chấn động nhìn nàng. Bọn họ điều tra qua nhưng thật sự không biết được sự tình gì. Chỉ biết nàng là người của Lăng gia nhất tộc của Thiên Thánh thành - kinh thành phồn hoa của La Thiên quốc. Bây giờ xem ra bọn họ hoàn toàn không biết điều gì cả.

" ta đi cùng nàng / cô nương / người ". Cả ba người đồng thanh. Ba tên nam nhân sừng sốt nhìn về phía huynh đệ tốt của mình. Trong lòng đều trầm xuống. Nam nhân rất hiểu rõ nam nhân, nhất là những tên nam nhân thân với nhau như huynh đệ. Chỉ liếc mắt một cái là có thể biết đối phương nghĩ gì. Ba người này lại càng không cần nói. Bọn họ là bằng hữu tốt nhất nhưng đồng thời cũng là những đối thủ lợi hại nhất.

" không, ta tự đi ". Liên Y không để ý thái độ quý dị của bọn họ.

Ba người tạm thời ngăn chặn suy nghĩ đang mọc như dây leo nhìn về phía Liên Y.

" các người mạnh hơn ta. Cho nên nếu đi cùng ta thì ta chẳng thể tiến bộ " đây là lý do nàng cự tuyệt.

Nàng không thể trưởng thành nếu được che chở mãi. Có những việc phải tự mình đi làm, tự mình vượt qua. Nhất là trên con đường tu luyện này. Nếu nàng ở mãi dưới che chở của người khác thì cũng giống như là cây trồng trong nhà kính. Nó sẽ nhanh chóng chết khi gặp giông bão, còn cô đại ven đường nó chẳng sợ giông tố vì sau giông tố nó càng vươn mình mạnh mẽ.

Nàng hiểu, bọn họ cũng hiểu nhưng bọn họ thật sự lo lắng. Thần Minh Vực không phải nơi mà ai cũng có thể đến. Nó xếp thứ mười trong mười khu vực thần bí nhất trên đại lục Phương Thiên, cho nên không thể khinh thường được.

" vậy nàng định làm thế nào ". Hàn Hạo Thần lên tiếng. Dù quen nàng không lâu nhưng hắn biết nàng rất quật cường. Hắn vẫn nhớ như in ngày hắn thấy nàng trong băng động. Toàn thân đóng băng, trên người hàn khí nhập thể, vết thương nhiều đến nỗi chính là huyết nhục mơ hồ. Hắn lúc đó thật khiếp sợ. Một cô nương mới mười một tuổi, thế nhưng lại mạo hiểm như vậy.

"Mấy người có thể cho ta bản đồ đến đó không ?" Liên Y nhìn bọn họ. Nàng không tìm được đường đi. Thần Minh Vực là khu vực thần bí. Không phải chỉ bởi vì nó nguy hiểm trùng trùng mà còn bởi vì đường đến đó rất ít người biết.

"Được. Nhưng phải cẩn thận. " Hàn Hạo Thần nhìn nàng. Hắn biết chẳng thể ngăn nàng. Hơn nữa đúng như nàng nói, kì ngộ luôn đi cùng nguy hiểm.

"Đa tạ " Liên Y gật đầu.

"Người cẩn thận " Hoa Thiên Diễm cũng không muốn rót lại.

" cô nương cẩn thận " Dạ Mặc Viêm nhìn nàng.

" được, cảm ơn các người. " Liên Y gật đầu. Dù quen biết không bao lâu thế nhưng nàng biết họ đều lo lắng cho nàng. Phần tâm ý này làm nàng cảm động.

" tỷ tỷ, ta có thể đi cùng tỷ không ?" Dạ Thanh Ca chột lên tiếng.

" hồ nháo, thực lực của muội làm sao có thể đi ? Không thể làm Liên Y gặp nguy hiểm. " Dạ Mặc Viêm khề quát.

Dạ Thanh Ca cúi đầu, nàng biết nàng rất yếu nhưng nghe tỷ tỷ nói muốn mạnh mẽ phải trải qua nguy hiểm nên nàng mới thử xem có thể được đi không. Xem ra là nàng đã suy nghĩ không chu toàn rồi.

" Thanh Nhi, một năm sau, nếu muội đạt Huyền thiên cảnh thì ta sẽ mang muội đi ". Liên Y nhìn cô bé.

" thật sự ? " đôi mắt Thanh Ca lóe lên nhìn nàng.

" thật sự " Liên Y cười.

" a, tỷ tỷ thật tốt. Thanh Nhi nhất định cố gắng ". Thanh Ca ôm chầm lấy nàng.

Ba tên kia nhìn cô bé đang vui vẻ mà lắc đầu. Một năm từ thất cấp lên đến Huyền thiên cảnh ? Bọn họ còn chưa có tự tin này đâu. Nhưng thôi để cô bé vui vẻ nên họ quyết định trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 21

Trù tính

Ban đêm

" tiểu thư " ba người Lưu Thăng cúi đầu chào Liên Y.

" các người ngồi đi ". Liên Y gật đầu. Tay khẽ kết ấn. Một kết giới dần hình thành xung quanh phòng.

" kết giới ?" Lưu thúc kinh hãi. Chỉ có Huyền Vương tam cảnh trở lên mới có khả năng tạo kết giới vậy mà giờ hắn đang thấy tiểu thư tạo kết giới. Tiểu thư thật sự là Huyền Thiên cảnh ? Thật quá thần kì rồi.

" ân, là kết giới ". Liên Y không có phủ nhận. Những ngày huấn luyện cùng Phong Ngân nàng đã nhờ hắn chỉ cho nên rất nhanh đã học được kết giới. Hơn nữa, với đồng nguyên tố thuộc tính biến thái thì chuyện hiểu được kết giới với nàng còn dễ hơn ăn cháo. Hoàn toàn chính là làm chơi ăn thật. Nếu ai biết suy nghĩ này của nàng thì chắc chắn sẽ tức đến giậm chân. Người so với người chính là tức chết người.

Ba người ngồi xuống quanh bàn trà.

" đây là kế hoạch ta dành cho ba người. Mọi người xem đi, chỗ nào không hiểu thì có thể hỏi ta ". Liên Y phân biệt giao cho ba người ba bản thảo.

Lưu thúc càng xem càng kinh ngạc. Thật không ngờ tiểu thư lại nghĩ đến việc xây dựng thể lực chu toàn như vậy.

Đúng vậy. Ba bản thảo này là Liên Y phân biệt sở trường của ba người để có thể lập kế hoạch. Bản thảo của Lưu thúc chính là mở rộng Vạn Khí các, đồng thời tạo dựng một Luyện khí các. Lưu thúc chính là một luyện khí sư cao cấp a. Mấy năm nay trình độ Luyện khí của hắn ít tăng lên vì thực lực chậm chạp không tịnh tiến. Nhưng bây giờ thì khác, hắn đã là Huyền Vương, khả năng luyện chế nhất định tăng lên a. Còn Lâm thẩm cùng Lưu thẩm chính là bản thảo về việc mở tử lâu nhưng phong cách tử lâu khác với tử lâu ở nơi này. Nhưng đồng thời nó sẽ chính là mạng lưới tình báo của nàng.

" tiểu thư, chỗ này thuộc hạ chưa rõ . . . "

" chúng ta phải làm như thế này . . . "

Ba canh giờ sau, mặt trời ló dạng thì bàn bạc mới chấm dứt.

" ta mong mọi người sẽ cố gắng. Đây là năm mươi vạn kim tệ. Luyện khí các ba mươi vạn, tử lâu hai mươi vạn. Đây là tiền vốn của hai nơi. Năm năm, ta cho mọi người năm năm. Mong là ta sẽ không thất vọng ". Liên Y đặt một túi càn khô lên bàn.

" chúng thuộc hạ thề cùng thiên địa mãi mãi trung thành cùng chủ tử. Vĩnh viễn không phản bội. Nếu trái lời sẽ hỡi phi yên diệt ". Ba người quỳ xuống, sau khi lời thề vừa dứt, thiên địa pháp tắc liền bùng xuống, một tia sáng chui vào mi tâm mỗi người. Thiên địa pháp tắc chính là ràng buộc khi bùng lời thề. Nếu có kẻ nào làm ngược lại lời thề, cái giá phải trả tuyệt đối không phải là thứ kẻ đó có thể thừa nhận. Cho nên tại Phụng Thiên đại lục không có người dễ dàng bùng lời thề, nhất là lời thề trung thành.

"Được. Mọi người đứng dậy đi. " Liên Y không đỡ bọn họ. Nàng không muốn ngăn cản họ bùng lời thề. Đây là bước đầu cho kế hoạch tạo dựng kế hoạch của nàng.

" Lưu Thăng, ta mong ngoài xây dựng Vạn Khí Các, thì ngươi lưu ý thu thập những đứa trẻ mồ côi nhưng có tố chất tốt. Ta sẽ tự mình huấn luyện. Các ngươi biết đấy, dù địa vị có cao đến mấy nhưng thực lực không đủ thì chính là thất bại " Liên Y nhắc nhở.

" dạ, thuộc hạ minh bạch " bản kế hoạch của tiểu thu làm Lưu Thăng hưng phấn cực kì. Hẳn nhất định phải làm thật tốt, thật tốt.

" được rồi, mấy ngày nữa ta có chuyện phải đi. Có lẽ đến khi diễn ra đại hội gia tộc mới trở về ".

" chủ tử ngài đi lâu như vậy ? Ngài định đi nơi nào ? "

" Thần Minh Vực "

" chủ tử nơi đó rất nguy hiểm . . . "

" chủ tử, ngài cẩn thận "

Ba ngày sau

Một con chiến mã mang theo một thiếu niên lao nhanh ra khỏi Thanh Vân thành, nhằm hướng tây mà đi.

Cũng một ngày này, trong Thanh Vân thành Vạn khí các treo biển tạm thời đóng cửa. Cùng lúc đó Phong Vị cư cũng đổi chủ.

Lạc Kỳ thành

" vị công tử này, mời vào, mời vào " tiểu nhị vui vẻ tiếp đón một thiếu niên đáng vẻ phong trần như vừa đi đường xa.

" Chuẩn bị cho ta bị cho ta một căn phòng sạch sẽ. Ngoài ra cho ngựa của ta ăn " thiếu niên ném cho tên tiểu nhị một ngân tệ, vừa đi vừa phân phó.

" dạ, dạ tiểu nhân đi làm ngay " tên tiểu nhị cảm ngân tệ vui vẻ. Nhìn không ra vị tiểu công tử này thật rộng rãi. Phải biết hẳn một tháng làm cũng chỉ được mười ngân tệ. Không ngờ hôm nay lại may mắn như vậy.

Liên Y bước vào, cả căn phòng liền nhìn lại, thấy là một thiếu niên liền quay đầu tiếp tục trò chuyện. Phải, thiếu niên kia chính là Liên Y dịch dung. Nàng dùng ba ngày để luyện chế một loại dược thủy - dịch dung tể. Loại này không giống như đan dược, nó không dùng uống mà dùng bôi lên mặt làm thay đổi ngũ quan. Liên Y mất một tháng tại không gian (tương đương một ngày bên ngoài) để luyện chế thành công. Bây giờ dù là mấy người Lưu Thăng gặp cũng sẽ không nhận ra nàng chứ đừng nói người khác.

Liên Y chọn một bàn trong góc phòng, gọi một ít đồ ăn cùng trà. Dù không quá cần thiết phải ăn uống nhưng dù sao thì nàng vẫn duy trì thói quen. Hơn nữa từ lâu, khách điểm như thế này là nơi thu thập thông tin tốt nhất a.

" này, ta nói cho các ngươi một chuyện a, ở Thanh Vân thành mấy hôm trước xuất hiện đan dược cực phẩm " một người ra vẻ thần bí hề hề nói.

" ôi chào, chuyện đó ta đã biết nha, ta còn biết đan dược đó bán được năm mươi vạn kim tệ " người bên cạnh khinh thường.

" năm mươi vạn kim tệ. Ôi trời ơi, ta không biết cả đời có kiếm đủ ngàn ấy tiền không nữa " một người cảm thán.

" mấy chuyện này cũ rồi. Ta nói cho các ngươi biết một chuyện hay hơn nhiều " một người khác chen vào.

" là chuyện gì nha ?"

" ta vừa trở về từ Hóa Dục thành, bên trong Hóa Dục thành có di tích viễn cổ. Nghe nói sáu tháng nữa sẽ mở ra phong ấn. Bên trong nhất định có nhiều bảo vật. Rất nhiều người đang chuẩn bị đến đó a. "

" thật sự ? Vậy ta cũng phải đi a "

" ngươi đi ? Hừ cũng không xem ngươi ở cảnh giới gì ? Một cái Ngự thiên mà thôi, tới đó chính là tìm chết "

" lão tử yếu thì như thế nào ? Ngươi hơn lão tử ?"

" ta thấy các ngươi nên uống rượu đi . . . "

Viễn cổ di tích ? Hòa Dược thành ? Sáu tháng nữa ? Liên Y bưng lên ly trà khế uống một ngụm. Đi qua Thần Minh Vực chính là Hòa Dược thành. Đây là con đường ngắn nhất đến Hòa Dược thành a. Xem ra nàng phải đến nơi này rồi.

Hai ngày sau

Phong Lâm thành.

Đây là thành trấn tiếp giáp nơi vào của Thần Minh Vực. Theo bản đồ mà Hàn Hạo Thần đưa thì nàng chính là đang ở rất gần Thần Minh Vực.

Nàng từng hỏi Thần Minh Vực hình dáng như thế nào, nhưng mà bọn họ cũng không hoàn toàn biết bởi vì Thần Minh Vực rất rộng lớn, tương như vô cùng, lại có rất nhiều ma thú cường đại. Nhưng mà có thể sẽ gặp được một số loại dược liệu quý hiếm thậm chí có cả dược liệu đã tuyệt tích.

Liên Y thuê một phòng trọ. Nàng muốn nghỉ một chút để tăng thêm thực lực, ngày mai nàng sẽ đi tìm lối vào của Thần Minh Vực.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 22

Cửa vào nguy hiểm trùng trùng

Liên Y ngồi trong không gian một ngày, đem huyền khí đến trạng thái chiến đấu tốt nhất. Hôm sau, theo bản đồ của Hàn Hạo Thần, Liên Y tìm đến lối vào của Thần Minh Vực.

Theo lời Hàn Hạo Thần cửa vào Thần Minh Vực nằm giữa hai vách núi cheo leo phía đông thành Phong Lâm hơn nửa nơi đó mây mù bao phủ cực kì nguy hiểm. Nếu ngu ngốc đi loạn thì nhất định thì cốt vô tồn.

Liên Y đứng tại nơi mà mây mù yếu nhất. Tinh tế cảm nhận nàng liền cảm thấy thật không thoải mái. Mây mù mang theo khí tức quỷ dị. Nàng cũng không có ngu ngốc mà vội vã phi xuống vực. Chậm rãi quan sát địa hình vách núi. Đốc đá cheo leo, chỉ có mấy loại dây leo cỏ dại mọc, đường xuống gần như hoàn toàn không có. Liên Y vẫn nhớ Hàn Hạo Thần từng nói rằng có một đường nhỏ để xuống dưới đáy vực sâu thẳm này nhưng nàng tìm kiếm mãi vẫn chưa thấy được.

Liên Y ném một hòn đá nhỏ, chính là dùng thực lực Huyền Thiên tứ cảnh đỉnh của nàng căn bản vẫn không nghe thấy tiếng chạm đất của viên đá nhỏ này.

Xem ra Thần Minh Vực quả nhiên không hổ là nơi thần bí tại Phượng Thiên đại lục.

Liên Y hít một hơi thật sâu, phong nguyên tố dưới không chế của nàng nhanh chóng trở thành một đôi cánh trong suốt mang theo chút sắc bén sau lưng nàng. Liên Y khẽ vỗ cánh, đôi cánh xinh đẹp mang nàng bay xuống dọc theo vách núi cheo leo. Nếu có ai thấy Liên Y xuống miệng vực bằng cách này nhất định té ngã mất thôi. Một cái Huyền thiên tứ cảnh lại có thể dùng huyền khí hóa sí. Thiên tài ? Đây không phải thiên tài đây chính là yêu nghiệt. Huyền khí hóa sí cực kì khó vì phải đạt được lực không chế huyền khí thật mạnh, gần như tùy tâm sở dục, hơn nữa huyền khí phải thật tinh thuần mới có thể làm được. Huyền khí hóa sí thật ra không phải là nguyên tố nào cũng có thể làm được. Chỉ có hỏa nguyên tố, thủy nguyên tố, phong nguyên tố là có thể hóa sí mà thôi. Nhưng không chế khó khăn nhất chính là phong nguyên tố. Đây là nguyên tố khó nắm bắt nhất trong tất cả các loại nguyên tố. Muốn huyền khí hóa sí thực lực của ngươi ít nhất phải đạt được Huyền thiên bát cảnh.

Liên Y bay dọc theo vách núi, được một nửa chặng đường thì huyền khí chấn động, liền biến mất. Liên Y bị rơi xuống. Lần này chết chắc rồi, rơi thế này không chết cũng mất nửa cái mạng. Trong lòng kêu gào nhưng vẫn chú ý thấy dây leo bám trên vách đá, lấy hết sức cổ bám vào một đoạn dây leo nhỏ ra. Ôi. Nguy hiểm thật. Lần trước Hàn Hạo Thần cũng không nói là huyền khí biến mất mà. Liên Y đánh giá nơi mình bám vào, dây leo này nhô ra ngoài vách đá dựng đứng. Đây là một loại dây leo lớn cỡ nắm tay, rất rắn chắc, có lá hình tim màu bạc. Liên Y chưa từng thấy loại cây này bao giờ. Trong sách dược liệu ở không gian cũng không có. Thôi đành phải leo xuống vậy. Bám chắc vào dây leo, Liên Y tìm nơi đặt chân trên vách đá. May mắn nàng ở hiện đại từng đi leo núi kiểu này nếu không thì cũng không biết phải làm sao mới có thể leo xuống dưới.

Mất nửa canh giờ chặt vật leo núi Liên Y mới xuống đến đáy vực. Đưa mắt nhìn xung quanh một lượt, nàng thấy sương mù bao phủ khắp nơi này, nhưng mờ nhạt hơn đám sương mù đen phía trên. Liên Y nhận thấy huyền khí biến mất của nàng đã khôi phục lại. Xem ra việc có huyền khí dưới huyền thiên cửu cảnh không thể xuống có lẽ chính là vì đám mây đen kia làm ra.

Lấy ra một ít kim sang dược bôi lên vết trầy xước trên người, vết thương lấy tốc độ mắt thường có thể thấy từ từ khép lại, đến khi như chưa bao giờ bị thương. Hàn Hạo Thần nói bọn hắn phát hiện ra Cửu diệp hòa lan hoa ở phía đông bắc, Liên Y lấy ra một ngân châm nhỏ khẽ làm nóng nó, xoay nhẹ,

ngân châm khẽ nghiêng về một phía. Liên Y đi về phía đông bắc. Nếu nàng đoán không nhầm thì gần nơi mà Cửu diệp hỏa lan hoa sinh trưởng nhất định còn có một loại dược liệu cực kỳ trân quý khác là Lục tinh thảo. Loại thảo dược này là nguyên liệu chính tạo ra Hóa Nguyên đan. Hóa Nguyên đan là đan dược làm thay đổi thiên phú tu luyện của một người. Nghe thì đơn giản nhưng hiệu quả chính là nghịch thiên. Một người thiên phú tu luyện từ khi sinh ra là không thể thay đổi. Chính là hóa nguyên đan có thể làm tăng lên thiên phú này. Đồng nghĩa với việc người có thể tăng nhanh tu vi, nắm giữ nhiều loại vũ kỹ, thậm chí một viên hóa nguyên đan cực phẩm sẽ giúp người kích phát ra một loại nguyên tố tu luyện khác, thậm chí là nguyên tố biến dị. Đây chính là loại đan dược không có phẩm cấp trong không gian. Nhưng mà lục tinh thảo tuyệt tích từ lâu trong đại lục, lần trước nghe nói Hàn Hạo Thần tìm được Cửu diệp hỏa lan hoa hơn nữa còn là chín đóa Liên Y liền nghĩ đến nơi đó khả năng có Lục tinh thảo tồn tại. Vì Lục tinh thảo ưu thích nhất là sống trong thạch túy tại hang động Hòa kim sư - thú thủ hộ của Cửu diệp hỏa lan hoa. Con hỏa kim sư này lần trước chỉ bị dụ đi chứ chưa có bị giết cho nên khẳng định thạch túy cùng lục tinh thảo vẫn còn.

Graoooooooo

Liên Y đang mãi miết suy nghĩ thì một tiếng rống khủng khiếp vang lên. Ngược nhìn kẻ cản đường, Liên Y thềm nuốt nước miếng. Nương ơi, một con xích liệt hùng* vĩ đại cao năm trượng thực lực Thiên Huyền cứu cánh đang dùng đôi mắt đỏ ngầu khát máu cùng với nhe những cái răng nanh nhọn hoắt về phía nàng. (* xích liệt hùng : con gấu có bộ lông đỏ rực).

Liên Y nhìn lên người mình, một thân áo dính máu, chính thức này thu hút con gấu kia tới đây.

Xích liệt hùng nhìn nhân loại nhỏ bé trước mắt không những không sợ nó lại còn dám nhìn lại nó. Nó liền tức giận, huy một quyền đi qua. Quyền phong gào thét mang mười thành lực lượng của xích liệt hùng bay về phía Liên Y. Liên Y lập tức tránh né, nàng cũng không muốn cứng đối cứng với nó.

Thấy Liên Y tránh được, xích liệt hùng càng tức giận, nó rống một tiếng đinh tai nhức óc, phá nát rất nhiều thực vật cùng những ma thú yếu ớt xung quanh. Liên Y mau chóng che đi giác quan nếu không chắc chắn cũng bị trọng thương, dù vậy tiếng rống này đủ khiến nàng phun ra một búng máu.

Tránh không phải biện pháp, Liên Y dâng lên chiến ý điên cuồng, tay cầm Hàn Nguyệt kiếm, rút vào đó là vô hạn hóa nguyên tố, đồng thời tay kia phát động phong nguyên tố tấn công xích liệt hùng.

Đôi mắt phong nguyên tố vô hình nhưng sắc bén, xích liệt hùng ban đầu hơi chật vật, thế nhưng nó nhanh chóng đập nát được từng đạo nguyên tố. Quý tha ma bắt, con xích liệt hùng này vậy mà lại là sở hữu kim nguyên tố. Từng đạo nguyên tố sắc bén bắn về phía Liên Y làm nàng chật vật tránh né, dù vậy, quần áo vẫn bị rách tung tóe như tên khát máu, trên người vết thương lớn nhỏ cả đoàn. Liên Y vừa tránh vừa vung kiếm chém từng đạo hỏa kiếm về phía xích liệt hùng.

Hừ nhân loại này vậy mà có hai nguyên tố, thật làm nó phải nhìn lại. Nhưng mà hóa nguyên tố thì nó cũng không sợ.

Mất thấy hóa nguyên tố cùng phong nguyên tố chẳng thể làm gì. Liên Y liền gấp, làm sao bây giờ, kim nguyên tố rất bá đạo.

Liên Y trong nháy mắt liền nghĩ đến nguyên tố có khả năng áp chế kim nguyên tố. Hai tay vũ động, kết ấn phức tạp hình thành, bầu trời bỗng kéo mây đen, đám mây mang theo lôi điện đi vòng vèo. Kết ấn dừng lại, Liên Y sắc mặt tái nhợt nhìn về phía xích liệt hùng.

" Lôi phá thương khung thức thứ nhất : Lôi minh cuồng nổ "

Vừa dứt lời, một tia lôi điện lớn được hình thành đánh thẳng về phía xích liệt hùng. Nó chẳng thể nào né tránh được vì tốc độ của lôi điện quá nhanh. Nó vận dụng kim nguyên tố thành lớp vòng bảo vệ. Liên Y khòe miệng khẽ nhếch. Nàng chờ chính là như vậy.

Lôi điện chạm vào năng lượng kim nguyên tố của xích liệt hùng không những không tàn đi ngược lại lại gia tăng tốc độ, tràn ngập trong thân thể xích liệt hùng, tàn phá cơ thể nó làm nó cháy đen thui. Trọng thương. Không trọng thương mới lạ. Vũ kỹ này là vũ kỹ thiên giai, lại là vũ kỹ thuộc nguyên tố biến dị lôi nguyên tố. Dùng thực lực huyền thiên tứ cảnh đánh cùng một cái huyền thiên cứu cánh thì vẫn không thể thế nhưng ở đây lại khác. Xích liệt hùng là kim nguyên tố thì hoàn toàn có thể. Tuy vậy Liên Y vẫn bị thương không nhẹ. Nhanh chóng lấy ma tinh, sau đó dùng chút huyền khí còn lại thiêu trụi cái xác to lớn kia, nàng liền lẩn mình vào không gian. Liên Y mỗi một mà ngủ thiếp đi. Chưa khi nào nàng phải chật vật như vậy. Mà cũng chỉ có nàng điên rồi nên mới đi đánh một cái hơn mình năm cái cấp bậc. Hoàn toàn là không muốn sống mà.

Từng dòng huyền khí tiến vào cơ thể nàng, cùng với một tia nhỏ vô sắc cũng tiến vào làm lành vết thương của Liên Y. Cho nên không quá ba ngày trong không gian, mọi vết thương của nàng nhanh chóng biến mất hơn nữa huyền khí như tăng thêm không ít. Có lẽ sẽ rất nhanh vượt qua bình cảnh.

Liên Y thay một bộ trang phục gọn nhẹ khác vì bộ trang phục kia hoàn toàn rách nát rồi, sau đó ra khỏi không gian, lúc này bên ngoài mới qua hơn hai canh giờ mà thôi. Liên Y lại một lần cảm thán về sự nghịch thiên của Thiên huyền không gian.

Liên Y tiếp tục đi về hướng đông bắc.

" thiếu chủ, nơi này có dấu vết đánh nhau, dấu vết này là của xích liệt hùng " một nam nhân mặc hắc y nhìn qua đồng hồ hỗn độn mà hỏi báo.

" người này có tu vi không thấp nhất định là huyền thiên cứu cánh, hơn nữa tu luyện là lôi nguyên tố " một nam nhân mặc bụi y cũng nói.

Nam nhân mặc cẩm bào từ y nhìn lướt qua khòe miệng khẽ nhếch.

" " hấn " mới chỉ là huyền thiên tứ cảnh, hơn nữa chắc chắn có cả hỏa nguyên tố cùng lôi nguyên tố "

Hai người kia ngẩn ra. Huyền thiên tứ cảnh ? Lôi hỏa song nguyên tố ?

Nam nhân từ y không có nhắc lại, liền xoay người rời đi. Dù không thấy rõ cả khuôn mặt hấn nhưng một thân cầm bào tử y cuồng ngạo, bóng lưng bề thế thiên hạ, hấn chính là trời sinh vương giả. Cầm bào tử y càng tôn lên khí phách ngông cuồng của hấn. Màu tím giống như vì hấn mà sinh ra.

Nếu Liên Y ở đây nhất định khiếp sợ, nam nhân này lại liếc một cái liền nhìn ra tu vi cùng nguyên tố của nàng. Hấn sâu không lường được.

Mà hướng nam nhân này đi chính là hướng đông bắc.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 23

Nam tử thần bí

Liên Y nhắm hướng đông bắc đi, vừa đi vừa đánh giá xung quanh. Nàng chú ý đến những loại thảo mộc nơi này. Bằng thần thức mạnh mẽ cùng tinh thần lực cường đại của một luyện dược sư, Liên Y thu hoạch được không ít thảo dược. Dù không phải quá quý hiếm đến mức có thú thú hộ nhưng mà những thảo dược ấy cũng rất đáng giá nha. Chẳng có dược sư nào lại đi chê nhiều thảo dược cả. Liên Y thật vui về thu thập thảo dược nha.

Liên Y đi được khoảng ba canh giờ thì nghe trong không khí truyền đến tiếng ma thú gầm thét. Liên Y để ý thấy rất nhiều ma thú đang điên cuồng nhắm một hướng mà đi. Liên Y vỗ đôi cánh tổ mang phong nguyên tố, bay nhanh về phía ma thú đang chạy tới.

Ánh sáng như lưu ly lan tỏa từ một gốc cây. Ma thú đang tụ tập xung quanh rất đông.

Thất diệt tử tham !

Liên Y khiếp sợ nhìn cảnh tượng trước mắt. Là thất diệt tử tham. Hơn nữa nhìn những chiếc lá màu đỏ rực, tỏa ánh sáng như lưu ly kia thì gốc tử tham này ít nhất cũng được hơn một ngàn năm rồi.

Đây đúng là trân phẩm trong trân phẩm!

Liên Y hai mắt tỏa sáng nhìn gốc tử tham, đây là dược liệu cực kỳ trân quý a. Nhưng nàng lại nhìn lại đám ma thú đang tề tụ để tranh đoạt thì da đầu cũng run lên. Ma thú yếu nhất cũng đã đến Huyền Vương. Thậm chí còn có một con phong lôi báo đã đến Huyền Vương cửu cấp.

Liên Y bực bội nhìn xuống đám ma thú. Chết tiệt! Ma thú mạnh mẽ như vậy đều tề tụ nơi đây, nàng làm sao có thể lấy được thất diệt tử tham a. Một con nàng có thể miễn miễn cưỡng cưỡng mà đánh. Nhưng mà cả một đám như thế này, phòng chừng nàng mà xuống đó thì nhất định sẽ bị chúng nó tề toái. Phòng chừng xương cốt cũng chẳng còn.

Liên Y nhẹ nhàng hạ xuống ở một chỗ thụ lớn tương đối an toàn cách đấy không xa. Tận lực thu liễm hơi thở. Liên Y chăm chú nhìn về phía thất diệt tử tham. Nhìn cây tử tham này thì nhất định phải một canh giờ nữa nó mới hoàn toàn thành thực. Phải làm sao mới lấy được cây tử tham này đây.

Không đúng ! Thất diệt tử tham có ma thú thú hộ. Hơn nữa là đây đã thuộc hàng thánh phẩm trân quý thì thú thú hộ càng không kém. Thế nhưng tại sao đám ma thú này lại tề tụ nơi đây nhiều như vậy ? Thật không bình thường !

Liên Y đang rơi vào trầm mặc thì có một luồng uy áp khủng khiếp đang tiến nhanh về nơi này. Đám ma thú gào thét, gầm rống nhưng chúng không thể nhúc nhích nổi trước uy áp của tuyệt đối cường giả. Liên Y nhanh chóng vận chuyển cuồng long bí quyết bảo hộ tâm mạch. Dù vậy trước uy áp khủng khiếp này thì nàng cũng bị thương không nhẹ. Khóe miệng rỉ máu thấm ướt một mảnh trước ngực.

Ngaooooooooo

Liên Y nhìn về phía luồng uy áp. Ôi trời ơi! Là Lục dược sư ung !

Chúng ma thú muốn nhanh chóng lùi lại, thậm chí những ma thú có huyết thống thấp kém liền sợ hãi mà quỳ xuống.

" Là kẻ nào muốn đoạt Thất diệt tử tham mà bản tôn thú hộ ? " Lục dược sư ung gầm khê.

Ma thú có thể nói tiếng người ! Lục dược sư ung này nhất định đến Huyền quân. Hơn nữa nhất định là không dưới Huyền quân ngũ cảnh

Liên Y âm thầm hít một ngụm khí lạnh. Thú hộ thất diệt tử tham vậy mà lại là Lục dược sư ung. Sư ung là một trong những ma thú có sức tấn công mạnh

mẽ. Hơn nữa chúng am hiểu phong nguyên tố nên tốc độ của chúng gần như là vô địch. Không một kẻ nào nguyện ý làm kẻ thù của một con sư ưng, hơn nữa lại là một con lục dực sư ưng bởi vì chúng là loài ma thú sẽ tấn công cho đến khi chúng hạ gục kẻ địch hoặc cho đến khi chúng chết. Thu phục một con sư ưng rất đổi khó khăn.

Lục dực sư ưng bay phía trên thất điệp tử tham. Nó vô cùng giận dữ. Hôm nay nó chỉ vì đuổi theo một con hỏa kỳ lân mà chạy khỏi lãnh địa. Thế nhưng hỏa kỳ lân kia không biết chạy đi đâu, nó buồn bực trở về thì lại thấy lãnh địa của nó vậy mà lại có người đến xâm phạm. Hừ, suy nghĩ bằng đầu móng cũng biết chúng muốn lấy thất điệp tử tham để tăng tu vi. Một đám không biết sống chết ! Càng nghĩ lục dực sư ưng càng tức giận !

"còn không cút ? Muốn bản tôn nhai sống các ngươi ?"

Lục dực sư ưng rít lên.

Một số ma thú cấp thấp bị tiếng rít của nó trực tiếp diệt sát, ma thú mạnh hơn thì nhanh chóng lui lại, cố gắng lê lét khỏi lãnh địa của nó. Chúng ma thú khóc thầm. Ô ô, là kẻ nào nói ma đầu này không ở lãnh địa chứ. Tăng tu vi thì tốt nhưng không có mạng thì làm sao tăng tu vi a. Thế nên chỉ một lát, đám ma thú chạy hết khỏi tầm mắt của Liên Y.

Liên Y cũng không hiểu tại sao Lục dực sư ưng lại không giết đám ma thú kia. Bản tính của ma thú không phải đều rất hiếu chiến hay sao ?

Khi con ma thú cuối cùng chạy thoát thì Liên Y liền biết được.

Một trận hào quang lóe lên, bên cạnh thất điệp tử tham bỗng xuất hiện một nam tử. Nam tử này rất tuấn mĩ. Liên Y ghen hòng nhìn. Tại sao nơi này ai ai cũng đều tuấn mĩ vô trù như vậy. Nam nhân mặc một thân hoàng y, hắn có một đôi ưng mâu, trông mắt màu lam, mái tóc cũng màu vàng kim xinh đẹp. Hắn lạnh lùng, bất cần, tự do như gió. Hắn làm cho người ta thấy khó lòng kiềm giữ hắn. Nhưng mà quan trọng là Liên Y phát hiện ra hắn thể nhưng bị thương một cánh tay hơn nửa vết thương kia chắc chắn do hỏa diễm tạo thành. Nhìn sắc mặt tái nhợt của hắn nàng biết hắn thể nhưng còn bị nội thương.

Hắn đang muốn ngồi xuống trị thương thì trong không khí lại xuất hiện một luồng áp lực mới hơn nữa áp lực này mang theo hơi nóng cực kì khủng bố. Rất nhiều cây cỏ bị héo rũ thậm chí một số loài còn trực tiếp nổ thành bụi phấn.

Liên Y cố hết sức chống đỡ áp lực này. Hơn nữa may mắn là nàng cũng luyện hóa nguyên tố cho nên mới có thể chống đỡ được một hai.

"Ha ha, Lục Huyền, ngươi nên đầu hàng đi, quy thuận chủ nhân của lão tử " một giọng cười càn rỡ truyền đến.

Liên Y nhìn lên, thấy một con tử diễm hỏa kỳ lân đang bay đến, đáng kinh ngạc hơn là trên lưng nó đang có một nam nhân cười lên.

Tử diễm hỏa kỳ lân mang nam nhân kia hạ xuống mặt đất sau đó rất nhanh liền biến hóa thành một nam tử một đầu tóc đỏ tím yêu dị tùy ý buông thả, một thân hắc y, trông mắt màu tím đứng sau nam nhân kia vô cùng cung kính.

Nam nhân kia, Liên Y một khắc thấy hắn liền ngây ngốc. Nàng gặp qua Phong Ngân tuấn mĩ nhưng vẫn đậm phong khinh như trích tiên, Hàn Hạo Thần lại cuồng ngạo như thần, Hoa Thiên Diễm tà mị, Dạ Mặc Viêm trầm ổn hơn nữa lại thấy hai ma thú hóa hình yêu dị kia nhưng mà tất cả không bằng nam nhân kia. Ngũ quan như đao gọt, tuấn mĩ vô song, đôi mắt hắc khiến người ta không tự giác mà muốn trầm luân, một thân tử y trường bào trên người hắc lam nổi bật quý khí, như đế vương cao cao tại thượng quan sát chúng sinh, bề ngễ thiên hạ. Liên Y từng thấy Hàn Hạo Thần mặt tử y nhưng chỉ thấy cuồng ngạo còn nam tử này, tử sắc giống như vì hắc sinh ra.

Hơn nữa nam tử này lại có Tử hỏa kỳ lân là ma thú kẻ ước, thực lực thật sự sâu không lường được. Hắn là ai ?

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 24

Sơ ngộ

"phi, Tử Minh ngươi đường đường tử diễm hỏa kỳ lân mà lại chịu cúi đầu trước nhân loại ! Hừ, lão tử mới không làm chuyện mất mặt như vậy " Lục Huyền khinh thường nhìn Tử Dạ đứng bên cạnh nam nhân thần bí.

"Hừ, cảm miệng. Lão tử làm gì còn chưa tới lượt ngươi dạy dỗ. " Tử Minh hừ lạnh.

"Ngươi không phục ? " nam tử thần bí lên tiếng. Giọng nói của hắn nhẹ nhàng nhưng mang kheo uy nghiêm không cho phép khinh thường.

"trừ phi ngươi đánh thắng lão tử, nếu không ngươi đừng mơ " Lục Huyền hừ một tiếng, lộ vẻ khinh thường. Nhân loại đều yếu đuối làm sao có thể thắng được hắc chủ. Còn hắc chủ trực tiếp bỏ qua Tử Minh. Ai biết được cái con kỳ lân kia mắc chứng gì mà đi quy thuận nhân loại. Hắc là sư ưng mang huyết mạch thuần khiết - lục dực, làm sao có thể quy thuận nhân loại yếu ớt.

Ở đây, có ai là không nhìn ra kiêu ngạo của Lục Huyền, tuy nhiên Từ Minh thì âm thầm vui vẻ khi người gặp họa, khinh thường chủ nhân là người tự tìm ngược. Còn Liên Y dù không biết nam tử kia mạnh bao nhiêu nhưng mà nàng biết hẳn nhất định thắng. Liên Y cũng giật mình vì chuyện này.

"Tốt. Bắt đầu đi." nam tử không sao cả nói. Hắn không ngại, dù sư ung mạnh thế nào thì hẳn tin hẳn nhất định thắng. Tự tin, ngạo khí từ trong xương như vậy làm Liên Y thấy được cũng thật chấn động. Nàng có cảm giác hẳn không gì không làm nổi, không gì có thể ngăn cản hẳn.

Lục Huyền hóa hình về bản thể có điều bản thể này to lớn gấp mười lần khi nãy. Giống như một tòa núi nhỏ, che kín bầu trời, khí tức tăng lên khủng bố. Hẳn làm cho ma thú trong vòng trăm dặm đều lần trốn trước uy áp khủng bố. Liên Y cũng không thể nào chịu nổi. Nàng muốn tránh vào không gian nhưng ngay lúc đó một tia lực lượng nhu hòa từ Thiên Sát ngọc bội toát ra, bảo vệ Liên Y tránh được uy áp của Lục dực sư ung kia. Hơn nữa, Liên Y còn cảm thấy tứ chi, bách hải bị tổn thương trước đó rất nhanh được khôi phục.

Liên Y kì quái nhìn miếng ngọc. Nó không còn màu đen xám xịt mà đã trở nên sáng bóng, trên nền đen là một con phượng hoàng giương cánh. Liên Y dường như thấy con phượng sống động, nó hình như còn chớp mắt với nàng nhưng nhìn lại thì không có thấy nữa. Có thể là ảo giác, Liên Y tự nghĩ.

Trên bầu trời, nam tử kia cùng Sư Ung đang thập phần căng thẳng. Sư ung dùng những móng vuốt sắc bén của mình để tấn công. Liên Y lú lờ trước tốc độ của nó. Nàng thậm chí không có thể thấy gì. Dù đã dùng thần thức.

Nam nhân kia cũng không hề thua kém. Không thể tin được tổ chất thân thể của hắn mạnh mẽ như vậy. Một quyền lại một quyền giáng xuống mang theo lực lượng khủng bố. Giờ Liên Y mới hiểu, họ không phải đánh bằng nguyên tố tu luyện mà đánh bằng lực lượng thuần túy. Thế nên Lục dực sư ung mới tự tin như vậy. Nhân loại so lực lượng cùng ma thú? Năm mơ. Nhưng giờ hẳn vạn phần hối hận. Có ai cho hắn biết nhân loại này từ đâu tới hay không? Tránh được công kích của hắn thì cũng thôi đi, thế nhưng một quyền lại một quyền xảo diệu lại mang theo lực lượng mà đến ma thú cũng không thể nào có. A, hẳn phải đánh như thế nào a?

Nửa canh giờ sau, Lục Huyền chặt vật hóa thành hình người, một thân quần áo hỗn độn, mặt mũi tím bầm, còn nam nhân kia từ từ hạ xuống như tiên nhân, vân đạm phong khinh, giống như người vừa đánh một trận bạo lực kia không phải hắn, quần áo hẳn một nếp nhăn cũng không có. Chênh lệch này, thì không cần nói cũng biết ai thắng a.

"ha ha, Lục Huyền, đáng đời người dám coi thường chủ nhân, coi thường mắt nhìn của lão tử" Từ Minh vui sướng nhìn Lục Huyền một thân chặt vật.

"hừ" Lục Huyền thật muốn một cước đạp chết cái tên đang cười tới mức mặt nhăn như cúc hoa kia một trận. Thật đáng ghét mà.

"thế nào?" nam nhân kia tựa tiểu phi tiểu nhĩ nhìn Lục Huyền.

"Ta nguyện ý, ta nguyện ý" Lục Huyền gật đầu như bằm tỏi. Đùa hả, không chịu khế ước hẳn sẽ bị nam nhân này ngược thê thảm a. Hắn mới không muốn chịu ngược nha.

Dưới chân Lục Huyền xuất hiện một vòng hào quang xinh đẹp mang theo màu sắc hoàng kim - trong suốt - lam nhạt, trời, hóa ra lục dực sư ung này là biến dị, mang ba loại nguyên tố. Quá mạnh. Liên Y cảm thán.

"ta - lục dực sư ung - Lục Huyền nguyện tôn người vì chủ. Mãi mãi trung thành." Lời thề vừa dứt, thiên địa pháp tắc liền hạ xuống Lục Huyền và nam nhân thần bí.

Dưới chân nam nhân kia liền hiện một vòng hào quang, đáng kinh ngạc hơn là vòng hào quang chính là thất thái quang mang, ngoài màu sắc của ngũ hành nguyên tố còn mang theo hai màu hắc bạch. Nam nhân này thế nhưng lại là thất hệ. Hơn nữa hẳn còn có hai nguyên tố trái ngược quang nguyên tố cùng hắc ám nguyên tố. Liên Y khiếp sợ nhìn một màn trước mắt. Cái gì mà không có ai là ngũ hệ, cái gì mà thất hệ vạn năm không có. Lừa quỷ. Vậy nàng đang chứng kiến cái gì a.

Mọi màu sắc rút đi, chỉ còn màu hoàng kim chói lọi, hòa cùng màu sắc của Lục Huyền, như một sợi dây liên kết, ràng buộc hai người.

"Ta, Long Dật Hiên, nguyện cùng Lục dực sư ung - Lục Huyền kết khế ước, khế ước chủ tớ, khế" Long Dật Hiên khế niệm.

Khế ước hình thành, ngay lập tức mọi vết thương của Lục Huyền được chữa khỏi, đồng thời hẳn liền thăng cấp.

"Ha ha, Lục Huyền cảm giác thăng cấp như thế nào?" Từ Minh nhìn Lục Huyền. Hắn cùng Lục Huyền biết nhau nhiều năm, một kẻ am hiểu hỏa diễm, một kẻ lại biến dị mang băng nguyên tố, hai người bọn hắn luôn coi nhau là đối thủ, nhưng bọn hắn đã rất lâu không thể thăng cấp. Cho đến ba năm trước hắn gặp Long Dật Hiên, hắn mới biết thì ra nhân loại có một yêu nghiệt như vậy. Hai mươi tuổi đạt cấp bậc Huyền Quân. Thế cũng thôi đi nhưng mà Long Dật Hiên còn nắm giữ bảy nguyên tố. Đây chính là yêu nghiệt trong yêu nghiệt a. Hắn lại bị khuất phục bởi lực lượng của Long Dật Hiên cùng tính cách và khí chất của hắn cho nên đường đường là Từ diễm hỏa kì lân mà hắn lại quy thuận, trở thành bản mạng khế ước của Long Dật Hiên.

"hừ, thôi kì lân mi không cần đắc ý." Lục Huyền không thèm nhìn Từ Minh.

"chủ nhân". Một chân quỳ xuống, cánh tay đặt chéo lên ngực trái, biểu lộ sự kính trọng của hắn đối với Long Dật Hiên. Hắn tâm phục, khẩu phục rồi. Nam nhân mạnh mẽ như vậy, xứng đáng để hắn đi theo. Chủ nhân của hắn rất không tầm thường. Hắn thật mong chờ những ngày tháng đi theo chủ nhân chiến đấu.

Ma thú chính là như vậy, chúng yêu ghét đơn giản. Không làm chúng phục, chúng kiêu ngạo tận trời, nhưng nếu thu phục được thì chúng không tiếc hết thảy, nguyện mãi mãi trung thành.

"Uh, đứng lên đi. Vị bằng hữu này, các hạ nhìn đủ ? Có thể đi ra được chưa ? " Long Dật Hiên nhìn về phía Liên Y đang trốn nhàn nhật nói.

Từ Minh cùng Lục Huyền nhìn nhau, có người ? Sao bọn hắn không phát hiện ?

" Ta không có ác ý " Liên Y biết không thể trốn được nên đành đi ra, dù nàng không hiểu tại sao Long Dật Hiên lại biết nơi nàng ẩn nấp vì Thiên Sát ngọc bội đã giúp nàng che dấu khí tức. Liên Y xuất hiện trong tầm mắt ba người. Một thiếu nữ khoảng mười hai, mười ba thật xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo, mái tóc dài đen mượt chỉ được cột lên qua loa bằng một sợi dây, một thân bạch y gọn gàng. Đáng chú ý chính là khí chất của nàng, thanh lãnh, tự tin, một đôi mắt hắc bạch phân minh, lẳng lẳng như nước. Đôi mắt như nàng đã trải qua hết thảy tang thương của một lão giả chứ không phải đôi mắt của một cô bé như vậy.

" nhân loại ? Huyền thiên tứ cảnh ? Làm sao ngươi có thể vào đây được chứ ? " Lục Huyền kinh ngạc nhìn nàng. Kì quái, nếu không phải Huyền thiên cửu cảnh thì làm sao có thể bay qua ranh giới chứ ?

" ngươi là ai ? " Long Dật Hiên một khắc thấy nàng liền ngẩn ngơ. Nhưng hắn rất nhanh khôi phục vẻ lạnh lùng của mình. Có điều chính hắn cũng không ngờ mình hỏi nàng như vậy.

Từ Minh cũng nhìn sang. Hắn đi theo chủ nhân máy nam này nhưng ngoài tu luyện, giải quyết công việc lớn nhỏ của hắn ra thì hắn chưa bao giờ thấy chủ nhân nói chuyện với nữ nhân nào. Dù rất nhiều nữ nhân hoàn phi yến gây đưa đến cửa thì chủ nhân đều một cước đá bay, chẳng thèm liếc mắt. Thế mà hôm nay lại hỏi tên cô gái này. Có ý tứ.

" ta là Lăng Liên Y " nhìn thấy đôi mắt hắn nhìn mình, Liên Y liền không tự giác mà nói ra tên mình mà không phải là tên giả Lăng Y Ngao.

" ngươi sao lại ở nơi này ? " Từ Minh lên tiếng. Hắn sẽ hỏi dùm chủ nhân vậy. Ha ha.

" a, ta tới lịch lãm, thấy linh dược hiện thế nên liền đuổi tới đây " Liên Y cũng thành thật mà trả lời. Nàng không hiểu tại sao mình không muốn nam nhân kia nghĩ xấu về mình.

Lúc này ba người kia mới nhìn về Thất điệp tử tham đang chuẩn bị thành thực.

" ngươi muốn thất điệp tử tham ? " Long Dật Hiên nhìn nàng.

" ần, ta muốn " Liên Y không do dự gật đầu.

"Vậy ngươi có bản lĩnh thì lấy đi " không đợi Long Dật Hiên, Lục Huyền liền nói. Hắn là thú thủ hộ Thất điệp tử tham, chỉ cần ngươi có bản lĩnh thu phục linh dược thì ngươi liền có thể lấy a. Nói thì đơn giản nhưng mà linh dược đã bắt đầu có linh tính, nhưng chúng lại vô cùng cố chấp cho nên muốn thu phục nó còn khó hơn ma thú.

"Ta thật sự có thể thử ?" Liên Y hai mắt tỏa sáng nhìn Lục Huyền. Trong mắt lóe lên giao hoạt mà Lục Huyền không thấy nhưng không thoát khỏi ánh mắt Long Dật Hiên. Có ý tứ. Khóe miệng hắn khẽ nhếch nhưng rất nhanh liền hạ xuống y như chưa có xảy ra điều gì.

"Có thể . " Lục Huyền gật đầu. Hừ, nàng cho rằng thu phục linh dược đơn giản như vậy ?

Đúng lúc này hào quang tỏa ra từ thất điệp tử tham thêm mạnh mẽ. Bảy chiếc lá từ màu đỏ tươi từ từ chuyển thành màu tím đỏ diễm dứa. Ánh sáng bắn thẳng lên bầu trời. Linh dược hiện thế. Đồng thời Lục Huyền tỏa ra uy áp Huyền quân lục cảnh. Làm cho mọi ma thú đều không dám tới.

Liên Y tới gần Thất điệp tử tham, tay trái mang theo lực lượng thủy nguyên tố nhu hòa, tay phải mang theo thổ nguyên tố hướng về tử tham. Lục Huyền đang vui vẻ khi cho rằng nàng sẽ bị thất bại thì thấy một màn này liền cứng họng. Hắn không ngờ nàng nắm giữ thủy - thổ hai loại nguyên tố. Bất kì linh dược nào thì cũng đều ưa thích hai nguyên tố này, sau đó mới đến nguyên tố thuộc tính của chúng a. Sai lầm rồi.

Quả nhiên, nhận thấy nguyên tố tính thuần trong tay Liên Y, thất điệp tử tham liền bay đến tay nàng.

Liên Y thuận tay ném nó vào không gian. Ha ha, nó chẳng thể chạy được, Lục Huyền cũng không thể đổi ý.

Ba người thấy thất điệp tử tham biến mất trên tay Liên Y thì cũng chỉ nghĩ rằng nàng bỏ vào không gian giới chỉ bình thường mà thôi.

" đa tạ Long công tử " Liên Y xoay người hướng Long Dật Hiên cảm tạ.

" nợ ân tình của ta rất khó trả đấy " Long Dật Hiên nhìn nàng, tựa tiếu phi tiếu.

Liên Y sững sờ nhìn Long Dật Hiên, nàng không ngờ hắn sẽ nói như vậy.

" chúng ta đi thôi " không đợi Liên Y lên tiếng. Long Dật Hiên liền phi thân đi cùng hai ma thú.

"Nhớ kĩ, ta là Long Dật Hiên " Liên Y đang ngẩn ngơ thì giọng nói của Long Dật Hiên vang lên, gần từng chữ rõ ràng.

Khóe miệng Liên Y cong lên một nụ cười tuyệt mỹ. Long Dật Hiên, chúng ta còn gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 25

Sau khi xác định mấy người Long Dật Hiên đã rời khỏi, Liên Y liền lặn mình vào không gian. Trong không gian, được điện gần đây thêm rất nhiều loại dược liệu mới, chúng sinh sôi nảy nở rất nhanh, y như nơi đây mới chính là nơi thuộc về chúng. Liên Y thỏa mãn nhìn được điện ngày càng mở rộng. Với một dược sư nhất là một kẻ cuồng y như nàng thì không điều gì thỏa mãn hơn việc có một dược điện với vô số dược liệu. Liên Y không mất nhiều thời gian để tìm thấy Thất diệp tử tham, những chiếc lá xinh đẹp màu tím đỏ rung rinh trong gió. Quả nhiên là linh dược, nó tìm đến giữa dược điện để bám rễ, nơi này ngoài huyền khí nồng đậm, còn có cả linh khí.

Liên Y cắt một mảnh rễ nhánh to bằng ngón tay cái của thất diệp tử tham, dùng thủy nguyên tố tẩy sạch đất trên đó. Liên Y cho vào miệng khẽ nhai. Dịch ngọt trong rễ mang theo huyền khí cùng linh khí tràn ngập trong miệng nhưng rất nhanh, hòa nguyên tố bá đạo liền ra sức tàn phá khi Liên Y nuốt hết mảnh rễ.

"chết tiệt" khẽ mắng thầm, Liên Y liền nhanh chóng xếp bằng, cố gắng áp chế luồng hòa nguyên tố đang cuồng bạo, cắn nuốt kinh mạch của nàng. Cơ thể như bị nướng, miệng trào ra máu tươi. Nàng cứ nghĩ với thực lực hiện tại cắn nuốt một mảnh tử tham không có vấn đề, thế nhưng không ngờ nó lại bá đạo như vậy.

Lần trước, cơ thể bị đóng băng còn thoải mái hơn bị hỏa diễm thiêu đốt như thế này. Giống như người bị ném vào dung nham nóng chảy vậy, mọi tế bào trên cơ thể người đều kêu gào đau đớn, bỏng rát.

Liên Y dùng thủy nguyên tố, lại dùng băng nguyên tố làm giảm đi đau đớn, áp chế hỏa diễm nhưng rất nhanh, nàng nhận ra càng áp chế hòa nguyên tố càng cuồng bạo.

Nhận ra điều này, Liên Y cắn răng, rút đi hai nguyên tố thủy - băng. Người muốn đốt phải không? Vậy thì đốt đi. Ta không ngăn cản. Nàng chỉ dùng huyền khí bảo vệ tâm mạch. Ngay sau đó Liên Y liền chìm vào hôn mê.

Hòa nguyên tố trong cơ thể Liên Y dần dần trở nên yên lặng, nó dung hợp vào dòng huyền khí trong đan điền của Liên Y. Hồi phục chỉ lực, huyền khí cùng linh khí từ linh dược thấm qua ngàn vạn chân lông lấp đầy kinh kì bát mạch đồng thời chạy chữa những kinh mạch bị tổn thương của nàng.

Huyền khí trong không gian đổ dồn về phía Liên Y làm nàng tỉnh lại. Liên Y kinh hãi phát hiện nàng sắp đột phá. Nàng liền ra khỏi không gian, xếp bằng tham lam hấp thu huyền khí, từng dòng huyền khí như thác lũ tràn vào kinh mạch của Liên Y.

Ầm!

Bình chương bị phá vỡ!

Huyền thiên tứ cảnh đỉnh!

Huyền thiên ngũ cảnh sơ cấp!

Huyền thiên ngũ cảnh trung cấp!

Huyền thiên ngũ cảnh cao cấp!

Tới đây, huyền khí liền ổn định. Liên Y thở ra một ngụm trọc khí. Cuối cùng cũng đến Huyền thiên ngũ cảnh cao cấp. Quả nhiên là linh dược, chỉ một mảnh rễ mà đã tăng lên hẳn một cảnh giới.

Hai ngày sau

Liên Y đang đuổi theo dấu vết của Hỏa kim sư. Hai ngày nay nàng phát hiện ra một con Hỏa kim sư phẩm cấp đã đến Huyền vương cửu cấp. Liên Y muốn tìm Lục tinh thảo thì nhất định phải tìm được Hỏa kim sư. Lấy thực lực hiện tại, để đánh cùng một con Hỏa kim sư huyền vương cửu cấp thì Liên Y chỉ miễn cưỡng đánh ngang tay mà thôi. Nàng phải tìm được kẻ sách vụn toàn mới được.

Đang thăm dò thì Liên Y lại phát hiện ra khí tức Hỏa kim sư. Hừ, chạy đi đâu. Liên Y nhanh chóng bay về hướng khí tức xuất hiện.

Liên Y dừng lại trước một thạch động. Xung quanh thạch động có dấu vết bị hỏa diễm đốt trụi, hỏa diễm của hỏa kim sư thật bá đạo.

Liên Y thu liễm khí tức. Nhẹ nhàng vào thạch động. Khí nóng ập thẳng vào người cùng với mùi ma thú khó chịu. Quỷ tha ma bắt, con hỏa kim sư này thật nát vệ sinh (tg: ta ghét, nàng muốn ma thú cấp thấp biết vệ sinh sạch sẽ? Mơ hả). Thạch động bị hỏa diễm đốt lâu ngày mà trở nên nhẵn bóng, hơn nữa động rất rộng.

Phi i i i i i

Liên Y nghe thấy tiếng thở ngáy như sấm của hỏa kim sư. Liên Y thấy hỏa kim sư đang cuộn mình ngủ, hai chân trước của nó ôm lấy một vũng nước lớn khoảng một thước màu sữa. Là thạch tủy. Hơn nữa, nhìn kĩ thì phát hiện trên đó còn có những thân cây nhỏ dạng thảo màu bạc, những chiếc lá nhỏ tròn lớn cỡ móng tay, sáu chiếc lá mọc liền thành một vòng quanh thân cây. Quả nhiên là lục tinh thảo !

Liên Y kìm nén kinh hãi. Phải làm sao lấy được lục tinh thảo cùng thạch tủy bây giờ. Con hỏa kim sư này ôm chặt như vậy muốn trộm cũng thật khó. Còn nếu đánh trực tiếp vậy thì chính là đầu óc vào nước a. Phải làm sao bây giờ ?

Liên Y chợt chú ý đến một quả trứng màu trắng có vân văn tử sắc kì dị nằm gần hỏa kim sư. Quả trứng mang khí tức khác với khí tức của hỏa kim sư. Quả trứng này là trứng ma thú nào ? Sao lại ở đây ? Liên Y rơi vào trầm tư.

Phù ù ù ù ù ù

Một đoàn hỏa diễm từ mũi hỏa kim sư phóng ra, hỏa kim sư lại trở mình ngủ tiếp. Con sư tử xấu tính này ngủ còn phóng hỏa, nàng chậm một chút chẳng phải sẽ bị thiêu hay sao ? Liên Y trong lòng oán hận. Hừ. Dám dọa ta à. Không chính chết người ta không phải Lăng Liên Y.

Liên Y khẽ cười nhìn quả trứng. Có ai mà thấy nụ cười này thì nhất định sẽ bị hạ gục nha. Tà khí, xinh đẹp như hoa anh túc vậy.

Nàng nhẹ nhàng lại gần quả trứng, khẽ nhấc nó lên, a thật nặng, cũng phải gần mười cân đấy. Ném quả trứng vào không gian. Liên Y dùng một ít đất bên dưới quả trứng có dính một ít khí tức của quả trứng tạo thành một quả trứng giả, sau đó ôm trứng giả dùng phong nguyên tố nhanh chóng rời khỏi. Trước đó còn ném một quả cầu băng lạnh toát về phía hỏa kim sư.

Hỏa kim sư thấy có khí tức xa lạ xâm nhập liền tỉnh lại, nó chưa kịp hiểu điều gì đã bị một quả cầu băng ném thẳng vào mặt. A, là kẻ nào chán sống mà ném nó. Có biết là nó ghét nhất là băng hay không ? Hỏa kim sư nó tức giận hậu quả rất nghiêm trọng đấy.

Đang tìm kẻ đánh lén, hỏa kim sư phát hiện quả trứng biến mất, khí tức càng ngày càng xa. A, nó tức giận rồi. Dám lấy trộm trứng của nó.

Graoooooooo

Hỏa kim sư tức giận rống lên theo hướng phát ra khí tức yếu ớt của quả trứng để truy đuổi.

Liên Y mang theo quả trứng một đường bay nhanh khỏi thạch động sau đó nhắm hướng bắc bay đi. Dùng hết tốc độ đem quả trứng giả đi thật xa, lại dùng phong nguyên tố ném mạnh quả trứng giả.

Hỏa kim sư không tìm được khí tức của Liên Y, nó đang mãi miết đuổi theo quả trứng. Liên Y nhanh chóng trở về thạch động, dùng huyền khí cẩn thận bao bọc lấy thạch tủy cùng lục tinh thảo, nhẹ nhàng đưa nó vào không gian.

Liên Y quay lại nhìn nơi mà trước đó là thạch tủy. Vốn nghĩ rằng nơi đó sẽ cạn kiệt nhưng không ngờ rất nhanh thạch tủy lại tràn đầy.

Có huyền cơ ! Liên Y nhìn mạch nước chảy ra. Khẽ uống một giọt thạch tủy.

Ừng !

Một dòng huyền khí tinh thuần to lớn tràn vào đan điền. Quả nhiên là thứ tốt. Dù không làm tăng tu vi nhưng huyền khí của nàng cũng lên thêm một đoạn bằng mười ngày tu luyện. Hơn nữa mới chỉ một giọt đã đạt hiệu quả như vậy a. Nếu có nhiều chẳng phải nàng sẽ tăng tu vi nhanh chóng hay sao. Thật tốt !

Oanh !

Liên Y quay đầu lại thì thấy Hỏa kim sư đang nhìn nàng. Chết rồi, nàng quên mất chưa giải quyết xong gia hỏa này. Xem ra phải đánh thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 26

Dung hợp nguyên tố !

Hỏa kim sư không do dự tấn công về phía Liên Y. Hừ, nhân loại nhỏ bé lại dám xâm phạm đến thạch động của nó. Sư tử nó không phát uy nghĩ nó là mèo bệnh hả ? Hỏa kim sư huy những móng vuốt sắc bén mang theo hỏa diễm tấn công Liên Y.

Liên Y chặt vật tránh né từng đòn tấn công của hỏa kim sư. Thực lực của hỏa kim sư quả nhiên không phải hư danh. May mắn nàng đã trải qua hỏa diễm thiêu đốt của thất diệt tử tham. Nếu không thì với hỏa nguyên tố của nàng hoàn toàn không thể chịu nổi hỏa diễm bá đạo của hỏa kim sư.

Băng thuẩn !

Mười hai đạo băng thuẩn vây quanh Liên Y, giúp nàng tránh thoát được một đòn tấn công của hỏa kim sư. Nhưng chúng cũng rất nhanh bị đánh tan nát.

Thủy chi tiền !

Băng cầu !

Liên Y liên tiếp ném về phía hỏa kim sư từng đạo huyền khí tương khắc bất đồng. Nhưng với thực lực huyền thiên ngũ cảnh chống lại hỏa kim sư đã đạt huyền vương cửu cấp chính là rất khó. Dù nàng có nhiều nguyên tố, tổ chất thân thể mạnh hơn người bình thường vì đã trải qua rất nhiều lần thay đổi cốt tủy. Thế nhưng chênh lệch cảnh giới quá lớn làm nàng thật chật vật.

Liên Y nhìn về phía hỏa kim sư, trong mắt hiện lên điên cuồng muốn đánh cuộc. Hỏa kim sư là huyền vương cửu cảnh, nếu như mà nàng không gặp mấy người Long Dật Hiên thì nàng có lẽ sẽ cho rằng huyền vương đã rất mạnh. Thế nhưng mà nhìn thấy mấy người Long Dật Hiên thì Liên Y liền biết, với thể giới này nàng chính là một kẻ mù chữ, ếch ngồi đáy giếng mà thôi. Long Dật Hiên trẻ tuổi như vậy thế nhưng mà thực lực chính là sâu không lường được. Hay thậm chí chỉ là mấy người Hàn Hạo Thần thực lực cùng thiên phú đều là thiên tài. Mà kẻ địch của nàng - Thánh Môn là một nơi có cả ngàn năm lịch sử hình thành cùng phát triển. Thực lực nhất định vô cùng, vô cùng mạnh mẽ. Mà nàng thì mới chỉ là một huyền thiên nhỏ bé, bây giờ chống lại một con hỏa kim sư còn chặt vật như vậy nếu chống lại Thánh môn chẳng phải chính là sẽ bị nghiền thành tro bụi hay sao ?

Liên Y vừa tránh né công kích của hỏa kim sư vừa tìm cách đối phó. Liên Y hạ quyết tâm, nếu chỉ dùng một nguyên tố thật sự khó lòng đối đầu với hỏa kim sư chứ đừng nói là sẽ đánh thắng. Liên Y hai tay kết ấn, hai luồng nguyên tố một băng nguyên tố màu lam nhạt lạnh lẽo, một là hỏa nguyên tố cuồng bạo. Đúng vậy ! Chính là hỏa nguyên tố nhưng mà không phải là hỏa nguyên tố bình thường. Hỏa nguyên tố này còn mang theo tử sắc, mặc dù tia tử sắc này rất nhỏ. Liên Y cũng không biết hỏa nguyên tố mang theo một tia tử sắc hỏa diễm này có uy lực như thế nào nhưng mà khi tĩnh lại sau khi thăng cấp Liên Y liền phát hiện tia tử sắc này, nàng thử chạm vào nó nhưng nhận ra nó rất lạnh, hơn lạnh lẽo này làm người ta run rẩy đến tận sâu linh hồn.

Liên Y hai tay vận khí, hai luồng nguyên tố tương khắc xuất hiện trên hai đôi tay. Liên Y từ từ đem hai nguyên tố dung hợp. Hai luồng nguyên tố bá đạo lại trái ngược tạo ra ma sát khủng khiếp. Đôi tay của Liên Y bị hai luồng nguyên tố làm bị thương. Từng giọt mồ hôi to như hạt đậu trên trán nàng tí tách rơi. Hỏa kim sư dường như nhận ra uy hiếp từ Liên Y nên nó càng cố tăng thêm công kích về phía nàng.

Đôi tay Liên Y như bị nghiền nát huyết nhục mơ hồ dưới sự tương khắc thuộc tính, thế nhưng nàng không thể dừng lại. Nếu không thể thắng hỏa kim sư thì nàng sẽ chết, cậy thì tại sao không cố gắng để tìm một đường sống. Mà nếu tìm không được thì cũng phải kéo thêm thêm thịt chứ. Liên Y cũng không suy nghĩ đến việc chạy trốn vào không gian. Không gian có thể bảo vệ nàng nhưng mà cường địch thì vô số, nàng trốn một lần, hai lần chứ làm sao chạy trốn cả đời. Có những việc mà nàng nhất định phải đối mặt, nhất định phải tự mình vượt qua, không thể ỷ lại, không thể chạy trốn nếu không nàng sẽ chẳng thể trưởng thành được.

Một tia nguyên tố bắt đầu dung hợp, chúng hòa vào nhau, nguyên tố càng ngày càng dễ dàng dung hợp hơn. Khóe miệng Liên Y nhếch lên, ha ha, nàng thành công.

Liên Y gia tăng thêm huyền khí, quả cầu băng - hỏa trong tay nàng ngày càng lớn, đến khi quả cầu huyền khí lớn bằng khoảng một quả bóng đá thì dừng lại. Hai nguyên tố băng - hỏa vẫn vũ, dao động trong quả cầu.

Hỏa kim sư thấy nhân loại nhỏ bé thế nhưng lại có thể dung hợp hai nguyên tố tương khắc thuộc tính như vậy liền rung mình một cái. Nó theo bản năng muốn chạy trốn.

Nhưng mà Liên Y làm sao có thể để nó bỏ chạy như vậy ? Hừ, nàng bị thương nặng như vậy, nàng cảm giác được lực phủ ngũ tạng của nàng đã muốn nứt vỡ, kinh mạch toàn thân muốn loạn thành một đoàn. Nói thì chậm nhưng diễn ra trong nháy mắt, Liên Y ném quả cầu nguyên tố về phía hỏa kim sư. Hỏa kim sư muốn trốn tránh mà không kịp, nó đánh phum một đoàn hỏa diễm muốn chống lại quả cầu, đồng thời huyền khí của nó tạo thành một lớp áo giáp hộ thể.

Liên Y gắt gao nhìn về phía hỏa kim sư. Nếu không thành công, không có gì nghi ngờ là nàng nhất định sẽ chết. Nhưng mà cả hỏa kim sư cùng Liên Y đều không thể lường được hết uy lực của quả cầu. Nó không chỉ xuyên qua hỏa diễm của hỏa kim sư mà còn đập nát huyền khí hộ thể của hỏa kim sư, hung hăng đụng trúng hỏa kim sư.

Huyền khí hộ thể bị vỡ nát làm hỏa kim sư trọng thương, sức mạnh nhanh chóng giảm sút. Không những thế, băng nguyên tố len lỏi vào thân thể của hỏa kim sư, ra sức tàn phá kinh mạch của nó.

Nhưng mà đây không phải là tất cả, Liên Y nghe thấy tiếng rống tê tâm phế liệt của hỏa kim sư, tiếng rống đau đớn như đến từ linh hồn, rất nhanh nàng liền thấy ma linh của hỏa kim sư đang cố gắng chạy trốn trước một đoàn tử diễm. Liên Y nhanh chóng nhận ra đoàn tử diễm kia thế nhưng chính là tia tử diễm xuất hiện trong hỏa nguyên tố của nàng. Liên Y không thể tin nhìn đoàn tử diễm từng chút một thiêu đốt ma linh của hỏa kim sư. Chính nàng cũng thấy run rẩy, trời ơi, tử diễm này thế nhưng lại có thể thiêu đốt linh hồn như vậy. Thật kinh khủng.

Một khắc sau

Toàn bộ ma linh của hỏa kim sư bị tử diễm hoàn toàn thiêu đốt. Khối thi thể to lớn của nó cũng bị tàn phá đến biến dạng. Liên Y chứng kiến một màn này sau đó liền mệt mỏi không chịu nổi mà lâm vào hôn mê, nàng ngã xuống lại chính là vùng thạch túy. Trước khi ngã đi may mắn nàng đã kịp đồ mọi

loại đan dược chữa thương mà nàng có vào miệng.

Khi Long Dật Hiên đuổi tới thì chứng kiến nơi đây vốn là thạch động cứng rắn thế nhưng sụp đổ, thi thể hỏa kim sư biến dạng khủng khiếp, một vài tia băng nguyên tố còn sót lại vẫn đang tiếp tục phá hoại, một cô gái toàn thân máu tươi, hai cánh tay bị thương đến huyết nhục mơ hồ nằm bất tỉnh trên vũng thạch tủy.

Long Dật Hiên không khó để nhận ra Liên Y.

"chủ nhân, là Lăng Liên Y " Từ Minh kinh hô. Hắn cũng có ấn tượng với cô gái này. Dám một mình vào Thần Minh Vực dù thực lực mới chỉ là Huyền thiên tứ cảnh. Không những thế khí thể tự tin, quật cường, lại thanh lãnh, đôi mắt hắc bạch phân minh như sao sáng. Thế mà bây giờ nàng lại bị thương nặng thành như vậy.

Một tháng sau .

"Tại sao chủ nhân cùng Lăng cô nương còn chưa tỉnh lại như vậy " Từ Minh đi lại trong thạch động lo lắng nhìn vào phía trong.

"Người đừng đi lại nữa. Thật chóng mặt " Lục Huyền lạnh lùng nhìn hắn. Hừ, vết thương nặng như vậy, cơ hồ đem kinh mạch cùng lục phủ ngũ tạng của nàng đánh nát bấy. Hơn nữa huyền khí trong cơ thể nàng ta khô cạn, lại loạn thành một đoàn. Không biết nàng ta làm ra điều gì điên cuồng mà lại thành như vậy nữa.

"Này, người nói xem tại sao chủ nhân lại cứu cô ấy nhỉ ? Chủ nhân chưa bao giờ gần gũi sắc cả " Từ Minh xoa cằm nói.

" vậy người muốn nàng ta chết ?" Lục Huyền sở phi vấn đáp, nhàn nhạt nhìn tên dõ hơi kia.

Từ Minh nghĩ nghĩ, ừ, một cô nương tốt đẹp như vậy, dù chỉ gặp nàng một lần nhưng mà nàng là một trong số ít những người mà hắn tán thành. Ma thú bọn hắn cực kì đơn giản. Tán thành một người thì sẽ luôn muốn người đó tốt.

Cuộc đời này là như vậy. Có những người ngày ngày thấy mặt, tiếp xúc cả đời thế nhưng vẫn nhàn nhạt chẳng thể nào công nhận. Thế nhưng lại có những người chỉ gặp một lần mà hận là đã không gặp nhau sớm hơn.

" ừ, ta không muốn nàng chết. Mà này, nếu nàng thành nữ chủ nhân của chúng ta thì sao nhỉ ?" suy nghĩ thông suốt, Từ Minh lại nổi lên bát quái.

" Người có gan thì đi hỏi chủ nhân đi " Lục Huyền nhàn nhạt nói. Không hiểu có phải tộc Kì lân, ai cũng bát quái như hắn hay không nữa.

"Chủ nhân tỉnh lại rồi " Lục Huyền vừa nói vừa bước vào thạch động.

" chờ ta " Từ Minh chạy theo hắn. Sur ưng thôi, suốt ngày một bộ lạnh lùng không thú vị gì cả.

Trong thạch động.

"Chủ nhân " Từ Minh cùng Lục Huyền cung kính chào nam tử một thân tử y trường bào. Hắn ngồi đó thôi cũng chẳng thể che lấp được phong thái bệ ngễ thiên hạ của hắn.

" ừ, đã qua bao lâu rồi " Long Dật Hiên hỏi, thế nhưng ánh mắt không rời khỏi Lăng Liên Y. Hắn cũng trải qua vô vàn khó khăn, cũng đêm không hết những lần đứng trên bờ vực sinh tử, thea nhưng mà hắn cũng không thể biết được rốt cuộc điều gì đã làm cho nàng còn nhỏ như vậy mà lại ở nơi này, dùng thực lực Huyền thiên ngũ cảnh mà chống lại ma thú Huyền vương cửu cảnh. Chênh lệch không tương như vậy. Mặc dù nàng bị thương muốn hỏng rồi, thế nhưng mà không phải ai liều mạng mà cũng có thể vượt qua cảnh giới nhiều như vậy để thắng ma thú mạnh mẽ.

" chủ nhân, đã qua một tháng rồi ạ " Từ Minh cung kính đáp.

"Có tin tức gì chưa ? " Long Dật Hiên khẽ nhíu mày. Không ngờ đã qua một tháng. Vết thương của nàng thật sự quá nặng. Dù quang nguyên tố của hắn cũng không thể nhanh chóng chữa trị được. Hắn phải sắp xếp lại kinh mạch đứt đoạn lại rồi thành một đoàn của nàng, rồi còn phải chạy chữa lục phủ ngũ tạng nát bấy của nàng. Hắn thật khó chịu, lại đau lòng mà nhìn nàng. Hắn thật muốn thay nàng mà cản lại mưa gió.

" chủ nhân " thấy Long Dật Hiên thất thần, Từ Minh liền gọi.

Long Dật Hiên hồi thần, che dấu cảm xúc dưới đáy mắt. Hắn thật không ngờ bao nhiêu năm hắn mặt không đổi sắc thế nhưng lại nổi lên cảm giác muốn bảo hộ một người mảnh liệt như vậy.

"Ừm "nàng Liên Y khẽ kêu nhẹ, ba nam nhân nhìn về phía nàng. Đôi mi đen dài như cánh bướm nhẹ rung, từ từ mở ra.

" đây là đâu ? Ta chưa chết ?" Liên Y khẽ hỏi.

" người cuối cùng cũng tỉnh lại. Không có uống phí chủ nhân chúng ta một tháng này cố gắng cứu người [. . . tình lược en-nò chữ]" Từ Minh bắt đầu thao thao bất tuyệt.

Liên Y không để ý đến cái máy phát thanh đang mở hết công suất. Nàng nhìn về nam tử tuyệt thế vô song kia. Thật không ngờ nhanh như vậy mà hắn và nàng đã gặp lại.

" Long Dật Hiền, cảm ơn ngươi. Ta nhất định cảm tạ " Liên Y khẽ nói.

" ta không cần nàng cảm tạ. Tại sao biết nguy hiểm mà nàng vẫn đánh với hỏa kim sư hã ? Nàng tại sao không biết yêu bản thân mình hã ? " Long Dật Hiền nghe nàng nói với hắn xa cách như vậy, không hiểu sao liền nổi giận.

Ba người ngơ ngác nhìn hắn. Chủ nhân tại sao lại giận dữ như vậy chứ ? Đây là Tử Minh và Lục Huyền. Tại sao hắn lại tức giận, nàng đâu có làm gì a ? Đây là Liên Y.

" ta. . ." Liên Y muốn mở miệng giải thích một chút, tốt xấu thì cũng là hắn cứu nàng.

" nàng tự mình chăm sóc cho tốt. Ta phải đi rồi. Lần sau mà để ta thấy nàng bị thương nặng như vậy thì đừng trách ta " Long Dật Hiền cắt ngang lời nàng. Nói xong hắn xoay người biến mất.

" chủ nhân, chờ ta với " Tử Minh nhanh chóng đuổi theo.

" một tháng này, chủ nhân dùng quang nguyên tố chữa trị cho cô. Hắn thậm chí bỏ lỡ công việc để cứu cô. . . Bảo trọng. " Lục Huyền nhìn nàng nói một câu không đầu không đuôi rồi cũng đi theo hai người kia.

Liên Y nhìn theo hướng ba người biến mất, trong lòng nhấc lên gợn sóng. Long Dật Hiền

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 27

Cung điện bị lãng quên

Liên Y nhìn lại một vòng thạch động đã bị tàn phá đến không còn hình dạng, thế nhưng vũng thạch tùy lại không có gì xê xích. Liên Y lấy hết thạch tùy, để chúng vào không gian. Nàng cúi đầu xem xét quá trình thạch tùy lại đầy lên. Làm đi làm lại mấy lần Liên Y kết luận bên dưới nhất định là có ẩn chứa thứ gì đó sinh ra thạch tùy. Liên Y lại nhìn lại quy luật chảy ra thạch tùy lấy làm kì quái. Nó hình dạng thật giống một trận đồ. Trận đồ ? Đôi mắt nàng vụt sáng. Nàng nhớ rồi, hình dạng mạch chảy thạch tùy này là hình dạng mai hoa trận. Trước đây nàng chỉ học y thể nhưng mà có quen biết một người luôn thích nghiên cứu trận pháp cổ, cô ấy luôn thao thao bất tuyệt với nàng về trận pháp. Cho nên mưa dầm thấm đất, Liên Y cũng hiểu biết một số trận pháp. Nghĩ đến đây, Liên Y bất giác nở nụ cười. Cô ấy là một trong số mấy bằng hữu của nàng, mong là cô ấy sẽ luôn vui vẻ, hạnh phúc.

Cố gắng nhớ lại cách phá giải trận pháp, tìm được quy luật, Liên Y liền dùng huyền khí đánh thẳng vào trận nhãn. Một loạt những tiếng nổ vang lên, chỗ vốn là vũng thạch tùy phát ra kim quang chói lọi, tại đó cũng nhanh chóng xuất hiện một cánh cửa tròn đen tuyền với hoa văn kì dị thần bí xinh đẹp. Liên Y nhìn cánh cửa từ từ mở ra theo hình xoắn ốc, đến khi nơi đó thành một loạt những bậc thang đi xuống. Nàng không do dự liền đi vào. Mạo hiểm cùng kì ngộ luôn song hành. Vừa bước vào, Liên Y liền cảm giác được huyền khí nơi này vậy mà cực kì tinh thuần, mọi nguyên tố trong cơ thể nàng đều thấy ba động hơn nửa thô nguyên tố vốn được nàng ít sử dụng vậy mà lại trở nên kích động. Nó thôi thúc nàng đi về phía trước. Có thứ gì đó hấp dẫn thô nguyên tố ư ?

Khi Liên Y đi xuống hoàn toàn thì cánh cửa cũng hoàn toàn khép lại. Hành lang tối thui liền được thấp sáng bởi rất nhiều dạ minh châu. Hơn nửa tầng viên từng viên đều to như trứng ngỗng. Điều này làm Liên Y lưu luyến. Rốt cục thì ai đã xây dựng nơi này ? Chỉ tính sơ số dạ minh châu gắn trên tường này cũng lên đến vài chục ngàn viên. Hơn nữa chỉ là bậc thang thôi mà, có nhất thiết phải làm bằng cẩm thạch như vậy hay không ? Lãng phí tiền của a.

Liên Y trong lòng cảm thán một chút nhưng cũng không quên đánh giá hoa văn trên bức tường hai bên. Trên đó là rất nhiều hình người đang diễn luyện rất nhiều công pháp, vũ kĩ. Nàng nhận thấy những công pháp cùng vũ kĩ ấy có đủ loại nguyên tố, hơn nữa uy lực đều trên cả thiên giai công pháp. Liên Y đang chăm chú vào công pháp thuộc tính hỏa. Chính là công pháp thuộc tứ hòa thần bí kia. Thì nàng nhận thấy như có lực hút muốn đem tinh thần cùng linh hồn của nàng kéo lại phía bức họa Liên Y liền mạnh mẽ tỉnh lại, dùng thần thức cường đại chống lại khối hấp lực. Nàng quay đầu, thờ hào hên, khối hấp lực cũng biến mất. Nguy hiểm thật. May mắn là nàng vẫn đề phòng, chỉ tùy ý nhìn một chút chứ không thì rắc rối lớn. Huyền khí ổn định, Liên Y tăng tốc độ bay dọc theo bậc thang, mất nửa canh giờ thì mới bay hết được hành lang dài như vô tận kia.

Ra khỏi dãy hành lang, Liên Y liền sửng sốt. Nơi này có bầu trời xanh trong, gió nhẹ, hoa cỏ tươi tốt, nhìn kĩ thì hoa cỏ ấy đều là những thứ dược liệu trân quý đã thành thực. Nhưng mà có bài học từ hành lang nên Liên Y dù vô cùng kích động nhưng cũng đành áp chế. Nàng đang đứng trước một con đường làm bằng huyết ngọc dẫn thẳng đến đại môn to lớn sừng sững cao hơn trăm trượng. Được rồi, so với nơi này thì hành lang kia chẳng đáng chút tiền nào. Liên Y đi hết đoạn đường huyết ngọc xa xỉ, vui vẻ ngắm rất nhiều thứ dược liệu trân quý, có loài thậm chí đã là linh dược. Mất mười dặm mới hết cả con đường này, đứng trước đại môn to lớn, nàng liền nhận thấy sự uy nghiêm, ngạo thị thiên hạ, coi nhẹ hết thảy của nơi đây. Bất tri bất giác Liên Y liền nghĩ đến nam nhân kia. Khí thế của hắn cũng là ngạo thị thiên hạ, là bề ngẩng tối cao làm cho người ta nhìn không được mà tôn kính. Dù lần trong biển người nhưng nàng tin chỉ cần liếc mắt là có thể thấy hắn. Lại nghĩ cái gì, Liên Y lắc lắc đầu.

Chắc nàng bị thương chưa khỏi nên nghĩ lung tung. Tên nam nhân kia với nàng chỉ là sơ ngộ, chắc sẽ không thể gặp lại đâu. (tg : hà hà, hai người sẽ nhanh gặp thôi Y nhi của ta * rón rén nhìn Y nhi *)

Liên Y bước qua đại môn, một trận kim quang lóe lên, nàng liền thấy mình bị treo ngược, mặt đất là bầu trời, bầu trời thành mặt đất. Liên Y muốn bay nhưng không được, chỉ có thể vất vả nhích từng bước từng bước. A, đây rốt cuộc là thế nào a. Chẳng lẽ nàng sang thế giới đảo ngược rồi ? Liên Y lại cố gắng vận huyền khí mà không được. Rõ ràng nàng cảm nhận được cơ thể tràn ngập huyền khí thế nhưng không thể nào vận dụng được như bình thường. Sai lầm ở đâu nhỉ ?

Bình thường ? Đảo ngược ? Chẳng lẽ nơi này thế giới đảo ngược thì vận dụng huyền khí cũng đảo ngược ? Trong mắt Liên Y lóe lên tia sáng cơ trí. Nàng khẽ vận huyền khí nhỏ ngược chu thiên, một tia huyền khí liền thông thuận. Quả nhiên, hừ, Liên Y khẽ hừ lạnh. Không cần biết đây là nơi quỷ quái nào, chỉ như vậy liền muốn giam chân nàng ? Không có cửa đâu.

Vận hết huyền khí, Liên Y đánh thẳng vào cảnh vật trước mắt. Kim quang lóe lên, cảnh vật vỡ vụn, Liên Y té trên mặt đất. Dù đã cố gắng nhưng vận chuyển huyền khí ngược chu thiên cũng làm cho nàng phun một ngụm máu tươi.

Không nhìn nơi mình vừa rơi xuống, Liên Y nhanh chóng xếp bằng để ổn định khí huyết đang hỗn loạn, nàng mất một canh giờ để ổn định huyền khí.

Khẽ thở một ngụm trọc khí, Liên Y mở mắt. Nàng liền sững sốt. Nàng cũng phỏng đoán rất nhiều xem nơi đây rốt cuộc ẩn chứa điều gì nhưng mà nàng cũng không thể nào nghĩ tới nơi này vậy mà lại là một cung điện nguy nga, tráng lệ như vậy.

Nàng chính là bị rơi xuống trước đại môn của một cung điện, bên trên đại môn là bức hoành phi với được ghi bởi kiểu chữ cuồng thảo hữu lực, bá đạo lại phóng khoáng tự nhiên : " Thần Minh ".

Thần Minh ? Thần Minh Vực ? Thần Minh Cung ? Chẳng lẽ chúng liên quan đến nhau hay sao ? Trong đôi mắt sâu như hồ nước của Liên Y khẽ hiện lên gọn sóng, đây phải chăng là bí mật của Thần Minh Vực mà nàng đã đọc được khi tìm hiểu về mười nơi thần bí trên đại lục này chăng ?

Khẽ đưa tay mở ra cánh cửa, Liên Y liền nhìn thấy một đại điện rộng lớn, với mười hai cây cột lớn, từng cây cột làm bằng tứ tinh thạch thuần khiết, trên đó trạm khắc phượng vũ cửu thiên hoặc long ngâm minh châu vô cùng tinh xảo. Sàn nhà làm bằng huyết ngọc, so với con đường huyết ngọc thì huyết ngọc nơi này tinh thuần hơn rất nhiều.

Nàng nhìn về phía ngai vàng phía trên đại điện, ngai vàng khác rất nhiều so với ngai vàng nàng nhìn thấy trong Tử cấm thành khi nàng ở hiện đại. Không thể gọi đó là ngai vàng được vì nó toàn thân là màu đỏ tươi như máu. Nó phải gọi huyết ngai !

Chiếc ngai này rất lớn, trên đó trạm khắc không phải là cửu trảo cự long hay phượng vũ hoặc kì lân mà trên đó là rất nhiều đóa mạn châu sa yêu diễm.

Liên Y âm thầm kinh ngạc. Mạn châu sa ? Làm sao có thể ? Trên đoạn đường tới đây nàng thế nhưng không nhìn thấy một đóa mạn châu sa nào, nếu chủ nhân nơi này thích mạn châu sa vậy thì làm sao có thể chỉ có nơi này mới thấy ?

Bỗng nhiên đại điện liền biến hóa, trước mắt nàng là một đại điện với rất nhiều người xa lạ, phía trên huyết ngai đang ngồi là một đôi nam nữ. Nam mạnh mẽ phóng khoáng, nữ dịu dàng thanh lệ, cả hai đang mặc chính là hi phục xinh đẹp. Phía dưới bọn họ là rất nhiều thuộc hạ. Đúng là thuộc hạ mà không phải quần thần vì họ đều mặc một thân áo xanh đang nói những lời chúc mừng họ. Giữa điện, một nam nhân như trích tiên, một thân áo trắng, nụ cười âm áp nhìn họ. Nhưng khi Liên Y thấy đôi bích nhân trong tiếng chúc mừng uống ly rượu hợp cần thì khóe miệng nam tử áo trắng thay bằng nụ cười tà ác.

" không được uống " nàng thét lên muốn ngăn cản nhưng nàng phát hiện nàng đi xuyên bọn họ, đôi bích nhân uống xong ly rượu thì cũng là lúc nam tử kia đánh về phía họ. Những kẻ theo hần lần trong thuộc hạ của họ điên cuồng chém giết.

Cô gái xinh đẹp thanh lệ ngã xuống trong vũng máu với nhát kiếm xuyên tim, nam nhân kia, một tay ôm người yêu một tay rút kiếm đánh với kẻ thù. Cả đại điện chìm trong giết chóc, huyết tinh. Dù trúng độc nhưng với sức mạnh của mình nam nhân ấy vẫn giết chết kẻ thù. Hắn đau đớn nhìn người yêu đã lạnh băng trong vòng tay mình. Hắn khởi động cơ quan sau chiếc huyết ngai, cả cung điện rộng lớn liền từ từ chìm xuống vực thẳm. Hắn ôm thi thể người yêu, đến một hàn đàm, dùng hết công lực đóng băng cả hai người. Trước khi đi, hắn dùng hỏa diễm thiêu cháy tất cả mọi thứ dơ bẩn nơi đây.

Trải qua mấy vạn năm, mặt đất dù không còn cung điện tráng lệ, người ta cũng chẳng còn biết được nơi đây từng có một đôi bích nhân, từng có một cuộc chiến ân oán tình thù đẫm máu, nhưng nơi đây huyền khí vẫn tinh thuần cùng nồng đậm cho nên rất nhiều loài thực vật cùng ma thú đều đến đây. Nơi đây dần hình thành nên Thần Minh Vực huyền bí.

Liên Y giật mình nhìn lại nơi đại điện, nhìn về chiếc ngai đỏ máu, lại nghĩ đến đôi bích nhân sống chết không rời. Trên đời này mấy ai được như họ. Bất tri bất giác một giọt nước mắt rơi xuống nền huyết ngọc.

" người là đang thương hại chúng ta hay sao ? " một giọng nói đầy từ tính và vang vọng như từ ngàn năm truyền đến.

Liên Y ngẩng đầu, trước mắt nàng thế nhưng lại chính là nam nhân kia, mắt phượng mày ngài, ngũ quan tinh xảo, cằm thon gọn, sống mũi thẳng, tuấn mĩ tuyệt luân lại phối hợp với một thân hi phục nhưng vẫn không che được hết hần sự phóng khoáng cùng tiêu sái của hắn.

Liên Y kinh ngạc nhìn hắn.

" người không phải . . . "

"Ta đúng là đã bị đóng băng những gì ngươi thấy là ảo ảnh cùng hình chiếu của ta mà thôi " như nhìn ra suy nghĩ của Liên Y nam nhân khẽ cười.

" hình chiếu ? Ngươi là Huyền Thần ?" Liên Y há hốc miệng nhìn hắn.

"Ha ha, cô bé kiến thức tốt. Không sai, ta đã đến Đại thành cảnh " nam nhân thú vị nhìn nàng. Một cô nương mới đến huyền thiên thể nhưng lại am hiểu như vậy. Không phải ai cũng biết đến Huyền thần sẽ có thể huyền hóa hình chiếu.

"Đa tạ lời khen " Liên Y khẽ mỉm cười. Nam nhân này khiến người khác thấy thoải mái. Hắn không tỏ vẻ cao cao tại thượng hay tự xưng gì gì.

" ta là Mặc Ly Thần Phong. Tại cái nơi bị cả đại lục lãng quên này thì cô bé là người đầu tiên trong suốt mấy vạn năm qua tới được đây " Mặc Ly Thần Phong nhìn nàng khẽ cười. Hắn thể nhưng chờ đợi nhiều năm lại không ngờ người mở được trận pháp, vượt qua rất nhiều thử hấp dẫn như công pháp, tiền tài, linh dược rồi lại phá được Áo cảnh nghịch đảo của hắn lại là một cô bé như vậy.

" ta là Lăng Liên Y. Xin chào ngài " Liên Y khẽ cúi đầu. Đây là cái cúi đầu mà một cường giả như hắn xứng đáng nhận được.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 28

Thì ra đây là cội nguồn của thạch tùy

"Lăng Liên Y ? Tên cô nương rất hay. " Mặc Ly Thần Phong khẽ mỉm cười.

"Đa tạ lời khen tặng " Liên Y cũng nhoèn miệng cười

"Được rồi, cô nương đã vượt qua thử thách thứ nhất của ta vậy thì hãy bắt đầu thử thách thứ hai thôi ". Giọng nói như xa như gần của Mặc Ly Thần Phong vang lên.

"Thử thách thứ hai ?" Liên Y kinh ngạc nhìn hắn.

" cô nương không biết ? Vậy tại sao thiện sấm nơi này ? Mục đích của cô không phải Thổ linh châu ? " Mặc Ly Thần Phong bất khả tư nghị nhìn nàng. Biểu hiện kia của nàng xem ra là hoàn toàn không biết gì về Thổ linh châu.

" Thổ linh châu ? Đây là vật gì ? " Liên Y triệt để kinh ngạc rồi. Hoa hoa lệ lệ tới đây, hoa hoa lệ lệ thấy lại quá khứ Thần Minh Vực, bây giờ lại nghe đến Thổ linh châu.

"Ha ha, thế gian thay đổi, xem ra có rất nhiều thứ đã bị người đời quên đi rồi. " tiếng cười tùy ý của Mặc Ly Thần Phong vang lên nhưng lại làm cho nàng thấy nó mang theo cảm giác mất mát, xa xôi lại như ưu thương cùng cô tịch.

" ta chưa bao giờ nghe nói đến Thổ linh châu. " Liên Y nhìn Mặc Ly Thần Phong khẳng định.

" được rồi, không biết gì thực cũng không sao. Cô nương cứ tiến hành khảo nghiệm đi thôi " Mặc Ly Thần Phong phục hồi khí chất tùy ý của hắn, y như sự ưu thương cô tịch kia chỉ là ảo giác.

" được, vậy bắt đầu đi " Đã tới đây rồi, khảo nghiệm thì khảo nghiệm. Cứ tiến hành xong nàng sẽ hỏi hắn về Thổ linh châu.

Mặc Ly Thần Phong không nhìn nàng, cánh tay khẽ nâng, đại diện hoa lệ, uy nghiêm liền biến mất, thay vào đó nơi này nhanh chóng biến thành một quảng trường rộng lớn, giữa quảng trường xuất hiện một đài cao, trên đó là một quả cầu thủy tinh trong suốt, xinh đẹp.

Hôm nay chứng kiến đủ nhiều sự thần kì cho nên hiện tại Liên Y cũng không cảm thấy kinh ngạc.

" được rồi, không cần căng thẳng, chỉ là khảo nghiệm nguyên tố thiên phú mà thôi. " Mặc Ly Thần Phong khẽ mỉm cười nhìn nàng.

" khảo nghiệm nguyên tố thiên phú ? Bằng quả cầu kia ? " Liên Y khẽ nhướn mày.

" thông minh, bắt đầu đi, rất đơn giản thôi, chỉ cần đặt tay lên đó là được. " Mặc Ly Thần Phong không keo kiệt mà tán dương nàng.

Liên Y khẽ gật đầu, bước về phía đài cao. Hít một hơi, nàng khẽ đặt tay lên quả cầu thủy tinh.

Một lực hút mạnh mẽ xuất hiện, đồng thời quả cầu sáng lên. Liên Y muốn rút tay lại mà không được. Quả cầu hấp thụ mạnh mẽ huyền khí trong cơ thể nàng. Quả cầu trong suốt nhanh chóng được thay đổi bằng những màu sắc rực rỡ. Quang mang đem Liên Y bao bọc. Một quả cầu màu đỏ mang theo nóng rực bá đạo hòa diễm khẽ bay lên, nhưng đáng nói là quả cầu này mang theo những tia tử hỏa ma mị, xinh đẹp.

biến dị từ hóa ?" Mặc Ly Thần Phong kinh ngạc. Không ngờ nàng lại có được từ hóa, hòa điểm biến dị cực kì bá đạo trong số mấy nguyên tố biến dị.

Không kịp cảm thán, trước mắt Mặc Ly Thần Phong hiện lên liên tiếp thêm ba, bốn rồi năm, sáu quả cầu ánh sáng xuất hiện.

"thất hệ ?" Mặc Ly Thần Phong tự nhận khả năng tự chủ, mặt không đổi sắc của mình rất tốt, thế nhưng cũng bất khả tư nghị nhìn một màn này.

Nhưng đúng lúc này, một quả cầu lam sắc nhưng trong suốt mang theo hàn khí lạnh lẽo xuất hiện, đứng cạnh bảy quả cầu còn lại. Lúc này quang mang bao quanh Liên Y khẽ tiêu tán, một bóng dáng thanh lãnh xinh đẹp, một thân bạch y, mái tóc dài đen mượt khẽ bay, trên đầu bay quanh nàng là tám quả cầu nguyên tố xinh đẹp. Lúc này nhìn nàng y như một nữ thần. Khí chất này không thuộc về việc lực lượng cao hay thấp mà nó chính là từ khung xương, giống như trời sinh đã cao quý, bất kể nàng mặc trên người là gì, bất kể thực lực của nàng cao hay thấp người ta cũng chẳng thể nào dời mắt khỏi nàng, chẳng thể nào làm lu mờ đi khí chất độc nhất vô nhị của nàng.

"Bát hệ ?" Mặc Ly Thần Phong triệt để ngốc lảng. Trời ơi, ban đầu hẳn nghĩ nàng yêu nghiệt lắm thì cũng chỉ đến tứ hệ cùng lắm là ngũ hệ mà thôi. Thế nhưng mà khi hẳn thấy quả cầu thứ bảy, hẳn trong lòng đã hò hét yêu nghiệt trong yêu nghiệt. Nhưng mà hẳn vẫn còn có thể chịu được, thế nhưng mà khi thấy quả cầu bằng hệ xuất hiện thì hoa hoa lệ lệ mà phá vỡ nhận thức của hẳn. Có ai nói cho hẳn biết rốt cuộc nàng là ai ? Là yêu nghiệt phương nào ? Tại sao người so với người lại có thể chênh lệch lớn như vậy ? Mặc Ly Thần Phong thật muốn dậm chân.

Liên Y khẽ mở mắt, tám quả cầu nguyên tố từ từ biến mất.

"chúc mừng ngươi đủ tư cách tiếp nhận Thổ linh châu" Mặc Ly Thần Phong khẽ mở miệng, che đi luồng cuống.

"thật sự ? Ta có thể nhận được Thổ linh châu ?" Đôi mắt Liên Y tỏa sáng.

"thật ra chỉ cần có thổ nguyên tố thì ngươi có khả năng nhận được Thổ linh châu. Nhưng nhận được Thổ linh châu là một chuyện, còn nhận được Thổ linh châu thừa nhận và chịu dung hợp lại là chuyện khác." Mặc Ly Thần Phong tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng.

"Uh, ta đã biết. Nhưng mà ta vẫn chưa biết Thổ linh châu rốt cuộc là cái gì" Liên Y cười khổ nhìn Mặc Ly Thần Phong.

"a, ta quên mất chuyện này. Được rồi, đi theo ta" Mặc Ly Thần Phong khẽ cười.

Hắn nhẹ nhàng phát tay, một đạo hào quang hiện lên, quảng trường biến mất, thay vào đó là một con đường dài xinh đẹp bằng huyết ngọc. Mặc Ly Thần Phong đưa Liên Y đi xuyên qua con đường.

"Thổ linh châu hiểu đơn giản thì nó chính là tinh hoa, là cội nguồn của thổ nguyên tố. Nó hình thành đồng thời với trời đất. Kim - Mộc - Thủy - Hỏa - Thổ là năm nguyên tố cơ bản tạo nên vạn vật. Ứng với mỗi nguyên tố là một viên Linh châu. Linh châu mang theo huyền khí tinh thuần nhất cũng như cường đại nhất của mỗi loại nguyên tố. Mỗi một viên Linh châu đều có một gia tộc thủ hộ. Gia tộc Mặc Ly của ta chính là gia tộc thủ hộ Thổ linh châu. Bốn gia tộc khác chúng ta chỉ biết có Phượng gia - gia tộc thủ hộ Hỏa linh châu." Mặc Ly Thần Phong không nhanh không chậm giải thích.

"vậy tại sao lại nói là linh châu chấp thuận người dung hợp hay không ? Chẳng lẽ nó có linh tính ?" Liên Y khẽ hỏi.

"ân, Linh châu hoàn toàn có linh tính. Tự nó chọn chủ nhân. Nếu như nó không muốn thì dù là ai cũng không thể bắt buộc nó" Mặc Ly Thần Phong gật đầu.

"Các nguyên tố khác cũng như vậy sao ?"

"đúng thế. Hỏa nguyên tố cuồng bạo, bá đạo nhất. Kim nguyên tố lạnh lùng, sắc bén. Mộc nguyên tố quái đản. Thủy nguyên tố khó nắm bắt nhất. Còn thổ nguyên tố sao ? Cái này ngươi phải tự cảm nhận rồi. Ha ha" Mặc Ly Thần Phong thần bí hề hề nói.

"được" Liên Y không sao cả nói. Nàng mới không sợ. Nàng không tin là một cái Thổ linh châu mà có thể làm khó được nàng. Trong mắt Liên Y lóe lên hưng phấn.

"Tốt" Mặc Ly Thần Phong thấy thần sắc của nàng liền hài lòng. Hẳn nha luôn rất thích những người không ngại khó khăn.

Mất nửa canh giờ hai người mới tới được một hồ nước. Không, phải nói là một hồ thạch tùy mới đúng. Huyền khí nồng đậm cơ hồ có thể sánh ngang huyền khí trong không gian, một hồ rộng, diện tích khoảng một trăm dặm vuông, tràn đầy thạch tùy màu trắng sữa. Liên Y tròn mắt mà nhìn "hồ nước" phía trước. Trời ạ, thạch tùy ở đâu mà nhiều như vậy ?

"Thạch tùy này là do Thổ Linh châu tạo nên. Nó là huyền khí tinh thuần trước khi bị linh châu hấp thu."

"tức là Thổ linh châu không trực tiếp hấp thu huyền khí mà nó tạo thành thạch tùy trước, sau đó mới hấp thu ?" Liên Y ngạc nhiên, này cũng quá kì quái đi.

"ân, bởi vì huyền khí có lẫn rất nhiều tạp khí, lại có rất nhiều nguyên tố huyền khí khác nhau, Thổ linh châu lại không thể hấp thu được những dạng nguyên tố khác được nên mới hình thành thạch tùy" Mặc Ly Thần Phong gật đầu.

"vậy những Linh châu khác cũng như vậy sao ?" Liên Y nghiêng đầu nhìn hẳn.

"không phải, chỉ có Kim linh châu là giống Thổ linh châu cần tạo ra trung gian là Kim nham dịch mà thôi. Còn Hỏa linh châu có thể cắn nuốt cùng đốt trụi

mọi loại nguyên tố, Mộc linh châu có thể hấp thu được tất cả mọi loại nguyên tố có lợi cho nó, Thủy linh châu có thể tự tinh lọc nguyên tố cho nên cũng không cần dạng trung gian " Mặc Ly Thần Phong cũng muốn cảm thán, mỗi loại nguyên tố là một loại linh tính cùng thuộc tính làm người ta bất khả tư nghị.

"Uh, vậy kia là Thổ linh châu sao ?" Liên Y chỉ về phía một điểm sáng tròn màu vàng nâu rồi bật giữa hồ.

" đúng vậy. Bây giờ đến lượt ngươi rồi. Thu phục nó được hay không thì phụ thuộc vào bản lĩnh của ngươi thôi " Mặc Ly Thần Phong khẽ nói.

Liên Y nhìn về phía Thổ nguyên tố. Nàng nhất định phải thu phục được nó, nhất định phải. Nàng cần phải mạnh mẽ, cần trở nên cường đại.

Khẽ nhún chân, Liên Y bay về phía hồ. Phong nguyên tố hóa thành đôi cánh, chỉ chớp mắt Liên Y chỉ còn cách Thổ Linh châu năm dặm.

Nhìn về phía bóng dáng thanh lệ đã bay đi, khuôn mặt luôn tùy ý, phóng khoáng của Mặc Ly Thần Phong khẽ trầm xuống. Hắn không nói cho nàng đặc tính của Thổ linh châu, cũng không nói cho nàng trong năm loại linh châu thì thu phục Thổ linh châu cùng Hỏa linh châu là khó nhất. Nàng mới mười một, mười hai tuổi nhưng thực lực đã đạt đến Huyền Thiên ngũ cảnh, tuy rằng so với hắn lúc mười một, mười hai tuổi thì nàng vẫn còn kém một đoạn dài, vì mười một tuổi hắn đã là Huyền vương nhất cảnh. Thế nhưng hắn lại nhìn ra được nàng từng trúng độc, hơn nữa, bằng nguyên tố vốn không phải nguyên tố thuộc tính của nàng mà là nàng cưỡng ép hấp thu, cưỡng ép nguyên tố tiến hóa. Lại một mình thiện sảm Thần Minh Cung của hắn, không có sợ hãi, không có tạp niệm, ả, có lẽ nàng chính là người mà sư phụ nói với hắn đi. Nếu nàng lấy được Thổ Linh châu thì hắn có thể rời khỏi đây, có thể đi tìm Phục hồi chi lực cứu Minh Nguyệt a.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 29

Phong Ngân thức tỉnh

Liên Y bay về phía Thổ linh châu, nhưng chỉ có thể cách nó năm dặm mà không thể tiến lên, trước mặt nàng như hiện lên vách chắn vô hình nhưng vô cùng vững chắc. Nàng chặt vật rơi xuống hồ thạch tủy. Chết tiệt, không thể đến gần nó thì làm sao có thể thu phục được.

Thấy Liên Y chặt vật rơi xuống, Mặc Ly Thần Phong cũng không lên tiếng. Hắn tin nàng nhất định sẽ nhận được Thổ Linh châu chấp thuận.

Bên trong Thiên Huyền không gian

Toàn bộ thạch tủy mà Liên Y lấy được đều bị Phong Ngân hấp thu sạch sẽ, mà kì lạ hơn là, lục tinh thảo vốn dĩ chỉ sống trên thạch tủy vậy mà lại lấy tốc độ mất thường có thể thấy, nhanh chóng cắm rễ xuống nền đất tối xốp của được điện, chỉ mấy canh giờ sau nhìn lại đã thấy dường như nó vốn dĩ là mọc ở nơi này từ lâu lắm rồi.

Tầng huyền khí bao bọc lấy Phong Ngân càng ngày càng phai nhạt, thay vào đó là kim quang đại thịnh.

Oanh!

Một tiếng nổ lớn trong không gian vang lên, làm Liên Y đang chặt vật tìm cách tiếp cận Thổ Linh châu cũng thấy chấn động. Trong không gian xảy ra chuyện gì ? Tại sao lại có thể có tiếng nổ ? Liên Y thật lẳng lặng. Nhưng mà nàng không thể biến mất trước mắt Mặc Ly Thần Phong được. Dù đây chỉ là hình chiếu thể nhưng mà thực lực cũng đủ sức một tay bóp chết nàng. Bí mật về Thiên Huyền không gian không thể có người khác biết được. Kẻ mang ngọc không có tội nhưng ngọc thì có tội. Nàng hiểu rõ đạo lý này.

Tạm gạt suy nghĩ về Thiên Huyền không gian, Liên Y nhắm mắt muốn đột phá vách ngăn cứng hơn thép này của Thổ Linh châu. Hừ, chờ đấy, đồ thổ linh châu, thu phục được ngươi rồi ta nhất định cho ngươi lĩnh đủ giáo huấn.

Khi mà Liên Y đang hung hăng mắng thầm Thổ linh châu thì bên trong không gian, mây mù bao quanh Phong Ngân đã hoàn toàn rút đi, dần dần hiện ra một nam tử toàn thân ngân bạch trường bào phiêu dật, ngũ quan như đao khắc, mày kiếm uy nghiêm, toàn thân là khí thế vương giả không thể khinh thường, mái tóc bạch kim tùy ý bay lên, đôi mắt hắn từ từ mở ra. Con ngươi màu hồ phách làm khí thế vương giả của hắn càng thêm tôn quý, cao cao tại thượng.

" cuối cùng cũng khôi phục lại " khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười vui vẻ, kim quang tán đi nhưng khí chất bất phàm của hắn vẫn nguyên vẹn. Hắn bây giờ là Phong Ngân mà cũng không phải Phong Ngân.

" Liên Y " Phong Ngân khẽ gọi.

" Phong Ngân ?" Đang loay hoay vượt qua sa địa mà Thổ linh châu tạo nên Liên Y bỗng nghe thấy tiếng gọi của trầm đầy từ tính của Phong Ngân. Không phải ảo giác chứ ?

" là ta, ta đã khôi phục. Ngươi đang ở đâu ?" Phong Ngân khẽ cười. Lâu lắm hân không thấy nàng, thực lực của nàng nhất định không kém a.

" a, ngươi thật sự tỉnh lại ? Thật tốt quá. Ta đang sắp chết chìm trong sa địa, ta đang cố gắng tiếp cận Thổ linh châu ." Liên Y nói.

" thổ linh châu ? Ngươi tới Mặc Ly gia tộc ? " Phong Ngân sững sốt. Xem ra những ngày hân bế quan đã xảy ra không ít việc a.

" ngươi biết ? Ta không đến Mặc Ly gia tộc nhưng ta đến Thần Minh vực, sau đó thiện sấm Thần Minh cung và gặp Mặc Ly Thần Phong " Liên Y cũng kinh ngạc, Phong Ngân thế nhưng biết về Thổ Linh châu ?

" ta không biết nhiều về Thổ linh châu nhưng là ngươi có thể dùng nguyên tố tương khắc a " giọng nói trầm ấm của Phong Ngân lại vang lên.

" nguyên tố tương khắc ?" đôi mắt Liên Y lóe lên một tia sáng. A, sao nàng có thể quên chứ.

" Liên Y, giúp ta ra ngoài được không ? " chưa kịp nghĩ ngợi thì giọng nói của Phong Ngân lại vang lên.

" tốt, chờ ta " Liên Y tâm khẽ động liền đem Phong Ngân ra khỏi không gian. Khi nhìn thấy hân, nàng không nhận được mà nở nụ cười.

" Phong Ngân, chúc mừng ngươi "

Thấy nụ cười của nàng, Phong Ngân cũng cười vui vẻ. Nàng vẫn như vậy xinh đẹp, thực lực lại tăng lên một đoạn lớn, trong nháy mắt, tìm hân thế nhưng lỗi một nhịp. Nhưng mà hân lại bỏ qua, cho rằng có lẽ lâu không thấy nàng nên luống cuống mà thôi. Cho đến sau này, hân mới nhận ra hân yêu nàng, bắt tri bất giác yêu nàng thì đã quá muộn. Muộn tới mức hân không thể nói yêu nàng, không thể đứng cạnh nàng, thậm chí hân cũng bỏ lỡ mất cơ hội đồng sinh đồng tử với nàng. Là tiếc nuối mà cho dù cả ngàn năm sau hân vẫn hối hận.

Mặc Ly Thần Phong thấy không gian bỗng nhiên chấn động liền nhìn lại. Một nam tử khí thế như đế vương xuất hiện cạnh Lăng Liên Y, một thân nguyệt nha trường bào, một mái tóc bạch kim tùy ý buông thả trong gió. Khí thế này thật quen thuộc. Dù là mười vạn năm không thấy nhưng hân vẫn có thể nhận ra.

" Bạch Hổ Thần Quân, vì sao ngươi ở đây ?" không tự chủ mà thốt lên, đồng thời Mặc Ly Thần Phong cũng bay về phía hai người.

" đã lâu không gặp, Mặc Ly Thần Phong " Phong Ngân cười cười hướng về hân, đôi con ngươi màu hổ phách lóe lên đạo vui vẻ.

" Bạch Hổ Thần Quân ?" Liên Y há hốc miệng nhìn về phía Phong Ngân.

" ần, là một tên gọi khác mà ta từng quên mất. Chỉ là khôi phục thân thể, thì truyền thừa kí ức cũng khôi phục ." Phong Ngân mỉm cười giải thích. Tâm tình của hân tựa hồ rất tốt a.

" Bạch Hổ Thần Quân, ngươi biết nàng ?" Mặc Ly Thần Phong bay tới vừa vặn nghe được đối thoại của hai người, hân liền sững sốt. Nàng thiên phú tốt thì cũng thôi đi, yêu nghiệt tu luyện thì cũng thôi đi. Thế nhưng mà lại còn quen biết Bạch Hổ Thần Quân, hơn nữa nhìn qua thì quan hệ có vẻ phi thường tốt.

" ần, ngươi cũng theo nàng gọi ta Phong Ngân đi. Nàng là bằng hữu của ta ". Phong Ngân hướng Mặc Ly Thần Phong cười cười. Mặc Ly Thần Phong là một trong số ít nhân loại mà hân thường thức. Những tưởng đã qua mười vạn năm thì không thể nào thấy được nữa, thật không ngờ vẫn có thể lại thấy hân, dù chỉ là hình chiếu. Như vậy thuyết minh Mặc Ly Thần Phong vẫn còn sống a. Nhưng mà hân dường như thấy Mặc Ly Thần Phong không có đạt được cái cảnh giới kia, vậy thì làm sao có thể sống được mười vạn năm chứ, điều này không phù hợp.

" được rồi, các ngươi qua bên kia mà hàn huyên, không cần làm phiền ta thu phục cái này thối linh châu " Liên Y phát phát tay, nàng không muốn hai cái đại mỹ nam thực lực siêu cường này đứng đây ảnh hưởng nàng phá vỡ bình chương.

Hai người liếc nhau, sau đó rất thức thời mà lui sang một bên. Nguyên bản Mặc Ly Thần Phong còn đang lo lắng Phong Ngân sẽ nhúng tay giúp nàng nhưng mà hân hóa ra lại đánh giá thấp năng lực cùng kiêu ngạo của nàng. Nhìn cổ tự tin cùng ngạo khí như phát ra từ xương tủy hân liền biết nàng hoàn toàn không cần ai giúp đỡ, thứ thuộc về mình nàng sẽ hoàn toàn dùng thực lực của mình mà lấy được

Liên Y mặc kệ cát lún đã bắt đầu lan đến qua đầu gối nàng, hai tay kết ấn, tay trái là lõi nguyên tố, tay phải là băng - hỏa hai nguyên tố đã từng được nàng dung hợp lần trước. Phong Ngân có nói đến nguyên tố tương khắc nhưng mà một cái mộc nguyên tố thì dù mạnh mẽ như thế nào thì cũng không thể nào xê nhích được cái bình chương này, nhất là khi thực lực của nàng chỉ đến Huyền Thiên ngũ cảnh mà thôi.

Hai người thấy Liên Y dung hợp ba nguyên tố trái ngược nhưng đều mang tính công kích, lại vô cùng bá đạo thì liền kinh hãi. Bọn hân sống nhiều năm như vậy nhưng không thấy ai điên cuồng như nàng, liều mạng như nàng nhưng cũng chưa có ai làm bọn hân thấy thương thức cùng bội phục như nàng. Phải, chính là bội phục, không phụ thuộc vào thực lực, không phụ thuộc vào địa vị. Tất cả chỉ là tâm tính không kiêu ngạo không siểm nịnh của nàng, nghị lực của nàng và sự quyết đoán mà không phải ai cũng có được của nàng. Thậm chí là bọn hân ở độ tuổi của nàng cho dù thực lực mạnh hơn nhưng tâm cao khí ngạo, nhất định không có được sự quyết đoán, nội liễm như nàng. Người như vậy, chung quy một ngày nàng nhất định có thể thành cường giả đứng trên đỉnh của thế giới này. Bọn hân chờ mong ngày cả thế giới này thay đổi, trong một khắc cả hai người đều không hận mà nghĩ đến nàng có thể đạt được cảnh giới kia hay không ?

Hoàn toàn không biết suy nghĩ của hai người, Liên Y đang cố gắng tìm ra điểm cân bằng để dung hợp ba nguyên tố bá đạo. Từng giọt máu trên hai tay nàng rơi xuống, khoe miệng cũng chảy máu, cổ lên một chút nữa, một chút nữa thôi. Lõi nguyên tố bị cưỡng ép vào quả cầu băng - hỏa. Các nguyên tố bài xích lẫn nhau. Cát đã dâng đến eo của nàng, nếu không nhanh nàng sẽ rất nhanh bị cái hồ thạch tủy mà hiện tại đã thành hồ cát lún này cắn nuốt.

Một tia lôi nguyên tố cuối cùng đã chịu đựng hợp, Liên Y thở ra một hơi, dù thật chặt vật và cát đã lấp đến ngực nàng nhưng mà khoe miệng nàng vẫn cong lên vui vẻ. Liên Y dùng hết lực ném quả cầu nguyên tố trong tay về phía bình chướng.

Phong Ngân cùng Mặc Ly Thần Phong chứng kiến dao động dồn ép của quả cầu mà cũng lấy làm kinh hãi, với thực lực của bọn hắn thì quả cầu ấy không đủ sức gãy nứt, nhưng mà chỉ cần là dưới Huyền quân thì nhất định thì cốt vô tồn. Ba nguyên tố khủng bố kia cũng không phải dễ chơi.

Quả cầu nhỏ bé đập lên vách bình chướng, lôi điện, hàn băng cùng hỏa diễm nóng chảy làm bình chướng rạn nứt. Cát dưới chân cũng đình chỉ dâng lên, thấy vậy nàng cũng không có nản chí. Trong tay xuất hiện xanh biếc một tầng mộc nguyên tố.

"yên la yêu đảng" quát lạnh một tiếng, mộc nguyên tố như những xúc tua hung hăng đâm lên vết nứt, vô số tia mộc nguyên tố đâm xuyên qua bình chướng, chúng thật mềm dẻo, len lõi qua khe nứt nhưng cũng thật mạnh mẽ mà bành chướng xâm lấn vết nứt.

Mặc cho mộc nguyên tố tiếp tục tàn phá bình chướng kia, hai tay Liên Y một lần nữa kết ấn, đôi tay được bao bọc bởi một tầng sáng xanh ngọc bích xinh đẹp, nếu nhìn kĩ thậm chí còn phát hiện trên cánh tay nàng xuất hiện lớp hoa văn lân giáp như long lân.

"cuồng long bí quyết" Liên Y không ngừng đâm mạnh lên vết nứt, vết nứt bình chướng lan rộng như mạng nhện, cát dưới chân nàng cũng từ từ rút đi. Đến cú đâm thứ một trăm, bình chướng bán cầu ôm lấy về nơi cất chứa Thổ linh châu âm âm sụp đổ.

Cát dưới chân rút hết, thạch tùy ào ào chảy về phía Thổ linh châu. Nhân loại này, phá vỡ bình chướng làm tiêu hao rất nhiều năng lượng của nó. Nó phải bù đắp, không thể dễ nhân loại này bắt được.

Thấy Thổ linh châu muốn hấp thu thạch tùy để chạy trốn, khoe miệng Liên Y nhếch lên một nụ cười tà ác. Hại nàng bị thương thành như vậy lại muốn chạy sao? Không có cửa đâu.

Lấy ra đan dược trị thương mà trong không gian có, Liên Y không do dự mà đổ hết vào miệng. Lại đồng thời dùng ngân châm, mở ra tất cả các huyết đạo, nàng điên cuồng hấp thu huyền khí cùng thạch tùy. Thổ linh châu chỉ có thể hấp thu thạch tùy, nó không thể hấp thu các nguyên tố khác, còn nàng hấp thu được gần như toàn bộ các loại huyền khí. Để xem Thổ linh châu nhanh hay nàng nhanh.

Nhìn một màn này, hai người Phong Ngân thật bất khả tư nghị, thậm chí cảm thấy Thổ linh châu thế nhưng thật trẻ con, thật kì quái a. Mà Mặc Ly Thần Phong thì càng kinh ngạc khi thấy Liên Y dùng tay để đâm vỡ bình chướng. Rốt cuộc thân thể nhỏ bé kia ẩn chứa bao nhiêu sức mạnh nữa.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 30

Thu phục Thổ tinh linh

Liên Y như một cái động không đáy, điên cuồng mà hấp thu huyền khí, đồng thời nàng hít mắt mà nhìn Thổ Linh châu đang trôi nổi trên thạch tùy.

Khoe miệng khẽ cong lên nụ cười giảo hoạt, hai tay nàng kết ấn, huyền khí vừa hấp thu ngay lập tức được nàng đem sử dụng. Một loạt kết ấn phức tạp, chưa đầy nửa khắc một tấm lưới lớn bằng mộc nguyên tố hình thành. Phong Ngân cùng Mặc Ly Thần Phong thấy một màn này đều hiểu ý của nàng. Nhưng mà có thể thấy trên người nàng có quá nhiều kì tích cho nên họ không bắt ngờ khi Liên Y thậm chí có thể ngay lập tức sử dụng huyền khí khi cơ thể vẫn đang tiến hành hấp thu. Nếu biết ý nghĩ của hai người, phỏng chừng nàng sẽ phiên cho họ một cái khinh bỉ. Nàng là luyện đan sư có được không, khống chế huyền khí tất nhiên mạnh hơn người thường, còn cường độ thân thể a, là phải hỏi Phong Ngân kia, thời gian ma luyện của hắn nàng thậm chí một ngày dài như thế kỉ a. Nàng muốn không tốt cũng không được. (tg: chép, YY được lợi còn khoe mẽ a. YY: * cười xinh đẹp * tỷ vừa nói gì a? Tg: * xách giấy bút chạy nhanh* ta không nói gì, không nói gì)

Thổ linh châu vẫn không biết nguy hiểm đang tới gần, nó đang ngủ lịm thật thoải mái trong thạch tùy.

Tấm lưới lạng lẽ chui xuống hồ thạch tùy, nó nhẹ nhàng bơi tới gần Thổ linh châu. Mỗi khi lại gần Thổ linh châu một chút thì tấm lưới càng thêm vững chắc, mắt lưới càng dày đặc. Khẽ phát tay, tấm lưới như thiểm điện, gát gao bắt lấy Thổ linh châu. Lúc này Thổ Linh châu nhận thấy nguy hiểm thì đã không còn kịp rồi, nó đã bị bắt. Hơn nữa, mộc nguyên tố trời sinh là khắc tinh của nó, nó không ngừng gây dựa để thoát ra thì tấm lưới càng nhận được huyền khí tinh thuần, để duy trì, càng thêm vững chắc.

Mặc Ly Thần Phong cùng Phong Ngân cũng kinh ngạc nhìn tấm lưới của Liên Y. Làm sao có thể như vậy, huyền khí của nàng không tiêu hao? Nhưng rất nhanh hai người lại nhìn thấy một tia huyền khí kì lạ như có như không bám trên tấm lưới, lại thấy Liên Y hai tay không ngừng kết ấn, huyền khí tiêu hao đều được tia huyền khí vô hình kia bù đắp.

"Phục hồi chi lực? Nàng thế nhưng có Phục hồi chi lực?" Mặc Ly Thần Phong kinh hỉ mà kêu lên.

" có thể xem là như vậy " Phong Ngân cười cười, mấy tháng không thấy, nàng thể nhưng lại giao hoạt thêm rồi. Lợi dụng huyền khí trong không gian để chế phục Thổ linh châu. Ân, không tệ. Huyền khí bên ngoài khó khống chế hơn nhiều so với trong không gian, vì trong không gian thì nàng là chủ nhân, cho nên có thể tùy ý mà sử dụng huyền khí. Tuy nhiên điều này không có nghĩa là nàng sẽ khống chế được nó thật lâu. Dù sao cũng chỉ là nhất thời mượn dùng, không phải huyền khí mà nàng tu luyện cho nên nếu thường xuyên sử dụng, sẽ làm nàng ý lại. Khi đối chiến cùng cao thủ thì nàng thậm chí sẽ không kịp kết ấn để chuyển hóa huyền khí.

Điều Phong Ngân nghĩ đến thì Liên Y cũng hiểu được. Nàng có thể cảm nhận rõ ràng việc vay mượn huyền khí như thế này rất khó chịu. Dù nàng là chủ nhân của không gian nhưng huyền khí không do bản thân mình hấp thu tu luyện được cũng sẽ rất khó khống chế. Nếu bất cẩn một chút thì nàng nhất định hồi phi yên diệt.

" tại sao lại nói là xem như ?" Mặc Ly Thần Phong không có biết về không gian, càng không nghĩ nhiều như hai người, hắn chỉ biết nàng đang sử dụng là phục hồi chi lực, là lực lượng có thể làm cho Minh Nguyệt của hắn tỉnh lại.

" lát nữa sẽ nói điều này. Ngươi mau nhìn, Thổ linh châu biến hóa " Phong Ngân cũng không giải thích với hắn mà ánh mắt đang chăm chú nhìn về phía tấm lưới xinh đẹp đang bao lấy Thổ linh châu. Kim quang sáng chói, viên châu to tròn nhanh chóng biến hóa, trong chớp mắt viên châu biến mất, thay vào đó là một tiểu nam hài cao khoảng năm tấc (tương đương 20cm), một thân mặc y xinh đẹp, mái tóc màu vàng, da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo. Đôi mắt run nhẹ, khẽ mở, con ngươi màu vàng mang theo ngân ngân nước.

" nhân loại đáng ghét, chẳng phải thì xem ai hấp thu huyền khí nhanh hơn hay sao thể nhưng ngươi lại bắt ta " Liên Y chưa kịp cảm thán đôi mắt của hắn thì giọng nói trẻ con vang lên.

" a, nhưng ngươi trước đó cũng không có nói là chúng ta thì hấp thu huyền khí a . " Nghe thấy tiếng trẻ con trong treo của Thổ linh châu vang lên, nàng cũng không nhận được mà trêu đùa nó.

" nha, vậy chúng ta chơi lại sao ?" ánh mắt to ngấp nước nhìn nàng, giọng nói mang theo ý tứ làm nũng lại vang lên.

" a, ngươi đã bị ta bắt cho nên ngươi thua rồi a " Liên Y vẫn một bên nhanh chóng bổ sung huyền khí, một bên cười cười nói với Thổ linh châu. Hừ thôi linh châu, muốn thoát ra sao ? Không có cửa đâu.

" thật sự không chơi sao ? Được thôi " giọng nói trẻ con đột ngột thay đổi, thay vào đó, khí thế của Thổ Linh châu cũng phát ra bén nhọn. Đây mới chân chính là khí thế mà Thổ linh châu nên có.

Liên Y luôn chú ý nhất cử nhất động của hắn, cho nên rất nhanh nàng gia tăng huyền khí lên tấm lưới nguyên tố.

" như vậy mà muốn ngăn cản ta sao ? " Thổ linh châu lạnh lùng nói. Đồng thời bàn tay nhỏ bé hung hăng nện lên mặt trong tấm lưới. Hai tay Liên Y khẽ chấn động, ngực như bị tòa núi lớn đập trúng, khóe miệng trào ra máu tươi. Lực lượng của Thổ linh châu thật mạnh.

Nhưng hai tay nàng không có dừng lại, tiếp tục gia tăng huyền khí lên tấm lưới. Phục hồi chi lực trong không gian nhanh chóng làm liền lại vết rạn trên tấm lưới. Trong mắt của Thổ linh châu lóe lên một tia tán thưởng. Có thể chịu một quyền của hắn ở thực lực Huyền thiên như nàng quả thật không nhiều người lắm. Cho dù quyền vừa rồi chỉ đạt chưa đến năm thành công lực. Nhưng tán thưởng thì tán thưởng, còn muốn làm chủ nhân của hắn thì còn phải xem xét.

Thổ linh châu lại tiếp tục ra thêm một quyền, lần này chính là bảy phần lực lượng. Liên Y phun ra một ngụm máu lớn, hai tay run rẩy, tấm lưới thể nhưng bị đứt gãy. Nàng cố gắng áp chế đau đớn như muốn vỡ tung lồng ngực, không cần xem cũng biết lực phủ ngũ tạng của nàng bị thương không nhẹ. Tiếp tục kết ấn, huyền khí bạo dũng hướng tấm lưới vây khốn thổ linh châu.

A, thật kiên cường, bị hắn đánh như vậy mà vẫn có thể kết ấn gia tăng huyền khí. Xem ra, nhân loại này cũng không tệ lắm. Tuy nhiên, Thổ linh châu vốn đang híp mắt đắc ý thì bỗng nhìn chằm chằm vào tấm lưới trước mặt. Phục hồi chi lực ? Nàng thể nhưng có phục hồi chi lực ? Nàng là truyền nhân của người kia ? Thổ linh châu cười khò. Có đánh tiếp thì hắn cũng sẽ không thắng được. Nàng bị thương nhưng phục hồi chi lực sẽ rất nhanh giúp nàng hồi phục. Hơn nữa, phục hồi chi lực không chỉ hồi phục đơn giản như vậy mà nó còn làm mạnh hơn.

Thôi thôi, chủ nhân này hắn định rồi. Liên Y đang cố gắng bù đắp huyền khí, đồng thời, đúng như Thổ linh châu suy đoán, nàng dùng huyền khí trong không gian nên có một tia rất nhỏ phục hồi chi lực đang giúp nàng chữa lành thương thế. Nhưng bỗng nhiên lại thấy Thổ linh châu thu liễm khí thế. Có chuyện gì thế ? Tiểu tử này lại có âm mưu gì nữa đây? Liên Y cảnh giác nhìn chằm chằm Thổ linh châu.

" a, nhân loại chúng ta không cần đánh nữa. " Thổ linh châu không phục giọng nói trẻ con nhìn Liên Y. Ân, nhân loại này nhìn không tệ. Không có thua kém phong thái của người kia.

Liên Y không nói chỉ nhìn hắn.

Thấy nàng như vậy, Thổ linh châu thật bất đắc dĩ. Hắn không có đánh nữa mà, nàng đâu cần cảnh giác như vậy.

" aiz, nhân loại ta đồng ý khế ước với ngươi " Thổ linh châu thở dài một cái. Từ khi nào mà hắn lưu lạc đến trình độ này rồi.

" ta là Lăng Liên Y, không cần gọi ta nhân loại này nọ. Nhưng Thổ linh châu ngươi lại chịu khế ước cùng với ta ? " Liên Y tựa tiểu phi tiểu nhìn tiểu tử kia. Hừ, một khắc trước còn đánh nàng thổ huyết, nháy mắt đã nói muốn cùng nàng kí khế ước. Có quỷ mới tin hắn.

Thậm chí hai người Phong Ngân lúc này cũng không tin Thổ linh châu. Trên đời tuyệt không bao giờ có bữa ăn miễn phí, bầu trời tuyệt không bao giờ rơi bánh nhân thịt.

"ta gọi Thổ tinh linh vương, là một trong Thập đại tinh linh chi vương. Không cần bảo ta linh châu này nọ. Hừ đây chỉ là chỗ mà ta ngủ thôi " Thổ tinh linh buồn bực. Ý tốt của hắn bị người ta không tin tưởng. Hắn có không đáng tin đến vậy à ?

" thổ tinh linh ? Đây là cái gì ?" không chỉ Liên Y kinh ngạc mà Phong Ngân cùng Mặc Ly Thần Phong cũng kinh ngạc. Bọn họ nhưng là chưa bao giờ nghe nói đến cái gì mà tinh linh nha. Àn, nhưng mà không thể nào phủ nhận rằng nhìn tiểu tử kia thật giống tinh linh xinh đẹp trong truyền thuyết (đây là Liên Y nghĩ đến truyện cổ tích hiện đại a - @@ TT).

" aiz, tinh linh nói đơn giản là linh hồn tinh thuần nhất của mỗi nguyên tố. Chúng ta được sinh ra đồng thời cùng thiên địa. Bình thường chính là ngủ sâu trong Linh châu, nhưng khi chủ nhân xuất hiện thì chúng ta sẽ thức tỉnh ". Thổ tinh linh đơn giản nói một chút.

" linh hồn tinh thuần nhất của nguyên tố ? Như vậy mọi nguyên tố đều có tinh linh sao ? Kể cả nguyên tố biến dị ? " Liên Y bắt được trọng điểm.

" đương nhiên là có a. Thập đại tinh linh có: kim - mộc - thủy - hỏa - thổ là ngũ hành nguyên tố. Còn băng - phong - lôi - quang - âm là năm nguyên tố biến dị. Ngũ hành nguyên tố chỉ nhận một chủ nhân." Thổ tinh linh không dấu giếm nói. Hắn quyết định nhận nàng là chủ nhân của mình thì hắn sẽ tận tâm tận lực.

" cùng một chủ nhân ?" Liên Y nhú mày.

" đúng vậy, chủ nhân của chúng ta chỉ có thể là một người. Người đó phải có đủ ngũ hành nguyên tố, ngoài ra chính là phải không chế được hồi phục chi lực. "

" hồi phục chi lực ?" Liên Y kinh ngạc, nàng nhưng là không biết là mình có hồi phục chi lực.

" chính lực lượng trong không gia giúp ta khôi phục linh hồn cùng bản thể " thấy Liên Y còn nghi hoặc, Phong Ngân liền truyền âm cho nàng

Liên Y nhìn về phía Phong Ngân, thấy hắn khẽ gật đầu. Nàng liền hiểu. Bí mật về Thiên Huyền không gian không thể có quá nhiều người biết. Dù Mặc Ly Thần Phong là một người không sai nhưng mà không ai có thể đảm bảo rằng con người không nổi lên lòng tham. Trước khi xác định được Mặc Ly Thần Phong thật sự là đáng tin hay không thì không nên tiết lộ vẫn tốt hơn.

" vậy là ngươi chấp nhận ta trở thành chủ nhân của ngươi ?" Liên Y quay lại nghiêm túc nhìn về phía Thổ tinh linh.

" Ta, Thổ tinh linh vương, nguyện phụng Lãng Liên Y vì chủ, đời đời kiếp kiếp gắn liền, tuyệt không phản bội. " thay vì trả lời, Thổ tinh linh hạ xuống một đạo lôi thể. Thiên địa pháp tắc buông xuống hai người, đồng thời một đạo lực lượng từ Thổ tinh linh chui vào mi tâm của Liên Y. Đạo lực lượng mang theo thổ nguyên tố tinh thuần nhất chậm rãi đem những vết thương mà Thổ tinh linh gây nên bao bọc lấy chỉ nửa canh giờ liền toàn bộ bình phục. Đồng thời nó làm mạnh mẽ thổ nguyên tố trong đan điền của Liên Y. Giờ thì nàng hiểu tại sao ngũ hành nguyên tố sẽ cùng nhận một người bởi vì khi thổ nguyên tố mạnh mẽ cùng tinh thuần hơn thì theo ngũ hành tương sinh, bốn nguyên tố còn lại cũng nhanh chóng tinh lọc cùng mạnh mẽ như một vòng tuần hoàn. Liên Y dứt khoát ngồi xuống đầm thạch tùy hai tay kết ấn, huyền khí theo tứ chi bách hải chạy tới đan điền, ngàn vạn lỗ chân lông mở rộng đem huyền khí trong thiên địa hấp thu mạnh mẽ. Thổ tinh linh thấy nàng ngồi trong đầm thạch tùy liền vung tay một cái, thạch tùy tràn ngập nhưng không có nhân chìm nàng. Sau đó liền bay đến trên vai nàng. Hắn cũng hấp thu huyền khí. Trước đây hắn bài xích các loại nguyên tố khác nhưng giờ đây đã nhận nàng vì chủ, thì nàng có thể hấp thu nguyên tố nào thì hắn cũng có thể hấp thu nguyên tố ấy và biến chúng thành thổ nguyên tố. Thật tốt a.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 31

Thực lực bạo tăng

Liên Y chìm đắm trong hấp thu huyền khí. Đạo nguyên tố của Thổ tinh linh giúp cho huyền khí trong cơ thể nàng càng thêm tinh thuần. Thậm chí tinh thuần gấp mười lần trước kia. Những tinh cầu đủ màu sắc trong đan điền càng trở nên xinh đẹp. Huyền thiên ngũ cảnh là năm tinh cầu thể nhưng bây giờ những tinh cầu khác chúng đang được hình thành nhanh chóng. Chỉ chưa đầy năm canh giờ, bốn tinh cầu còn lại đã hình thành. Hơi thở của nàng nhanh chóng kéo lên Huyền Thiên cửu cảnh. Làm cho Phong Ngân cùng Mặc Ly Thần Phong đang ngồi giữa không trung, từ trong trạng thái tu luyện cũng phải mở mắt nhìn. Bọn hắn biết nàng sẽ tăng lên cảnh giới nhưng mà không ngờ lại mạnh mẽ như vậy. Nhảy một bước từ Huyền Thiên Ngũ cảnh đến cửu cảnh. Trời ạ. Tốc độ này cũng khiến người ta quá sức ghần tị đi.

" mười một tuổi mà đã đến Huyền Thiên cửu cảnh, không sai. " Mặc Ly Thần Phong khẽ tán thưởng. Đúng là tốc độ nhanh thật nhưng mà trước đây cùng tuổi nàng thì hắn đã đạt Huyền Vương cho nên hắn liền cân bằng.

Phong Ngân liếc hắn một cái.

"ngươi có biết mười tuổi nàng là cảnh giới gì không?" một người kinh hãi không bằng nhiều người kinh hãi. Hừ hừ, Phong Ngân trong lòng âm thầm nghĩ.

"hắn là Huyền thiên nhất cảnh đi" Mặc Ly Thần Phong nhú nhú mày nói.

"lúc ta gặp nàng, nàng không có một tia huyền khí. Thậm chí còn chưa biết tu luyện. Thân thể cực kì yếu ớt vì trúng độc mẫn tính." Phong Ngân chậm rãi nói. Ánh mắt hắn chưa từng rời khỏi Liên Y, trong mắt mang theo nhu hòa mà có lẽ chính hắn cũng không biết. Nhưng mà Mặc Ly Thần Phong là ai, hắn liếc mắt liền biết Phong Ngân đối Liên Y là tình cảm gì. Chỉ có điều Bạch Hồ Thần Quân thế nhưng lại yêu thích nhân loại? Mà dường như chính bản thân còn không biết? Ha ha, có ý tứ. Mặc Ly Thần Phong hắn chính là kẻ sợ thiên hạ bất loạn a. Thiên hạ loạn hắn còn cho thêm một mối lửa a. Trong lòng vui sướng nhưng mà khi lời đến miệng lại là quan tâm thăm hỏi:

"là ngươi giúp nàng giải độc?"

"không, là nàng tự mình giải độc, nàng thậm chí giúp ta khôi phục lại bản thể."

"khôi phục bản thể? Vậy ngươi..." Mặc Ly Thần Phong khiếp sợ. Khôi phục bản thể cho một Huyền Thần? Lực lượng này nghịch thiên đến mức nào?

"phải, ta chính là bị thương nặng trong trận chiến mười vạn năm trước. Thân thể bị đánh nát. Thậm chí linh hồn cũng chỉ còn lại một tia yếu ớt. Thực lực tụt xuống Nhất cấp. Trí nhớ tự phong ấn." Phong Ngân khẽ gật đầu.

"Nhất cấp?" là một Huyền Thần cao cao tại thượng, là Bạch Hồ Thần Quân người người tôn kính vậy mà tụt xuống nhất cấp, yếu ớt hơn cả một ma thú mới sinh. Lại không biết mình là ai. Rốt cuộc thì trận chiến ấy thảm thiết đến mức nào? Nhưng mà nghĩ lại, hắn chẳng phải cũng chịu chung số phận hay sao? Người mà hắn thương yêu nhất bị thương nặng đến mức hắn phải phong ấn nàng, đồng thời phong ấn chính mình. Sự tôn nói với hắn chỉ khi nào chủ nhân Thổ linh châu xuất hiện thì hắn cùng Minh Nguyệt mới được cứu. Cũng chỉ có nàng mới cứu được vì nàng có hồi phục chi lực. Hắn chờ đợi, lại chờ đợi, liền đi qua chính là mười vạn năm.

"ta là ở gần một năm trước gặp được nàng. Thực lực của nàng lúc ấy chính là bằng không" Phong Ngân sờ phi vấn đáp. Hắn tựa tiểu phi tiểu nhìn về phía Mặc Ly Thần Phong.

"thực lực bằng không a, thật yếu." Mặc Ly Thần Phong nhất thời thấy hắn nhìn về phía mình còn thật sự gật đầu.

"khoan đã, ngươi nói một năm trước mới gặp nàng, thực lực của nàng chỉ bằng không?" Mặc Ly Thần Phong mở to mắt nhìn người bên cạnh. Không phải chứ, hắn nhất định là nghe lầm phải không?

"đúng thế. Nàng theo thực lực không có huyền khí lên đến Huyền Thiên chỉ mất chưa đầy năm." Phong Ngân cười cười, ha ha, hắn từ khi biết nàng liền bao lần khiếp sợ không thôi, bây giờ phải cho tên này chịu chung cảm giác a. Ân, khi dễ người rất thoải mái.

"chính xác mà nói từ lúc ta gặp nàng đến nay chính là hơn chín tháng thời gian a" Phong Ngân như sợ Mặc Ly Thần Phong còn chưa quá kinh hãi liền cho hắn thêm một trái bom. Ân, này là đủ kinh hãi rồi đi.

Quả thật, Mặc Ly Thần Phong kinh hãi rồi. Mười một tuổi đạt huyền thiên, có nghịch thiên thiên phú nguyên tố, nghịch thiên thiên phú tu luyện, một thân khí chất thanh lãnh, trầm ổn không kiêu ngạo không kiêu ngạo. Lại giúp một Huyền Thần khôi phục thân thể. Mà quan trọng là lúc mười tuổi còn chưa hề có một tia huyền khí. Hắn nhìn về phía cô gái còn đang chìm đắm trong tu luyện, thạch tủy thậm chí tạo thành dòng, chảy về phía nàng. Nàng như một cái động không đáy, hấp thu cùng cắn nuốt huyền khí. Rốt cuộc thì nàng là ai? Sao lại có thể yếu nghiệt như vậy? Hắn tuyệt không cho rằng Phong Ngân phải gạt hắn. Vậy nếu như từ nhỏ tu luyện, vậy nàng bây giờ có thể đến Huyền Vương? Hay thậm chí là Huyền Quân?

Như thấy được suy nghĩ của Mặc Ly Thần Phong, Phong Ngân đưa mắt nhìn về phía bóng dáng nhỏ bé giữa đám thạch tủy, giọng nói trầm ấm vang lên thậm chí còn mang theo một tia đau lòng:

"mỗi một thiên tài đều có chuyện xưa. Nàng đạt được như bây giờ nhưng mà những gì nàng trải qua cùng chịu đựng, người bình thường vô pháp thừa nhận. Mười năm liền nổi danh phế vật, chịu người khi dễ, vô phương tu luyện, độc được hành hạ. Ngươi có thể bị đau đến tê tâm phế liệt mà vẫn chuẩn xác đâm châm, bức độc? Ngươi có thể vì tiến hóa nguyên tố mà dùng lực lượng thất cấp ngồi trong băng đàm hấp thu hàn khí? Ngươi có thể chịu cơn đau tẩy kinh phạt tủy suốt hai mươi tư canh giờ? Hay ngươi có thể dùng lực lượng Ngũ thiên cảnh để chống lại uy áp của Huyền vương? Còn nhiều lắm những điều nàng đã trải qua, nhưng mà nàng chưa bao giờ kêu đau, chưa bao giờ than thở, luyện đan thất bại cũng chưa bao giờ nản lòng, chân đứng không được thì dùng kiếm đỡ, chưa bao giờ nàng khuất phục." Phong Ngân nhớ lại khoảng thời gian mà nàng trải qua mà luyện của hắn. Hắn bội phục nàng kiên cường, thương thức nàng kiên trì nhẫn nại, nhưng lại càng đau lòng nàng như vậy cố chấp, như vậy chịu đựng. Nhưng mà hắn biết hắn gần không được nàng, hắn chỉ có thể ủng hộ. Kẻ thù của nàng mạnh mẽ, thậm chí mạnh mẽ hơn nhiều so với những gì mà hắn đã từng nói với nàng. Khôi phục bản thể, hắn cũng khôi phục trí nhớ bị phong ấn. Thánh Môn thế nhưng cũng tham gia vào trận chiến kia, dù lúc đó nó mới chỉ là môn phái nhỏ. Nhưng là mười vạn năm, nó lại trở nên mạnh mẽ cùng thần bí như vậy. Những lão quái vật kia chắc chắn vẫn còn tồn tại. Dù không đạt đến một bước cuối cùng nhưng là thực lực nhất định viễn siêu. Nàng so với thật đúng là quá nhỏ bé, quá yếu ớt.

Mặc Ly Thần Phong cũng trầm mặc, thật không ngờ nàng lại trải qua nhiều chuyện như vậy chỉ là, thân thể nhỏ bé kia rốt cuộc ẩn chứa bao nhiêu sức mạnh? Nàng có thể hay không đạt đến một bước kia?

Àm àm àm!

Tiếng nổ lớn đánh thức hai người đang chìm vào suy nghĩ. Hai người đồng thời nhìn lại.

Trên đầu Liên Y, tám loại màu sắc, đại biểu cho tám loại nguyên tố hình thành thành từng quả cầu nhỏ, đang chuyển động nhanh chóng. Huyền khí từ bốn phương tám hướng như cái lốc xoáy rót vào ngũ huyệt quan trọng. Động tĩnh này . . . hai người hung hăng hít một ngụm khí lạnh, bọn họ đột phá Huyền Thần mới tạo ra động tĩnh lớn như vậy, mà nàng chỉ đột phá Huyền Thiên . . . A, người so với người thật tức chết người.

Trong đan điền, từng tĩnh cầu chậm rãi biến đổi, chúng xoay thành vòng tròn, từ chậm chậm đến nhanh chóng, chúng dung hợp, nhưng lại tan ra thành tám loại nguyên tố. Riêng biến dị tử hỏa, nó quấn quanh hỏa nguyên tố như một con rắn nhỏ. Nhưng mà khi chuyển động ngày càng nhanh, nó dần tách khỏi hỏa nguyên tố, một mình tồn tại, dù rằng so với nguyên tố khác nó ít đến đáng thương.

Trên bầu trời, xuất hiện màu sắc thứ chín - một đạo tử lam. Nó không nhu hòa như lam sắc thủy nguyên tố, không cuồng bạo như tử sắc lôi nguyên tố. Nó làm người ta thấy lạnh lẽo, âm u, từ sâu linh hồn sợ hãi.

"A, nàng thể nhưng vừa đột phá vừa tiến hóa nguyên tố ?" Mặc Ly Thần Phong không nhịn được mà kêu lên.

Phong Ngân cũng mặc kệ hấn. Đôi mắt hổ phách nhìn chăm chú bóng dáng kiều tiểu. Nàng liệu có thể tiến hóa đến một bước kia không ? Trở thành toàn hệ nguyên tố ? Nhưng mà rất nhanh hấn lắc đầu. Không nói đến cái khác, chỉ nói đến ám nguyên tố thì nhất định không được. Ai cũng cho rằng quang nguyên tố là khắc tinh của ám nguyên tố. Nhưng sự thật không phải. Phục hồi chi lực mới là khắc tinh chân chính. Quang nguyên tố chỉ kim hãm còn phục hồi chi lực chính là tiêu diệt.

Liên Y thấy tử hỏa thể nhưng tách ra đứng độc lập thì thật vui mừng, nhưng lực lượng của nó quá nhỏ bé, xem ra cần phải ăn thêm một miếng Thất diệp tử tham a. Nghĩ là làm, tâm trí vừa động, một mảnh rễ tử tham đã thành thực, lớn gấp mười lần miếng hôm trước được nàng cho vào miệng.

"nàng ăn cái gì ? Là đan dược sao ?" Mặc Ly Thần Phong không kịp nhìn rõ thì Liên Y đã nhai và nuốt mất.

"là Thất diệp tử tham" Phong Ngân trầm giọng nói.

" thất diệp tử tham ? Cái đó không thể ăn loạn được đâu, nàng ăn mảng lớn như vậy cũng không sợ bạo thể ?" Mặc Ly Thần Phong kinh ngạc hỏi.

"ta biết." Phong Ngân khẽ gật đầu.

"biết ? Vậy mà ngươi cứ để nàng ăn như vậy ?" Mặc Ly Thần Phong không thể hiểu nổi hấn.

"ta còn lo lắng cho nàng hơn cả ngươi." Phong Ngân khẽ quát. Hấn tại sao lại không biết, nhìn nàng ăn vào Thất diệp tử tham liên học máu, nhìn nàng cực lực nhẫn nại, chịu đựng đau đớn tàn phá hấn liền đau lòng. Nhưng hấn làm sao, làm sao có thể ngăn cản ? Chưa bao giờ hấn thấy mình vô dụng như vậy.

" vậy ngươi . . ." Mặc Ly Thần Phong khó hiểu nhìn hấn.

"kẻ thù của nàng là Thánh Môn." Phong Ngân mỉm môi nhìn về giữa hồ.

"Thánh Môn ?" Mặc Ly Thần Phong nhíu mày, hơn mười vạn năm hấn ở chỗ này, gần như ngủ say, chẳng hề biết đại lục đã thay đổi thế nào.

"mười vạn năm trước bọn họ đã là một môn phái trung đẳng, trải qua trận chiến ấy, bọn họ bây giờ chính là quái vật thần bí nhất đại lục ." Phong Ngân nhẹ giọng giải thích với hấn.

"tồn tại hơn mười vạn năm ? Vậy những lão quái vật kia . . ." Mặc Ly Thần Phong cũng phải kinh ngạc. Như thế này thì thực lực của Liên Y quả thật quá nhỏ bé.

"A a a a a a " tiếng thét đau đớn của Liên Y làm hai người giật mình.

Toàn thân nàng bạch y đã thành huyết y, mọi loại nguyên tố đang trở nên hỗn loạn, hỏa nguyên tố cực kì cuồng bạo, lại thêm kích thích tử tử hỏa, nó lan tràn và muốn cắn nuốt những nguyên tố khác. Kinh mạch một lần nữa bị phá nát. Nhưng mà Liên Y đang dung hợp các nguyên tố khác để chấn áp hỏa nguyên tố. Thổ tinh linh đã ra khỏi trạng thái tu luyện lơ lửng bay xung quanh nàng. Nó cố gắng đưa thổ nguyên tố vào để giúp nàng nhưng tử hỏa quá mức quý dị, thổ nguyên tố một chút cũng không có tác dụng, thậm chí còn bị phản lại.

"Làm sao bây giờ, ngươi thử tìm cách giúp nàng đi." Mặc Ly Thần Phong trông thấy tình trạng của Liên Y liền gấp như kiến bò chảo nóng. Với một cái hình chiếu như thế này thì thực lực còn chưa thể phát huy được ba phần, chẳng thể nào giúp nàng được. Nhưng mà Phong Ngân thì khác, hấn là Bạch Hổ Thần Quân, nguyên tố đại biểu cho hấn là quang minh nguyên tố, nhất định giúp được nàng.

"không thể" Phong Ngân nhàn nhạt đáp. Không ai biết tâm tình lúc này của hấn.

"vì cái gì a ? Chẳng lẽ ngươi cứ nhìn nàng đau đớn như vậy ?" Mặc Ly Thần Phong nhìn hấn, cái tên Phong Ngân này, hấn lạnh lùng khóc khóc như vậy làm cái gì. Chẳng lẽ hấn không đau lòng ? Mặc Ly Thần Phong hấn không phải người tốt gì, cũng chẳng phải kẻ thương hương tiếc ngọc. Nữ nhân duy nhất hấn yêu là Minh Nguyệt. Nhưng mà hấn thương thức Liên Y, nàng còn nhỏ như vậy, hấn không muốn một thiên tài tuyệt thế như nàng mà sớm hương tiêu ngọc vẫn.

"ta không thể ra tay được. Đây là thử thách nàng phải vượt qua khi muốn tiến hóa nguyên tố. Nhất là nguyên tố muốn tiến hóa lại là tử hỏa. Tử hỏa là thứ có thể thiêu đốt linh hồn của mọi loài kể cả nhân loại, ma thú, thần thú. Nên muốn thu phục tử hỏa không chỉ cần sức mạnh cường đại, chất dẫn mang tử hỏa - Thất diệp tử tham mà còn cần một ý chí cùng linh hồn cường đại." Phong Ngân cũng không có nổi giận mà chỉ trầm giọng nặng nề nói.

" linh hồn cường đại ? "

" phải, nằng đau đớn đến mức kêu lên như vậy tuyệt đối không phải con đau da thịt, xương cốt mà là hiện tại nằng đang bị tử hỏa thiêu đốt linh hồn. " đôi mắt hổ phách của Phong Ngân phát ra ánh sáng lạnh lẽo. Thánh Môn, những đau đớn mà nằng trải qua sau này hẳn nhất định đòi lại trên người bọn họ.

" thiêu đốt linh hồn ? " đôi mắt vô hi vô bi của Mặc Ly Thần Phong hiện lên khiếp sợ. Đau đớn thể xác ít nhất còn có thể cứu chữa nhưng đau đớn từ linh hồn thì chỉ có người đó tự vượt qua mà thôi.

" vậy nếu nằng không thể . . . " Mặc Ly Thần Phong dè dặt hỏi.

" hôi phi yên diệt. " Phong Ngân như nghiêng răng mà nói ra bốn chữ.

Mặc Ly Thần Phong chấn động mà nhìn hấn. Hôi phi yên diệt ! Cũng đồng nghĩa mãi mãi chẳng thể hồi sinh. Rốt cuộc thì hấn hiểu tại sao chỉ một thời gian ngắn mà nằng đạt cảnh giới người thường phân đầu cả đời. Nằng tu luyện luôn đi trên bờ sinh tử, chỉ xảy chân một cái mọi thứ sẽ thành cát bụi. Thậm chí linh hồn cũng bị đánh nát.

Hai người không nói nữa mà nhìn về phía cô gái nhỏ giữa hồ. Nhất định sẽ được, nằng sẽ không thua.

Mà tận sâu trong cơ thể Liên Y, tử hỏa như một con mắng xà khổng lồ, không chịu nghe lời đang phóng hỏa về phía nằng. Linh hồn Liên Y như đứng trên dòng dung nham nóng bỏng vật chống lại cự mắng. Dù đã dùng băng nguyên tố cùng thủy nguyên tố nhưng không những không làm giảm bớt đau đớn, thậm chí băng nguyên tố còn như gia tăng sức mạnh cho tử hỏa.

Đau đớn từ linh hồn làm cho nằng không dưới một lần muốn tự tay kết liễu. Nhưng mà nghĩ đến cha mẹ, nghĩ đến kẻ thù đã làm nằng thống khổ vì độc bao năm và cuối cùng một khuôn mặt tuyệt mỹ vô song, một bóng dáng từ bào bệ nghề thiên hạ, nằng còn nói với hấn bọn họ sẽ còn gặp lại. Không thể chết, nằng không thể chết. Hừ, thủy băng cũng không làm gì được người phải không vậy thì ta dùng hỏa diệt hỏa. Để ta xem hỏa diễm của ta mạnh hay tử hỏa người mạnh.

Nguyên tố biến hóa, tất cả các nguyên tố khác rút đi, trong tay Liên Y là một đoàn hỏa diễm đỏ rực, chân chính hỏa diễm.

" Hỏa diễm phản thiên " quát lạnh một tiếng, cả bầu trời tràn ngập trong hỏa diễm nóng bỏng. Phía sau lưng Liên Y thậm chí còn mọc ra một đôi cánh hỏa diễm đỏ rực. Liên Y đứng trong không trung, hai mắt nhắm nghiền, đôi tay vẫn không ngừng kết ấn. Tử hỏa mắng xà bị bao vây trong hỏa diễm. Nó gào thét trốn tránh. Bản chất của nó là hỏa, chỉ là trải qua biến dị cùng dung hợp nhiều loại nguyên tố thuộc tính mà thay đổi thể nhưng gặp hỏa diễm chân chính nó vẫn phải cúi đầu. Tất cả chỉ xảy ra trong cơ thể Liên Y cho nên hai nam nhân kia không biết được.

Hai người nhìn Liên Y nhắm mắt ngồi đó mà lo lắng, đã năm ngày năm đêm rồi. Tại sao nằng vẫn chưa tỉnh ? Vạn nhất ,. . . Không, không thể có vạn nhất.

Đột nhiên, quả cầu tử hỏa trên bầu trời bỗng trở nên rõ ràng, to lớn, dần dần bằng với các quả cầu nguyên tố khác. Không những vậy nó thu liễm trở nên ngoan ngoan hơn nhiều.

" nằng làm được rồi, ha ha " Mặc Ly Thần Phong vui vẻ cười. Có trời biết hấn đã khấn trương như thế nào, hấn thật sự không muốn nằng gặp nạn.

" nằng không gì không làm được. " Phong Ngân cũng không che dấu vui mừng.

Ha, ha, Bạch Hổ Thần Quân xem ra thật sự đã rơi vào bẫy tình a. Thế nhưng hấn vẫn chưa nhận ra. Có kịch hay rồi. Lo lắng buông xuống, Mặc Ly Thần Phong lại nổi lên tâm tư bát quái, vui sướng khi người gặp họa.

Uỳnhhhhhh

Một tiếng nổ lớn lại vang lên.

Bình cảnh bị phá vỡ.

Huyền khí không còn ở dạng từng quả cầu khí màu sắc đan xen nữa mà bây giờ trong đan điền của Liên Y là chín dòng huyền khí ngưng tụ như dòng sông nhưng đặc quánh như keo.

Hơi thở của Liên Y chậm rãi tăng lên.

Huyền Thiên cửu cảnh !

Huyền Vương !

Huyền Vương nhất cảnh !

Huyền Vương nhị cảnh !

Tới đây, Liên Y nhận thấy tốc độ tiến giai đã chậm chạp, nằng quyết định áp chế. Một đường bay thẳng từ Huyền Thiên ngũ cảnh lên Huyền Vương nhị

cảnh. Chênh lệch này quá lớn. Nếu làm không tốt ngược lại sẽ chỉ có một bộ vỏ rỗng mà không phải thực lực đứng đắn.

Áp chế mất hai canh giờ, nhưng thực lực của nàng vẫn dừng lại ở Huyền Vương tam cảnh đỉnh.

Mặc Ly Thần Phong hiện tại đã bị nhiều kinh hãi cho nên hẳn bây giờ không còn thấy ngạc nhiên nữa. Dù nàng lên đến huyền quân thì hẳn cũng không ngạc nhiên nữa.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 32

Giải thích nghi hoặc

Liên Y mở mắt, cuối cùng cũng đến Huyền Vương. Nguyên tố lại tiến hóa một lần.

"chúc mừng ngươi đột phá." Phong Ngân cùng Mặc Ly Thần Phong bay đến trước mặt nàng.

"đa tạ." Liên Y khẽ cười.

"chắc chắn, ngươi hấp thu hết cả nửa hồ thạch tùy rồi a." Mặc Ly Thần Phong tỏ vẻ tiếc hận nhưng ánh mắt vẫn mang theo vui mừng.

Nhìn lại hồ thạch tùy rộng lớn, bây giờ đúng là đã cạn đi một phần ba, chỉ là một phần ba chứ tuyệt không phải một nửa a.

"cũng là nhờ hồng phúc của ngài a, ta mới đột phá cùng hấp thu nhiều huyền khí như vậy." Liên Y nhìn Mặc Ly Thần Phong, trêu tức nói. Đôi mắt nàng cong cong như nguyệt nha, thật vui vẻ. Ân, nhưng nàng cũng thật sự cảm ơn hẳn. Nếu không nhờ hấp thu thạch tùy cùng thu phục Thổ tinh linh thì không biết ngày tháng nào nàng mới đến Huyền Vương.

"không cần phải nói cảm ơn ta. Ngươi có được ngày hôm nay hết thảy là do ngươi tự thân cố gắng. Nhưng mà nếu ngươi thấy áy náy thì có thể báo đáp a. Ta tuyệt không đề ý." Mặc Ly Thần Phong cũng không có thua kém, tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng.

"ngươi muốn nhờ nàng giúp ngươi ra khỏi đây?" không đợi Liên Y lên tiếng, Phong Ngân đã nói trước.

"đúng vậy! Ta ở nơi này đã mười vạn năm. Chỉ có nàng là có thể cứu được ta cùng Minh Nguyệt. Ngươi cũng thấy mà, thời gian của ta không còn nhiều." Mặc Ly Thần Phong hơi trầm xuống. Đúng như hẳn nói. Hình chiếu của hắn đang mờ nhạt.

"ta phải làm gì để giúp được ngươi?" Liên Y nhìn về phía hình chiếu của hẳn, nghiêm túc hỏi. Nếu hẳn đã nói chỉ nàng có thể giúp thì nhất định có thể. Hơn nữa hẳn nói đến Minh Nguyệt, có lẽ chính là tân nương xinh đẹp phong hoa tuyệt đại của hẳn a. Nàng cũng thật muốn nhìn thấy nàng ấy.

Cả Phong Ngân cùng Mặc Ly Thần Phong cùng nhìn nàng. Trong mắt Mặc Ly Thần Phong còn có một tia cảm kích.

"ta cần hồi phục chi lực. Chỉ có hồi phục chi lực mới có thể giúp cho vết thương của Minh Nguyệt. Còn ta, chỉ cần một tia lực lượng kích thích phá vỡ phong ấn của Huyền Thần là có thể tỉnh lại. Tuy nhiên, để hồi phục thực lực thì phải mất một thời gian." Mặc Ly Thần Phong nhanh chóng nói. Hình chiếu của hắn sắp chống đỡ không được rồi.

"hồi phục chi lực? Ta đâu có biết hồi phục chi lực. . ." Liên Y kì quái nhìn hẳn, ba chữ là cái gì chưa kịp nói thì bị Phong Ngân đánh gãy.

"nàng có. Ngươi hiện tại ở đâu? Dẫn chúng ta qua đó." Phong Ngân nhìn hình chiếu mờ nhạt như yên vụ của Mặc Ly Thần Phong nói nhanh.

"Ân" Mặc Ly Thần Phong không nhiều lời nữa. Hai tay kết ấn, hoàn cảnh nơi này liền thay đổi, lại là một con đường huyết ngọc hiện ra.

"đi hết con đường này chính là hàn đàm, ta ở đó chờ hai người." thanh âm vừa dứt thì hình chiếu của hẳn cũng hoàn toàn tan biến hết.

Liên Y nhìn về phía Phong Ngân muốn một lời giải thích.

"chúng ta vừa đi vừa nói." Phong Ngân cất bước về phía con đường xinh đẹp.

Liên Y đang muốn đi theo Phong Ngân, nhưng mà nàng ngửi thấy mùi máu, nhìn lại y phục đã hoàn toàn biến dạng, liền nói hẳn đợi, rồi lách mình vào không gian tắm rửa. May mắn thời gian trong không gian chênh lệch cho nên nàng ở trong không gian hai canh giờ nhưng bên ngoài chưa tới nửa khắc.

Hai bóng dáng bạch y sóng bước trên con đường huyết ngọc xinh đẹp. Phong Ngân vừa đi vừa nói về hồi phục chi lực, làm Liên Y cảm thán không thôi, rốt cuộc Thiên Huyền giới chỉ ai tạo ra mà lại nghịch thiên như vậy.

"ta vẫn có điều thắc mắc, người cùng Mặc Ly Thần Phong có quen biết rất sâu đậm sao ?" Liên Y nghiêng đầu nhìn hần.

"ta gặp hần vài lần. Hần là một trong số ít những người mà ta thường thức. Hần là gia chủ đời thứ một trăm của Mặc Ly gia tộc." Phong Ngân hơi trầm tư.

"gia tộc lâu đời như vậy vì sao lại . . . ?" Đời thứ một trăm. Như vậy gia tộc ấy cũng tồn tại cả ngàn năm đấy. Căn cơ thâm hậu, hơn nữa Mặc Ly Thần Phong đã đến Huyền Thần a.

"nói đến chuyện này thì phải nói về Đại chiến Thần Ma mười vạn năm trước. Không chỉ Mặc Ly gia tộc, Phụng gia tộc, mà rất nhiều môn phái cũng đều diệt vong, biến mất hoặc quy ẩn. Chỉ có Thánh môn là phát dương đại quang, trở thành nơi thần bí cùng mạnh mẽ nhất đại lục." Phong Ngân như lâm vào kí ức. Nhớ lại cuộc chiến khốc liệt, thê thảm mười vạn năm trước.

"Thánh Môn là môn phái mạnh mẽ nhất sao ?" Liên Y cau mày. Như thế này thì khó khăn của nàng càng thêm chồng chất.

"theo bề ngoài là vậy. " Phong Ngân khẽ cười. Hần cũng không cho rằng Thánh Môn là mạnh nhất, mười vạn năm đứng là rất dài, thực lực của Thánh Môn rất lớn nhưng mà xúc tu của nó càng trải rộng thì đám ô hợp càng nhiều. Thiên tài không phải rau cải trắng, mà yêu nghiệt như Liên Y thì càng ít ỏi. Thánh Môn cũng không quá đáng sợ như lời đồn đại.

"Phụng gia liệu có phải gia tộc của mẫu thân ta hay không ?" Liên Y khẽ lầm bầm. Mẫu thân nàng xuất thân thần bí. Mọi người chỉ biết mẫu thân nàng tên Phụng Ngọc Linh, thực lực ngang bằng cha nàng mà thôi. Ân, và mẫu thân rất xinh đẹp. Còn không ai biết, mẫu thân đến từ đâu.

"rất có khả năng này. Có lẽ người trở về gia tộc hoặc đi Phụng gia mới có câu trả lời." Phong Ngân khẽ nheo mắt. Dù là Thánh môn mạnh mẽ thế nào đi chăng nữa thì hần cũng nhất định có ngày giết đến tận cửa vì những gì mà chúng gây ra cho Liên Y.

"vậy ngày đó, người cũng . . . " Liên Y ngập ngừng hỏi.

"ta đương nhiên cũng có mặt trong trận chiến ấy. Bản thể hoàn toàn bị hủy hoại. Ma Đế rất mạnh. " Phong Ngân khẽ gật đầu.

"Nhưng nói như vậy Ma Đế thắng ?" Liên Y nghi hoặc. Nếu Ma Đế thắng vậy thì hiện tại lẽ ra phải là thế giới của ma quỷ mới phải, nhân loại chẳng phải sẽ diệt vong ?

"Hần không thắng. Mà hần cùng Thần Đế lưỡng bại câu thương. Ma quỷ, u linh đều phải về nơi thuộc về chúng là U Linh giới. Đảo mắt đã qua mười vạn năm. " Phong Ngân nhẹ nhàng nói. Câu cuối cùng như khẽ thì thào. Không ai biết hần đang suy nghĩ điều gì.

"vậy còn hồi phục chi lực là cái gì ?"

"hồi phục chi lực là lực lượng không thuộc bất kì một loại nguyên tố hay huyền khí nào. Nhưng nó có thể khôi phục được kinh mạch, huyền khí, thậm chí cả linh hồn. Hồi phục chi lực cũng chống lại được mọi loại độc tố, tử khí cùng với ám nguyên tố." Nghe nói nếu là một Thần Đế nắm giữ hồi phục chi lực thì có thể khôi phục cả một đại lục. Câu cuối cùng hần không nói với nàng.

"nhưng ta không. . ."

"người không có hồi phục chi lực. Nhưng mà Thiên Huyền không gian có. Nhờ nó mà ta khôi phục được linh hồn cùng bản thể. Người không nhận thấy mọi vết thương lớn hay nhỏ, chỉ cần ở không gian thì đều nhanh chóng khép lại hay sao ?"

"như vậy vừa rồi ta vay mượn huyền khí trong không gian cũng mang theo cả hồi phục chi lực ?"

"đúng vậy."

Hai người sững bước, không ai nói thêm câu nào. Đều đang theo đuổi những suy nghĩ của mình.

Mất gần một canh giờ mới đi hết con đường, hiện ra trước mắt hai người là một hàn đàm rộng lớn, đến mức không cả thấy đường biên. Mà không thể gọi hàn đàm, phải gọi bằng đàm mới đúng. Gió lạnh thổi. Liên Y vì có băng nguyên tố nên không thấy lạnh. Thậm chí, nàng còn cảm nhận được băng nguyên tố hưng phấn vận chuyển trong đan điền. Thăm lam hấp thu hàn khí. Còn Phong Ngân, thực lực hiện tại của hần đã sớm không biết nóng lạnh rồi.

"Băng đàm này lớn như vậy, bọn họ sẽ nằm ở đâu nhỉ ?" Liên Y nhíu mày.

"người không biết dùng thần thức ?" Phong Ngân liếc mắt nhìn nàng. Nha đầu này thông minh thì thông minh thật, như sao lại có lúc ngu ngốc như vậy a ?

Liên Y bĩu môi lầm bầm một cái, nàng chỉ quên mất thôi có được không, làm gì mà hung dữ như vậy. Phong Ngân thôi, một chút đáng yêu cũng không có. Hèn chi sống mấy vạn năm chẳng có mẫu hồ nào yêu hần. Thật là làm người, à không, làm hồ thất bại. a.

mấy vạn năm chẳng có mẫu hồ nào yêu hần. Thật là làm người, à không, làm hồ thất bại. Phong Ngân mà biết nàng hiện tại nghĩ gì thì hần nhất định thu thập nàng. Mĩ nam như hần mà không có người theo ? Là hần vứt đi không hết đấy.

Trong lòng thầm oán thì thầm oán nhưng mà Liên Y vẫn nhắm mắt, dùng thần thức quét qua băng đàm. Liên Y nhận thấy hiện tại thần thức của nàng đã mở rộng rất nhiều lần so với lúc còn cấp bậc Huyền Thiên. Ha ha, như thế này có phải phong ấn lại mở ra và nàng có thể luyện thêm nhiều đan dược

không cấp bậc không ? Phải nhanh chóng thử một chút mới được.

Thần thức nhanh chóng tìm được một thạch động nằm bên dưới băng đàm. Thạch động có kết giới, nhưng đang suy yếu rồi. Nhìn xuyên qua kết giới thậm chí thấy lờ mờ hai bóng dáng lằng lằng nằm bên trong.

" tìm thấy rồi, chúng ta đi thôi. " dứt lời, Liên Y bay về phía thạch động.

Thạch động nằm bên dưới băng đàm, nhưng hoàn toàn khô ráo. Kết giới này chẳng thể nào làm khó được Phong Ngân. Nhưng hắn không có ra tay, cho nên Liên Y mất nửa canh giờ mới phá xong kết giới. Nàng đi thẳng vào động, không thèm liếc Phong Ngân một cái, cho nên không thấy được ánh mắt tán thưởng của Phong Ngân.

Trong thạch động thật rộng lớn có một chiếc giường bằng ngọc. Hai bóng dáng vẫn mặc hi phục lặng yên nằm đó. Nữ tử khuynh quốc khuynh thành, phong hoa tuyết đại nằm trong lòng nam nhân tuấn mĩ.

Bao phủ lấy họ là nhân nhật, vô hình lực lượng phong ấn. Không thể không nói Mặc Ly Thần Phong quả thật rất mạnh. Lực lượng duy trì phong ấn này chính là lực lượng của hắn, dù giường ngọc cùng băng đàm giúp phong ấn gia cố phong ấn, thế nhưng phong ấn đã tồn tại mười vạn năm a.

" chúng ta bây giờ nên làm thế nào ?" Liên Y quay đầu hỏi Phong Ngân.

"Ta phá vỡ phong ấn của hai người này. Người đưa hồi phục chi lực vào giúp họ giữ mạng sống. "

" đưa hồi phục chi lực ? Nhưng ta hiện tại không khống chế được hồi phục chi lực, hơn nữa biết bọn họ cần là bao nhiêu hồi phục chi lực ? Không thể làm thế, như vậy quá nguy hiểm. " Nàng không thể làm thế, như vậy quá nguy hiểm. Hơn nữa chính mắt nàng thấy Minh Nguyệt bị đâm xuyên tim. Như vậy gần như ngay lúc ấy Mặc Ly Thần Phong đã đưa lực lượng bảo vệ tâm mạch cùng phong ấn nàng ấy. Nếu hiện tại giải trừ phong ấn thì Minh Nguyệt khả năng sẽ chết.

" vậy theo người nên làm thế nào ?" Phong Ngân nghĩ một chút liền hỏi. Ân, nàng nói không sai. Hắn thế nhưng quên mất điều này. Trong mắt lóe lên tán thưởng nhưng lời đến miệng lại vẫn lạnh lùng như vậy. (Tg: cho nên mi mới không có được nàng. PN: là tại ai hà ? * ánh mắt muốn giết người *. Tg: ha ha * xách laptop bỏ chạy*)

" đem bọn họ vào trong không gian, sau đó mới giải trừ phong ấn. Nhưng là làm sao có thể di chuyển được khi không chạm vào bọn họ ?" Liên Y rơi vào trầm tư. Giường ngọc này thế nhưng có huyền cơ. Nó thế nhưng nằm trên một tiểu trận đồ.

"Không cần di chuyển chiếc giường đâu. Ta nhớ trong không gian người dựng mấy căn phòng mà, ở đó chẳng phải là có giường hay sao. Đứng lùi lại." Phong Ngân không cho đó là vấn đề. Chiếc giường quý thật nhưng mà cũng không nhất thiết cần có.

" nhưng là thương thế của Minh Nguyệt nhất định phải dùng a." nếu có thể không dùng nàng đương nhiên không dùng nhưng vấn đề là bắt buộc phải dùng. Trận đồ nàng có thể phá được nhưng là trận đồ này mà phá đi vậy thì không thể được. Trận đồ này cùng với kết cấu trận pháp trong thạch động, trong hành lang, trong cung điện, . . . đều như nhau. Thậm chí Liên Y còn phát hiện những con đường huyết ngọc chính là là thông đạo giữa các tiểu trận đồ, và chúng tạo thành một đại trận đồ là Thần Minh Cung, thậm chí là Thần Minh Vực. Mà lối vào ban đầu chính là cánh cửa cũng là nơi khởi động trận đồ. Hay nói cách khác, nếu như bây giờ đánh sập trận đồ này, tức là chuyển chiếc giường hoặc phá hủy nó thì toàn bộ nơi này sẽ sụp đổ.

" chủ nhân, ngài đừng lo, ta có thể làm ra một chiếc như thế này thậm chí còn nhiều linh khí hơn cả chiếc này nữa." Thổ tinh linh ngồi trên vai của Liên Y bỗng lên tiếng.

" Thật sự ? Tốt quá. Như vậy không cần phá hủy hay di chuyển chiếc giường này." Đôi mắt Liên Y sáng lên, sao nàng lại có thể quên bảo bối này a. Hắn thế nhưng là Thổ tinh linh vương a, một cái giường ngọc làm sao làm khó hắn a.

" nhưng là chủ nhân, tại sao không thể phá hủy hay di chuyển a." nó rất là thắc mắc a, chỉ là một cái giường thôi mà.

" vì nếu di chuyển thì toàn bộ nơi này sẽ sụp đổ. Được rồi, người vài không gran tạo giường cho ta. Phong Ngân, chúng ta bắt đầu thôi." Liên Y hai tay bắt đầu kết ấn.

" được." Phong Ngân cùng Thổ tinh linh cùng gật đầu. Phong Ngân còn nhìn nàng một cái thật sâu. Làm sao nàng biết chuyển chiếc giường nơi này sẽ sụp đổ ? Nhưng là hắn cũng không hỏi mà hai người tay đã bắt đầu kết ấn.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 33: Chương 33.1

Bản mạng khế ước thú

Đã ba ngày trôi qua, dù phong ấn đã cởi bỏ, Liên Y đã kiểm tra vết thương của họ, nàng đã giúp Minh Nguyệt nối lại kinh mạch cùng giải độc, thế nhưng Mặc Ly Thần Phong cùng Minh Nguyệt vẫn chưa tỉnh lại.

Nghe Phong Ngân nói hồi phục chỉ lực trong không gian nồng đậm hơn trước, có lẽ là do Liên Y thăng cấp. Dù vậy muốn tỉnh lại thì hai người này cũng phải mất một năm. Điều này làm Liên Y một lần nữa cảm thán Thiên Huyền không gian thật thần kì. Một năm cũng chỉ là mười hai ngày.

Biết họ chưa thể tỉnh lại ngay, cho nên nàng cùng Phong Ngân đều chú tâm tu luyện, đồng thời nàng phát hiện ra tuy phong ấn tăng tiếp theo chưa mở nhưng là có thêm một tập dày đan phương. Điều này làm nàng hưng phấn không thôi. Phong Ngân nhìn một màn này chỉ biết cười khổ. Bao nhiêu năm đều như vậy, trước đây cũng có người như nàng, là một dược sĩ.

Liên Y chìm vào luyện đan, gần như quên hết thấy mọi thứ xung quanh. Thần thức cùng tinh thần lực của nàng mỗi lần như vậy lại càng thêm cường đại.

"a, lại thất bại rồi." Liên Y thở dài, trong Chư thần đình vang lên một tiếng nổ, kèm theo một mùi khét lẹt của dược liệu.

"ngươi nên nghỉ một chút đi. Ta chẳng phải đã nói dục tốc bất đạt hay sao." Phong Ngân thấy nàng thở dài lần thứ mấy trăm thì không nhịn được mà lên tiếng.

"được rồi. Bọn họ vẫn chưa tỉnh sao?" Liên Y buông cây dược liệu trong tay xuống, quay qua hỏi Phong Ngân.

"mới được bảy ngày thôi." Phong Ngân khẽ nhấp ngụm trà, hơi ngẩng đầu nhìn về phía Liên Y.

"chúng ta tiếp tục luyện?" Liên Y nhướn mày nhìn hắn.

"được!" Phong Ngân đứng dậy, lạnh lùng nhìn nàng.

.....

Hai người lại tiếp tục so đấu. Phong Ngân ép tu vi ngang bằng với Liên Y để cùng đấu với nàng. Dù vậy, nàng vẫn chặt vật không thôi. Phong Ngân thật sự rất giỏi, hic hic, hắn lạnh lùng, tàn nhẫn ra chiêu, chiêu chiêu biến hóa gần như chưa bao giờ là quy luật. Liên Y không dưới một lần cảm thán nàng chính là tìm ngược. Thế nhưng mà nàng chính là tiểu cường đánh mãi không chết, dù bị đánh đến chặt vật thì nàng vẫn đứng lên, chỉ đến khi huyền khí cạn kiệt, sức lực bị rút hết, ngón tay chẳng thể nào nhúc nhích nổi thì so đấu mới dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 34: Chương 33.2

Mỗi một lần cạn kiệt sức lực, sau đó lại được bù đắp lại bằng tu luyện thì huyền khí của Liên Y thêm tinh tiến. Dù chưa thể tiến giai thể nhưng mà sức chiến đấu cùng khả năng chịu đựng tăng lên không ít. Cái này thể hiện bằng việc thời gian mà Liên Y gục ngã ngày một chậm. Thậm chí hôm nay nàng đã cầm cự được bốn canh giờ. Là thời gian dài nhất từ trước đến nay. Mặc dù kết quả vẫn là nàng thất bại thảm hại. Phong Ngân là kẻ không có thương hoa tiếc ngọc.

"không tệ, có tiến bộ." nhìn Liên Y chặt vật nằm thờ đốc, Phong Ngân nhàn nhạt nói. Nhưng với một bộ dáng lạnh lùng thì một câu tán thưởng qua miệng hắn cũng phải mang theo hàn khí. Thậm chí Liên Y từng nghĩ ngờ hắn có băng nguyên tố biến dị, quang nguyên tố làm sao lại lạnh như vậy a.

"nhưng là ta vẫn chưa thể đánh bại ngươi." Liên Y lẩm bẩm. Đánh lâu như vậy nhưng đến góc áo hắn nàng còn không chạm vào dược chứ đừng nói đánh bại hắn. Nhìn mà xem, nàng một thân chặt vật, mệt đến nỗi đứng không vững. Thế mà hắn vẫn vẫn đậm phong khinh, cầm bảo nguyệt nha, tùy ý tiêu sái như trích tiên, thậm chí một giọt mồ hôi cũng chưa rơi xuống. Chênh lệch này,.. . aiz, bao giờ nàng mới san lấp được khoảng cách này đây?

"đánh bại ta? Ngươi còn phải cố gắng nhiều." Phong Ngân không nhìn nàng nữa mà đi ra giữa dược điền, xếp bằng để tu luyện.

Vốn dĩ chuẩn bị nghe hắn khinh bỉ nhưng không ngờ hắn lại nói như vậy. Liên Y cũng không muốn miên man suy nghĩ ý tưởng của tăng băng ấy làm gì.

_____

Vận thất lung, đây nắp bình đan dược vừa luyện. Liên Y mở cửa ra khỏi đan thất.

Phóng mắt nhìn dược điền xinh đẹp với từng dãy dược liệu quý hiếm, thậm chí có cả linh dược mà người đời thi nhau tranh đoạt mà nàng thấy thỏa mãn, thậm chí kiêu ngạo. Liên Y vui mừng phát hiện mọi dược liệu đều sinh trưởng tốt, thậm chí chúng sinh sôi nảy nở trong dược điền, bất kể là loại dược liệu nào cũng đều sinh sôi nhanh chóng như cỏ dại.

Đạo qua một vòng được điền, Liên Y hái về không ít được liệu tươi mới. Mãi chăm chú nhìn được điền, nàng thế nhưng không để ý bước chân, liền đá phải một cục đá lớn. Lơ đãng nhìn "cục đá", Liên Y liền kì quái, sao ở đây lại có "cục đá" a. Nhưng rất nhanh nàng liền nhận ra đây là cái trứng mà nàng lấy trong thạch động hòa kim sư.

Liên Y ngồi xuống nâng lên cái trứng hoa văn kì dị, trứng loài nào không biết, vừa to vừa nặng, chắc phải mấy cân đấy. Một tay xách giỏ thuốc, một tay ôm quả trứng. Không biết là trứng gì nhưng mà cứ mang về nghiên cứu đã. Hôm đó tiện tay ném nó vào không gian, nàng liền bỏ quên nó luôn.

Về đến đan thất, bỏ được liệu và quả trứng lên bàn. Liên Y đi sang nhà gỗ nhỏ xem xét hai người Mặc Ly Thần Phong. Nàng không có để ý tới, quả trứng thế hơi lay động.

— — —
"Liên Y, đây là cái gì?" Phong Ngân nhàn nhã uống trà, nhìn về phía Liên Y đang nghiên cứu đan phương.

"Ta cũng không biết, có thể là một cái trứng" Liên Y cũng không có ngần ngại. Từ hôm ôm nó về đan thất nàng ngồi nhìn nó cả ngày mà chẳng phát hiện được gì.

"Trứng?" Phong Ngân nhướng mày. Trứng ư? Nhìn vân văn kì lạ trên quả trứng Phong Ngân lâm vào trầm tư. Vân văn này dường như hẳn đã từng nhìn thấy đâu đó. Nhưng là nhất thời không nghĩ ra.

Trong tay Phong Ngân chợt hiện một đạo quang nguyên tố bao trùm lên quả trứng, thế nhưng lại không thể tiến vào quả trứng. Đồng thời xung quanh quả trứng hiện lên một đạo kim quang bảo vệ.

"kim nguyên tố?"

Nhưng rất nhanh không chỉ có kim nguyên tố sắc bén, một đạo hỏa diễm phát ra bao quanh lấy quả trứng.

Đến lúc này thì Liên Y cũng buông đan phương mà nhìn về phía quả trứng mang hỏa diễm đang trôi nổi trong phòng.

"đây rốt cuộc là trứng của ma thú gì a?" chỉ là một cái trứng thế nhưng đây lại được đạo nguyên tố của Phong Ngân? Dù là nguyên tố nhỏ thế nhưng mà cũng đã nói lên nó rất không tầm thường.

"ngươi tới đây, dùng hỏa nguyên tố bao vây nó nhưng là không thể mang theo ý tứ muốn tấn công." Phong Ngân nhìn về phía Liên Y. Trong đầu hẳn hiện lên một ý nghĩ, nhưng là chưa thể chắc chắn. Có thật sự là hẳn?

"Được." khẽ gật đầu, trong tay Liên Y liền xuất hiện một đám hỏa diễm nóng bỏng, đang muốn phóng về phía quả trứng thì điều kì lạ liền xảy ra. Quả trứng thế nhưng tự bay về phía đoàn hỏa diễm trong tay Liên Y. Nó dường như vô cùng thích thú trong đoàn hỏa diễm, rất tự nhiên hấp thu hỏa diễm. Hỏa diễm trong tay nàng nhanh chóng bị nó hấp thu hết. Liên Y kinh ngạc nhìn về Phong Ngân, đây là có chuyện gì xảy ra?

"tiếp tục đi, dùng cả kim nguyên tố nữa." Phong Ngân nói nhanh. Trong giọng nói dường như còn mang theo một tia kích động. Nhưng là Liên Y còn đang kinh ngạc nhìn quả trứng cho nên không có nhận ra.

Liên Y một tay tiếp tục dùng hỏa nguyên tố, một tay dùng kim nguyên tố đồng thời bao quanh quả trứng. Hỏa diễm hồng rực nóng bỏng cùng kim quang sáng chói đồng thời hiện ra, quả trứng thấy được kim nguyên tố càng thêm hưng phấn, nó cũng phát ra kim nguyên tố nhưng là một tia kim nguyên tố nhanh như thiểm điện đâm vào ngón tay Liên Y. Một giọt máu chảy ra từ ngón tay, nhanh chóng bị quả trứng hấp thu. Đồng thời tốc độ hấp thu nguyên tố của quả trứng bỗng tăng vọt. Liên Y muốn dứt ra nhưng là không thể. Trên trán nàng lâm lâm mồ hôi, cơ thể điên cuồng hấp thu huyền khí để bù đắp.

Phong Ngân nhìn một màn trước mắt không hề ngạc nhiên hay ngăn cản, nhưng là khi thấy quả trứng hấp thu một giọt máu của Liên Y thì rất nhanh hẳn cảm thấy giận dữ, nhưng là nháy mắt hẳn liền sững sờ, vì cái gì mà hẳn giận dữ? Nếu đúng là kẻ kia hẳn chân ngr phải nên vui mừng?

Một canh giờ trôi qua, hai tay Liên Y vẫn không ngừng cung cấp hai nguyên tố cho quả trứng, quần áo nàng ướt đẫm mồ hôi. May mắn huyền khí trong không gian dồi dào, co nên nàng vay mượn huyền khí để chuyển sang cho quả trứng.

"tách" trên lớp vỏ vân văn kì quái bỗng nhiên có một vết nứt, ngay sau đó vết nứt kéo dài. Chưa đầy một khắc vết nứt đã lan ra cả quả trứng. Đột nhiên kim quang sáng chói đẩy Liên Y lui lại, quả trứng xoay tròn trong không trung tạo thành từng dòng lốc xoáy, Phong Ngân thấy vậy khẽ vung tay, kết giới liền hình thành bảo vệ đan dược cùng được liệu của Liên Y trong đan thất.

Cùng lúc ấy, Thiên sát ngọc bội vẫn đeo trước cổ Liên Y bỗng bay lên sáng chói. Nó không còn là miếng ngọc bội xấu xí mà giờ đây miếng ngọc một màu đen huyền bí, hoa văn kì dị mà nếu nhìn kĩ sẽ có phần giống nhau như trên quả trứng. Nhưng đáng để ý là hình ảnh một con phượng hoàng dương cánh trên miếng ngọc sống động như thật.

"răng rắc" vỏ trứng vỡ nát, kim quang đại thịnh.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 35: Bản mạng khế ước thú 2

"Không cần kháng cự." Phong Ngân nhìn chăm chăm về phía Liên Y.

Kim quang bao phủ lấy Liên Y cùng quả trứng đang nứt vỡ. Nghe thấy lời Phong Ngân, Liên Y liền xếp bằng, cùng quả trứng trôi nổi trong không gian. Đồng thời nàng mở rộng kinh kì bát mạch để hấp thu huyền khí. Từng dòng huyền khí như ốc xoáy tràn vào kinh mạch của nàng, thế nhưng vẫn không đáp ứng được lực hấp thu từ quả trứng.

Kinh mạch của Liên Y đã vô cùng vững chắc, lại rộng hơn người bình thường gấp mấy lần, thế nhưng bây giờ chịu ma sát mạnh mẽ của hóa nguyên tố cùng kim nguyên tố, lại chịu sức ép huyền khí tràn ngập, cũng đã trở nên chướng đau, thậm chí da thịt đang bắt đầu nứt vỡ.

Phong Ngân không thấy được tình trạng hiện giờ của nàng, nhưng là hắn thấy được từng đóa huyết hoa rơi xuống lại ngay lập tức bị hóa nguyên tố cắn nuốt thì cũng đoán được thống khổ nàng chịu đựng. Xú tiểu tử, dám làm nàng bị thương như vậy, người đứng trách lỗi từ sẽ làm thịt ngươi. Trong lòng Phong Ngân mắng mủi kẻ gây họa vẫn đang hồn nhiên hấp thu huyền khí cùng máu của Liên Y. Đôi tay hắn đã nổi gân xanh, khuôn mặt vốn lạnh lùng giờ càng thêm âm trầm đáng sợ.

Ầm ầm ầm!

Một loạt tiếng nổ phát ra, đồng thời Liên Y cũng cắn chặt răng, nhẫn nhịn tiếng kêu đau đớn, từng giọt mồ hôi lớn như hạt đậu rơi xuống.

"Liên Y ra khỏi không gian" Phong Ngân khẽ quát. Không thể khế ước trong không gian được. Nơi này không phải không gian đầy đủ, cho nên thiên địa pháp tắc không thể buông xuống.

Dù đang vây trong trạng thái tu luyện nhưng Liên Y vẫn nghe rõ ràng thanh âm của Phong Ngân. Tâm khế động, Liên Y cùng quả trứng đều xuất hiện tại hàn đàm. Phong Ngân cũng theo nàng cùng xuất hiện.

Lúc này, Liên Y vừa phải mượn huyền khí từ không gian và hấp thu huyền khí từ thiên địa.

(tg: là mượn mà không phải hấp thu vì Liên Y đã ra khỏi không gian, cho nên không thể hấp thu được. Nếu hấp thu được thì nàng ấy đã thành thần lâu rồi. Hơn nữa việc vay mượn này sẽ tạo ra tổn thương. Khi và Chỉ khi Liên Y hoàn toàn mở ra phong ấn, hoàn toàn là chủ nhân không gian và không gian là không gian thực thụ, đầy đủ lúc ấy nàng mới có thể hấp thu. Nói cách khác, lúc ấy không gian là một phần sinh mệnh của nàng ấy, và tùy ý cho nàng sử dụng.)

Huyền khí toàn bộ Thần Minh Cung như đổ dồn về phía Liên Y. Tạo thành từng ốc xoáy huyền khí lớn. Thậm chí khiến cho ma thú tầng cao tại Thần Minh Vực cũng cảm nhận được huyền khí biến hóa. Một cỗ uy áp khổng lồ không liên quan đến sức mạnh huyền khí mà là uy áp thuộc về cao quý chủng tộc, cao quý huyết mạch lan tràn.

Quả trứng hoàn toàn nứt vỡ. Toàn bộ ma thú trong Thần Minh Vực đều phủ phục, không dám nhúc nhích, nín thở. Không biết là vị nào xuất thế mà cường đại như vậy.

Tại một nơi rất xa, một lão giả tiên phong đạo cốt, đang ngồi trên phiến đá bằng phẳng trước thác nước, cảnh sắc nơi này như chốn bồng lai. Bỗng nhiên đôi mắt lão giả chợt mở. Trong mắt một tia nghi hoặc chợt lóe.

"Khỏi bẩm đại trưởng lão, các vị trưởng lão đã đông đủ, đang đợi ngài tại chính điện." một giọng nói cung kính truyền đến cắt ngang suy nghĩ của lão giả, thế nhưng không thấy người nói.

"Được, người đi đi. Ta tới ngay." lão giả đứng lên, tay khẽ phất, toàn bộ cảnh sắc bồng lai liền biến mất, thay vào đó chính là gian phòng bình thường, chỉ là nơi lão giả ngồi vẫn là phiến đá kia. Thật không ngờ cảnh sắc bồng lai lại chính là Lãnh vực. Lão giả thế nhưng là một Huyền Thần. Hơn nữa cấp bậc không dưới Hóa Thần cảnh, còn mạnh hơn cả Mặc Ly Thần Phong.

Vô trùng vô nát, một tiểu nam hài xuất hiện. Mái tóc đỏ rực như lửa không gì trói buộc tùy ý tung bay, làn da trắng nõn, sáng bóng, ngũ quan như đao khắc, đôi lông mày kiếm cùng màu tóc. Toàn thân bọc trong cấm bào đỏ thẫm, có họa tiết là những chiếc lông chim thêu từ kim tuyến, lấp lánh, xinh đẹp. Lông mi khẽ run lên, đôi mắt chợt mở. Một đôi con ngươi dị sắc, một bên đỏ rực như hỏa diễm nóng bỏng, sẵn sàng thiêu đốt tất cả. Một bên lại tím thẫm sâu thẳm lạnh lẽo như muốn nhấn chìm mọi thứ. Hai tay tiểu nam hai thế nhưng đang nâng một giọt máu - chính là giọt máu từ ngón tay Liên Y khi nãy. Không đợi Liên Y định thần, giọt máu dung hợp vào mi tâm tiểu nam hài. Một tia sáng bắn ra cũng trúng mi tâm của Liên Y.

"Ta - Phượng Vô Quân, nguyện nhận Ngươi vì chủ. Đòi đòi kiếp kiếp đồng sinh cộng tử. Vĩnh viễn không thay đổi. Vĩnh viễn không phản bội. Khế ước sinh tử. Khế".

Lời của tiểu nam hài vừa dứt, thiên địa pháp tắc buông xuống hai người. Cả Liên Y cùng tiểu nam hài đều xảy ra biến hóa. Bình chướng mà Liên Y áp chế một lần nữa sụp đổ. Huyền khí dừng mảnh tiến vào thân thể đã bị hút khô của nàng. Hơi thở nhanh chóng tăng lên.

Huyền Vương tam cảnh!

Huyền Vương tứ cảnh!

Huyền Vương ngũ cảnh!

Áp chế, một mực áp chế cùng cô động huyền khí. Cuối cùng mất ba canh giờ, Liên Y nhẹ nhàng thở ra một hơi. Hơi thở dừng ở Huyền vương ngũ cảnh đỉnh.

Còn tiểu nam hài kia, từ không có một tia huyền khí, hơi thở nhanh chóng hấp thu kéo lên ngang bằng Liên Y - Huyền Vương ngũ cảnh đỉnh! Đồng thời hân cũng lớn lên, không còn là một tiểu nam hài nữa mà đã thành một thiếu niên mười hai mười ba cực kì anh tuấn. Kì lạ là quần áo trên người hân cũng biến ảo để vừa với thân thể hiện giờ của hân.

Liên Y nhìn hân trân trối. Cái gì gọi là tức chết người không đền mạng? Chính là đây a. Vừa sinh ra mang lực lượng khủng khủng bố thì thôi đi. Thế nhưng nháy mắt một cái, chỉ mất ba canh giờ mà đã ngang bằng nàng. Đây có thể cho người khác sông không? (tg: cuối cùng mi đã biết cảm giác sông cùng yêu nghiệt a. Liên Y: * lườm * muốn chết? . tg: * xách laptop* không không, ta cút, ta cút a).

"Phượng Vô Quân bái kiến chủ nhân." thấy nàng nhìn mình, thiếu niên lộ ra nụ cười xinh đẹp với hàm răng trắng nõn, đều tăm tắp khẽ cúi đầu chào làm Liên Y giật mình.

"Người, người sao lại khế ước cùng ta lại còn là khế ước sinh tử?" Liên Y hỏi thán, nhìn hân với ánh mắt sắc bén. Chuyện này thật kì quái. Ma thú vô cùng cao ngạo, nhất là ma thú có huyết mạch thuần chủng cao quý lại càng kiêu ngạo. Chúng không bao giờ nguyện ý cúi đầu trước con người. Nếu như để chúng cúi đầu thì người phải rất mạnh, phải đánh bại được chúng. Thế nhưng Phượng Vô Quân không nói hai lời, vừa sinh ra đã cùng nàng lập khế ước. Mà nàng còn giống như bị cưỡng chế lập khế ước vậy. Chuyện này trăm vạn năm qua cũng chưa bao giờ nghe nói a. Hơn nữa cái gì mà sinh tử khế? Không phải là giữa ma thú và con người chỉ có khế ước ngang hàng* và khế ước chủ tớ** hay sao? Ở đâu mọc ra cái khế ước sinh tử?

* (khế ước ngang hàng là con người không thể ra lệnh cho ma thú mà chỉ có thể thỉnh cầu. Nhưng khế ước này đều là ma thú nguyện ý kí khế ước mà không phải cưỡng ép. Cho nên khi một trong hai chết đi thì kẻ còn lại không tổn thương căn nguyên. Khế ước này có thể giải trừ từ hai bên)

** (khế ước chủ tớ là khế ước con người cưỡng ép ma thú kí. Khế ước này ma thú là nô lệ của con người. Chúng phải làm theo mệnh lệnh. Tuy nhiên nếu ma thú chết đi con người bị tổn hại căn nguyên, tu vi suy giảm. Con người chết đi ma thú phải chết theo. Khế ước không thể giải trừ.)

"Vì ngài vốn là chủ nhân của ta a". Phượng Vô Quân không để ý đến ánh mắt muốn giết người của nàng, vẫn vui vẻ hí hóp cười. Hơn nữa ánh mắt hân như có như không lướt qua Phong Ngân, trong mắt còn hiện lên tia đắc ý cùng trêu tức.

"Tiểu tử ngươi muốn chết?" Phong Ngân lạnh lùng nhìn thiếu niên đang cười trước mặt. Hân thật muốn đánh nát khuôn mặt kia mà hân đứng lqf ra tay thật. Quyền phong như thiểm điện đánh về phía Phượng Vô Quân. Phượng Vô Quân oa oa tránh né. Ôi, sao hân lại quên là bây giờ hân thua kém tăng bằng kia chứ. Lần này thì thảm rồi.

"Chủ nhân, cứu ta, tăng bằng này muốn giết ta a. Chủ nhân, ta với người là sinh tử khế a. Người không thể bỏ mặc ta."

"Phong Ngân đại ca, ta biết sai rồi, đừng đánh mặt a, a a a"

...

Liên Y há hốc miệng nhìn hai người đang đánh nhau. Đây là Phong Ngân? Từ khi nào mà tăng bằng như hân biết nở nụ cười tà ác như vậy? Bầu trời đổ mưa đỏ sao?

Trong không gian. Một canh giờ sau.

"Chủ nhân, ngài không bảo vệ ta." Phượng Vô Quân thảm hề hề lộ ra khuôn mặt đang thương bị đánh đến xanh tím, quệt quệt miệng nói với Liên Y.

"Ta lực bất tòng tâm a. Ta không đánh lại hân. Ta không muốn tìm ngược a." Liên Y vui vẻ nói. Ha ha, cuối cùng cũng có thêm người bị Phong Ngân đánh bầm dập a. Nàng không phải duy nhất. (Tg: ta bó tay với nàng.)

"Hừ, nói tại sao lại là ngươi?" Phong Ngân thông dong uống trà, ân, trà ngon.

"Nha, nói thật dài. Đơn giản là sau trận chiến ấy ta bị thương nặng. Tự hủy bản thể, dùng lực lượng cuối cùng tự phong ấn trong quả trứng. Chờ đợi người có thể phá được phong ấn, giúp ta khôi phục bản thể cùng tu vi." Phượng Vô Ngân thu hồi vẻ mặt đùa giỡn, nghiêm túc nói.

"Vậy tại sao lại chọn ta để kí khế ước." Liên Y nghi hoặc nhìn hân.

"Là vì chủ nhân giúp ta cởi bỏ phong ấn. Mà ấu thú chỉ có thể kí khế ước sinh tử. Mà ta là người có ân tất báo. Đạo huyền khí của ngài rất ôn hòa, không có ác ý, không có sát khí. Cho nên ta chấp nhận khế ước. Còn bây giờ nhìn thấy Phong Ngân đại ca thì ta biết ta quyết định đúng." Phụng Vô Quân hi hi cười nói.

"Chỉ vậy thôi?" Liên Y không tin nhìn hắn. Nếu đơn giản như vậy thì hắn đâu cần chờ đến hôm nay. Đã sớm kí không biết bao nhiêu cái khế ước sinh tử rồi.

"Không gạt chủ nhân, điều quan trọng nhất chính là ngài có đủ huyền khí mà ta có - bốn loại huyền khí." Vừa nói sau lưng Phụng Vô Quân vừa hiện lên bốn đạo nhan sắc đại diện cho Hỏa nguyên tố, Kim nguyên tố, Phong nguyên tố và biến dị Tử hỏa.

"Vậy lực lượng của ngươi?" Hắn biết Phong Ngân, vậy thì lực lượng của hắn nhất định không thấp vậy chuyện này là sao?

"Lực lượng của ta bị phong ấn, ta kí khế ước với ngài nên ngài thăng lên cấp baech thì ta sẽ lên theo. Nói cách khác ngài là chìa khóa mở ra phong ấn lực lượng của ta." Trong mắt Phụng Vô Quân lóe lên tán thưởng. Quả nhiên là chủ nhân của hắn a. Thật thông minh.

"Câu hỏi cuối cùng, ngươi rốt cuộc là ai?" Liên Y trầm mặc một chút liền ngừng đầu nhìn hắn.

"A, cái này, ngài chờ một chút." thấy nàng nghiêm túc nói hắn lại còn nghĩ là vấn đề gì a. Thì ra chỉ là cái này. Quanh thân Phụng Vô Quân hiện lên kim quang. Thân ảnh biến mất, thay vào đó là một con hỏa phượng hoàng xinh đẹp, bộ lông đỏ như lửa, phượng vĩ xen lẫn những tia dị sắc, đại biểu cho những nguyên tố mà nó có. Đôi cánh khẽ run lên, liền bay lượn trên không trung, bản thể Phụng Vô Quân không to lớn khổng lồ như Sư ung Lục Huyền. Thế nhưng nó mang khí thế vương giả, sắc bén, không thể không thần phục. Quả nhiên nó mới là chúa tể.

"Chủ nhân, ta có uy vũ hay không?" Phụng Vô Quân biến trở về hình người liền nhìn Liên Y với đôi mắt lấp lánh.

"Uh, rất uy vũ." Liên Y cười cười.

"Vậy có uy vũ hơn Phong Ngân đại ca?" nghe Liên Y nói, mắt Phụng Vô Quân sáng lên, lại hỏi nàng. Liên Y khẳng định là nhìn thấy phượng vĩ của hắn vậy vậy.

"Uh, uy vũ hơn Phong Ngân". Liên Y cười xinh đẹp, Phụng Vô Quân càng khoa trương cười lớn, nhưng là mặt kẻ nào đó đã lạnh lại càng lạnh.

"Liên Y, đến giờ luyện tập." lạnh lùng phun ra một câu, hắn xoay người đi về khu đất trống chuyên dùng làm sân tập.

Khỏe miệng Liên Y giật giật, không thể lấy việc công báo thù tư như vậy chứ.

"Chủ nhân, ta đồng tình với nga". Phụng Vô Quân tỏ vẻ cảm thông nhưng là trong mắt lại hiện lên vẻ vui sướng khi người gặp họa.

"Ngươi cũng cùng luyện tập. Hai người các ngươi một đội." giọng nói lạnh lùng của Phong Ngân lại truyền đến. Lần này rơi vào tai Phụng Vô Quân chính là ma âm, còn Liên Y như nghe thấy thiên âm. Ha ha, có người chịu khổ cùng nàng a.

Năm canh giờ sau, cuộc chiến kết thúc.

Liên Y cùng Phụng Vô Quân rã rời nằm giữa sân tập. Thảm hề hề nhìn về phái Phong Ngân. Chết tiệt. Hai người hợp sức cũng không đánh được hắn. Mới đầu phối hợp chưa quen bị hắn đánh bầm dập. Nhưng vì có khế ước sinh tử nên rất nhanh tâm linh tương thông, hai người hăng hái phối hợp trả đũa nhưng đều bị hắn nhẹ nhàng giải quyết. Ai, chỉ là hôm nay tăng thêm một canh giờ so với hôm trước, như thế đủ để an ủi Liên Y nhưng là Phụng Vô Quân lại bùng lửa giận. Nhiều năm trước hắn luôn bị tên này bắt nạt. Đến bây giờ lại vẫn thế. A, tức chết hắn. Hừ chờ bản tôn khôi phục nhất định đánh tăng bằng kia rằng rơi đầy đất. Nghĩ đến đó khỏe miệng không khỏi giương lên, rồi ngủ luôn. Hắn thế nhưng quên là dù có khôi phục lực lượng nhưng vẫn không làm gì được Phong Ngân, ngược lại càng bị đánh thê thảm thảm.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 36: Rời khỏi Thần Minh Vực

Rời khỏi Thần Minh Vực

Chi nha.

Cánh cửa Đan thất mở ra, Liên Y vui vẻ cầm trong tay một bình ngọc.

"Mọi người đều ở đây sao?" Liên Y ngạc nhiên hỏi. Bình thường giờ này mọi người đều đang tu luyện mà.

"Chủ nhân, chúng ta chờ ngài a. Đan dược của ta hết rồi a." Phụng Vô Quân một mạch chạy đến bên Liên Y, lắc lắc cánh tay của nàng. Xem một kẻ cao hơn mình cả cái đầu, vẻ mặt cún con, đôi mắt mở to đáng yêu làm nũng khiến Liên Y thật hết cách. Ném cho hắn một bình đan dược. Phụng Vô Quân vui vẻ đón lấy. Tươi cười đầy mặt. Ánh mắt cong cong như nguyệt nhạ.

"Liên Nhi, đan dược vừa hình thành là đan dược gì vậy?" Minh Nguyệt vừa kéo tay Liên Y ngồi xuống bên cạnh, vừa hỏi.

"Là Linh Lan đan. Đan dược giúp cho Phong Ngân, tỷ cùng tỷ phu khôi phục hoàn toàn." Liên Y cười vui vẻ. Đưa cho bọn họ mỗi người một bình ngọc.

"Chủ nhân vậy ta có hay không?" Phụng Vô Quân nghe thấy thế liền biết đây chắc chắn là đan dược không phẩm cấp nữa, ánh mắt cún con long lanh nhìn Liên Y.

"Tu vi của muội còn thấp cho nên chỉ có thể luyện được ba viên. Ba người phục dụng đi, sau đó chúng ta sẽ rời khỏi đây. Lần sau luyện được sẽ cho người." Liên Y nói với ba người Phong Ngân, rồi quay đầu nhìn Phụng Vô Quân đang giả vờ ủy khuất. Đưa cho hắn thêm một bình đan dược nữa để an ủi. Nếu như người khác biết Liên Y đưa đan dược cho Phụng Vô Quân làm đồ ăn vặt như vậy, phỏng chừng sẽ chỉ vào mặt nàng mắng phá gia chi tử a.

"Liên Nhi, muội. . ." ba người Phong Ngân nhận bình ngọc mà không nói nên lời. Họ không ngờ Liên Y là vì họ mà vất vả như vậy.

"Không có sao đâu, nói là khôi phục tu vi thì cũng không phải. Linh Lan đan chỉ giúp cho kinh mạch của mọi người mở rộng thêm một chút, như vậy thì tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn mà thôi. Còn khôi phục tu vi thì mọi người đều phải tự bản thân mình cố gắng thôi." Liên Y phát phát tay giải thích.

"Được, chúng ta sẽ cố gắng." Mặc Ly Thần Phong gật đầu.

Từ đầu tới cuối Phong Ngân vẫn chưa có nói một lời nhưng là ánh mắt hắn nhìn Liên Y lại thêm một tia kiên định. Hắn nhất định bảo vệ nàng.

"Đúng rồi, tỷ tỷ, tỷ phu. Hai người có cùng muội rời khỏi Thần Minh Vực không?" Liên Y chợt quay đầu hỏi Minh Nguyệt cùng Mặc Ly Thần Phong. Ánh mắt có mong đợi, nhưng là nếu họ không đi thì nàng cũng tôn trọng quyết định của họ. Dù sao thì nơi này cũng là nhà của họ mà.

Mặc Ly Thần Phong cùng Minh Nguyệt làm sao lại không nhìn ra thần sắc mong đợi của Liên Y chứ. Hai người nhìn nhau cười một tiếng.

"Tỷ tỷ của muội bây giờ a, chính là cần muội hơn cần tỷ phu là ta đây. Muội nói a, ta phải làm sao?" Mặc Ly Thần Phong tỏ vẻ thăm hỏi mà nhìn Liên Y. Mấy ngày ở chung nàng xem như biết, cái gì mà cuồng ngạo tùy ý, cái gì mà khí phách thiên bệ ngẩng, hừ, tất cả chỉ là phù du. Trước mặt Minh Nguyệt, Mặc Ly Thần Phong đích thật là thê nô, hiện tại chính là oán phu chuyên ăn dấm chua, ánh mắt ai oán nhìn nương tử thương muội muội hơn thương phu quân là hắn.

"Chàng nói loạn thất bát tao cái gì. Liên Nhi, mặc kệ hắn. Ta đương nhiên đi cùng muội." Minh Nguyệt không thương tiếc nhéo cho tên oán phu nào đó một cái. Sau đó vui vẻ kéo Liên Y đi. Mặc kệ ba tên nam nhân kia.

"Ha ha, Mặc Ly đại ca, ta đồng tình với ngươi nha. Mà cũng đúng thôi, ai nói chủ nhân của lão tử nhiều sức quyến rũ a." mắt thấy hai nàng đã đi xa, Phụng Vô Quân rất không nề tình mà trêu ghẹo kẻ đang bị nương tử bỏ rơi.

"Tiểu tử ngươi tìm đánh." nhanh như cắt, một đạo kinh phong sắc bén chém tới chỗ Phụng Vô Quân đang ngồi.

"Lão tử lại sợ sao?" như đoán trước được kẻ nào đó nhất định thẹn quá hóa giận mà muốn giết người diệt khẩu cho nên Phụng Vô Quân rất nhanh đã tránh được kinh phong. Ánh mắt trêu tức nhìn về phía Mặc Ly Thần Phong.

"Được lắm, để xem ngươi chạy đâu?" Mặc Ly Thần Phong rất nhanh lại ra tay đánh về phía Phụng Vô Quân.

"Tiểu tử này đúng là nên đánh." đột nhiên Phong Ngân lên tiếng, cũng gia nhập trận đánh và đương nhiên là đánh Phụng Vô Quân.

"A, không công bằng. Đại ca sao huynh lại giúp hắn khi dễ đệ a. A, không được đánh mặt a. Chủ nhân, Nguyệt tỷ tỷ, cứu ta. Hai người này muốn giết người diệt khẩu." Phụng Vô Quân chính là lộn chết không sợ nước sôi, vừa né tránh, vừa phản công, vừa kêu gào vô cùng náo nhiệt.

Ba ngày sau

"Chủ nhân, chúng ta bây giờ đi đâu a? Về nhà của ngươi sao?" Phụng Vô Quân hỏi Liên Y. Bọn họ đi hai ngày đã ra khỏi Thần Minh Vực. Trước khi rời Thần Minh Cung thì toàn bộ dược liệu cùng huyết ngọc tại nơi đó đã được di dời vào trong không gian của Liên Y. Nàng vô cùng vui vẻ mà tiếp nhận.

Trên đường đi, Phụng Vô Quân lại giúp nàng đào không ít dược liệu trân quý. Hắn nói hắn ăn đan dược thì phải giúp nàng tìm dược liệu, đây là chuyện thiên kinh nghĩa địa. Làm cho Liên Y thật cao hứng, cho hắn thêm mấy bình đan dược.

"Chúng ta đi Hóa Dục thành trước. Mà ngươi không cần gọi ta là chủ nhân. Hơn nữa từ bây giờ ta là Lăng Y Ngạo." một thiếu niên tuấn mĩ, một thân thanh y thêu mực trúc, khẽ nói. Người này chính là Liên Y đã dịch dung.

"Nha, vậy phải gọi như thế nào bây giờ?" Phụng Vô Quân nhún nhún mày hỏi.

"Gọi Y Ngạo đi. Mọi người cũng gọi ta như vậy đi." Liên Y cười sáng lạn.

Hỏa Dược thành. Cẩm Tú lâu - lầu lớn nhất Hỏa Dược thành.

"Khách quan, mời vào, mời vào." tiểu nhị xun xoe chào đón một hàng năm người, năm người đều là tuấn nam mỹ nữ, khí thế bất phàm. Đi đầu là một thiếu niên tuấn mỹ một thân thanh y, thêu mặc trúc, đôi mắt đen thăm thẳm, tĩnh lặng, toát ra khí thế lạnh lùng, cao ngạo. Bên cạnh lại là một thiếu niên khác, cao hơn hẳn một cái đầu, toàn thân là màu đỏ rực nóng bỏng như lửa, đôi mắt dị sắc làm người ta kinh hãi. Đứng sau hai thiếu niên là một cô gái một thân từ y thêu những đóa mạn đà la tinh xảo, mang theo khăn che mặt, nhưng dù chỉ nhìn thấy dáng người, đôi mắt cùng vàng trăn kia thì khẳng định được nàng nhất định xinh đẹp. Đi sau cùng là hai nam nhân như hai thái cực. Một nam nhân tóc bạch kim, mắt hổ phách, một thân nguyệt nha trường bào thêu đồ án kì lạ trên tay áo, thanh lãnh như trích tiên. Một nam nhân tóc đen, mắt phụng mành ngài, mặc một thân hắc bào, thêu mạn đà la màu vàng kim, quý khí bức người. Năm người này chính là năm người Liên Y.

"Cho ta một sớ phòng tốt nhất, mang lên món ăn cùng rượu." vút cho tên tiểu nhị một kim tệ, Liên Y lạnh giọng phân phó.

Cả đại sảnh đều ghé mắt nhìn đám người Liên Y. Trong lòng đều toát ra nghi ngờ, bọn họ là ai? Thậm chí có kẻ mới đến Huyền Vương nhất cảnh lại tự cho là đúng, to gan dùng huyền khí dò xét, liền bị Liên Y đánh ngược lại, đến thổ huyết. Ánh mắt lạnh lùng nhìn một vòng quanh đại sảnh, khí thế kia làm người ta rụt cổ lại, không dám tiếp tục nhìn. Thật không ngờ thoát nhìn nhỏ tuổi như vậy mà tu vi mạnh mẽ như vậy? Đây nhất định là công tử thiếu gia của thế gia vọng tộc rồi. Bọn họ đắc tội không được. Chỉ có tên bị đánh là vô cùng kinh hãi. Hắn năm nay ba mươi tuổi đến Huyền Vương xem như không tệ rồi. Thế nhưng thiếu niên kia lại mạnh hơn hẳn. Đây . . .

"Khách quan mời ngài lên lầu, phòng chữ Thiên thứ hai a." tiểu nhị thấy tình thế căng thẳng vội vàng nói, trong lòng hắn âm thầm rửa tên vừa ra tay. Nghĩ rằng bản thân giới làm hạ, không thấy khí thế của họ hay sao, muốn tìm đánh thì cũng không thể đánh ở đây chứ. Tiểu nhị bận rộn dẫn đường cho mấy người Liên Y, lại bận rộn chạy đi mang thức ăn và rượu lên.

Phòng chữ thiên thứ nhất.

"Ca, bọn họ thực lực như thế nào?" một thiếu niên hoa phục, khuôn mặt trẻ con, khoảng mười ba mười bốn hỏi nam nhân bên cạnh.

"Sâu không lường được. Hai thiếu niên kia đã đến Huyền Vương nhưng cấp bậc nào thì ta nhìn không ra. Còn ba người phía sau ta chính là nhìn không thấu." nam tử mặc bụi y, ngồi quan tuần tú, mặc dù không thể so nổi với mấy người Phong Ngân nhưng đây tuyệt đối vẫn là mỹ nam. Hơn nữa khí thế trầm ổn, thần nhiên, đôi mắt sáng như sao làm người ta không thể khinh thường.

"Bọn họ là ai nhỉ? Chúng ta có thể kết giao được hay không?" thiếu niên lại hỏi.

"Đệ tốt nhất đừng gây chuyện." nam tử liếc mắt nhìn hắn.

"Ca, lần tranh đoạt này Liên Y muội muội liệu có trở lại không?" mắt thấy sắp bị mắng, thiếu niên kia lại hỏi, nhưng là đổi đề tài khác.

"Ta cũng không biết. Nhưng nghe nói đã gửi thư cho nàng ấy quay về. Dù sao nàng ấy cũng là đích nữ chân chính của Lăng gia chúng ta." nam tử kia lên tiếng, trong mắt là hồi tưởng về bóng dáng nhỏ nhỏ khả ái, chọc người yêu thích. Không biết những năm qua muội ấy sống có tốt hay không?

"Ca, tại sao ông nội không đem muội ấy về bổn gia? Lại để muội ấy một mình sống nơi xa xôi như vậy, aizz . . ."

"Lăng Kỳ Ngôn, nói đệ ngốc đệ lại không chịu nhận. Nếu Liên Y ở bổn gia thì muội ấy có thể sống sót sao? Những năm này chúng ta tránh thoát bao nhiêu lần ám toán. Ông nội không phải không bảo hộ chúng ta nhưng là người làm sao có thể thời thời khắc khắc bảo hộ chúng ta. Hơn nữa, Liên Y không thể tu luyện, vậy thì nàng ấy sống ở bổn gia sẽ không khác sống trong địa ngục." nam tử lắc đầu nhìn đệ đệ. Trong mắt hoàn toàn là thần sắc chi tiết rên rỉ không thành thép.

"Lăng Kỳ Cảnh, huynh không cần lại khinh thường đệ có được hay không?" Lăng Kỳ Ngôn quệt quệt miệng ủy khuất nói. Nếu Phụng Vô Quân nơi này nhất định có thể cùng hắn phân cao thấp về giả bộ ủy khuất.

"Thu hồi bộ dáng này của đệ. Ta ăn không tiêu." Lăng Kỳ Cảnh cười mắng đệ đệ.

Phòng chữ thiên thứ hai.

Mặc dù bên kia có dựng kết giới nhưng là đối với mấy người Liên Y thì kết giới ấy không được xem là gì vì thế cho nên lời hai người kia nói, mọi người đều nghe thấy một chữ cũng không sót. Mọi người đều nhìn về phía Liên Y. Trong lòng nàng là ba đào mãnh liệt, thì ra trên thế giới này nàng vẫn có những người thương yêu nàng. Ngoài cha mẹ còn có ông nội. Thì ra không phải họ vứt bỏ nàng mà là chỉ muốn bảo hộ nàng.

"Chủ nhân, . . .?" một lúc lâu mà vẫn thấy Liên Y lặng người, Phụng Vô Quân nhìn không được mà gọi một tiếng.

"A, xem ra chúng ta phải điều tra lại rồi." Liên Y khẽ cười, nụ cười sáng rỡ như trút được tâm sự, bóng ma trong lòng như xóa đi một ít.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 37: Chương 38

Nốt nhạc đậm

Ngày hôm sau. Trong phòng khách nhỏ.

"Y Ngao, chúng ta hôm nay đi đâu a? Dù sao thì một tháng nữa mới tới ngày di tích viễn cổ mở ra, một tháng này chúng ta làm gì a?" Phượng Vô Quân một bên cầm điểm tâm tinh xảo ăn, một bên bày ra vẻ mặt nhảm chán nói.

Bọn họ đã nghe ngóng được di tích viễn cổ một tháng nữa mới mở ra, hơn nữa theo nhận định của Phong Ngân, chủ nhân di tích này chắc chắn đã đạt đến Đại Thành Cảnh. Cho nên bọn họ hiện đang ở tại phía hậu viện của Cẩm Tú Lâu. Liên Y đã thuê một sân nhỏ cho năm người. Ở đây cũng có khá nhiều người đến ở, đều giống bọn họ là chờ di tích mở ra. Hơn nữa người đến ở đều phi phú tức quý, thực lực không thể khinh thường. Tất nhiên là không có ai đạt được thực lực như mấy người Phong Ngân nhưng mà có một nhóm có cao thủ đạt Huyền quân, còn Huyền Vương thì rất nhiều. Quan trọng là hai người ở phòng chữa thiên thứ nhất kia cũng ở đây, ngay sân bên cạnh.

"Chúng ta đến nơi bán đấu giá. Ta nghe nói nơi đó hôm nay có buổi đấu giá mấy dược liệu quý gia." Liên Y thông thả nói.

"vậy đi thôi, còn chờ gì nữa." Chỉ cần là đi chơi còn với Phượng Vô Quân thì đi đâu cũng được.

Khẽ cười một tiếng, sao nàng không phát hiện ra tên này thì ra lại thiếu kiên nhẫn như vậy nhỉ. Truyền âm cho ba người Phong Ngân, bọn họ vẫn đang tu luyện trong phòng, không có như tên này thích náo loạn.

"Y Ngao, chúng ta đi đâu?" rất nhanh giọng nói dịu dàng của Minh Nguyệt truyền đến. Một thân tử y thanh khiết làm cho nàng vừa dịu dàng xinh đẹp, vừa cao quý, ân, tỷ phu có phúc.

"Tỷ, tỷ phu, chúng ta đến nơi bán đấu giá, có mấy dược liệu quý hiếm xuất hiện." khẽ chào hai người Minh Nguyệt cùng Mặc Ly Thần Phong, Liên Y khẽ nói.

"Phong Ngân không đi?" Mặc Ly Thần Phong nhướn mày hỏi.

"Đi thôi." Liên Y chưa kịp trả lời thì một tiếng nói lạnh lùng đã vang lên. Ngoài cửa một bóng dáng cao ngất, vầng trăng là một thân nguyệt nha trường bào, mái tóc màu bạch kim chỉ hơi cổ định bằng một cây bạch ngọc trầm, đôi mắt hồ phách thâm thúy, hần chỉ đứng đó thôi cũng khiến người ta hít thở không thông. Khí thế đế vương trên người hần dù có che dấu cũng che dấu không được.

Hóa Dực thành. Thụy Minh Đường.

Hôm qua, khi hỏi tiểu nhị về nơi bán đấu giá, hần nói là Thụy Minh Đường đã làm Liên Y nghi ngờ, có nơi trùng tên như vậy? Nhưng hôm nay nhìn kiến trúc nơi này nàng khẳng định không phải trùng tên mà nơi này cùng Thụy Minh Đường tại Thanh Vân thành là một. Có điều nơi này lớn hơn rất nhiều tại Thanh Vân thành.

"Khách quan, ngài có thiệp mời hay không?" tiểu nhị phục vụ đón khách nhìn nhóm người Liên Y, cung kính hỏi.

"Thiệp mời? Không có." Phượng Vô Quân nhíu mày.

Mấy người bên cạnh nghe lời nói của Phượng Vô Quân thì bĩu môi khinh thường. Nhìn bọn họ một thân khí chất như vậy, thế mà không có thiệp mời của Thụy Minh Đường? Không phải là đám nhà quê giả danh quý tộc chứ? Có ai không biết Thụy Minh Đường là nơi buôn bán đan dược lớn nhất La Thiên Quốc. Bất kì quý tộc nào cũng đều có thiệp mời của Thụy Minh Đường khi có bán đấu giá, trừ khi người chưa bao giờ làm giao dịch cùng Thụy Minh Đường.

"Này, vậy các vị không thể vào trong. . ."

"Một đám quê mùa, tránh ra cho bọn tiểu thư." một giọng nói chanh chua vang lên cắt ngang lời tiểu nhị.

Người xung quanh dạt ra, một thiếu nữ xinh đẹp ăn mặc hoa lệ khoảng mười lăm mười sáu tuổi đi tới, phía sau nàng ta là một đám công tử ca, a dua,

nịnh hót. Thiếu nữ ngang ngược, mắt cao hơn đầu giờ ra tắm thiệp mời lắc lắc trước mặt tên tiểu nhị.

"Tô tiểu thư, ngài tới rồi. Phong chữ Địa thứ năm là của ngài." phải, tắm thiệp của nàng ta là hồng thiệp, thiệp mời phòng chữ Địa.

Nàng ta kiêu ngạo ngẩng đầu, liếc nhìn "nhóm người nhà quê", không nhìn thì thôi, vừa nhìn nàng ta liền hút một ngụm khí, tại sao trên đời lại có nhiều nam nhân tuấn mĩ như vậy? Nhưng nàng ta rất nhanh nhìn thấy Minh Nguyệt đang đứng giữa bốn người, trong mắt nàng ta liền hiện lên đồ kị, cùng ghen ghét. Nàng ta luôn tự nhận xinh đẹp, thiên phú tu luyện không ai bằng, thân phận cao quý - là đích thứ nữ của Tô gia - gia tộc lớn nhất Hòa Dục thành, tỷ tỷ nàng ta còn lại đương kim hoàng hậu. Vậy mà nữ nhân mặc tử y kia lại vô cùng xinh đẹp, dáng người hoàn mĩ, phong hoa tuyệt đại, tử y làm nàng ta càng thêm cao quý, còn cao quý hơn cả tỷ tỷ hoàng hậu của nàng. Nhất là nàng ta lại đứng chung với nhiều nam nhân tuấn mĩ như vậy, thậm chí sánh ngang với cả Viêm ca ca.

"Mấy vị công tử này, chắc từ xa tới, nếu không có thiệp mời thì có thể đi cùng ta." Rất nhanh che dấu vẻ ghen tị, nàng ta bày ra tư thái tự cho là hào phóng đoan trang nói. Lời nói của nàng ta vừa hạ, mấy công tử ca đi theo nàng đều ghé mắt nhìn lại mấy người Liên Y, chúng bị dáng vẻ xinh đẹp của Minh Nguyệt hấp dẫn, tham lam ảo tưởng, dùng ánh mắt hèn mọn bỉ ổi nhìn nàng. Tô Tĩnh Nhã bọn hắn không thể làm gì, vì thế lực gia tộc nàng ta quá lớn, nhưng mà nàng kia, hừ, đến thiệp mời của Thụy Minh Đường cũng không có, vậy nhất định chỉ là người của tiểu gia tộc thôi.

Mặc Ly Thần Phong cực kì chán ghét cùng tức giận, phóng thích uy áp về phía mấy tên công tử ca kia làm bọn chúng ngã trái ngã phải, bùm ngực, thổ huyết. Dám dùng ánh mắt bần thiêu như vậy nhìn Nguyệt Nhi của hắn. Muốn chết!

Biến cố quá nhanh làm người ta kinh hãi, dù uy áp mà Mặc Ly Thần Phong phóng ra chỉ đạt Huyền Quân, nhưng là như vậy đủ cho đám người ở đây sợ hãi rồi. Không ngờ nam nhân này lại mạnh mẽ như vậy. Bọn họ rốt cuộc là ai? Rồi người ta nhớ lại mấy lời nói chê bai khi nãy. Vậy hắn có nghe thấy mấy lời nói xấu vừa rồi không? Mọi người không tự giác lùi lại.

Ánh mắt của mấy người Liên Y cũng bắn ra ánh sáng nguy hiểm. Mấy tên không biết trời cao đất rộng, lại chạm vào nghịch lân của Mặc Ly Thần Phong. Liên Y lại càng tức giận. Dám nhìn Nguyệt tỷ tỷ của nàng như vậy? Hừ, ngón tay khẽ động, phong nguyên tố vô sắc vô hình mang theo độc được lên lời vào thân thể đám công tử ca kia. Không một ai nhận ra biến hóa này. Khóe miệng nàng khẽ nhếch, tà ác nhìn bọn chúng.

"Vị công tử này, mong ngài hạ thủ lưu tình, bọn họ dù sao cũng không làm gì có lỗi." Tô Tĩnh Nhã dù khiếp sợ nhưng rất nhanh lại hưng phấn, nam nhân này thật mạnh mẽ lại tuấn mĩ như vậy, thậm chí mạnh hơn cả Viêm ca ca, người như vậy mới xứng đáng với nàng. Cho nên rất nhanh nàng ta điều chỉnh tư thái, bày ra dáng vẻ ôn nhu động lòng người. Nàng ta không tin lại có nam nhân nào cự tuyệt được nàng ta. (Tg: sax, đồ điên, tự cho mình là đúng. Liên Y: nàng còn không phải do nguoi tạo ra? Dạ Mặc Viêm: mau đem nữ nhân này cách xa ta, ta không cần a)

"Người là ai?" ánh mắt Mặc Ly Thần Phong nhìn về phía Tô Tĩnh Nhã không một chút độ ấm.

"Tiểu nữ là nhị tiểu thư Tô gia - Tô Tĩnh Nhã. Tỷ tỷ ta là đương kim hoàng hậu La Thiên Quốc - Tô An Nhạc." đôi mắt lạnh lẽo của Mặc Ly Thần Phong làm nụ cười trên mặt Tô Tĩnh Nhã cương cứng, có lẽ thái độ ban đầu của nàng không tốt, nên nam nhân này mới lạnh lùng như thế, một lần nữa nhún nhường, tỏ vẻ ôn nhu nàng ta khẽ trả lời, đôi mắt hoa đào như có như không liếc nhìn Mặc Ly Thần Phong.

Mọi người kinh ngạc nhìn Tô Tĩnh Nhã, đây thật sự là nhị tiểu thư điều ngoa tùy hứng của Tô gia? Mọi người lại nhìn Mặc Ly Thần Phong, Tô tiểu thư hẳn là nhìn trúng vị công tử này đi. Nhưng mà có vẻ lạc hoa hữu ý, lưu thủy vô tình a. Không thấy công tử kia đang che chở cô nương mặc tử y hay sao.

"Nơi này xảy ra chuyện gì?" một giọng nói vang lên làm cho tên tiểu nhị này giờ đang âm thầm lau mồ hôi lạnh, giống như nhìn thấy được cứu tinh, hắn nhanh chóng tới bên người kia. Nhỏ giọng đem mọi chuyện phát sinh nói lại một lần.

Chương quỳ nhìn về phía mấy người Liên Y, âm thầm kinh hãi, tất cả bọn họ hẳn đều nhìn không thấu tu vi, hơn nữa vị công tử mặc tử sắc trường bào kia, uy áp của hắn không dưới Huyền quân. Trong lòng hung hăng mắng mủi tám đời tổ tông Tô Tĩnh Nhã cùng đám công tử ca khốn kiếp, chúng mất mù hủ, người mang khí thế cường giả trời sinh như thế cũng dám đắc tội, hơn nữa lại đắc tội trước Thụy Minh Đường, này người ta sẽ nhìn Thụy Minh Đường như thế nào? Trong lòng trăm chuyện ngàn xoay nhưng trên mặt vị chương quỳ không hiện lên một chút. Hắn cung kính khom người, nói:

"Các vị công tử có lẽ mới tới Hòa Dục Thành nên không biết quy củ của Thụy Minh Đường, như vậy đi Thường mỗ mời các vị vào phòng chữ Địa thứ tám để tham gia đấu giá, có được không?"

Tô Tĩnh Nhã muốn nói gì nhưng là nàng ta lại không dám đắc tội Thường chương quỳ. Tại Hòa Dục thành, không ai không dám nể mặt ông ta. Kể cả phụ thân cũng phải cho ông ta ba phần mặt mũi.

"Thường chương quỳ, ta họ Lăng, chúng ta đúng là mới đến Hòa Dục thành ngày hôm qua. Nên không có thiệp mời của Thụy Minh Đường. Nhưng là thiệp mời không có nhưng cái này có thể dùng được chứ?" Liên Y bước lên, khẽ cười, thầm nói một câu lão hồ ly, thủ hạ của Dạ Mặc Viêm cũng không tệ, trong tay đưa một miếng ngọc bội có khắc một chữ Mặc cho Thường chương quỳ.

Hai tay cung kính đón miếng ngọc, Thường chương quỳ kinh ngạc nhìn thiếu niên trước mặt. Thiếu niên mười một, mười hai, ngũ quan thanh tú, mắt phượng thâm thẳm, một thân bạch y thêu tường vân, không kiêu, không nóng, khóe miệng cười như có như không, nhưng làm người ta chẳng thể khinh thường.

"Không ngờ Lăng công tử lại là khách quý của thiếu gia. Thường mỗ xin tạ lỗi. Xin mời các vị vào trong, chuẩn bị phòng chữ Thiên thứ hai." vừa cung kính trả lại miếng ngọc cho Liên Y, Thường chương quỳ vừa nói. Câu cuối cùng là quay sang tiểu nhị. Mọi người lúc này mới bừng tỉnh thì ra đây là bằng hữu của Dạ thiếu gia.

Phòng chữ thiên thứ hai.

"Vì sao lúc này ngăn ta giết mấy tên kia?" Mặc Ly Thần Phong lạnh mặt nhìn Liên Y. Lúc này hắn muốn một kích giết mấy tên hoàn khổ dám nhìn Nguyệt Nhi của hắn thì bị Liên Y truyền âm ngăn cản. Cho nên chỉ phát uy áp Huyền quân dạy dỗ bọn chúng một chút.

"Tỷ phu, huynh không cần giận dữ. Giết mấy tên đó không sao nhưng là chúng ta sẽ gặp phiền toái không đáng có. Còn huynh yên tâm, mấy tên đó không làm hại ai được nữa đâu." Liên Y khẽ cười, lại nháy mắt cho Minh Nguyệt ý tứ là tỷ mau làm cho tỷ phu nguôi giận. Minh Nguyệt lờ mờ nàng một cái, nhưng trong mắt mang ý cười, nhẹ nhàng săn sóc rót trà giúp ai đó hạ hỏa.

"Chủ nhân, ngài làm gì mấy tên đó?" Phụng Vô Quân bắt được về sau của câu nói, đôi mắt dị sắc câu hồn đoạt phách khẽ chớp chớp nhìn Liên Y.

"Chỉ là một chút độc nhỏ nhỏ thôi mà. Bọn hắn sẽ chẳng thể tu luyện cũng như không thể là nam nhân được nữa." khẽ nhấp ngụm trà, khóe miệng Liên Y nhắc lên một nụ cười tà ác.

"Nữ nhân thật đáng sợ." Phụng Vô Quân ngẩn ra nhìn nụ cười tà ác của Liên Y, tiêu hóa hết câu nói của nàng hắn không tự giác lùi lại, thốt lên một câu như vậy. Nhưng mà hắn nhanh chóng bịt miệng, trốn tránh phía sau Phong Ngân, tự mắng mình tiện miệng.

"Hừm?" Liên Y tà tà nhìn hắn.

"Chủ nhân ngài đừng tức giận, Vô Quân sai rồi. Chủ nhân vĩ đại nhất, tài giỏi nhất." Phụng Vô Quân bày ra vẻ mặt chân chó, đôi mắt long lanh nhìn Liên Y.

"Liên Nhi, muội thật tốt." Minh Nguyệt ôm Liên Y một cái làm Mặc Ly Thần Phong đen mặt. Bá đạo kéo Minh Nguyệt vào lòng, có ôm thì ôm hắn. Không được ôm ai hết, Liên Y cũng không được. Cả căn phòng vang lên tiếng cười nhạo của Phụng Vô Quân. Chẹp. Mặc Ly chân chính là một thùng dấm. Không phải là một hồ dấm a. Ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 38: Chương 39

Bán đấu giá

"Thiếu gia." một hắc y nhân cung kính chào một nam nhân ngồi ghế đưa lưng về phía hắn.

"Đã có tin tức?" giọng nói trầm thấp vang lên, làm hắc y nhân không khỏi rung mình.

"Xin thiếu gia trách phạt, chúng thuộc hạ đã mất đấu phụ nhân." hắc y nhân quỳ xuống.

"Thiếu gia." ngoài cửa phòng vang lên tiếng gọi, cắt ngang cuộc nói chuyện của hai người.

"Người lui xuống đi, không nên vọng động để bà ta phát hiện. Không cần theo dõi bà ta nữa. Bảo vệ tốt tiểu thư là được." nam nhân phất tay cho hắc y nhân lui xuống, chỉ nháy mắt hắc y nhân đã biến mất vô tung vô ảnh.

"Thường thúc, thúc vào đi." nam nhân quay người ngồi xuống nhuyến tháp.

"Thiếu gia." Thường chương quỳ vào phòng, cung kính cúi đầu. Phải, người đến đứng là Thường chương quỳ, mà nam nhân lạnh lùng kia chính là Dạ Mặc Viêm.

"Hôm nay không phải thúc phụ trách đấu giá tại Hòa Dục Thành hay sao? Sao bây giờ lại tới đây?" Dạ Mặc Viêm nhíu mày nhìn Thường chương quỳ. Từ Hòa Dục thành tới đây không phải gần, mà giờ này Thường Mạnh lại ở đây thì chắc chắn hắn phải đến bằng Truyền tống trận.

"Dạ, thuộc hạ dùng truyền tống trận để tới đây, là vì có một vị khách nhân cầm theo ngọc bội của thiếu gia đến phòng đấu giá. Vị khách nhân ấy còn đi cùng mấy người thân thủ bất phàm, thậm chí có người đã đạt Huyền Quân." Quả nhiên, Thường chương quỳ một hơi nói hết, đôi mắt nhìn về phía Dạ Mặc Viêm. Huyền Quân, đó là khái niệm gì a. Nếu thiếu gia có thể mượn lực người như vậy thì phần thắng sẽ tăng thêm rất nhiều.

Dạ Mặc Viêm rơi vào trầm tư, là ai mà có ngọc bội của hắn nhỉ? Lại dẫn theo cả cao thủ Huyền Quân?

"Người kia có nói thân phận không?" Dạ Mặc Viêm nhìn về phía Thường chương quỳ.

"Người nọ không báo danh, nhưng đó là một thiếu niên mười một mười hai tuổi, khí chất thanh lãnh, không kiêu không nóng. À đúng rồi, y nói y họ Lăng." Thường chương quỳ nghĩ một chút liền nói. Ông cũng rất tán thưởng thiếu niên này. Chắc chắn xuất thân thế gia vọng tộc.

Là nàng! Trong nháy mắt, Dạ Mặc Viêm liền vui vẻ. Liên Y đã trở lại rồi. Hẳn nhanh chóng ra khỏi phòng. Thường chương quỳ cũng hốt hải chạy theo.

"Thiếu gia, ngài muốn đi đâu?"

"Phòng đấu giá Hóa Dược thành."

Thường chương quỳ ngăn cả người, vậy rồi cuộc người kia là ai lại làm cho thiếu gia luôn trầm ổn, lạnh lùng lại lộ ra vẻ mặt vui mừng cùng nôn nóng như vậy.

"Sau đây là vật phẩm thứ sáu, Hòa Long quả. Giá khởi điểm là một vạn kim tệ. Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một ngàn kim tệ." giọng nói cô gái vừa dứt, trong đại sảnh vang lên tiếng hấp khí. Hòa Long quả! Đây là linh dược giúp tăng tu vi lên hẳn một quãng lớn mà không gây ra bất kì di chứng phụ nào. Người người trong đại sảnh đều muốn nói tranh đoạt. Nhưng mà giá khởi điểm những một vạn kim tệ. Chắc, không phải ai cũng đủ tiền để mua thứ này.

"Hai vạn kim tệ." tiếng nói truyền ra từ phòng chữ địa thứ năm - phòng của Tô Tĩnh Nhã. Mục đích của nàng ta lần này chính là Hòa Long quả, nàng ta hiện tại mới chỉ là Huyền Thiên tứ cảnh, nếu nàng ta có Hòa Long quả thì nhất định sẽ đột phá Huyền Thiên ngũ cảnh, như vậy nàng ta sẽ có thêm lợi thế trong lần tranh đoạt lần này.

"Hai vạn năm ngàn kim tệ." một giọng nói truyền đến từ phòng chữ Địa thứ ba. Giọng nói này làm cho Liên Y thấy quen, nhưng nhất thời không biết đã nghe ở đâu.

"Ba vạn kim tệ."

"Bốn vạn kim tệ."

"Năm vạn kim tệ."

Giá cả rất nhanh bay lên hơn tám vạn kim tệ.

Trong phòng chữ thiên thứ hai, Liên Y cũng kích động mà nhìn về phía Hòa Long quả nằm trong hộp ngọc phía đài đấu giá. Thật sự là Hòa Long quả. Màu đỏ rực, to cỡ nắm tay, hóa nguyên tố nhẹ dao động.

"Muội muốn mua?" Minh Nguyệt trong mắt mang theo ý cười hỏi Liên Y. Nhìn người đối diện đôi mắt sáng rực nhìn về phía Hòa Long quả mà buồn cười. Bình thường là một bộ dạng vân đạm phong khinh, lạnh nhạt, trầm ổn, hiểu chuyện, không kiêu không nóng, vậy mà bây giờ lại kích động như vậy. Minh Nguyệt mấy ngày nay xem như là biết rồi, Liên Y a, chính là một cái dược si. Nàng yêu dược liệu, y thuật, đan dược là từ trong xương, thật tâm mà cố gắng. Nếu nói tu luyện là cuộc sống của Liên Y thì y thuật lại là linh hồn của muội ấy.

"Đương nhiên là muốn nhưng mà không thể ra giá bây giờ được." Liên Y cười vui vẻ nhìn Minh Nguyệt. Nàng đương nhiên muốn, linh dược như thế này chỉ có thể ngộ, mà không thể cầu.

"Mười vạn kim tệ." là giọng Tô Tĩnh Nhã, hơn nữa nàng ta gần như nghiêng răng nghiêng lợi mà ra giá. Cả đại sảnh lâm vào yên tĩnh, có thể nghe thấy tiếng kim rơi, mười vạn kim tệ chỉ để mua một Hòa Long quả thật có chút lãng phí. Dù rất quý nhưng là cũng quá đắt rồi. Mười vạn kim tệ có thể mua được nhiều loại đan dược. Còn Tô Tĩnh Nhã đã vô cùng tức giận. Vốn chỉ nghĩ giá Hòa Long quả chỉ khoảng tám vạn kim tệ mà thôi. Mười vạn kim tệ đã là cực hạn của nàng ta.

"Mười vạn kim tệ lần thứ nhất."

"Mười vạn kim tệ lần thứ hai."

"Mười vạn kim tệ. . ."

"Mười một vạn kim tệ." một giọng nói thanh thúy vang lên cắt ngang lời của người phụ trách. Tất cả mọi người hướng mắt nhìn về phía phát ra giọng nói. Phòng chữ thiên thứ hai!

Tô Tĩnh Nhã hận nghiêng răng, giọng nói kia chắc chắn là giọng nói của nữ nhân kia, rồi cuộc bọn họ là ai mà có nhiều tiền như vậy? Mắt thấy Hòa Long quả sắp đến tay lại bị đoạt, nàng ta liền nghĩ ra một kế. Trong mắt hiện lên toan tính, các người có nhiều tiền như vậy, vậy thì cho các người tức chết.

"Mười lăm vạn kim tệ." Tô Tĩnh Nhã cao giọng báo giá. Nàng đã không mua được vậy thì ngại gì không báo giá để cho bọn hắn tức chết chứ.

"Mười sáu vạn kim tệ." Tô Tĩnh Nhã đúng là đoán đúng, người báo giá đúng là Minh Nguyệt, cái này là Liên Y cố ý. Nàng nhìn thấy Tô Tĩnh Nhã ghen ghét nhìn Minh Nguyệt cho nên Liên Y liền nhờ nàng báo giá. Chắc chắn Tô Tĩnh Nhã sẽ như thiêu thân mà lao vào. Quả nhiên!

"Hai mươi vạn kim tệ."

"Hai mốt vạn kim tệ."

"Ba mươi vạn kim tệ." vì xác định không mua và chỉ muốn dạy dỗ Minh Nguyệt nên Tô Tĩnh Nhã không đổi sắc mà báo giá.

"Nếu Tô tiểu thư đã muốn mua Hòa Long quả đến như vậy, thế thì Hòa Long quả thuộc về Tô tiểu thư." giọng nói Liên Y truyền đến mang theo ý cười, nhưng rơi vào trong tai Tô Tĩnh Nhã lại là cực kì châm chọc.

"Ba mươi vạn kim tệ lần thứ nhất."

"Ba mươi vạn kim tệ lần thứ hai."

"Ba mươi vạn kim tệ lần thứ ba. Chúc mừng Tô tiểu thư, Hòa Long quả thuộc về ngài." giọng nói của người phụ trách càng làm Tô Tĩnh Nhã tức giận. Tất cả là tại tiện nhân kia, nhất định là tiện nhân kia cố ý ra giá, cố ý tỏ vẻ muốn mua, làm hại nàng tốn một khoản tiền như vậy. Nàng ta đem tất cả đồ lên đầu Minh Nguyệt. Mọi người trong đại sảnh có người biết chuyện ở cửa phòng đấu giá cho nên rất nhanh hiểu ra đây là có người muốn dạy dỗ nhị tiểu thư Tô gia. Haha, đáng đời, nàng ta bình thường cậy gia thế cùng thiên phú tu luyện nên ở trong Hòa Dược thành vô cùng hống hách, kiêu ngạo. Nay có người cho nàng ta ăn khổ như vậy cho nên mọi người đương nhiên rất vui vẻ.

Phòng chữ thiên thứ hai.

Phượng Vô Quân đôi mắt dị sắc vô cùng sùng bái mà nhìn Liên Y, chủ nhân thật lợi hại. Ha ha. Tức chết nữ nhân xấu xí kia. Thật sáng khoái quá đi.

Mấy người Phong Ngân cũng nhìn Liên Y, ở chung với nàng lâu như vậy, thật không ngờ nàng cũng có lúc thật phúc hắc. Nhưng là rất hợp khẩu vị bọn họ. Mặc Ly Thần Phong còn khoa trương mà cười lớn.

"Chủ nhân, vậy nhưng mà ngài lại không lấy được Hòa Long quả a." Phượng Vô Quân lại nghĩ đến chủ nhân rất muốn có Hòa Long quả, bây giờ chẳng phải đã thuộc về nữ nhân kia hay sao.

"Yên tâm, nếu ta đoán không sai thì nơi này nhất định còn ít nhất một Hòa Long quả nữa." khoe miệng Liên Y khê nhếch.

"Người quen người đứng sau nơi này?" lúc này Phong Ngân mới lên tiếng. Hắn rất kì quái tại sao Liên Y có miếng ngọc kia. Miếng ngọc ấy nhất định là miếng ngọc đại diện cho thân phận. Bây giờ lại tỏ ra nắm chắc như vậy. Xem ra lúc hắn bế quan đã xảy ra không ít chuyện.

"Uh, ông chủ đứng sau nơi này là Dạ Mặc Viêm, hắn là một bằng hữu của ta." Liên Y chậm rãi nói. Cái này cũng không có gì là bí mật.

"Chủ nhân, tại sao lại là ít nhất một quả?" Phượng Vô Quân vẻ mặt đăm chiêu hỏi. Hắn thích ăn đan dược nhưng mà dược liệu thì hắn không biết nhiều lắm. Nhất là thuộc tính từng loại dược liệu hắn càng không biết.

"Một cây Hòa Long quả mất một trăm năm để ra hoa, mất thêm một trăm năm mới kết quả. Mỗi lần kết quả thì chỉ năm quả. Năm quả này mất một trăm năm mới thành thực và thành thực cùng lúc. Hòa Long quả không có thú thụ hộ vì nơi sinh trưởng của nó là miệng núi lửa, bên trên dòng dung nham nóng bỏng. Nếu không phải Huyền Vương trở lên thì không thể nào tới gần nó. Hơn nữa, người có thấy hộp ngọc kia? Đó là Bích hàn ngọc, cực kì lạnh lẽo, chỉ có bích hàn ngọc mới bảo quản được Hòa Long quả khi đã bị mang ra khỏi dung nham." Liên Y chậm rãi giải thích. Nàng biết được điều này khi mà tầng tháp thứ hai mở ra, trong đó có một cuốn sách cũ kĩ miêu tả về rất nhiều loại dược liệu quý hiếm, cơ hồ đã tuyệt chủng.

"Nhưng nếu lấy được năm quả, vậy thì người ta cũng có thể ăn chúng mà." Phượng Vô Quân thắc mắc.

"Mỗi người chỉ có thể phục dụng một Hòa Long quả, hơn nữa nó có công dụng lớn nhất khi người dùng nó ở dưới Huyền Vương." Liên Y khê cười, cái này là lý do tại sao mà người ta đem bán. Nếu ai ăn cũng tăng tu vi vậy thì Hòa Long quả đã bị tranh đến sút đầu nể trán. Làm sao còn có thể đem đấu giá.

"Vậy ngài muốn nó làm gì? Chúng ta đâu có ai dùng được Hòa Long quả này đâu." Phượng Vô Quân không thú vị, bĩu môi nói.

"Hòa Long đan giúp cho tu vi dưới Huyền Đế ngay lập tức nhảy cấp. Người nói ta có cần không?" Liên Y tựa tiểu phiểu nhìn hắn.

"Hòa Long đan? Đan dược không phẩm cấp? Muội có đan phương?" Minh Nguyệt nhìn Liên Y kinh ngạc hỏi.

"Đúng vậy." Liên Y khê cười. Nàng có một đồng đan phương của các loại đan dược không phẩm cấp. Haha, Hòa Long đan chỉ là một trong số đan phương bảo bối của nàng mà thôi.

"Đây là vật phẩm thứ mười, chúng ta cũng không biết nên gọi nó là gì, nhưng chắc chắn là thứ tốt. Giá khởi điểm của nó là một vạn kim tệ." một chiếc hộp dài được mang ra, bên trong là một cây thiết cốt phiến* dài khoảng một thước rưỡi** đã rỉ sét. Làm mọi người trong đại sảnh thoáng thất vọng. Một cây quạt rách thì có gì đáng giá chứ. Cái gì mà thứ tốt, lừa quỷ hả? Vậy mà đòi những một vạn lượng.

Trong phòng chữ Thiên thứ hai, khi mà người phụ trách mở cấm chế trên chiếc hộp ra thì Phong Ngân liền bật dậy, gắt gao nhìn về phía đồ vật bên

trong, ngay cả Phụng Vô Quân cũng kinh ngạc mà nhìn cây thiết cốt phiến kia. Rồi hấn lại chuyển mắt nhìn Phong Ngân.

"Đại ca. . ."

"Hai người các người làm sao vậy?" Mặc Ly Thần Phong nhúu mày nhìn hai người, nhất là Phong Ngân, chưa bao giờ hấn thấy Bạch Hồ Thần Quân cao tại thượng lại luống cuống như vậy. Cây quạt rách kia có lai lịch gì? Liên Y cùng Minh Nguyệt cũng nhìn về phía Phong Ngân.

"Đó là vũ của ta - Thiên Vân Phiến." câu trả lời của Phong Ngân làm mọi người trừ Phụng Vô Quân thì đều ngây ngẩn. Cây quạt rách kia lại là vũ khí của Phong Ngân?

"Đây chính xác là Thiên Vân Phiến. Cây chiết phiến này do Long ca ca tỉ mỉ làm suốt một tháng mới xong, tặng cho đại ca sau một lần cây Vô Ảnh Phiến của đại ca bị làm hỏng. Cây Thiên Vân phiến này vô cùng tinh xảo, xinh đẹp. Chỉ có điều hiện tại nó bị đại ca phong ấn. Chỉ có dùng lực lượng của huynh ấy mới có thể mở ra phong ấn." Như nhận ra nét nghi ngờ trong mắt mọi người, Phụng Vô Quân liền hào tâm mà giải thích. Hấn cũng không ngờ vũ khí của đại ca lại trôi dạt ở đây. Thật đáng hận. Nghĩ lại trận đại chiến ấy làm đôi mắt dị sắc của Phụng Vô Quân hiện lên sát khí lạnh lẽo, khác hoàn toàn về ngày thơ, thiên chân vô tà, ánh mắt ngập nước như mọi ngày, nhưng rất nhanh liền biến mất, như ánh mắt vừa rồi chỉ là một hồi ảo giác.

"Hai vạn kim tệ." một tiếng nói truyền đến từ phòng chữ Địa thứ sáu. Nói như thế nào nhỉ, tiếng nói này rõ ràng là tiếng nói của nam tử nhưng lại rất ôn nhuận, ấm áp, làm người ta không tự giác được mà muốn nghe thêm nữa. Nhưng mà tiếng nói này rơi vào tai Phong Ngân lại không khác gì đang chọc giận hấn.

"Mười vạn kim tệ." Phong Ngân quát lạnh một tiếng, làm mọi người trong đại sảnh ngơ ngác. Nếu tiếng nói phát ra từ phòng chữ Địa thứ sáu như mặt trời mùa thu ấm áp, thì tiếng nói bây giờ lại không khác hàn băng sương giá. Nhưng mà rất nhanh người ta lại nhận ra, đây là truyền đến từ phòng chữ Thiên thứ hai. Từ đầu cuộc đấu giá, phòng chữ thiên này mới chỉ ra giá hai lần, nhưng một lần trước là dạy dỗ Tô Tĩnh Nhã, vậy lần này chẳng lẽ cũng thế ? Mọi người đều nhúu mày xem diễn, nhưng hiển nhiên không ai muốn ra giá, bởi vì ai biết mấy vị tôn đại phật kia nghĩ gì. Họ mới không dại mà làm thiếu thân như Tô Tĩnh Nhã.

"Mười vạn kim tệ lần thứ nhất."

"Mười vạn kim tệ lần thứ hai."

"Mười vạn kim tệ lần thứ ba. Vật phẩm thuộc về vị khách phòng chữ Thiên thứ hai." người phụ trách công bố xong, âm thầm lau mồ hôi một cái. Trời ạ, sao thiếu gia lại có bằng hữu như vậy. Nàng sắp bị đông lạnh chết rồi.

Phòng chữ địa thứ sáu.

"Thiếu gia, vì sao ngài không ra giá tiếp. Tuy là cây chiết phiến kia không có tác dụng gì nhưng mà lão gia thích sưu tập đồ cổ, nếu nhìn thấy thì nhất định rất vui mừng." một tên ăn mặc kiểu quân áo gia đình đang khom người với một nam tử ngồi bên bàn trà. Nam tử này một thân thanh y mặc trúc, cả người ôn nhuận nho nhã, đôi mắt hẹp dài, ngũ quan tinh xảo. Đề miêu tả hấn chỉ có thể dùng bốn từ ôn nhuận như ngọc. Nhất là khi hiện tại hấn cười lên, khoe miệng khê nhếch nhưng lại như ánh mặt trời ấm áp, làm người ta không tự chủ muốn trầm mê.

"Không sao, với chúng ta vô dụng, người khác lại hữu dụng, không mua được thì thôi vậy. Còn phụ thân sẽ không trách ta."

"Dạ, thiếu gia. Vậy lát nữa ngài có muốn đi Cẩm tú lâu hay không? Nghe nói nơi đó là tửu lâu lớn nhất Hóa Dục thành này." tên gia đình lại hỏi.

"Được. Người tùy tiện sắp xếp." nam tử nhắm đôi mắt lại, tùy ý phát tay.

Trong phòng, mấy người nhìn Phong Ngân đang tức giận mà buồn cười. Người ta đâu có làm gì hấn đâu. Lại đi tức giận thành cái bộ dạng này. Mặt mày nhẵn lại, ánh mắt đã lạnh lại càng lạnh đến cực điểm. Nhưng là không ai dám cười cả. Đùa hả, ai dám nhổ râu lão hồ chứ.

"Phong đại ca, uống trà, uống trà đi. Chẳng phải là vật đã quy nguyên chủ rồi sao. Người ta cũng không có làm gì huynh mà." cuối cùng vẫn là Liên Y lên tiếng phá vỡ trầm mặc.

Phong Ngân cũng nhận ra hình như hấn luống cuống, hủy đi hình tượng, cảm ly trà che dấu cảm xúc, nhưng để ý kĩ sẽ thấy cổ hấn hơi hồng hồng. Haha.

(Chep, e hèm, vậy là nam phụ là ứng cử viên mạnh thứ hai lên sàn. Chep anh chỉ lướt qua trong chương này thôi. Thú thật là ta rất là thích anh này. Nhưng mà vì ta thích anh ý nên anh ý mới không thể là nam chính. Ha ha.)

Chú thích:

*thiết cốt phiến: là cây quạt giấy có nan quạt làm bằng kim loại.

**thước rươi: đây là một trong những đơn vị đo lường, lần lượt là li - phân - tấc - thước - trượng - sai - dặm - lý. Trong đó một thước khoảng 0.333 mét. Thước rươi tương đương 0.5 mét.

Q.1 - Chương 39: Chương 40

Cổ nhân

Sau Thiên Vân Phiến thì mấy món đồ được đấu giá đều không vào được mắt mấy người Liên Y, cho nên tới tận khi buổi đấu giá kết thúc, bọn họ không ra giá thêm lần nào nữa. Sau khi nhận được hộp gỗ, mở ra kiểm tra đúng là Thiên Vân Phiến, và trả tiền thì họ đang muốn rời khỏi phòng đấu giá thì vị chủ phòng quầy đã tới cung kính mời họ nán lại để gặp một người. Không cần suy nghĩ cũng biết người kia là ai.

Cửa phòng chữ thiên thứ nhất mở ra, bên trong một nam tử thanh y, toàn thân nội liễm, trầm ổn, đôi mắt sáng, mái tóc đen được cố định bằng một cây trâm Dương chi bạch ngọc thượng phẩm, ngũ quan không tính là xuất sắc nếu đặt chung với mấy người Phong Ngân, nhưng mà khí tức của hắn làm người ta muốn thân cận, nhất là khi hắn đang cười như bây giờ.

"Y Ngao, đã lâu không gặp." Dạ Mặc Viêm tiến lên vài bước, tươi cười đón chào. Nụ cười của hắn là Thường Mạnh kinh ngạc không ngớt, thiếu gia thể nhưng cười, lại còn cười rực rỡ lóa mắt như vậy. Từ lúc làm thuộc hạ cho thiếu gia đến nay đã mười năm, hắn nhớ được thiếu gia chỉ cười với muội muội của ngài là Thanh Ca tiểu thư cùng với hai vị bằng hữu mà thôi. Ngoài ra chưa bao giờ hắn cười với ai. Ngay cả Tô Tinh Nhã được cho là vị hôn thê của thiếu gia cũng chưa bao giờ được cho sắc mặt tốt chứ đừng nói là cười tới mê người như vậy.

"Dạ Mặc Viêm, đã lâu không gặp." Liên Y cũng cười, đôi mắt sáng cong cong như nguyệt nha, cả khuôn mặt rạng rỡ hẳn lên. Dù khuôn mặt bị hóa trang làm cho thoát nhìn thêm một chút anh khí, nhưng chỉ cần nàng cười như vậy thì nét anh khí trên người biến mất không còn. Dạ Mặc Viêm nhìn nàng như vậy liền ngây dại. Hắn biết nàng rất đẹp, nhưng giờ phút này nhìn nàng cười với hắn như vậy thì trái tim hắn đập thình thịch, thậm chí chính hắn còn nghe thấy tiếng tim mình đập.

Nhìn một màn này Phong Ngân không tự giác thấy khó chịu, còn khó chịu hơn cả khi vũ khí của hắn bị đem đấu giá. Nụ cười kia thật chói mắt. Hắn không chút thiện cảm nhìn Dạ Mặc Viêm, ánh mắt lạnh đến mức có thể đông chết người. Ba người Mặc Ly Thần Phong đứng bên cạnh hắn cũng thấy rung mình. Đại ca, huynh lại làm sao à? Có ai chọc giận huynh? Nhưng mà trong mắt Minh Nguyệt lại hiện lên một tia hiểu rõ, tiểu tử Dạ Mặc Viêm này chắc chắn có ý với tiểu muội nàng, nhưng là tiểu muội lại không biết. À, thú vị. Cái này là người trong cuộc u mê, người ngoài cuộc sáng tỏ à. Nhưng mà thực lực người này mới chỉ đến Huyền Vương tứ cảnh, làm sao có thể phù hợp với tiểu muội nàng? Làm sao bảo vệ được muội ấy? Minh Nguyệt chau mày, tự động loại bỏ Dạ Mặc Viêm khỏi hàng ngũ ứng cử chức muội phụ. Nếu Liên Y biết nàng ấy nghĩ gì chắc chắn sẽ khóc ròng à. Tỷ tỷ, ta mới mười một tuổi thôi.

"Y Ngao, đây là . . .?" Dạ Mặc Viêm rất nhanh nhận ra lãnh ý của Phong Ngân, hắn phục hồi tinh thần nhìn về phía mấy người đi cùng Liên Y. Trong lòng cảm thấy không ngớt, bọn họ đều là nhân trung long phượng, thiên chi kiêu tử. Hơn nữa Dạ Mặc Viêm còn kinh hãi phát hiện tất cả bọn họ hắn đều nhìn không thấu tu vi, ngay cả Liên Y hắn đều không thấu, nhưng hắn khẳng định là nàng mạnh hơn hắn. Rốt cuộc thì nàng tu luyện như thế nào? Mấy tháng trước nàng mới chỉ là Huyền thiên, vậy mà bây giờ đã mạnh hơn hắn, vậy là ít nhất đạt Huyền Vương tứ cảnh đỉnh. Hắn biết nàng ưu tú nhưng thế này không phải ưu tú nữa mà là yêu nghiệt. Nhìn nàng hắn lại càng quyết tâm cố gắng tu luyện, nhất định không thể bị nàng bỏ lại phía sau.

(Tg: đây là lý do vì sao anh này không thể có tư cách thành nam phụ à, chứ đừng nói nam chính. Chẹp, anh không đủ độ yêu nghiệt, hơn nữa, aizz, thôi đọc truyện rồi sẽ biết tại sao. Hihi)

"Đây là đại ca của ta, đây là tỷ tỷ cùng tỷ phụ, còn đây là đệ đệ của ta." Liên Y lần lượt nhìn từng người giới thiệu.

"Mọi người, đây là Dạ Mặc Viêm bằng hữu của ta. Cũng là ông chủ của nơi này." sau đó lại hướng mấy người Phong Ngân giới thiệu về Dạ Mặc Viêm.

Hai bên cùng gật đầu xem như nhận thức. Dạ Mặc Viêm dù nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều. Dù sao thì ai cũng đều có bí mật.

"Dạ Mặc Viêm, hai người kia không đến cùng người?" từ lúc vào Liên Y đã chú ý nhưng không thấy Hàn Hạo Thần hay Hoa Thiên Diễm đâu. Bình thường không phải là ba người bọn họ đều cùng một chỗ với nhau hay sao?

"À, Thần đang ở kinh thành, hai ngày nữa mới tới. Còn Diễm, hắn đang bế quan nhưng không biết khi nào thì ra." Dạ Mặc Viêm khẽ a một tiếng. Sự thật là hắn cũng vừa từ kinh thành tới đây bằng Truyền tống trận. Lúc đi hắn quên thông báo cho hai người kia, nhưng hắn không thể để nàng biết. Hơn nữa hắn thấy may mắn khi hai người kia không nhìn thấy nụ cười vừa rồi của nàng.

"Thanh Ca luôn nhắc tới người." Nhớ đến muội muội bảo bối hắn cười.

"Thật sao? Thanh Ca có khỏe không?" nghe đến Dạ Thanh Ca, Liên Y liền cười rộ, nàng rất thích cô bé này. Thủy linh, xinh đẹp, kiên cường, rất đáng yêu.

"Vẫn khỏe, nhưng lúc nào cũng làm bầm nhất định tu luyện đến Huyền thiên để được người đem đi chơi." aizz, từ ngày có thể tu luyện đến bây giờ thì muội

muội này càng làm hấn đau đầu. Chỉ có điều hấn vui về chịu đựng, dù sao thì muội muội vui về là tốt rồi.

"Dạ Mặc Viêm, đây là Cửu chuyển phong linh đan. Khi nào tìm được người kia thì đồng thời cho cả hai người ăn." trong tay Liên Y xuất hiện bình ngọc, đưa cho Dạ Mặc Viêm

"Liên Y, đa tạ." nhận bình ngọc, Dạ Mặc Viêm trầm mặc hồi lâu mới nói được mấy chữ thiên văn. Hấn thật sự không biết nên nói gì. Nhưng là hấn muốn gọi tên nàng cảm tạ mà không phải tên giả Y Ngao.

"Được rồi, khách sáo như vậy làm gì? Nếu muốn cảm ơn ta thì cho ta một cái Hỏa Long quả là được." Liên Y cười cười nhìn hấn, nàng giúp hấn cũng một phần vì giao dịch của bọn họ, một phần vì hấn là bằng hữu của nàng. Hấn hoàn toàn không cần thấy áy náy, hơn nữa bởi vì đi Thần Minh Vực tìm kiếm ma tinh mà nàng mới gặp mấy người Mặc Ly Thần Phong, khế ước với Phượng Vô Quân. Nàng còn phải cảm ơn hấn đấy.

"A, Liên Y đã có ai nói với ngươi là ngươi có bản tính của thương nhân chưa? Yên tâm, ta vẫn giữ lại hai quả cho ngươi." Dạ Mặc Viêm cũng cười, trong tay xuất hiện một hộp làm từ Bích hàn ngọc, chiếc hộp to gấp đôi chiếc vừa rồi.

"Nha, thật sự có?" đôi mắt Liên Y sáng lên.

"Thật ra thì, Hỏa Long quả là chúng ta tìm được. Tổng cộng có năm quả, một quả cho Diễm, một quả cho Thanh Ca. Ta và Thần không dùng, liền nghĩ đến ngươi. Nhưng chúng ta tìm không được. Diễm liền nói đem một quả đi đấu giá, nhất định dụ được ngươi tới. Thật không sai." Dạ Mặc Viêm chậm rãi kể lại. Nguyên văn câu nói của Diễm là: nàng ta là một cái luyện đan sư, nếu nghe tin có linh dược như Hỏa Long quả thì nhất định sẽ đến. Cái mũi của luyện đan sư còn linh hơn cầu a. Nhưng Dạ Mặc Viêm tuyệt đối không dám nói nguyên văn nếu không trước khi Hoa Thiên Diễm bị tính sổ thì hấn chính là kẻ gặp nạn.

"Hừ, cái tên đó nhất định là nói lời không hay ho chứ gì. Khi nào gặp hấn ta nhất định cho hấn đẹp mặt." Liên Y khinh bỉ mà hừ một tiếng. Cái tên yêu nhân chết tiết ấy, không cần nghĩ cũng biết lời hấn nói không có từ nào tốt đẹp.

Một canh giờ sau. Cẩm Tú lâu. Trong tiểu viện phía sau.

"Liên Y, muội và Dạ Mặc Viêm quen biết như thế nào vậy? Còn có Thần và Diễm là ai?" Minh Nguyệt vẫn muốn hỏi nhưng phải nhịn xuống, bây giờ mới dám hỏi. Không chỉ Minh Nguyệt mà mấy người Phong Ngân cũng thật muốn biết. Rốt cuộc có quan hệ gì mà mắt không nháy một cái, đưa luôn cho Liên Y hai Hỏa Long quả. Dù là trong mắt bọn họ, Hỏa Long quả không đáng bao nhiêu, nhưng với người thường thì nó cực kì trân quý.

"Muội chữa bệnh cho Dạ Thanh Ca, muội muội của Dạ Mặc Viêm." rồi Liên Y kể lại đơn giản một chút về Hàn Hạo Thần cùng Hoa Thiên Diễm.

Phong Ngân vẫn nhớ cái tên xông vào băng động tại Bạch Băng bình nguyên, cố gắng lay gọi Liên Y. Ấn tượng của hấn với Hàn Hạo Thần cũng không tệ lắm.

"chủ nhân, vậy thực lực mấy người đó như thế nào? cũng yếu như Dạ Mặc Viêm sao? Không thấy mấy tên Huyền quân chứ đừng nói đến Huyền đế." Phượng Vô Quân chớp mắt hỏi. Hôm nay hấn gặp một đồng người nhưng thực lực đều rất yếu ớt. Mấy người Liên Y muốn ngắt. Cái gì mà yếu ớt? Hấn nghĩ ai cũng yếu nghiệt như hấn hả? Hấn nghĩ Huyền quân, Huyền đế thật sự là rau cải trắng hả?

Mặc hấn nghĩ lung tung, Liên Y vung tay, bố trí một tầng trận pháp quanh sân nhỏ của bọn họ. Từ ngày Mặc Ly Thần Phong gia nhập việc huấn luyện Liên Y cùng Phượng Vô Quân thì trong bài học của Liên Y thêm một thứ là trận pháp. Liên Y rất vui vẻ mà học tập. Thêm một hiểu biết thì nàng lại thêm một phần đảm bảo. Mặc Ly Thần Phong rất vui vẻ. Liên Y rất thông minh lại dụng tâm học tập cho nên chỉ trong thời gian ngắn nàng đã học được mười mấy loại trận pháp. Bây giờ dùng thực lực của nàng có thể lập được trận pháp mà nếu một kẻ dù am hiểu hay không am hiểu trận pháp muốn phá thì thực lực phải đạt Huyền Quân trở lên mới phá được. Hơn nữa chân chính của trận pháp là sự sáng tạo cùng thiên biến vạn hóa. Nếu một ngày nàng làm được đến cảnh giới như vậy thì nàng chân chính có thể tạo ra một nơi như Thần Minh Vực. Thậm chí còn lớn hơn thế.

Sau khi bố trí xong trận pháp Liên Y liền kéo mọi người vào không gian. Nàng nhanh chóng đem hai Hỏa Long quả trồng xuống. Quả nhiên như dự đoán hai quả ấy vừa được trồng xuống liền ra rễ nảy mầm thành hai cây nhỏ, tuy chỉ cao gần năm tấc (khoảng mười hơn mười xen ti mét) nhưng đã rất thần kì rồi. Mấy người Phong Ngân cũng ngạc nhiên nhìn nàng. Không phải nói muốn luyện Hỏa long đan hay sao? Sao bây giờ lại đem trồng rồi. Phượng Vô Quân vẫn là trực tiếp hỏi.

"Ta đương nhiên muốn luyện Hỏa long đan nhưng mà thực lực hiện tại không đủ. Hơn nữa chỉ có hai quả, làm sao dám chắc hai lần luyện sẽ thành công. Quan trọng hơn là, Hỏa long đan là đan dược không phẩm cấp, thực lực càng cao, luyện được đan dược phẩm chất càng lớn. Nếu hiện tại luyện ta chỉ luyện ra đan dược tăng lên một cảnh nhỏ nhưng nếu thực lực đạt Huyền quân luyện thì đan dược thu được sẽ giúp tăng ngay ba cảnh giới. Điều cuối cùng là còn thiếu hai giọt máu giao long cùng ma tinh Thôn Thiên măng xà nữa." Liên Y cũng hào tâm mà giải thích.

Nàng cũng muốn luyện nhưng mà bây giờ chưa được hơn nữa nàng không muốn mình ý lại vào đan dược. dù tốt như thế nào thì căn cơ vẫn sẽ không đủ. Lúc giao chiến sẽ dễ dàng rơi vào hạ phong. Dù sao thì cái gì là cố gắng tu luyện cũng đều sẽ tốt hơn ngoại lực. Nếu không rơi vào trường hợp bất khả kháng thì nàng tuyệt đối không muốn dùng dược vật tăng lên tu vi.

Ở trong không gian tiếp tục tiếp diễn màn huấn luyện – tu luyện – luyện đan – học trận pháp như mọi ngày. Trong khoảng thời gian này, Phong Ngân còn phá giải phong ấn trên Thiên Văn phiến. Khi lực lượng quang nguyên tố thánh khiết của Phong Ngân chạm đến cây quạt thì nó liền thay da đổi thịt. Toàn bộ cái xấu xí, hoen ỉa kia biến mất. Cây quạt phát ra ánh ánh chói mắt. Nan quạt làm từ cực phẩm từ kim quặng bọc bên ngoài bằng dương chi bạch ngọc cực phẩm. Vải dệt kia làm từ Tuyết tâm ti vạn năm, còn quý hiếm hơn cả kim tâm ti ngàn năm, trên đó vẽ một bức tranh giang sơn tươi đẹp vô

cùng tinh xảo. Nơi cổ định nan quạt là một viên cực phẩm Hắc trân châu. Cả cây quạt này đừng nói mười vạn kim tệ, kể cả là trăm vạn, ngàn vạn cũng mua không được. Mỗi thứ làm nên cây quạt đều giá trị liên thành. Hơn nữa Liên Y còn phát hiện kì thật bức tranh kia là tụ linh trận đã đạt đến Thần cấp, giúp cây quạt hấp thu huyền khí linh khí, năng lượng vô cùng cường đại. Nhìn lại nhìn, mọi người biết vũ khí của Phong Ngân không kém nhưng thật không ngờ đã đạt đến hàng Thần khí như vậy. Lại thấy Phong Ngân một thân nguyệt nha trường bào thùi tường vân, mái tóc bạch kim phiêu đảng, tay cầm Thiên Vân phiến, cả người toát ra hào quang, lại có chính khí Quang nguyên tố. Hẳn lúc này chân chính là một vị thần.

Sang đến ngày thứ hai (trong không gian đã là một tháng) khi đang tu luyện thì Liên Y thấy trận pháp bên ngoài của nàng dao động, có người muốn xông vào trận pháp. Liên y mở mắt, liền xuất hiện trong phòng. Bên ngoài là ba đạo bóng dáng trong đó một tên mặc hồng y đang muốn thoát khỏi kèm chế của hai người kia để xông vào trận pháp. Liên Y khẽ cười, cái tên này, aizzz. . .

“Nếu hấn muốn xông vào thì cứ cho hấn xông vào đi” nói với ra bên ngoài, giọng nói mang theo ý cười của nàng dưới tác dụng của trận pháp giọng nói khuếch tán như xa như gần từ bốn phương tám hướng truyền lại làm ba người giật mình. Dạ Mặc Viêm cùng Hàn Hạo Thần buông tay Hoa Thiên Diễm mặc hấn nháo, đến lúc mất mặt thì dừng trách bọn họ không ngăn cản. Nhưng ngoài dự đoán của ba người là Hoa Thiên Diễm lại xoay tay, kéo hai huynh đệ của mình cùng vào. Sao hấn có thể một mình mất mặt được. Nếu mất mặt thì cùng mất mặt đi. Hơn nữa làm sao dám chắc hấn phá không được trận pháp này? Hừ cứ chờ đi.

Hai canh giờ sau, ba người chật vật ra khỏi trận pháp. Hai người Dạ Mặc Viêm và Hàn Hạo Thần thì còn tốt, chỉ là quần áo đầu tóc hơi chút rối loạn, xộc xệch, chứ Hoa Thiên Diễm chính là thê thê thảm thảm. Trên khuôn mặt trắng nõn như sứ có vết bầm tím ở mắt hệt như con gấu mèo, quần áo toi tả. Chân chính hủy đi hình tượng phong lưu tà mị của hấn. Liên Y lại rất không nề tình mà cười ha ha.

“Đến phòng chữ Thiên thứ nhất của Cẩm Tú Lâu đi, chúng ta chờ ngời.” Nói xong câu đó Hoa Thiên Diễm lôi kéo hai người kia rời khỏi. Chưa bao giờ mà hấn chật vật như vậy trước mặt người khác, nhất là nàng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Thiên Đế Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.